

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET, 11. OG 19. DESEMBER 1995

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1800 den 11. desember 1995 og fra kl. 1100 til kl. 1400 den 19. desember 1995.

Følgende av Rådets medlemmer møtte:

Navn:	11. desember 1995	19. desember 1995
Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann	X	X
Ass. fiskeridirektør Peter Gullestad	X	X
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag	X	X
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag	X	X
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag	X	X
Fiskebåtreder Thor Wold, Norges Fiskarlag	X	X
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag	X	0
Avd. leder Jan Birger Jørgensen	-	Setterrepresentant
Adm. direktør Rolf Domstein, FHL	X	X
Adm. direktør Pål Kruger, FHL	X (0900-1530)	0
Per Dag Iversen, FHL	-	Setterrepresentant
Forbundssekretær Hans Johan Dahl, NNN	X	X
Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund	X	X
Arne Eggereide, Direktoratet for Naturforvaltning	X	X
Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget	X (0900 - 1600)	0
Direktør Roald Vaage, Havforskningsinstituttet	X	0
Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet	-	Vararepresentant

Som rådgivere den 11. desember 1995 møtte konsulent i salgsavdelingen i Norges Sildesalgslag Knut Torgnes, konsulent i Norges Råfisklag Dag Rasmussen og forsker Jan H. Sundet fra Fiskeriforskning (sak 12/95, rognkjeks)

Som rådgiver den 19. desember 1995 møtte salgsdirektør i Norges Sildesalgslag, Johannes Nakken.

Som observatører møtte:

Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Johan Williams, Fiskeridepartementet
Jan Fredrik Danielsen, Fiskeridepartementet
Avdelingsleder Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskerilag
Styreformann Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Kåre Lie, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norsk Fabrikkskips Forening
Lars T. Sætre, Kystvaktinspektøren
Bente Aasjord, Kontaktutvalget for Barentshavsaker/Naturvernforbundet

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Stein-Åge Johnsen og førstekonsulent Arne Fjellstad.

Dessuten møtte:

Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W Plassa, Fiskeridirektoratet
Grethe Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Torbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Arild Gilja, Fiskeridirektoratet
Rannveig Bøthun, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Egil Lekve, Fiskeridirektoratet
Bjørn Tore Viste Solheim, Fiskeridirektoratet
Roald Oen, Fiskeridirektoratet
Nina Dahl, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet

Per Marius Larsen, Fiskeridirektoratet
Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen åpnet møtet den 11. desember og spurte om det var merknader til innkallingen og sakslisten.

Mary Mikalsen Trollvik gav uttrykk for at papirene til møtet kom for seint. Dette var ikke akseptabelt, og hun ville ha med følgende protokolltilførsel:

«Utsending av sakspapirer til Reguleringsrådets medlemmer

Sametinget kan ikke akseptere at sakspapirene sendes ut fra direktoratet mindre enn 1 uke før sakene skal behandles i møtet. Sametinget er en politisk organisasjon som trenger rimelig tid til saksbehandling. Det holder derfor ikke at papirene er rådsmedlemmet i hende tidligst torsdag når møtet holdes på mandag. Da har vi en hel virkedag igjen før møtet, nemlig fredag. Det sier seg sjøl at dette blir en dårlig behandling av sakene sjøl om en tar hele helga i bruk. Sametinget krever derfor at sakene er representantene i hende senest 1 uke før møtet holdes».

Viggo Jan Olsen redegjorde kort for sammenhengen mellom sakspapirene, anbefalingene fra havforskningsrådene og resultatene fra internasjonale forhandlinger og sa at det var vanskelig å få dette klart tidligere. Han hadde ellers notert seg det anførte.

Det var ellers ingen merknader til innkallingen eller sakslisten.

Det ble så gitt en orientering om det planlagte forhandlingsmøtet om fordelingen av norsk vårgytende sild. Av hensyn til det tillyste forhandlingsmøte den 15.- 17. desember 1995 i Torshavn på Færøyene, ville behandlingen av sak 15/95, Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1996, bli utsatt til nytt møte i Reguleringsrådet den 19. desember 1995. Da sakspapirene til sak 15/95 ikke ville være klare før den 18. desember, ble Reguleringsrådets medlemmer oppfordret til å melde fra til sekretariatet om hvordan de ønsket sakspapirene til sak 15/95 tilsendt.

Sakene forøvrig ble ellers ikke behandlet i nummerert rekkefølge.

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET 11. OG 19. DESEMBER 1995.

- Sak 7/95: Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 8/95: Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1996.
- Sak 9/95: Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 1996.
- Sak 10/95: Regulering av fisket etter sei i 1996.
- Sak 11/95: Regulering fisket etter reker i 1996.
- a) Ved Grønland
 - b) I Nordsjøen/Skagerrak
 - c) I NAFO-området
- Sak 12/95: Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1996.
- Sak 13/95: Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 1996.
- Sak 14/95: Regulering av fisket etter makrell 1. halvår 1996.
- Sak 15/95: Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1996.*
- Sak 16/95: Regulering av fisket etter havbrisling i 1996.
- Sak 17/95: Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1996.
- Sak 18/95: Regulering av fisket (unntatt reker) ved Grønland i 1996.
- Sak 19/95 Eventuelt

* Behandlet i møtet den 19. desember 1995

SAK 7/95

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og de inntatte protokollene fra forhandlingene med Russland og med EU.

V. J. Olsen ba Gullestad orientere om kvoteforhandlingene med Russland.

Gullestad sa at i og med det var tre uker siden forhandlingene var avsluttet la han til grunn at det meste av innholdet var kjent. Han sa at TAC for torsk i 1996 var på samme nivå som i 1995. Russerne hadde i årets forhandlinger ikke vært interessert i å bytte til seg sild. Dette medførte at den norske andelen av torsk var redusert med 4.000 tonn i forhold til inneværende år. Han viste også til at den Norsk-Russiske Fiskerikommisjon hadde vedtatt at sorteringsrist i torsketrålfiske skulle innføres i Barentshavet med virkning fra 1. januar 1997.

V. J. Olsen spurte om det var kommentarer til Russeavtalen.

Maråk mente at når det gjaldt bifangst av blåkveite kunne regelen tolkes annerledes for russerne enn for norske fiskere. Han spurte om det fra norsk side ble gjort noe for å oppnå lik omregningsfaktor spesielt for filet. Han viste til at russerne bygde opp en moderne flåte som i fremtiden ville produsere filet ombord.

Gullestad sa at når det gjaldt formuleringen av bifangstregelen for blåkveite hadde denne stått uforandret siden forbudet mot direkte fiske ble innført i 1992. Han sa videre at det var lagt til grunn at regelen var lik både for norske og russiske fartøy.

Når det gjaldt omregningsfaktor viste han til at Fiskeridirektoratet hadde jobbet aktivt i flere år for å få til like faktorer. Dette arbeidet var ennå ikke slutført, men han viste også til at russerne foreløpig hadde beskjedne ombordproduksjon av filet.

Maråk sa at russerne i henhold til avtalen hadde adgang til å fiske inntil 10% makrell i kolmulefiske. Han sa videre at det i tillegg til dette ble fisket betydelig kvanta makrell i internasjonalt farvann. Han spurte om dette hadde vært diskutert i forhandlingene.

Gullestad svarte at problemstillingen hadde vært berørt. Han viste til at fiske foregikk i internasjonalt farvann og utenom de områder som er regulert av Norge, EU og Færøyene i fellesskap. Han sa også at fiske som sådan var et smutthullfiske, men at russerne hadde tradisjon for å utøve dette fiske i det aktuelle området. Han konkluderte med at fiske ikke var et ulovlig fiske i norske farvann.

Bergvoll var enig i at formuleringen av bifangstregelen for blåkveite hadde vært uendret i avtalen siden 1992. Han hevdet imidlertid at for norske fartøy gjaldt en 5% regel, mens det i russesonen

kunne praktiseres en 49 % regel. Han konkluderte imidlertid med at det i russisk sone var så lite blåkveite at det ikke var et praktisk problem.

V. J. Olsen viste til at det kun var 3 dager siden avtalen med EU var klar og ba Wåge om å gi en orientering om resultatet.

Wåge sa at det hadde vært nødvendig med tre forhandlingsrunder før avtalen for 1996 var klar. Han sa at hovedproblemene i forhandlingene hadde dreid seg om bunnfisk i Nordsjøen, makrell og nordsjøsild. Det hadde i år vært spesielle problem med å få fastsatt totalkvoter på henholdsvis vestlig makrell, sild og rødspette. Han fremhevet at det nå lå føringer også lenger frem i tid enn bare for 1996. Årsaken til problemene med å fastsette totalkvoter skyldes at ACFM hadde tilrådd kraftige reduksjoner på alle tre artene. Når det gjaldt makrell var kvoten i 1996 420.000 på tonn mot 630.000 tonn i 1995. Sildeknoten ble redusert fra 440.000 tonn til 313.000 tonn. Det ble også bestemt at når det gjaldt makrell skulle det i 1996 via arbeidsgrupper, jobbes mot et nytt og forenklet regime. For Norge ville det i denne forbindelse være et mål å oppnå økt andel av kvoten. Også for sild ble det bestemt å iverksette en tilsvarende samarbeidsprosess i 1996. Hovedmålet med dette vil være å få kontroll på EUs fiske av ungsild som bifangst i industrifiske.

Han sa videre at Norge og EU over nyttår skulle møtes for å diskutere problemstillinger omkring utkast av fisk, stenging og åpning av felt i Nordsjøen og bedret selektivt fiske i Nordsjøen.

Han sa også at det hadde vært ført lange drøftinger med EU omkring kontroll og om samarbeid på dette felt. EU hadde vært svært positiv og åpen for å diskutere nye tiltak. Han presiserte at dette innebar et gjennombrudd i og med at Norge tidligere kun hadde jobbet mot enkeltland i forbindelse med kontrollsamarbeid.

V. J. Olsen spurte om det var kommentarer.

Strand spurte om status med hensyn til minstemål på makrell og hestemakrell og eventuell kontroll av disse.

Wåge svarte at avtalen innebar en prosess der EU selv skulle se på sine problemer i forhold til kontroll og vern av yngel.

Domstein sa at det var positivt at det ble arbeidet for å oppnå like rammevilkår for fartøy både fra Norge og EU. Han hevdet imidlertid at det i 1996 bare ville være Norge som håndhevet de sterkt reduserte kvotene.

Wåge sa at ut fra hans personlige vurdering forelå det nå en god tone som gjorde at samarbeidssituasjonen mellom Norge og EU var endret i forhold til tidligere. Forhandlingene medførte ikke lenger hyppige brudd. Han sa videre at kontroll innenfor EU i utgangspunktet var et ansvar for den enkelte medlemsstat og at innføring av et endret kontrollregime nødvendigvis var en prosess.

Benjaminson spurte om det var avtalt å gjøre noe konkret i 1996 med hensyn til EUs yngelfiske.

Wåge svarte at sildeavtalen hadde vært del av avtalen med EU fra 1986, men at Norge og EU var svært uenig i hva som lå i avtalen. Norge mente at all sild skulle regnes med, mens EU hevdet at kun voksen sild var omfattet.

Han sa at det både i EU forhandlingene og i Skagerrak forhandlingene hadde vært arbeidsgrupper som også skulle fortsette sitt arbeid i 1996. Målet med dette var å få kontroll på problemet i 1997.

Domstein sa at for to - tre år siden mottok industrien betydelige mengder makrell fra EU fartøy. Disse leveransene var de siste par årene vesentlig redusert. Dette skyldtes at fisket nå foregikk vest av 4° og i kanalen. Han spurte om det fra norsk side var tatt initiativ til at mer av dette fisket kunne foregå i NØS.

Wåge svarte at i og med at man nå skulle se på regimet ut fra en målsetning om økt norsk andel ville det være et forhandlingskort for Norge å gi EU større adgang til fiske i NØS. Han presiserte at kortene måtte spilles samtidig.

Domstein hevdet at industriens behov for råstoff ikke var vurdert i forhold til det å gi EU kvoter.

Wåge sa at han ville ikke gå god for en formulering som innebar at industriens behov var irrelevant.

V. J. Olsen sa at han la til grunn at Domstein spissformulerte problemstillingen og at det her var snakk om en avveining for å ivareta industriens interesse på kort og lang sikt.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og Skagerrakavtalen som der var vedlagt. Han ga deretter ordet til H. P. Johansen for orientering om forhandlingene med Grønland og Færøyene.

H. P. Johansen sa at det var lagt opp til å gjennomføre forhandlinger med Grønland i uke 50.

Når det gjaldt Færøyene var det invitert til forhandlinger samtidig som en gjennom brevveksling hadde søkt å få oppfylt årets avtale. Færøyene hadde imidlertid ikke funnet grunnlag for å starte forhandlinger på det nåværende tidspunkt. Forhandlingene var derfor utsatt i påvente av nye innspill. Han konkluderte med at det ville bli vanskelig å få gjennomført forhandlinger med Færøyene før jul.

11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75
11/10/75

PROTOKOLL
FOR DEN 24. SESJON I DEN BLANDETE
NORSK-RUSSISKE FISKERIKOMMISJON

1.

Etter innbydelse av Den russiske føderasjons regjering og i samsvar med avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Den russiske føderasjons regjering om samarbeid innen fiskerier næringen av 11. april 1975 ble den 24. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon avholdt i Moskva i dagene 13.-18. november 1995.

Som representanter for de kontraherende parter på den 24. sesjon i Den blandete kommisjon deltok:

Fra Norge:

G. Kjønneøy Representant for Kongeriket Norges regjering i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon; departementsråd i Norges Fiskeridepartement.

Fra Russland:

A. V. Rodin Representant for Den russiske føderasjons regjering i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon; 1. viseformann i Den russiske føderasjons fiskerikomite.

På den 24. sesjon i Den blandete kommisjon deltok norske og russiske delegasjonsmedlemmer. (vedlegg 1).

2.

Følgende dagsorden ble vedtatt:

1. Åpning av sesjonen.
2. Godkjenning av dagsorden.
3. Utveksling av statistiske data for de to lands fangst av fisk og reker i 1994 og hittil i 1995.
4. Reguleringstiltak for fisket etter torsk og hyse i 1996.
 - 4.1 Fastsettelse av totalkvote for torsk og hyse.
 - 4.2 Fastsettelse av kvoter til Norge, Russland og tredjeland.
 - 4.3 Andre reguleringstiltak.
5. Reguleringstiltak for fisket etter norsk vårgytende sild i 1996.
6. Reguleringstiltak for fisket etter lodde i 1996.
7. Reguleringstiltak for fisket etter andre fiskeslag i 1996.
8. Reguleringstiltak for fisket etter reker i 1996.
9. Reguleringstiltak for selfangsten i 1996.
10. Reglene for partenes utstedelse av lisenser for fiske og håndhevelse av fiskeribestemmelsene.
11. Kontrolltiltak for fisket i Barentshavet i 1996.
 - 11.1 Ukontrollert fiske i Barentshavet.
 - 11.2 Forvaltningssamarbeid.
 - 11.3 Diskusjon vedrørende fastsettelse av felles omregningsfaktorer for fiskeprodukter.
12. Utveksling av informasjon om kongekrabbe.
13. Felles forskning på fiskeressursene.
14. Næringsssamarbeid.
15. Eventuelt.
16. Avslutning av sesjonen.

I samsvar med paragraf 3 i Forretningsordenen for Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å nedsette felles arbeidsgrupper for sel i det nordøstlige Atlanterhav, for forskningssamarbeid, for yngelinnblanding i rekefiske og for statistikk.

3. Utveksling av statistiske data for de to lands fangst av fisk og reker i 1994 og hittil i 1995.

Partene utvekslet statistiske oppgaver om resultatene av fisket i Barentshavet og Norskehavet i 1994 og foreløpige oppgaver om fangstene i 1995 på utkast til skjema utarbeidet av Den permanente utvalg for forvaltnings- og kontrollspørsmål. Partene var enige om at skjemaet kan godkjennes for bruk til utveksling av statistiske data fra og med 1995.

Partene var enige om å videreføre den regelmessige utveksling av månedlig fangststatistikk for fisk og reke fordelt på ICES-områder.

4. Reguleringstiltak for fisket etter torsk og hyse i 1996.

4.1 Fastsettelse av totalkvoter for torsk og hyse.

Partene utvekslet synspunkter om bestandssituasjonen for torsk og hyse og mulige reguleringstiltak for disse fiskeslagene.

Partene ble enige om å fastsette en totalkvote for torsk for 1996 på 660.000 tonn pluss 40.000 tonn norsk kysttorsk og 40.000 tonn murmanskorsk.

For hyse fastsatte partene en totalkvote for 1996 på 170.000 tonn.

4.2 Fastsettelse av kvoter til Norge, Russland og tredjeland.

Av totalkvoten for torsk tildeles Norge 286.000 tonn pluss 40.000 tonn norsk kysttorsk. Russland tildeles 286.000 tonn pluss 40.000 tonn murmanskorsk.

Partene ble enige om en totalkvote for tredjeland for torsk i 1996 på 88.000 tonn, hvorav 28.000 tonn forutsettes tatt i Svalbard-området, og 60.000 i Norges økonomiske sone og Russlands økonomiske sone.

Av totalkvoten for hyse tildeles Norge 81.000 tonn og Russland 81.000 tonn. Partene var enige om en kvote til tredjeland for hyse på 8.000 tonn.

Partene ble enige om gjensidige kvoter for torsk og hyse i Norges økonomiske sone og i Russlands økonomiske sone, jf vedlegg 2.

Den russiske part har gitt sitt samtykke til å tildele Norge 8.000 tonn torsk og 4.000 tonn hyse av sine kvoter i 1996.

Partene ble enige om, dersom det blir nødvendig, å se på mulighetene for gjensidige overføringer av kvoter for torsk, hyse og andre fiskeslag i løpet av 1996. Tilsvarende var det enighet om å vurdere eventuelle behov for økning av partenes kvoter i hverandres soner.

Fisket med garn, line og håndredskap bør begrenses av begge parter under hensyntagen til de fastsatte kvoter og bestandssituasjonen. Partene vil gjennomføre reguleringstiltak i 1996 med sikte på å oppnå slike begrensninger i fisket.

Med basis i de fastsatte kvoter for tredjeland ble partene enige om kvoter for tredjelands fiske av torsk og hyse i det tilstøtende område i Barentshavet samt i Norges økonomiske sone og i Russlands økonomiske sone, jf vedlegg 3.

Partene ble enige om å notisere hverandre om de kvoter på fellesbestandene som tildeles tredjeland, inklusive de kvanta som eventuelt tildeles innenfor rammen av kommersielle prosjekter.

4.3 Andre reguleringstiltak.

4.3.1 Partene ble enige om at de innen rammen av Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon vil fortsette arbeidet for ytterligere å perfektionere de langsiktige reguleringstiltak for torske- og hysefisket i Barentshavet.

4.3.2 Partene utvekslet informasjon om resultatene av forskningsaktiviteten og den kommersielle utprøving av ulike sorteringsanordninger under torsk- og hysefisket som er gjennomført i 1995. Partene var enige om at erfaringene med utprøving av ristteknologi er svært positive.

Partene var enige om fortsatt å tillate et kontrollert fiske i områder som er sperret på grunn av fisk under minstemål med fartøy som har et ristarrangement i henhold til spesifikasjoner fastsatt av reguleringsmyndighetene.

Resultatene fra felles sammenlignende seleksjonsforsøk med norsk og russisk sorteringsrist i torske-trål ble presentert og diskutert. Det var enighet om at seleksjonsegenskapene til de to systemene var like, når den norske risten var brukt i norsk trål og den russiske brukt i russisk trål, begge med 135 mm maskevidde i fiskeposen. Med det norske systemet ble omtrent all småfisk utskilt gjennom sorteringsristen, mens seleksjonen med det russiske systemet ble oppnådd hovedsakelig gjennom ristsortering, men også ved at småfisk i tillegg ble utskilt gjennom maskene i fiskeposen.

Basert på disse resultatene ble partene enige om å påby bruk av sorteringsrist i torske-trål i nærmere avgrensede områder i Barentshavet fra 1. januar 1997. Bruk av rist skal skje i henhold til tekniske spesifikasjoner fastsatt av de respektive myndigheter, basert på en minste spileavstand på 55 mm.

Spesifikasjonene for de to ristkonstruksjonene og montering av disse i trålen vil bli utarbeidet under forskermøtet i Murmansk i mars 1996.

Småmasket not eller duk-materiale kan anvendes i lede- og akterpanel i ristsystemene.

Partene var videre enige om å fortsette arbeidet med utvikling av seleksjonsteknologi i fiskeredskaper.

4.3.3 Det tillates bifangst av fisk under minstemål i et omfang av inntil 15% av det samlede antall i den enkelte fangst.

4.3.4 I tilfelle det i et fangstområde er mer enn 15% torsk og hyse i antall under fastsatte minstemål i fangstene, treffer hver av partene vedtak, på grunnlag av forskningsdata, om lukking av vedkommende område og underretter den annen part, så vidt mulig, innen 7 døgn før lukking.

4.3.5 Partene er enige om å forby bruk av flytetrål i torskefisket i 1996.

4.4 Partene var enige om å videreføre forskningsinnsatsen på kystbestandene av torsk. Dette skjer gjennom et norsk kysttorskprogram og et russisk program på murmansk-torsk. Partene var videre enige om å legge frem nytt forskningsmateriale om kystbestandene av torsk for ICES for videre drøftelse på neste kommisjonsmøte.

5. Reguleringstiltak for fisket etter norsk vårgytende sild i 1996.

Partene viste til at bestanden av norsk vårgytende sild har økt, og at det på dette grunnlag er fastsatt en TAC på 1 mill. tonn. De viste videre til at det ikke foreligger enighet om et nytt forvaltningsregime for norsk vårgytende sild, og at det pågår drøftelser om etablering av et slikt regime for denne bestanden. Partene var enige om at kvoter for norsk og russisk fiske i 1996 først kan avtales i forbindelse med møte mellom de fire kyststatene 14.-15. desember 1995 (i Torshavn).

6. Reguleringstiltak for fisket etter lodde.

På bakgrunn av at forskerne konkluderer med at loddebestanden er på et ekstremt lavt nivå, ble partene enige om å ikke fiske etter lodde i 1996.

7. Regulerings tiltak for fisket etter andre fiskeslag i 1996.

Partene var enige om at beskatning av fiskebestander som ikke er kvoteregulert, kun kan skje som bifangst ved fiske av kvoteregulerte fiskeslag. Partene ble enige om gjensidige bifangstkvoter på 3.000 tonn i hverandres økonomiske soner. Disse bifangstkvotene kan bli økt dersom hensynet til den praktiske avvikling av fisket tilsier det. Partene vil, så snart som mulig, behandle anmodninger om å øke bifangstkvoten.

7.1 Blåkveite.

Partene drøftet den meget bekymringsfulle bestandssituasjonen for blåkveite, og det var enighet om at fisket i 1996 bør begrenses mest mulig.

Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1996 bli et forbud mot et direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort. Det vil bli tillatt en bifangst av blåkveite på inntil 5 % av den samlede vekt i hver enkelt fangst i fiske etter andre fiskeslag.

Den russiske part opplyste at for 1996 vil man forby et direkte fiske etter blåkveite for russiske fartøy.

7.2 Uer.

Den norske part opplyste at Russland i 1996 kan tildeles en kvote av *Sebastes mentella* på 6.000 tonn, og en kvote på 1.000 tonn *Sebastes marinus* som uunngåelig bifangst i Norges økonomiske sone.

Den norske part opplyste at det i 1996 i et nærmere avgrenset område i Norges økonomiske sone vil bli tillatt et direkte trålfiske etter *Sebastes mentella* med en maskevidde på ikke mindre enn 100 mm. I dette området er det tillatt med en innblanding av torsk, hyse og blåkveite med inntil 10%, herav kan blåkveite utgjøre maksimalt 5 %, av den samlede vekt i hver enkelt fangst. Bifangsten gjelder både for fiske med bunntrål og pelagisk trål.

Partene ble enige om å regulere fisket etter *Sebastes mentella* strengere.

7.3 Kolmule.

Den norske part opplyste at den i 1996 vil tillate et russisk fiske etter kolmule på 50.000 tonn utenfor 4 n. mil i fiskerisonen ved Jan Mayen og i et nærmere avgrenset område i Norges økonomiske sone hvis koordinater vil bli presisert. Under fisket etter kolmule tillates en innblanding på inntil 10 % makrell i det enkelte hal.

7.4 Sei.

Den norske part vil tillate Russland en bifangst av sei i 1996 på inntil 2.500 tonn ved fiske av torsk og hyse i Norges økonomiske sone.

7.5 Steinbit.

Den norske part vil tillate russiske fartøy en bifangst i 1996 på 2.000 tonn steinbit i Norges økonomiske sone.

7.6 Haneskjell.

Den russiske part har sagt seg enig i å tillate den norske part å drive forsøksfiske etter haneskjell (*Chlamys islandica*) i Russlands økonomiske sone etter nærmere vilkår som vil bli avtalt i begynnelsen av 1996. Et norsk fiske etter haneskjell i Russlands økonomiske sone, avtalt på kommersielle vilkår, vil komme i tillegg til slik fiskeadgang for norske fartøy.

8. Reguleringstiltak for fisket etter reker i 1996.

Partene behandlet utviklingen i fisket og bestandssituasjonen for reker i Barentshavet, og konstaterte at rekebestanden er blitt sterkt redusert de senere år.

Partene ble enige om at forskere fra de to land skal fortsette utvidete undersøkelser av rekebestanden og rekens biologi i Barentshavet. De konstaterte at norske og russiske forskere arbeider med en bestandsvurdering av reker, herunder muligheten for å fastsette TAC. Dette arbeidet omfatter torskens predasjon på rekebestanden.

Partene konstaterte at det er fattet vedtak om obligatorisk bruk av sorteringsrist i alt rekefiske i de to lands fiskerijurisdiksjonsområder.

Partene la frem nye beregninger for tillatt bifangst av torske- og hyseyngel i rekefisket basert både på biologiske og økonomiske betraktninger. Partene var enige om at bifangst av torske- og hyseyngel i rekefisket ikke skal overskride 1000 eksemplar pr. tonn reke. De var videre enige om at bifangst av blåkveite ikke skal overskride 300 eksemplar pr. tonn reke.

Ved stenging av felt på grunn av for stor innblanding av blåkveite eller yngel av torsk og hyse skal den annen part underrettes om vedtak om stengning av felt, så vidt mulig, innen 7 døgn før lukking.

Partene var enige om å arbeide videre med kriterier for regulering av bifangst av ueryngel i rekefisket med sikte på å finne en balanse mellom behovet for å beskatte uerbestanden og samtidig sikre den praktiske gjennomføringen av rekefisket. De var enige om å be forskerne om å utarbeide grunnlag for fastsettelse av et kriterium for bifangst av ueryngel i rekefisket på det årlige forskermøtet i Murmansk i mars 1996. Etter anbefaling fra forskerne vil partene drøfte spørsmålet om innblanding av ueryngel i rekefisket på et ekstraordinært kommisjonsmøte før utgangen av juni 1996. Partene var enige om å drøfte de fastsatte kriterier for bifangst av yngel av torsk, hyse og blåkveite i rekefisket på det samme møtet.

Fra norsk side pekte en på ønskeligheten av at en også fra russisk side innførte for Russlands økonomiske sone et minstemål på 6 cm for reker (15 mm carapax) og med tillatt innblanding av 10% reker under minstemål i vekt i fangsten, som grunnlag for stenging av områder med for mye rekeyngel.

Den russiske part opplyste at Norge i 1996 kan fiske en kvote på 3.000 tonn reker i Russlands økonomiske sone.

Den norske part opplyste at den i 1996 vil tillate Russland å drive et forsøksfiske begrenset til 750 tonn reker utenfor 4 n. mil i fiskerisonen ved Jan Mayen.

9. Reguleringstiltak for selfangsten i 1996.

På grunnlag av drøftelsene i den felles arbeidsgruppe for sel i det nordøstlige Atlanterhav, ble partene enige om å anbefale følgende reguleringstiltak for selfangsten i 1996:

9.1 Vesterisen.

Den norske part vil tillate den russiske part å fange 2.500 voksne dyr av grønlandssel og 7.300 voksne dyr av klappmyss. Dersom den norske regjering skulle tillate fangst av unger, vil den

russiske kvote av grønlandssel bli økt. Dette forhold samt åpningsdato for sesongen vil bli meddelt den russiske part innen 1. januar 1996.

9.2 Østisen.

Den russiske part vil tillate den norske part å fange 9.500 grønlandssel inkludert årsunger.

9.3

Partene ble enige om reguleringstiltak for selfangsten i Vesterisen og Østisen og imøtekom ønskene om fangst for vitenskapelige formål (vedlegg 4).

10. Reglene for partenes utstedelse av lisenser for fiske og håndhevelse av fiskeribestemmelsene.

Partene drøftet de rapporterings- og lisensieringsordninger som gjelder for partenes fiske i hverandres soner og håndhevelse av fiskeribestemmelsene.

Partene var enige om å utveksle de nødvendige opplysninger om lisensiering av fisket i 1996 i de to lands soner innen 31. desember 1995. Partene var videre enige om å fortsette samme lisensieringspraksis for 1996 som i 1995.

Den russiske part ga uttrykk for ønske om en gjennomgang av enkelte norske kontrollbestemmelser som berører gjennomføringen av det russiske fisket i Norges økonomiske sone. Partene var enige om å gi Det permanente utvalg for forvaltnings- og kontrollspørsmål på fiskerisektoren i oppgave å foreta en slik gjennomgang på sitt neste møte med sikte på en klargjøring av de norske kontrollbestemmelsene.

11. Kontrolltiltak for fisket i Barentshavet.

Partene bekreftet sin beslutning om nødvendigheten av å styrke kontrollen med fisket i Barentshavet. De drøftet på denne bakgrunn hvilke konkrete kontrolltiltak som kan iverksettes.

11.1 Ukontrollert fiske i Barentshavet.

Partene var enige om at ved inngåelse av kvoteavtaler med tredjeland, skal tredjeland forplikte seg til å begrense sitt fiske til de kvoter som er tildelt av kyststatene uavhengig av om fisket skjer i eller utenfor Norges og Den russiske føderasjons fiskerijurisdiksjonsområder.

Partene drøftet tredjelands fiske i Barentshavet, og var enige om å gjennomføre aktiv kontroll med dette fisket slik at det kan bringes til opphør når de tildelte kvoter er oppfisket.

Partene bekreftet sin enighet om at de tekniske reguleringsiltak for bestanden av norsk-arktisk torsk gjelder i hele dens utbredelsesområde.

Partene drøftet det uregulerte fisket med fartøyer uten kvoterettigheter i Barentshavet, og ble enige om hvordan de skal forholde seg til dette.

11.2 Forvaltningssamarbeid.

Partene uttrykte tilfredshet med det arbeid som var gjennomført i 1995 i regi av Det permanente utvalg for forvaltnings- og kontrollspørsmål på fiskerisektoren. Protokollen fra Det permanente utvalgs siste møte vedlegges (vedlegg 5).

Partene sa seg fornøyd med at den felles innsats for gjennomføring av kontrolliltak har gitt konkrete resultater. Partene konstaterte at organiseringen av kontrollsamarbeidet mellom Norge og Russland fremstår som et eksempel for andre land.

Partene var enige om å legge forholdene til rette for den videre oppfølging av utvalgets arbeid.

Partene noterte at utveksling av informasjon mellom de to lands myndigheter, deltakelse av russiske inspektører som observatører ved kontroll av russiske fartøy i norske havner, felles seminar og hospitering av inspektører har gitt positive resultater for ressurs- og reguleringskontrollen. Disse ordningene videreføres.

Partene var enige om, etter nærmere avtalte retningslinjer, å utveksle fiskeriinspektører som observatører på hverandres inspeksjonsfartøy.

Det permanente utvalg har arbeidet spesielt med spørsmålet om å utarbeide enhetlige omregningsfaktorer for fiskeprodukter, se pkt. 11.3.

Det var enighet om å fortsette samarbeidet mellom de to lands myndigheter for ytterligere å effektivisere ressurs- og reguleringskontrollen.

Partene var enige om at alle norsk-russiske fellesprosjekter, også felles forskningsprosjekter, som inkluderer utnyttelse av fellesbestander i Barentshavet, skal registreres i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon, og godkjennes av Det norske fiskeridepartement og Den russiske føderasjons fiskerikomite. Hver part forplikter seg til å informere den annen part om hvilke kvanta som tildeles og mottas innenfor rammene av slike prosjekter, og om de kvanta fisk som landes i henhold til dette.

11.3 Diskusjon vedrørende fastsettelse av felles omregningsfaktorer for fiskeprodukter.

Partene var enige om at riktige omregningsfaktorer er av avgjørende betydning for å få et korrekt bilde av ressursuttaket.

Partene konstaterte at de eksisterende norske og russiske omregningsfaktorer for norsk arktisk torsk, sløyd med hode (faktor 1,18), sløyd uten hode rundsnitt (faktor 1,50) og sløyd uten hode rettsnitt (faktor 1,55), er sammenfallende og logisk konsistente.

Partene var enige om at disse omregningsfaktorene skal benyttes ved ressurskontroll og ved beregning av ressursuttak både for norske, russiske og tredjelands fartøy.

Når det gjelder filet av torsk, konstaterte partene at man har forskjellige omregningsfaktorer. Partene var enige om at Det permanente utvalg må arbeide videre med sikte på harmonisering av omregningsfaktorer. Partene var likevel enige om at man, inntil man får etablert omforente faktorer i fisket etter torsk nord for 62 grader N, skal benytte følgende omregningsfaktorer ved maskinell produksjon av torskefilet om bord:

- for maskinprodusert filet med skinn (med tykkfiskbein): 2,600
- for maskinprodusert filet uten skinn (med tykkfiskbein): 2,900
- for maskinprodusert filet uten skinn uten tykkfiskbein: 3,250

Partene var enige om at disse omregningsfaktorer skal benyttes ved beregning av ressursuttaket uavhengig av om norske og tredjelands fartøyer fisker på ordinære kvoter eller på andre typer kontrakter i de to lands soner.

Partene konstaterte at det i Det permanente utvalg i 1995 var gjennomført to felles tokt på en norsk fabrikktråler i kommersielt fiske for vurdering av norsk og russisk metode for fastsettelse av omregningsfaktorer. Resultatene fra de felles undersøkelsene viser at det vil være mulig å komme frem til en omforent metode.

Partene var enige om å gi Det permanente utvalg i oppgave å utarbeide regler for en slik omforent metode for fastsettelse av omregningsfaktorer og, på grunnlag av allerede foreliggende måleresultater, legge frem forslag til felles omregningsfaktorer for filetprodukter av torsk, hyse og sei.

12. Utveksling av informasjon om kongekrabbe (*Paralithodes kamchatica*).

Partene utvekslet informasjon om forskningsprogrammet av kongekrabbe (*Paralithodes kamchatica*) ved den norske og den russiske kyst.

Partene var enige om å be forskerne oppsummere kunnskapen om bestanden av kongekrabbe når resultatene av forskningsfangsten i 1995 foreligger.

På dette grunnlag vil partene drøfte den videre forvaltning av kongekrabbe på et ekstraordinært kommisjonsmøte før utgangen av juni 1996.

13. Felles forskning på fiskeressursene.

Partene fremhevet at forskningsprogrammet for felles undersøkelser i 1995 er oppfylt.

Partene drøftet og vedtok program for vitenskapelige undersøkelser i 1996, som forutsetter en videreføring av det felles forskningssamarbeid, jf vedlegg 6.

Partene uttrykte anerkjennelse av resultatene fra de felles norsk russiske vitenskapelige undersøkelser som er et viktig element i kommisjonens arbeid.

Et felles norsk-russisk symposium om redskapsseleksjon og prøvetakningsredskap vil bli avholdt i 1997. Rammer for symposiet vil bli diskutert under det felles forskermøte i mars 1996.

14. Næringsamarbeid.

Med sikte på å utvide næringsamarbeidet mellom Norge og Nordvest-Russland ble partene enige om å opprette en arbeidsgruppe for næringsamarbeid på fiskerisektoren. Partene bekreftet arbeidsgruppens mandat, jf. vedlegg 7.

Partene var videre enige om å utpeke representanter til denne arbeidsgruppen med sikte på at den kan avholde sitt første møte parallelt med det ekstraordinære møte i Den blandete fiskerikommisjon første halvår 1996. Partene var også enige om å utarbeide en oversikt med rele-

vante opplysninger om denne arbeidsgruppen til bruk for de berørte næringsutøvere i de to land.

15. Eventuelt.

Den russiske part opplyste at russiske fartøy i 1995 har mottatt fisk fra norske fiskere og uttrykte ønske om at slike operasjoner blir gjennomført også i 1996. Den norske part tok dette til etterretning, og vil underrette de respektive interesserte organisasjoner.

Partene drøftet arbeidet i Den norsk-russiske trålernemnd, og konstaterte at dette arbeidet ikke har hatt den forventede fremdrift. Fra russisk side ble det opplyst at arbeidet i trålernemnda ville bli gitt fornyet prioritet innen utgangen av 1995. Partene var enige om at den russiske part innen 1. januar 1996 skal ha utpekt de russiske spesialister til Den norsk-russiske trålernemnd.

Partene var enige om å utarbeide en oversikt over Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon med angivelse av representantene i de forskjellige arbeidsgrupper, komiteer osv, deres adresser, telefon- og telefaksnummer, for distribusjon blant norske og russiske næringsutøvere, for å spre kunnskap om kommisjonens arbeid.

Den norske part reiste også spørsmål om strømmålinger i området mellom Novaja Zemlja og Frans Josefs land.

Partene ble enige om å avholde neste ordinære sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i Norge i november 1996.

Denne protokoll er utferdiget 18. november 1995 i Moskva på norsk og russisk, med samme gyldighet for begge tekster.

Representant for Kongeriket
Norges regjering i Den blandete
norsk-russiske fiskerikommisjon,

Representant for Den russiske føderasjons
fiskerikomite i Den blandete norsk-russiske
fiskerikommisjon,

G. Kjønnøy

A. Rodin

Vedlegg 1**Den norske delegasjon til den 24. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon, Moskva, 13.-18. november 1995.**

1. Gunnar Kjønneøy Representant for Kongeriket Norges regjering i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon, departementsråd i Fiskeridepartementet, delegasjonsleder
2. Halvard P. Johansen Underdirektør, Fiskeridepartementet
3. Sigrun Holst Rådgiver, Fiskeridepartementet
4. Inger Lavik Opdahl Rådgiver, Utenriksdepartementet
5. Ole Bjørn Røeggen Ambassaderåd, Moskva
6. Peter Gullestad Assisterende fiskeridirektør, Fiskeridirektoratet
7. Lisbeth Plassa Underdirektør, Fiskeridirektoratet
8. Åsmund Bjordal Senterleder, Havforskningsinstituttet
9. Tore Jakobsen Seksjonsleder, Havforskningsinstituttet
10. Tore Haug Professor, Fiskeriforskning, Tromsø
11. Oddmund Bye Formann, Norges Fiskarlag
12. Ole Strand Fiskebåtreder, Norges Fiskarlag
13. Einar Johansen Fisker, Norges Fiskarlag
14. Geir Andreassen Adm. direktør, Fiskerinæringens Landsforening
15. Werner Kiil Regionsekretær, Norsk Sjømannsforbund
16. Per Mohr Tolk

Den russiske delegasjon til den 24. sesjon i Den blandete russisk-norske fiskerikommisjon, Moskva, 13.-18. november 1995.

1.	RODIN, A	1. viseformann i Den russiske føderasjons fiskerikomite, delegasjonsleder
2.	TISJKOV, G.	President i styret i AS Sevryba, Murmansk
3.	LUKA, G.	Fiskeriattaché ved Den russiske føderasjons ambassade i Norge
4.	NIKOLAJEV, V.	Visesjef i avdelingen for internasjonalt samarbeid
5.	BRUKHIS, V.	Visesjef i avdelingen for akvatiske ressurser
6.	TOROKHOV, V.	Visepresident i AS Sevryba, Murmansk
7.	ZELENTSOV, A.	Sjef for Murmanrybvod, Murmansk
8.	SJLEINIK, V.	Visedirektør i PINRO, Murmansk
9.	SOKOLOV, V.	Visepresident i Murmansk trålerflåte
10.	POTELOV, V.	Seksjonssjef i SevPINRO, Arkangelsk
11.	RJABTSJEVSKIJ, M.	Styreformann i Murmansk fiskerikollektivforbund, Murmansk
12.	ANTROPOV, G.	Sjef i tjenesten for råstoffressurser i Det russiske fiske-kollektivforbund
13.	BOROVKOV, G.	Sjefsspesialist i avdelingen for internasjonalt samarbeid
14.	MAMYRKIN, D.	Byråssjef i protokollseksjonen i avdelingen for internasjonalt samarbeid
15.	SOMINSKAJA, M.	Ledende spesialist i avdeling for akvatiske bioressurser og utvikling i Den russiske føderasjons fiskerikomite
16.	LISOVSKIJ, S.	Seksjonssjef i PINRO, Murmansk
17.	BORISOV, V.	Seksjonssjef i VNIRO, Murmansk
18.	BERENBOIM, B.	Laboratoriesjef i PINRO, Murmansk
19.	JARAGINA, N.	Seniorforsker i PINRO, Murmansk
20.	MIKHLINA, K.	AS Senter for "Marikultura", VNIRO
21.	STEPAKHNO, G.	Forskningsjef, Foreningen av fiskere i nordregionen

Vedlegg 2

Kvoter i 1996 for gjensidig fangst av torsk og hyse for Norge og Russland i de to lands økonomiske soner. Disse kvoter gjelder ikke for et tilstøtende område for en felles fiskeriregulering i Barentshavet.

I 1.000 tonn

Fiskeslag	Torsk	Hyse	I alt
Områder			
Norges kvoter i Russlands økonomiske sone	50	10	60
Russlands kvoter i Norges økonomiske sone	150	25	175

Vedlegg 3

Fordeling av kvoter for torsk og hyse til tredjeland i 1996 i partenes økonomiske soner.

Fiskeslag	I Russlands økonomiske sone	I Norges økonomiske sone	I 1.000 tonn		I alt
			Herav i det tilstøtende område i Barentshavet Norge	Russland	
Torsk	24	36	24	24	60
Hyse	3,2	4,8	3,2	3,2	8

Kof

**AGREED RECORD OF CONCLUSIONS OF FISHERIES CONSULTATIONS
BETWEEN THE EUROPEAN COMMUNITY AND NORWAY ON THE
REGULATION OF FISHERIES IN SKAGERRAK AND KATTEGAT FOR 1996.**

BRUSSELS, 27-28 NOVEMBER 1995

1. A Community Delegation headed by Mr Ole TOUGAARD and a Norwegian Delegation headed by Mr Dag Erling STAI met in Brussels on 27-28 November 1995 to consult on the regulation of fisheries in Skagerrak and Kattegat in 1996.

The meeting in Brussels was a continuation of a previous meeting in Bergen 6-7 November 1995.

2. The Heads of Delegations agreed to recommend to their respective authorities the arrangements for the regulation of fisheries in Skagerrak and Kattegat in 1996, outlined in the attached annex.
3. The Delegations recognised that the TAC for haddock includes both a directed fishery for haddock and by-catches in the industrial fisheries. No increase in fishing effort is foreseen in the directed fishery for haddock in 1996.

The Parties shall, during the annual consultations, communicate catch statistics (covering 1995 and preliminary statistics for 1996) specified as catches taken in the directed fishery for haddock and estimates for by-catches in the industrial fisheries.

4. The Parties recognised the existence of various traditional fisheries for sprat for human consumption exhibiting low by-catches of herring in the Skagerrak and Kattegat. The Parties agreed that sprat fisheries respecting established by-catch rules should not be prejudiced by any further reduction, including complete phasing-out, of TACs for sprat fisheries for which these rules do not apply (mixed clupeoids).

The Delegation of Norway expressed its disappointment with the fact that it had not been possible at this stage to decide on a reduction of the sprat TAC for 1996.

5. Norway expressed grave concern about the present exploitation pattern of herring in the Skagerrak/Kattegat area.

The Delegations agreed that there is still a need to improve the knowledge of i.a. the stock composition, the magnitude and age composition of herring catches in the Skagerrak and Kattegat as well as in the North Sea. The Parties in this connection made reference to the Joint Working Group on Herring and its Report. In this context, the Community informed that a comprehensive sampling system for industrial fisheries will be established in Sweden by 1 July 1996.

The Parties agreed that it is imperative to establish by 1 January 1997 a new management system for herring and associated fisheries including the fisheries for sprat. This should, inter alia, ensure adequate control of by-catches of juvenile herring of North Sea origin.

The Parties also agreed on the need for closer cooperation between their respective scientists to promote transparency and mutual understanding of the sampling schemes for catches in industrial fisheries.

6. The Community Delegation held the view that, in principle, there should be a prohibition on directed fishing for herring for purposes other than human consumption. The Norwegian Delegation held the view that it is to be left to each Party to decide on the use of its herring catches.
7. In respect of the shrimp stock, the Parties took note of the ACFM advice for 1996 regarding Divisions IIIa and IVa East, and they took as a point of departure a total allowable catch level of 15.000 tonnes.

Norway informed the Community of its intention to fix within this quantity a quota for shrimp for Division IVa East of 4.500 tonnes.

8. The Community informed Norway that it had established a Community TAC for *Nephrops* for Divisions IIIa,b,c,d for the last four years and intends to establish a TAC for 1996.

The Parties confirmed their earlier agreement that a TAC regulation for *Nephrops* would be appropriate. They agreed to resume consultations on this matter with a view to agreeing on a TAC and a quota sharing arrangement. The Norwegian Delegation stressed that, in relation to a future TAC regulation for *Nephrops*, an acceptable Norwegian share of the TAC will be required.

Norway informed the Community of its ongoing work to develop a grid sorting system with the aim of avoiding catches of undersized *Nephrops* and by-catches of other species.

Norway pointed out that, in the light of scientific advice on the present exploitation pattern relating to high levels of discards of undersized *Nephrops* associated with the current mesh-size, efforts to improve the selectivity of appropriate gears should be intensified.

9. The Community informed Norway that it establishes a Community TAC for hake in Division IIIa,b,c,d within a global TAC for the northern hake stock.

The Parties agreed to make a request to ICES for advice on the hake stock and the most appropriate catch level in Division IIIa,b,c,d within the TAC for the entire northern hake stock.

On the basis of any subsequent ICES advice, the Parties will consider the establishment of a TAC and quota sharing for this stock in this area.

10. The Community informed Norway that it establishes a Community TAC for sole in Division IIIa,b,c,d.

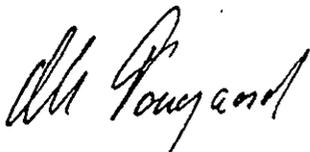
The Parties agreed to make a request to ICES for an assessment of the sole stock in Division IIIa,b,c,d and will consider appropriate joint management arrangements on the basis of this assessment.

11. The Parties referred to Point 10 of the Agreed Record of 24 November 1993 which deals with a coastal mackerel fishery of a Member State and which, following the Accession of that Member State, has been incorporated into Community legislation. The Parties agreed that its implications will be dealt with in the framework of the traditional bilateral consultations between the Community and Norway.
12. The Delegations agreed to review during 1996 the provisions contained in the Agreement on Regulatory Measures of 4 May 1982 in order to revise as necessary the fishery rules for Skagerrak and Kattegat in the light of more recent developments.

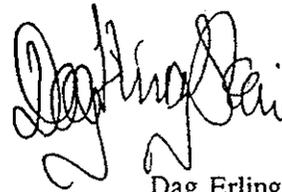
The Community delegation informed of its concern regarding the presence of large beam-trawlers inside the 12 nautical mile limit off the coast of a Member State in the Skagerrak and pointed out that such presence constituted a problem in relation to Community regulations for this area. The Norwegian Delegation informed that Norwegian Authorities would conduct an investigation on the matter and would inform any vessels in question of the concern expressed by the Community. It further noted that such questions could be addressed in the context of any future revisions of current fishery rules applicable in the Regulatory Area.

13. The Delegations agreed that the negotiated quota arrangements constitute an ad hoc solution and shall be without prejudice to future fishery arrangements between the Parties.

Brussels, 28 November 1995

Ole TOUGAARD
For the Community Delegation

Dag Erling STAI
For the Norwegian Delegation

ANNEX

1. TACS AND ALLOCATIONS

- 1.1. Catches taken, during the period 1 January to 31 December 1996 in the Skagerrak and the Kattegat of the species mentioned below, shall be limited as follows (metric tonnes, fresh round weight):

Species	Area ⁽¹⁾	TAC 1996	Allocation to Norway	Allocation to EC
Cod	S	23.000	750 ⁽²⁾	22.250
Haddock	S + K	10.000	420	9.580
Whiting	S + K	15.200	280	14.920
Plaice	S	11.200	220	10.980
Herring	S + K	120.000	16.000	104.000
Mackerel	S + K		⁽³⁾	
Sprat	S + K	43.000 ⁽⁴⁾	3.230	39.770
Shrimps	S	10.500	4.890	5.610

- (1) Skagerrak (S): the area defined in Article 1 of the Agreement of 19.12.1966. Skagerrak and Kattegat (S + K): the area defined in Article 1 of the Agreement of 10.12.1966, extended to the southern boundary of Kattegat, and defined as a straight line from Hasenøre to Gnibens spids, from Korshage to Spodsbjerg and from Gilbjerg Hoved to Kullen.
- (2) This quantity does not include catches to be taken with passive gear inside the Norwegian baselines.
- (3) A part of Norway's quota in the North Sea may be fished in the Skagerrak by vessels not exceeding 90 feet.
- (4) Including all catches of all species which are taken when fishing for sprat and which are landed unsorted.

2. GEAR

The use of trawl and purse-seine for the capture of pelagic species in the Skagerrak shall be prohibited from Saturday midnight to Sunday midnight.

3. SPRAT

Based on scientific information regarding the prevailing abundance of herring in relation to sprat in the Skagerrak and Kattegat, the Parties agreed that it would be impractical to apply in 1996 the provisions in the Agreement of 4 May 1982 relating to by-catch and minimum size of herring in a fishery for sprat.

4. **CATCH STATISTICS**

The Parties shall communicate to each other, on a monthly basis, catch statistics for fishing by their own vessels for the species referred to in Article 1, as well as for the species of Nephrops, hake and sole.

This monthly information shall be communicated not later than the end of the following month.

5. **CONSULTATIONS**

In the event that one of the quotas referred to in Article 1 is exceeded, the Parties shall seek in consultations measures which will redress the balance. In this context, the Parties agreed that any overfishing of an established quota from 1995 and onwards would have consequences for that Party's corresponding quota for the next year. They further agreed to elaborate proposals for the 1996 consultations to apply appropriate measures in such instances .

SAK 8/95

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1996.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. GENERELT OM TORSK

1.1. FISKET I 1995

1.1.1. Kvoter og reguleringer i 1995

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (14. - 18. november 1994) ble TAC fastsatt til 700.000 tonn inklusiv 40.000 tonn «murmansk»-torsk. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av denne kvote ble 88.000 tonn avsatt til tredje-land. De resterende 652.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 12.000 tonn til Norge fra Russland ble kvotefordelingen av torsk nord for 62°N følgende:

Tabell 1:

Norge:	338.000 tonn
Russland	314.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

Av den norske kvoten ble det avsatt 111.540 tonn (33%) til trålerne og 226.460 tonn (67%) til konvensjonelle fartøy.

Kvoten for trål var pr 1. januar fordelt med 107.040 tonn til torske-trålerne, 1.500 tonn til nordsjøtrålerne og 3.000 tonn til senere fordeling innad i trålgruppen. Den 11. mai ble de ufordelte 3.000 tonn fordelt til torske-trålgruppen pro rata etter den eksisterende kvotenøkkel.

Kvoten for konvensjonelle fartøy var fra 1. januar fordelt med 21.000 tonn til maksimalkvoteordningen (fartøy med begrensede rettigheter), 168.460 tonn til fartøy under 28 meter med fulle rettigheter, 27.000 tonn til fartøy over 28 meter med fulle rettigheter og 10.000 tonn til å dekke eventuell bifangst for fartøy under 28 meter. I løpet av året er det foretatt refordelinger.

Det var stopp for alle redskapsgrupper i forbindelse med påsken i området mellom 62°N og 70°20'N og nord for 70°20'N innenfor 12 mil av grunnlinjene. Stoppen varte fra onsdag 12. april kl 17.00 til mandag 17. april kl 24.00 for passive redskaper. For trål og snurrevad varte stoppen til tirsdag 18. april kl 10.00. Til forskjell fra i 1994 valgte man i 1995 å begrense område for stoppen også for konvensjonelle redskaper slik at fiske utenfor 12 mil fra grunnlinja nord for 70°20'N kunne drives på lik linje med trålerne.

Mer om situasjonen i 1995 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene.

1.1.2. Utviklingen i fisket i 1995

Pr 5. november var følgende kvantum torsk rund vekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 2, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	169.107	65.512	234.619
Sunnmøre og R.	18.170	22.465	40.635
Fiskesalslag			
Vest-Norges	2.546	728	3.274
Fiskesalslag			
Sum	189.823	88.705	278.528
Kvote	226.460	111.540	338.000
Restkvote	36.637	22.835	59.472

Fangsttallene i tabellen over inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 18.300 tonn torsk på russisk kvote.

1.2. BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden er godt innenfor biologisk sikre grenser. Rekrutteringen har vært god siden 1989, men kannibalismen har i følge Havforskningsinstituttet økt kraftig siden 1993. Dette skyldes i første rekke mangelen på lodde. Spesielt er årsklassene 1992, 1993 og 1994 blitt redusert.

Beskatningsgraden viser en økende tendens og ventes i 1995 å komme opp i 0,50 ($F_{med} = 0,46$). Individuell vekst forventes fortsatt å være lav på grunn av den svake loddebestanden. ACFM presenterer således bare prognoser med lav vekst.

Temperaturprognoser indikerer i følge Havforskningsinstituttet lavere temperaturer de nærmeste årene og sannsynligheten for god rekruttering er da liten.

Forøvrig viser en til rapporten «Beskatningsstrategi for norsk arktisk torsk» som allerede er sendt ut til Reguleringsrådets medlemmer.

1.3. KVOTESITUASJONEN I 1996

I den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13. - 17. november 1995) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 1996 inkludert 40.000 tonn kysttorsk fastsettes til 740.000 tonn, som er det samme som for 1995. Av denne kvoten avsettes 88.000 tonn til tredje-land. De resterende 652.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 8.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote som følger:

Tabell 3, Kvotesituasjonen i 1996:

Norge:	334.000 tonn
Russland:	318.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

1.4. FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN FOR 1996

Følgende stige ble vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 1994:

-For totalkvoter til Norge på inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28% til trål og 72% til konvensjonelle redskap.

-For totalkvoter over 130.000 tonn utvikles gruppenes andel lineært, til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer å fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 1996 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten.

Forslaget innebærer at trålernes andel i 1996 blir 33% av den norske totalkvoten på 334.000 tonn, dvs 110.220 tonn. Det gjenstår da 223.780 til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

2.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 1995

Reguleringsopplegget i 1995 har vært tredelt: maksimalkvoteordningen eller fartøy med begrensede rettigheter som de er foreslått å betegnes som fra og med 1996, fartøy over 28 meter med fulle rettigheter og fartøy under 28 meter med fulle rettigheter. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

2.1.1. Maksimalkvoteordningen i 1995

Avsetningen til denne gruppen er i år, som i fjor, 21.000 tonn. Fartøy i denne gruppen kan i tillegg fiske innenfor bifangstordningen. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette sitt fiske innenfor de individuelle maksimalkvotene selv om avsetningen på 21.000 tonn er beregnet oppfisket.

Tabellen nedenfor viser maksimalkvotene i tonn rundvekt gitt 1. januar, samt tilleggskvotene som er blitt gitt i løpet av året.

Tabell 4, Maksimalkvotene i 1995:

Fartøygruppe:	Maksimalkvot e gitt 1. januar	Tillegg gitt 24. mai	Tillegg gitt 25. juli	Sum maksimalkvot e
Under 8 meter	12	2,5	3,6	18,1
8 - 9,9 meter	17,3	3,6	5,2	26,1
10 - 14,9 meter	20	4,2	6,1	30,3
over 15 meter	22,6	4,7	6,8	34,1

Maksimalkvotene har i år vært såpass romslige at de i liten grad har vært begrensende for flertallet av fartøyene. I år har det mer vært tilgjengeligheten av torsk langs kysten enn kvotene, som har vært begrensende på fisket innenfor denne gruppen.

Tabellen nedenfor viser antall deltagende fartøy, tilhørende «kvote» (dvs antall deltagende fartøy i hver lengdegruppe multiplisert med sum maksimalkvot) og landet kvantum pr 5. november (inkl bifangst) for fartøy som ikke har fulle rettigheter:

Tabell 5, Maksimalkvoteordningen i 1995 - fordelt etter fartøyets lengde:

Fartøygruppe:	Antall fartøy	«Kvote»	Landet kvantum	Utnyttelse
Under 8 meter	2.165	39.187	4.795	12,2%
8 - 9,9 meter	1.112	29.023	4.253	14,7%
10 - 14,9 meter	351	10.635	2.571	24,2%
over 15 meter	77	2.626	2.378	98,9%
Sum	3.705	81.470	13.997	17,2%

Sammenliknet med i fjor på samme tidspunkt er deltakelsen totalt redusert med 217 fartøy. Dette fordeler seg med en reduksjon på 251 fartøy i minste gruppe, en reduksjon på 4 i gruppen mellom 8 og 10 meter, mens gruppen mellom 10 og 15 meter har økt med 34 fartøy og gruppen over 15 meter har økt med 4 fartøy. Når det gjelder landet kvantum er det for de to minste gruppene en reduksjon på omlag 2000 tonn, mens gruppen mellom 10 og 15 meter har en reduksjon i landet kvantum på omlag 350 tonn og gruppen over 15 meter har en økning på omlag 2000 tonn. Landet kvantum av fartøy over 15 meter fordeler seg hittil i 1995 med 800 tonn av fartøy mellom 15 meter og 20 meter, 1.520 tonn av fartøy mellom 20 meter og 28 meter og 57 tonn av fartøy over 28 meter. Økningen i landet kvantum i gruppen over 15 meter er så stor at det er grunn til å følge utviklingen her nøye framover.

Tilsvarende tabell for Finnmark og Nord-Troms følger nedenfor. I Nord-Troms er følgende kommuner inkludert: Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy og Karlsøy.

Tabell 6, Maksimalkvoteordningen i Nord-Troms og Finnmark - fordelt etter fartøyets lengde:

Fartøygruppe:	Antall fartøy	«Kvote»	Landet kvantum	Utnyttelse (%)
Under 8 meter	597	10.806	1.389	12,9
8 - 9,9 meter	131	3.419	779	22,8
10 - 14,9 meter	28	848	318	37,5
over 15 meter	2	68	67	98,5
Sum	758	15.141	2.553	16,9

Som vi ser har fartøy hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark en høyere kvoteutnyttelse enn fartøy i samme lengdegrupper på landsbasis. Dette var også situasjonen i 1994.

Tilsvarende tabell over alle lengdegrupper fordelt på fylker:

Tabell 7, Maksimalkvoteordningen, fylkesvis fordeling av landet kvantum sammenlignet med 1994:

Fylke	Antall	Landet kvantum	%-vis fordeling i 1995	%-vis fordeling i 1994
Finnmark	460	1.903	13,4	11,0
Troms	827	3.033	21,3	17,7
Nordland	1060	3.975	27,9	34,5
N-Trøndelag	152	320	2,2	1,9
S-Trøndelag	271	884	6,2	6,3
Møre og R.	765	2.670	18,8	21,7
Sogn og F.	112	554	3,9	2,6
Hordaland	37	308	2,2	2,2
Andre	107	590	4,1	1,9
Sum	3.791	14.237	100	99,8

Inkludert i denne tabellen er, sammenlignet med tabell 5, fangst av 86 fartøy på til sammen 240 tonn som av en eller annen grunn ikke lar seg fordele på lengdegruppe. Antall fartøy og landet fangst er derfor høyere i tabell 7 enn i tabell 5.

Som vi ser av tabellen har Finnmark, Troms og Sogn og Fjordane økt sine andeler i forhold til 1994, mens Nordland og Møre og Romsdal har fått sine andeler redusert. Forøvrig er det små endringer.

2.1.2. Regulering av fartøy over 28 m med fulle rettigheter i 1995

Fartøy over 28 meter var fra årets begynnelse i 1995, som i 1994, regulert med garanterte fartøykvoter, hvor eventuell bifangst må dekket innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisket med line eller i kombinasjon med line måtte avsette 30% av kvoten til etter 1. september.

Som i 1994 var det avsatt 27.000 tonn til denne fartøygruppen. På bakgrunn av prognoser som tilsa at fartøy under 28 meter ikke ville være i stand til å fiske opp sine disponible

kvoteavsetninger fikk fartøy over 28 meter økt sine kvoter 19. september og 10. november. 19. september ble fartøykvotene økt, mens man 10. november valgte å gi en tilleggskvote som en generell maksimalkvote på 50 tonn.

Tabell 8 viser antall fartøy, kvote, fangst og utnyttelsesgrad pr 5. november fordelt fylkesvis.

Tabell 8, Fylkesvis fordeling av fartøy over 28 meter med fulle rettigheter:

Fylke	Antall fartøy	Kvote	Landet kvantum	Utnyttelse (%)
Finnmark	3	989	1.021	103,2
Troms	8	2.498	1.936	77,5
Nordland	4	1.299	1.004	77,3
N-Trøndelag	2	668	394	59,0
S-Trøndelag	2	668	895	134,0
Møre og R.	41	13.502	9.639	71,4
Sogn og F.	20	6.685	4.339	64,9
Hordaland	2	668	560	83,8
Totalt	82	26.977	19.787	73,3

Kvotene i tabellen over er basert på kvotene gitt 1. januar. Tilleggskvoter som er gitt i løpet av året er således ikke inkludert. I Sør-Trøndelag fungerer ett fartøy som leiefartøy for et fartøy som er under 28 meter, og har således anledning til å fiske utover sin kvote. Dette er årsaken til at det er landet såpass mye i forhold til kvotene i dette fylket. Best utnyttelse av kvotene har man i Finnmark.

I 1994 var det ett fartøy som kom inn i gruppen over 28 meter som følge av utskiftning av fartøy som var under 28 meter til et fartøy som var over 28 meter. I 1995 har 8 fartøy som er under 28 meter fått tillatelse til å skifte ut til fartøy over 28 meter. Etter det Fiskeridirektøren erfarer er det pr i dag bare to fartøy som har gjennomført utskiftningen og overført kvoten til erstatningsfartøyet. I henhold til dagens regelverk medfører utskiftning til større fartøy etter 9. desember 1994 ikke økt kvote, jfr deltakerforskriften § 5 annet ledd. I brevet til de som har fått utskiftningstillatelse i løpet av høsten er det, etter retningslinjer fra departementet, inntatt en formulering om at det ikke kan påregnes kvote etter erstatningsfartøyet lengde i 1996 og for kommende år.

De som har skiftet ut til fartøy over 28 meter i 1995 kan etter dagens regelverk kun fiske kvoten til utskiftningsfartøyet. Dette innebar at utskiftede fartøy over 28 meter kunne drive fritt fiske da det ble åpnet for dette den 19. juli d.å. Med virkning fra 19. september ble det bestemt at de nevnte fartøyene maksimalt kan fiske et kvantum tilsvarende fartøykvoten for fartøy tilhørende gruppen på 28 - 28,9 største lengde. Dette kvantum utgjør 365,2 tonn torsk rund vekt.

2.1.3. Regulering av fartøy under 28 m med fulle rettigheter i 1995

For fartøy under 28 meter med fulle rettigheter er det i 1995 avsatt 168.460 tonn.

Fartøy under 28 meter var i utgangspunktet regulert med 2 maksimalkvoteordninger. En fra årets begynnelse på 158.460 tonn og en med oppstart 1. oktober innenfor et kvantum på 10.000 tonn.

Fartøy under 11 meter fikk en andel av første maksimalkvote garantert. Den garanterte kvoten for fartøy under 11 meter i 1995, har tilsvarende størrelse som den garanterte fartøykvoten for de respektive fartøystørrelsene i 1994. Alle fartøy under 28 meter kunne i tillegg fiske innenfor en romslig bifangstordning. Bifangstordningen er beskrevet i et eget avsnitt nedenfor.

Maksimalkvotene var fra årets begynnelse, utfra forventning om tilgjengelighet og kvoteutnyttelse, overregulert med 25%. Tilgjengeligheten ble imidlertid langt dårligere enn forventet slik at det var behov for å øke graden av overregulering. Maksimalkvotene ble økt 2. mai med 21,5% og 24 mai med ca 33%. 19. juli ble maksimalkvotene opphevet, slik at fartøyene i denne gruppen fra da av kunne fiske fritt resten av 1. periode. Den 19. september opphevet man maksimalkvoteordningen som var ment å starte opp 1. oktober. De 10.000 tonn som var avsatt til denne ordningen ble, sammen med bifangstavsetningen, stilt til disposisjon for det frie fisket for fartøy under 28 meter med fulle rettigheter.

I ettertid kan det sies at overreguleringen kunne vært noe større fra årets begynnelse, men utfra de forventningene en hadde med hensyn til tilgjengelighet langs kysten mente en at en overregulering i størrelsesorden 25% ville gi større konkurranse, men samtidig innebære at risikoen for en tidlig stopp ikke ble for stor.

Det har vært hevdet første refordeling kom for sent. Sett i ettertid kunne nok refordelingen kommet på et tidligere tidspunkt. Imidlertid hadde vi rett før påske et svært godt fiske i Øst-Finnmark. Mange fartøy gikk nordover, og vurderingen var at dersom det gode fisket i Øst-Finnmark vedvarte etter påkestoppene ville det ikke være behov for en refordeling. Imidlertid slo ikke fisket i Øst-Finnmark til etter påske.

Månedsfordelingen nedenfor viser landet kvantum fordelt over året av denne fartøygruppen:

Tabell 9, Månedsfordelingen av fangst av fartøy under 28 meter i 1994 og 1995:

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum
1995	1711	2360	3800	3504	1625	8191	1975	525	4624	3161	1180 ¹⁾		15440
	6	3	3	3	5			5					6
1994	2138	2415	3581	4868	9850	3818	3056	418	5432	2876	4893	8950	17310
	6	7	5	1				9					2

¹⁾ Pr 5. november.

I 1995 var 67,5% av gruppekvoten landet før 1. mai. Imidlertid ventes det at gruppen ikke vil fiske opp sin gruppekvote i år. Således vil andelen fisket før 1. mai av totalt landet kvantum være større enn 67,5%. I 1994 var 75% av totalt landet kvantum av gruppen landet før 1. mai.

Tabell 10 viser utnyttelsen av den opprinnelige maksimumkvoten gitt 1. januar fordelt på lengdegrupper:

Tabell 10, Kvoteutnyttelsen fordelt på lengdegrupper:

Lengdegruppe :	Antall fartøy	Maksimumkvote	Sum kvote	Landet kvantum	Utnyttelse
Under 7 meter	99 (123)	16,3	2.005	481	24,0
7 - 7,9 m	211 (231)	23	5.313	1.736	32,7
8 - 8,9 m	456 (464)	25,8	11.971	5.087	42,5
9 - 9,9 m	615 (616)	32,5	20.020	9.464	47,3
10 - 10,9 m	720 (700)	42	29.400	17.997	61,2
11 - 11,9 m	135 (129)	54,2	6.992	4.491	64,2
12 - 12,9	199 (197)	66,4	13.081	9.707	74,2
13 - 13,9	135 (134)	82,7	11.082	8.113	73,2
14 - 14,9	188 (181)	94,9	17.177	14.838	86,4
15 - 15,9	153 (153)	109,8	16.799	14.756	87,8
16 - 16,9	68 (66)	123,4	8.144	7.521	92,4
17 - 17,9	50 (49)	136,9	6.708	6.604	98,5
18 - 18,9	54 (51)	150,5	7.676	8.490	110,6
19 - 19,9	54 (53)	162,7	8.623	10.971	127,2
20 - 20,9	34 (35)	173,5	6.073	6.147	101,2
21 - 21,9	38 (38)	183	6.954	6.821	98,1
22 - 22,9	15 (15)	191,2	2.868	2.999	104,6
23 - 23,9	14 (14)	199,3	2.790	3.874	138,9
24 - 24,9	19 (19)	206,1	3.916	4.983	127,2
25 - 25,9	7 (7)	212,8	1.490	1.697	113,9
26 - 26,9	10 (10)	219,6	2.196	2.024	92,2
27 - 27,9	20 (19)	226,4	4.302	5.609	130,4
Sum	3.294 (3.304)		195580	154.406	78,9

Tabellen inkluderer ikke tilleggskvoter gitt i løpet av året. «Antall fartøy» viser antall fartøy med registrert fangst av torsk fordelt etter faktisk lengde. Tallene i parentes viser antall fartøy i fartøykvoterregisteret pr 20. november i de ulike lengdegruppene fordelt etter kvoteberegningsgrunnlaget.

Som vi ser øker utnyttelsen med økende fartøystørrelse. Dette er tilsvarende som tidligere år. Det at antall deltakende fartøy er større enn antall fartøy med kvoterettighet i enkelte lengdegrupper skyldes at landet fangst fordeles etter faktisk lengde på fartøyet, i motsetning til kvoterettigheten som fordeles etter basiskvotelengden, dvs lengden på fartøyet pr 9. desember 1994.

Tabell 11 viser utnyttelse av kvote pr 5. november i 1995 fordelt på fylke:

Tabell 11, Kvoteutnyttelse fordelt på fylker:

Fylke	Antall fartøy	Samlet kvote	Landet kvantum	Utnyttelse
Finnmark	619 (634)	33.486	28.008	83,6
Troms	698 (717)	38.316	31.984	83,5
Nordland	1.377 (1.365)	83.560	66.959	80,1
N-Trøndelag	106 (101)	6.064	4.196	69,2
S-Trøndelag	128 (128)	7.179	4.176	58,2
Møre og R	277 (269)	17.681	12.520	70,8
Sogn og F	53 (53)	5.515	3.893	70,6
Hordaland	16 (16)	1.664	923	55,5
Andre	20 (20)	2.119	1.748	82,5
Totalt	3.294 (3.304)	195.584	154.406	78,9

I parentes vises antall fartøy med fulle kvoterettigheter fordelt på fylkene. Som følge av eierskifter i løpet av året kan antall deltakende fartøy fremstå som flere enn antall faktiske fartøy (kvoterettigheter), dette skyldes skifte i registreringsmerke. Samlet kvote inkluderer ikke tilleggsquote gitt i løpet av året.

Som vi ser av tabell 11 utnytter Finnmark, Troms og Nordland kvotene bedre enn fylkene forøvrig. Også i 1994 hadde disse fylkene god utnyttelse av kvotene.

Tabell 12 viser forholdet mellom hjemmehørende fylke og ilandføringsfylke i 1994 sammenlignet med 1995:

Tabell 12, Forholdet mellom hjemmehørende og ilandføringsfylker i 1994 og 1995 for fartøy under 28 meter:

Fylke	1994	1995	1994	1995
	Hj.hørende fylke	Hj.hørende fylke	Ilandføringsfylke	Ilandføringsfylke
Finnmark	29.211 (16,9%)	28.008 (18,1%)	44.768 (25,9%)	38.743 (25,1%)
Troms	37.100 (21,4%)	31.984 (20,7%)	27.233 (15,7%)	27.568 (17,9%)
Nordland	75.913 (43,9%)	66.959 (43,4%)	88.659 (51,2%)	77.284 (50,1%)
N-Trøndelag	4.434 (2,6%)	4.196 (2,7%)	2.285 (1,3%)	2.809 (1,8%)
S-Trøndelag	5.089 (2,9%)	4.176 (2,7%)	397 (0,2%)	337 (0,2%)
Møre og R.	14.117 (8,2%)	12.520 (8,1%)	9.430 (5,4%)	7.206 (4,7%)
Sogn og F	4.308 (2,5%)	3.893 (2,5%)	277 (0,2%)	238 (0,2%)
Hordaland	1.063 (0,6%)	923 (0,6%)	54 (0,05%)	134 (0,05%)
Andre	1.869 (1,0%)	1.748 (1,2%)		87 (0,05%)
Sum	173.102 (100%)	154.406 (100%)	173.102 (100%)	154.406 (100%)

Som vi ser av tabellen over er det økte landinger relativt sett i Troms i 1995 sammenlignet med 1994. I Møre og Romsdal og Nordland er det en relativ nedgang i landinger i fylket. I de øvrige fylkene er landingen relativt stabile. Med hensyn til landinger etter fartøyenes hjemstedsfylke øker Finnmark, mens det er reduksjon i Troms sammenlignet med 1994.

2.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1996

2.2.1. Generelle deltakelseskriterier

Kriteriene for adgangen til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1996 vil etter det vi forstår bli fastsatt i Kongelig resolusjon den 8. desember. I skrivende stund kjenner vi ikke det nøyaktige innhold i deltakerforskriften etter behandling i Fiskeridepartementet. Nedenfor vil derfor hovedpunktene i Fiskeridirektørens forslag til deltakerforskrift etter høringsrunden bli referert. Det endelige innholdet i deltakerforskriften vil bli redegjort for på møte i reguleringsrådet.

Begrepene «fartøykvoteordning» og «maksimalkvoteordning» er ikke lenger dekkende for det faktiske innholdet av reguleringene. Det er derfor foreslått for 1996 at fartøy som deltar i fartøykvoteordningen gis betegnelsen «fartøy med fulle rettigheter», og at fartøy som deltar i maksimalkvoteordningen kalles «fartøy med begrensede rettigheter».

Gjeldende vilkår for å delta i fartøykvoteordningen vil i hovedsak bli videreført i 1996. I deltakerforskriften for 1995 er det fastsatt at det enkelte fartøy må ha landet minst 40% av sin fartøykvote i ett av årene 1993 eller 1994. I 1995 har tilgjengeligheten av torsk i enkelte områder langs kysten vært dårligere enn foregående år. Et strengt aktivitetskrav i 1995 vil derfor spesielt kunne ramme de mindre fartøyene i kystflåten. På denne bakgrunn har en foreslått at kravet til 40% aktivitet i 1994 opprettholdes, og antydnet et aktivitetskrav i 1995 på 20% for rett til deltakelse i fisket for fartøy med fulle rettigheter i 1996. Norges Fiskarlag har foreslått 10% aktivitetskrav for 1995. Hvorvidt en velger 10% eller 20% aktivitetskrav for 1995 avhenger av hvor stort kvantum en ønsker til nytildeling.

Kravet til at kjøper og selger av fartøy i fartøykvoteordningen må dokumentere minst 6 måneders botid i selgers fylke, før tillatelse til overføring av kvote ved salg av fartøy kan gis, er foreslått videreført.

I deltakerforskriften for 1994 ble bestemmelsen om utskifting og forlengelse av fartøy endret slik at fartøy som ble skiftet ut og/eller forlenget før 3. desember 1993 fikk kvote i samsvar med reell lengde i 1994. Datoen ble videre flyttet frem ett år i deltakerforskriften for 1995, slik at utskifting og/eller forlengelse før 9. desember 1994 har medført økt kvote i 1995. Fiskeridirektøren legger til grunn at flyttingen av datoen i 1994 og 1995 har gitt et signal til fiskerne om at myndighetene vil lempe på regelverket med hensyn til forlengelse og utskifting. Det er derfor foreslått å flytte skjæringsdatoen frem ett år for fartøy som er under 28 meter. Mens det for fartøy som deltar i gruppen av fartøy over 28 meter største lengde, etter en helhetsvurdering er foreslått at datoen 9. desember 1994 beholdes.

Maksimalkvoteordningen (fartøy med begrensede rettigheter) er beregnet for kystfiskefartøy med begrenset fangstkapasitet, og en har derfor foreslått at fartøy over 28 meter største lengde ikke får delta i gruppen for fartøy med begrensede rettigheter i 1996.

Kravet til at fartøy som vil delta i denne ordningen skal fremstilles for kontroll/godkjenning foreslås videreført.

2.2.2. Rekruttering

Fiskeridirektøren har gått inn for at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål, men at rekrutteringsordningen videreføres som i 1995 innenfor rammen av inntrukne kvoter. Det er foreslått at rekrutteringsordningen bør ha en klar målsetting om å tilgodese yngre fiskere. Det er lagt til grunn at inntrukne kvoter tildeles søkere innen fylket hvor kvoterettigheten opprinnelig var hjemmehørende. En har også gått inn for at de retningslinjer som ble lagt til grunn i år i all hovedsak videreføres. Vedtakene om tildeling av rekrutteringskvote foreslås fortsatt fattet av fiskerisjefene.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum for rekruttering til gruppen av fartøy med fulle rettigheter, men at slik rekruttering skjer innenfor rammen av inntrukne kvoter i det enkelte fylke.

2.2.3 Behovet for regulering av fisket i 1996 - forventet tilgjengelighet av torsk for kystflåten i 1996

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet utfra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. I denne sammenheng må man skille mellom faktisk og teknisk fangstkapasitet. Den faktiske fangstkapasiteten er bestemt utfra hvor tilgjengelig torsken er for flåten og hvilke alternative fiskerier flåten har. For den havgående flåten er det liten forskjell mellom faktisk og teknisk fangstkapasitet som følge av at havgående fartøy er svært mobile og kan fiske torsk uansett om torsken står langt til havs eller nær kysten. For kystflåten kan den faktiske og den tekniske fangstkapasiteten i enkelte år avvike tildels mye, siden kystflåtens faktiske fangstkapasitet er sterkt avhengig av tilgjengeligheten av torsk langs kysten. Også hvilke alternative fiskerier kystflåten har, er av stor betydning for den faktiske fangstkapasiteten i torskefisket for denne flåten. Hvor god tilgjengelighet det blir for kystflåten i 1996 vil således bestemme hvor strenge reguleringer det er behov for.

Hvilke betingelser som må være oppfylt for at en skal få god tilgjengeligheten av torsk langs kysten har man liten kunnskap om. Det synes imidlertid klart at bestandstrukturen og mattilgang for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, eventuelle strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

En stor gytebestand er med på å sikre grunnlaget for en god tilgjengelighet og dermed et godt Lofotfiske. ACFM opererer med et minimum biologisk akseptabelt nivå (MBAL) på gytebestanden på 500.000 tonn. Gytebestanden er i 1995 på 744.000 tonn.

Totalbestanden i 1995 er noe redusert i forhold til toppen i 1993. Bestanden er sammensatt av mange årsklasser. 1983-årsklassen, som lenge har dominert gytebestanden, er på vei ut, og årsklassene 1984 - 1987 er relativt svake. I årene framover vil bestanden således være dominert av årsklassene 1988 og yngre, som alle er rundt middels eller sterkere. 1990 - årsklassen synes å være den sterkeste, og i 1996 vil denne komme inn i gytebestanden.

I år har tilgjengeligheten av torsk langs kysten vært relativt dårlig. Det mest nærliggende kan dermed være å anta at dette også vil være situasjonen for 1996. Det kan imidlertid være grunn til å minne om likhetene med 1989-situasjonen som redegjort for nedenfor.

Hvis man sammenligner dagens situasjon med situasjonen i 1989 ser vi at vi også da hadde en dominerende sterk årsklasse, nemlig 1983-årsklassen. Denne var 6 år i 1989, mens den sterke 1990-årsklassen er 6 år i 1996. Før 1989 hadde vi hatt noen år med dårlig tilgjengelighet langs kysten. Også 1989 startet med relativt dårlig tilgjengelighet, men tilgjengeligheten tok seg som kjent kraftig opp. Forskjellen i bestandstrukturen i 1996 i forhold til 1989, er at vi i dag har flere middels sterke ungfiskårsklasser.

Lodde er viktig føde for torsk. Loddebestanden er i dag på et lavmål. Det er forventet at gytebestanden vinteren 1996 vil være på omlag 100.000 tonn. I 1989 var gytebestanden av lodde også relativt lav, ca 300.000 tonn.

Dersom man legger til grunn at den relativt dårlige tilgjengeligheten av torsk langs kysten i 1995 vil vedvare også i 1996, er det grunnlag for relativt liberale reguleringer. Hvis en derimot velger å legge til grunn at tilgjengeligheten langs kysten skulle bli som i 1989 kan det være grunn til å være noe mer forsiktig.

2.2.4. Forslag til regulering av fartøy med begrensede rettigheter i 1996

De siste to årene har denne fartøygruppen hatt en gruppekvote på 21.000 tonn. Tabell 5, side 4, viser deltakelsen og utnyttelsen av kvotene i denne gruppen i 1995. Deltakelsen totalt er redusert i 1995 sammenlignet med 1994, men antall deltakende fartøy over 10 meter har økt. Også landet fangst er redusert totalt for gruppen, men har økt for fartøy over 10 meter og spesielt for de over 15 meter. Økningen i landet kvantum av fartøy over 15 meter er såpass stor at det kan være grunn til å følge utviklingen i denne gruppen nøye. Fartøy innenfor gruppen med begrensede rettigheter har imidlertid verken i 1994 eller i 1995 klart å fiske opp hele gruppekvoten. I 1994 skyldes dette sannsynligvis at maksimalkvotene begrenset fisket. I 1995 er den dårlige tilgjengeligheten hovedårsaken til den manglende utnyttelsen av gruppekvoten, selv om de største fartøyene nok også i år er blitt begrenset av maksimalkvotene. En skal imidlertid heller ikke se bort fra at kvotene innenfor denne gruppen etterhvert er blitt såpass stor at mange fartøy i realiteten har et fritt fiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det avsettes 21.000 tonn for fartøy med begrensede rettigheter i fisket etter torsk.

Dersom man legger til grunn samme tilgjengelighet i 1996 som i år og tilsvarende gruppekvote, er det på bakgrunn utviklingen av fisket i 1994 og 1995, etter alt å dømme ikke nødvendig med reguleringer innenfor denne gruppen, utover det å fastsette en gruppekvote. Imidlertid er det som nevnt en økning i fangstkvanter spesielt av fartøy over 15 meter. Dersom dette også inntreffer i 1995, kombinert med en eventuell økning av antall fartøy over 28 meter, vil det være et reguleringsbehov i 1996. Et fritt fiske innenfor gruppekvoten vil også kunne ha uheldige fordelingsmessige sider, siden det vil innebære at en tillater at fartøy med begrensede rettigheter i enkelte tilfeller kan komme til å fiske utover det fartøy av tilsvarende størrelse med fulle rettigheter vil ha anledning til å fiske. Dette kan synes urimelig og kan føre til en økning av antall fartøy med begrensede rettigheter, noe som kan være problematisk i forhold til kvoteavsetning og reguleringsopplegget ellers. Av hensyn til helheten i reguleringene for konvensjonelle fartøy vil det være hensiktsmessig at denne gruppen blir regulert med maksimalkvoter. Maksimalkvotene kan imidlertid være relativt romslige.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen som tidligere reguleres med maksimalkvoter.

Hvorvidt maksimalkvotene som tidligere skal være fordelt etter fartøyets lengde eller om det vil være hensiktsmessig med en generell maksimalkvote må vurderes. En generell maksimalkvote vil føre til at fokuset på lengde i forhold til kvote fjernes. Forlengelse og utskiftning til større fartøy vil ikke lenger være motivert utfra å få større kvote. Imidlertid kan det stilles spørsmål om det er rettferdig at et fartøy på f.eks. 6 meter har like stor kvote som et fartøy på 15 meter. Utfra en helhetsbetraktning kan det derfor være hensiktsmessig å opprettholde de differensierte maksimalkvotene for denne gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppen reguleres etter samme kvotestige som i 1995, og at maksimalkvotene fastsettes i henhold til tabellen nedenfor.

Tabell 13, Maksimalkvoter for 1996:

Lengdegrupper:	Maksimalkvote:
under 8 meter	18,1
8 - 9,9 meter	26,1
10 - 14,9 meter	30,3
over 15 meter	34,1

Kvotene som er foreslått for 1996 er identisk med sum ordinær kvote og tilleggskvoter gitt i 1995.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor de fastsatte maksimalkvoter, selv om avsetningen på 21.000 tonn beregnes å være oppfisket.

2.2.5. Alternative reguleringsmodeller for 1996 for fartøy med fulle rettigheter.

En bedret lønnsomhetssituasjon for fartøyene i 1994 og i 1995 har ført til at relativt mange i 1995 har funnet rom for å skifte ut sine fartøy. Det at det igjen synes å være rom for en viss fornying av flåten er absolutt positivt. Imidlertid vil en utskiftning av fartøyet i de aller fleste tilfellene være til et større fartøy. I perioder med dårlig tilgjengelighet langs kysten øker gjerne motivasjonen blant fiskerne til å skaffe seg et havgående fartøy slik at det står bedre rustet til å fiske opp sine tildelte kvoter. I følge deltakerforskriften for 1995 gir utskiftning til større fartøy ikke større kvoteberegningsgrunnlag når utskiftningen er foretatt etter 9. desember 1994.

Det er i gruppen mellom 10 og 20 meter utskiftning har funnet sted i størst omfang, men det er når fartøy som er under 28 meter søkes skiftet ut med fartøy som er over 28 meter dette er mest problematisk i forhold til regulering av fisket, siden fartøy over 28 meter er regulert med en egen gruppekvote.

I 1995 har som nevnt på side 5, 8 fartøy under 28 meter fått tillatelse til å skifte ut fartøyet med et fartøy som er over 28 meter. De 7 siste utskiftningstillatelsene er det tatt forbehold om økte framtidige fangstrettigheter som følge av utskiftningen.

Årsaken til at man har fått en viss aktivitet med hensyn til utskiftning av fartøy under 28 meter med fartøy over 28 meter er at fartøyeiere innenfor gruppen over 28 meter har funnet rom for å fornye fartøyet. Dermed blir det ledige fartøy over 28 meter uten kvoterettigheter. Disse fartøyene kan selges til eiere av fartøy under 28 meter med kvoterett, hvorpå han søker om å overføre kvoten fra fartøyet under 28 meter til det nyinnkjøpte fartøyet over 28 meter. Alternativt kan eieren av det utskiftede fartøyet over 28 meter beholde fartøyet og selv kjøpe et mindre fartøy under 28 meter med kvoterett for så å søke om å få overført kvoteretten fra det lille fartøyet til det store fartøyet. En tredje variant er at det utskiftede fartøyet over 28 meter forblir uten kvoterett, og at man satser på å fiske innenfor gruppen av fartøy med begrensede rettigheter og en eventuell bifangstordning.

I utgangspunktet kan det reises to hovedinnvendinger mot utskiftning av fartøy under 28 meter til fartøy over 28 meter:

- 1) Fangstkapasiteten øker siden utskiftede fartøy over 28 meter ikke tas ut av fisket, men erstatter andre mindre fartøy eller fisker innenfor gruppen med begrensede rettigheter. Konsekvensen blir at antall fartøy over 28 meter vil øke på bekostning av antallet små og mellomstore kystfartøy.
- 2) Utskiftningen vil medføre økte kvoteandeler til fartøy over 28 meter på bekostning av fartøy under 28 meter uansett om fartøyene over 28 meter gis fulle kvoterettigheter eller ikke. Dette som følge av den store fangstkapasiteten til fartøy over 28 meter.

Av det som er nevnt ovenfor kan det se ut som omfanget av denne type utskiftninger på nåværende tidspunkt forsåvidt ikke er så stort. Det som er viktig i denne sammenheng er imidlertid hvorvidt en utvikling hvor av denne type utskiftninger øker i omfang er ønskelig, eller om man vil søke å demme opp mot en slik utvikling. Gjennom reguleringene kan en oppmuntre eller søke å hindre denne type utskiftning av fartøy. Hvilke utslag utskiftning av fartøy under 28 meter til fartøy over 28 meter har i forhold til regulering av fisket er redegjort for nedenfor.

Med hensyn til fisket i 1995 gir ikke utskiftning til større fartøy uttelling i form av økt kvote. Dette i henhold til deltakerforskriften for 1995, hvor det slås fast at utskiftning/forlengelse foretatt etter 9 desember 1994 ikke gir uttelling i form av større kvote.

I brevet til de som har fått utskiftningsstillatelsene for fartøy over 28 meter er det, etter 10. november, etter retningslinjer fra Fiskeridepartementet, tatt forbehold med hensyn til framtidige kvoterettigheter. Det er kun ett fartøy over 28 meter som har fått utskiftningsstillatelse uten at slikt forbehold er tatt. Denne utskiftningsstillatelsen ble gitt før retningslinjene fra Fiskeridepartementet forelå.

Deltakerforskriften for 1996 er ennå ikke fastsatt. Som nevnt på side 9 har Fiskeridirektøren anbefalt at utskiftnings/forlengelse til fartøy over 28 meter ikke gis uttelling i form av økt kvote ved utskiftnings/forlengelse foretatt etter 9. desember. For fartøy under 28 meter anbefaler Fiskeridirektøren at datoen flyttes frem ett år. Alternativt kan en flytte skjæringsdatoen for alle fartøy, men samtidig ta inn i forskriften at i de tilfellene hvor det i utskiftningsstillatelsen er tatt forbehold med hensyn til framtidige fangstrettigheter vil ikke fartøyet få større kvote som følge av utskiftningen.

De siste to årene har man flyttet skjæringsdatoen for utskiftnings/forlengelse for alle fartøy fram til vedtaksdato for deltakerforskriften. Dersom skjæringsdatoen også flyttes til vedtaksdato for deltakerforskriften for 1996 for alle fartøy, vil dette innebære at gruppen over 28 meter øker i

antall. Dersom gruppekvoten for fartøy over 28 meter ikke økes, som følge av økt deltakelse, vil dette føre til at de individuelle kvotene i gruppen over 28 meter må reduseres. Dersom gruppen over 28 meter fullt eller delvis skal kompenseres for den økte deltakelsen, må fartøyene som kommer inn i gruppen ta med seg kvantum fra gruppen under 28 meter. Dersom gruppen over 28 meter skal kompenseres fullt ut, vil fartøy under 28 meter få mindre kvote siden også differansen mellom den individuelle kvoten i gruppen under 28 meter og den individuelle kvoten i gruppen over 28 meter må dekkes av gruppen under 28 meter. En delvis kompensasjon til gruppen over 28 meter kunne skje ved at et kvantum lik den individuelle maksimumkvoten fra gruppen under 28 meter blir overført til gruppen over 28 meter eller at kun kvoten uten overregulering (enhetskvoten) blir overført til gruppen over 28 meter og at differansen dekkes innenfor gruppekvoten til fartøy over 28 meter.

Dersom skjæringsdatoen ikke flyttes, eventuelt bare flyttes for fartøy under 28 meter, vil antall fartøy i gruppen over 28 meter være uendret i forhold til 1995. Konsekvensen vil da være at en i gruppen under 28 meter får fartøy som faktisk er over 28 meter. Dette vil være fartøy som har langt større fangstkapasitet enn fartøyene i gruppen under 28 meter forøvrig, både fordi de har større teknisk fangstkapasitet og fordi de har større faktisk fangstkapasitet som følge av at de er havgående og dermed mer mobile fartøy. Av denne grunn vil de kunne utnytte en eventuell romslig bifangstordning og eventuelle refordelinger i langt større grad enn fartøy forøvrig i gruppen under 28 meter. Selv om utskiftningen av et fartøy under 28 meter til fartøy over 28 meter ikke gir uttelling i form av økt kvote, kan reguleringsopplegget føre til at fiskere likevel, som følge av fangstkapasiteten, finner det lønnsomt å skifte ut fartøy som er under 28 meter med fartøy som er større enn 28 meter, selv om de ikke får økt kvote på det nye fartøyet.

Dersom man ønsker full kontroll over størrelsen på den havgående konvensjonelle flåten må det innføres en konsesjonsordning. Utfra en tankegang om at like fartøy skal behandles likt kan det argumenteres for at fiske med havgående fartøy bør være konsesjonsbelagt uansett redskapsbruk. På den annen side vil det kunne argumenteres at fartøy som fisker med samme type redskap bør reguleres likt. Det er imidlertid stor forskjell på fangstkapasiteten til et kystfartøy og et havfiskefartøy selv om de fisker med samme redskap. Av denne grunn kan det være grunnlag for å vurdere en konsesjonsordning for fartøy over 28 meter som fisker med passive redskap. Snurrevadfartøy over 28 meter er allerede underlagt en konsesjonsordning.

Nedenfor følger en drøfting av to alternative reguleringsmodeller for fartøy med fulle rettigheter. I den første modellen reguleres alle fartøy med fulle rettigheter innenfor samme reguleringsssystem. Begrunnelsen for å vurdere en slik modell er at en ønsker å gjøre det mindre attraktivt å skifte ut fartøy som er under 28 meter til fartøy som er over 28 meter. Den andre modellen bygger på dagens modell med en egen gruppekvote til fartøy over 28 meter. Begge modellene er sterkt avhengig av hvilken beslutning Fiskeridepartementet tar med hensyn til skjæringsdato. Vi har i drøftingene nedenfor lagt til grunn at departementet flytter skjæringsdatoen for alle fartøy, men at fartøy hvor det i utskiftningstillatelsen er tatt forbehold om framtidige fangstrettigheter kun får kvote etter utskiftningsfartøyetets størrelse. Dette betyr at gruppen over 28 meter øker med ett fartøy.

Alternativ 1, Ett felles reguleringsystem for fartøy over og under 28 meter:

I denne reguleringsmodellen reguleres alle konvensjonelle fartøy med fulle rettigheter i en felles modell.

Fartøy under 28 meter vil ha behov for en relativt stor overregulering slik at en sikrer at minst 2/3 av årskvantumet kan fiskes innenfor perioden 1. januar - 1. mai, slik man historisk sett har kunnet. Fartøy under 28 meter har i 1994 fisket 75% av kvoten før 1. mai, sannsynligvis vil en også i 1995 ha en andel før 1. mai på omtrent dette nivået. Fartøy over 28 meter har behov for å sikre at en har mulighet for å drive et fiske i høstsesongen. I 1994 fisket denne fartøygruppen 38% av sin gruppekvote i perioden fra 1. september og ut året. Imidlertid avsetter en stor del av linefartøyene mer enn 38% av sin individuelle kvote til et fisket etter 1. september. Hittil har man fra myndighetenes side lagt vekt på å legge reguleringene til rette slik at kvotene i andre lands soner kan fiskes.

Hvordan skal en så utforme modellen slik at både behovene fra kystflåten og havfiskeflåten tilfredsstilles innenfor en felles reguleringsmodell.

De fleste av fartøyene i havfiskeflåten fisker tradisjonelt en stor del av sin kvote i høstsesongen. Som følge av dette kan en tenke seg en løsning hvor for eksempel fartøy over 28 meter som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av maksimalkvoten sin til etter 1. september og at disse 30% gis som en garantert kvote. På samme måte kan en videreføring av årets opplegg der fartøy under 11 meter får en andel av kvoten som en garantert kvote være hensiktsmessig. I tabellen nedenfor har vi lagt til grunn at halvparten av maksimalkvoten for fartøy under 11 meter gis som en garantert kvote.

I tabellen nedenfor har vi lagt til grunn 30% overregulering. Dette er muligens mye når også gruppen over 28 meter er inne i reguleringsmodellen. I tabellen nedenfor er stigen endret slik at den, i forhold til årets stige, er slakkere for fartøy over 28 meter.

Tabell 14, Kvotestige i en felles reguleringsmodell.

Lengde	Antall	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
0 - 6,9	118	1,2	17,8	8,9
7 - 7,9	224	1,7	25,2	12,6
8 - 8,9	460	1,9	28,1	14,1
9 - 9,9	608	2,4	35,5	17,8
10 - 10,9	704	3,1	45,9	23,0
11 - 11,9	132	4	59,2	
12 - 12,9	197	4,9	72,5	
13 - 13,9	136	6,1	90,3	
14 - 14,9	185	7	103,6	
15 - 15,9	152	8,1	119,9	
16 - 16,9	68	9,1	134,7	
17 - 17,9	52	10,1	149,5	
18 - 18,9	52	11,1	164,3	
19 - 19,9	55	12,0	177,7	
20 - 20,9	38	12,8	189,5	
21 - 21,9	38	13,5	199,9	
22 - 22,9	15	14,1	208,8	
23 - 23,9	15	14,7	217,6	
24 - 24,9	20	15,2	225	
25 - 25,9	7	15,7	232,4	
26 - 26,9	9	16,2	239,8	
27 - 27,9	20	16,7	247,2	
28 - 28,9	3	17,2	254,6	76,4
29 - 29,9	4	17,7	262,1	78,6
30 - 30,9	2	18,2	269,5	80,9
31 - 31,9	2	18,7	276,9	83,1
32 - 32,9	12	19,2	284,3	85,3
33 - 33,9	14	19,7	291,7	87,5
over 34 m	46	20,2	299,1	89,7
Sum	3.388	Sum kvotefaktorer =16.225	Sum utdelt maksimalkvoter = 240.214 tonn	

Garantien for fartøy over 28 meter gjelder kun for de fartøy som må avsette 30% til etter 1. september, dvs fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line.

I beregningene er det avsatt 18.000 tonn til dekning av bifangst, en har da lagt til grunn en bifangstprosent lik 10 % fram til 1. mai og 25% etter 1. mai for fartøy under 28 meter, mens bifangstprosenten for fartøy over 28 meter settes til 10% for hele året.

Det kan være hensiktsmessig med en periodisering slik at 1/3 av gruppekvoten for fartøy med fulle rettigheter må fiskes etter 1. mai. Dette er i henhold til den tradisjonelle fordelingen av fangst over året av torsk for konvensjonelle fartøyer når alle fartøyene er innenfor samme reguleringsopplegg.

Fordelen for de mest fangsteffektive fartøyene i et maksimalkvoteregulert fiskeri er at utnyttelsen av kvotene kan være så ujevn at det kan bli foretatt refordelinger. Dette vil spesielt de mest fangsteffektive fartøyene tjene på. De mest fangsteffektive fartøy vil i denne sammenheng sannsynligvis være fartøy over 28 meter.

I den felles reguleringsmodellen vil fartøyene muligens legg opp til å fiske mest mulig torsk først på året for å sikre seg sin andel av kvoten. Dette avhenger selvfølgelig av hvordan tilgjengeligheten blir i forhold til graden av overregulering. En liten overregulering kombinert med dårlig tilgjengelighet kan føre til at maksimalkvotene i realiteten er garanterte kvoter. Dersom vi får god tilgjengelighet og overreguleringene er stor, kan vi risikere et kappfiske og en tidlig stopp. De fartøyene som da vil være best stilt er de større fangsteffektive fartøyene som tradisjonelt har et godt fiske også før Lofotfisket. Disse fartøyene vil da også være de som best kan utnytte en bifangstordning.

Autolinefartøyene fisker tradisjonelt en del hyse på våren. Med en felles reguleringsmodell og maksimalkvoter i torskefisket kan en komme i den situasjon at linefartøyene prioriterer å fiske torsk framfor hyse for å sikre sin andel av torskekvoten. Dette kan føre til brukskonflikter mellom kystflåten og fartøy over 28 meter og at vi får problemer med å fiske opp den store hysekvoten.

Dersom skjæringsdatoen ikke flyttes for fartøy over 28 meter, vil det kunne være en del fartøy som faktisk er over 28 meter, men som har kvote etter et fartøy under 28 meter og som dermed kan utnytte en romsligere bifangstordning og kanskje komme bedre ut enn fartøy som er like store men som har kvote og bifangst etter fartøyets faktiske lengde.

Alternativ 2, Videreføring av årets reguleringsopplegg.

Denne modellen er en videreføring av årets modell med en egen gruppekvote for fartøy over 28 meter. Motivasjonen for å vurdere en videreføring av årets reguleringsmodell er at den er blitt godt mottatt av næringsutøverne. Med unntak av tendensen til økning i den havgående konvensjonelle flåten har den også etter Fiskeridirektørens syn fungert rimelig bra.

Fartøy med faktisk lengde over 28 meter, men som fisker innenfor gruppen under 28 meter vil kunne fiske like mye eller mer enn fartøy innenfor gruppen over 28 meter, slik at fiskerne likevel vil ha et motiv for å skifte ut til et mer fangsteffektivt fartøy selv om en ikke får økt sin kvote og bli regulert i gruppen over 28 meter.

Vurdering av de to modellene:

Med hensyn til målsettingene vi har for reguleringen av fisket er et hovedmål å få størst mulig verdiskapning ut av de tildelte totalkvoter. Ved valg av reguleringsmodell søker myndighetene å nå en del andre målsettinger i tillegg. Disse kan oppsummeres som følger:

En mest mulig lønnsom næring hvor det er rom for fornying av flåten er en målsetting. Dersom en skal få til en fornying av flåten krever dette at fiskerne (investorene) har en klar forventning om framtidige fangstmuligheter. Dette krever stabile rammebetingelser slik at framtiden blir mest mulig forutsigbar.

En reduksjon i den overkapasitet som eventuelt finnes i fangstleddet, samt å hindre at overkapasitet bygges opp, må også til for å få en lønnsom næring.

For å sikre størst mulig verdiskapning er det nødvendig å sørge for best mulig råstoffkvalitet og jevn råstofftilførsel.

Det er videre et ønske å ha en rimelig grad av kontroll /styring over den geografiske fordelingen av fangstmulighetene. Dette har både sammenheng med den politiske målsettingen om spredt bosetting, og at det avhengig av tidspunkt på året er ulik tilgjengelighet av torsk langs kysten.

Istedenfor å fokusere på hvor mange tonn kvoten er på, burde en utfra en samfunnsøkonomisk synsvinkel fokusere på hvor stort økonomisk utbytte eller verdiskapning en kan få ut av kvotene. Reguleringene bør legge til rette for å maksimere verdiskapningen. Hvor stort økonomisk utbytte fiskeren kan få ut av en kvote avhenger av hvor sterke restriksjoner som er knyttet til kvoten. Et reguleringsopplegg hvor fiskeren mest mulig selv kan planlegge driften er et godt utgangspunkt med hensyn til maksimalt økonomisk utbytte. Imidlertid kan det av hensyn til industriens råstoffbehov og dermed industriens del av verdiskapningen, være grunn til å pålegge fartøyene å fiske noe av kvoten på bestemte tider på året.

En felles reguleringsmodell hvor de mest fangsteffektive kan ta ut et relativt stort torskekvantum, kan gå på bekostning av fiske etter andre arter, spesielt hyse og artene vi har kvote på i andre lands soner, slik at den totale verdiskapningen reduseres.

Utfra behovet for fornying av flåten vil stabile rammebetingelser være viktig. Dette taler for å videreføre årets reguleringsmodell.

Erfaringene fra de siste to årene viser at en egen gruppekvote for fartøy over 28 meter, har gitt en stor grad av frihet med hensyn til grad av overregulering og muligheten til å gi fritt fiske for fartøy under 28 meter. En stor grad av overregulering og eventuelt fritt fiske bidrar til at «de beste» ikke blir «kappet hodet av» slik reguleringene tidligere ble kritisert for.

Utfra det som er nevnt ovenfor vil Fiskeridirektøren foreslå følgende reguleringsmodell:

Fiskeridirektørens forslag til reguleringsmodell:

Kvoten til konvensjonelle fartøy for 1996 er 223.780 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt i 1994 og 1995. Dette innebærer at fartøy over og under 28 meter med fulle rettigheter reguleres ulikt.

Fartøy over 28 meter:

Ut fra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging er det hensiktsmessig å fortsatt regulere denne fartøygruppen med garanterte fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i denne gruppen reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Hvor stor gruppekvoten bør være kan imidlertid diskuteres.

Historisk fangststatistikk har tidligere år blitt brukt for å anbefale en kvoteandel for denne gruppen. Dersom en legger perioden 1977-1992 (16 år) til grunn er andelen 10,1% av den konvensjonelle kvoten, perioden 1983 - 1992 (10 år) er andelen 12,8% , mens 1988 - 1992 (5 år) gir en andel på 14,7%. I 1994 var andelen i utgangspunktet 12,4%, mens den i 1995 i utgangspunktet var 11,9%. I desember i 1994 fikk fartøy over 28 meter økt sine individuelle kvoter, dette innebar imidlertid ikke et overfiske av gruppekvoten. I 1995 har fartøy over 28 meter fått tilleggskvoter både 19. september og 10. november slik at det er forventet at fartøy over 28 meter i år vil fiske en del utover sin gruppekvote. Refordelinger på høsten kommer de fleste fartøy i denne gruppen til gode, men ikke gruppen som sådan, siden en del fartøy tradisjonelt ikke fisker på høsten. Dette gjelder snurrevad-fartøyene og en del garnfartøy.

Fiskeridirektøren anbefaler at fartøy med fulle rettigheter over 28 meter gis samme andel i 1996 som pr 1. januar 1995, dvs 11,9% av den konvensjonelle kvoten.

For 1996 innebærer dette en gruppekvote på 26.630 tonn.

Hvorvidt det er nødvendig å tildele fartøykvotene i meterintervaller eller om en mer generell stige bør innføres, kan diskuteres. Et nytt fartøy på 28 meter kan være minst like effektivt som et eldre fartøy over 30 meter. Ut fra størrelsesfordelingen av fartøyene kan det f.eks være rimelig å dele i to grupper; over og under 34 meter, eller rett og slett ha en generell fartøykvote for hele gruppen. I år hadde et fartøy i største gruppe ca 15% større fartøykvote enn et fartøy i minste gruppe. Fra minste til største gruppe skilte det ved årets begynnelse 41,4 tonn.

En generell garantert fartøykvote vil fjerne motivasjonen for å forlenge/skifte ut fartøyet for å få større kvote. Fartøyeierene i denne gruppen har imidlertid uttrykt ønske om å beholde stigen med meterintervall. Det er også en del som har tatt til orde for å forlenge stigen, slik at en også over 34 meter har egne lengdegrupper på meterintervall.

Ut fra at det fra næringen ikke i særlig grad er fremkommet kritikk mot den lengdedifferensierte kvotetildelingen finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å videreføre dette.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for 1996 for denne gruppen beregnes etter dagens kvotestige. Dette innebærer følgende fartøykvoter:

Tabell 15, Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen over 28 meter:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Fartøykvote:
28,0 - 28,9 m	3	1,0	296,5
29,0 - 29,9 m	4	1,02	302,5
30,0 - 30,9 m	2	1,05	311,3
31,0 - 31,9 m	2	1,07	317,2
32,0 - 32,9 m	12	1,09	323,1
33,0 - 33,9 m	14	1,12	332,0
over 34 meter	46	1,14	338,0
Sum	83		Sum utdelt: 27.429

Fra reguleringene i 1994 og 1995 har vi erfart at ikke alle fartøyene fisker hele kvoten, det er derfor lagt inn en overregulering på 3% i 1996, for å unngå refordelinger i løpet av året.

I år har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30% av sin kvote til et fiske etter 1. september. Av hensyn til industriens behov for råstoff i høstsesongen kan det være hensiktsmessig å videreføre dette pålegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisket med line eller i kombinasjon med line også i 1996 må avsette minst 30% av kvoten til et fisket etter 1. september.

Fartøy under 28 meter:

Utfra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper, samt avsetning til bifangst/bufferkvoter, (se punkt 2.2.6.), vil Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til denne fartøygruppen settes til 166.150 tonn.

Selv om årets regulering ikke er blitt satt skikkelig på prøve på grunn av at tilgjengeligheten av torsk langs kysten, mer enn maksimalkvotene, har vært den begrensende faktor, har reguleringsformen blitt godt mottatt blant de fleste fiskerne. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en også for 1996 legger til grunn en maksimalkvoteregulering for denne fartøygruppen. Fartøyene i gruppen har ulikt driftsmønster ved at noen kun fisker torsk i første halvår og driver annet fisket i andre halvår, mens andre tradisjonelt har fisket en del på høsten. Således kan det være hensiktsmessig å legge opp til en fleksibel regulering som gir de ulike fartøyene mulighet til å disponere sin individuelle kvote utfra den, fra fartøyets side, mest hensiktsmessige måte.

Ved kun å ha en maksimalkvoteordning vil fartøyene som ønsker det, kunne fiske hele sin kvote i første halvår, mens andre kan avsette noe av maksimalkvoten til andre halvår. For å sikre at det er kvotemessig rom for et fiske i andre halvår, bør da gruppekvoten periodiseres slik at ca 75% av gruppekvoten fiskes fram til 1. mai, de resterende 25% kan avsettes til et fiske etter 1. mai. En slik periodisering samsvarer med den fordelingen av fisket gjennom året en har hatt for denne gruppen de to siste år.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Fiskeridirektøren anbefaler at gruppekvoten periodiseres slik at 25% av gruppekvoten, dvs 41.500 tonn avsettes til et fiske etter 1. mai.

Hvor stor grad av overregulering som skal legges inn i maksimalkvotereguleringen avhenger av hvor god tilgjengelighet av torsk en kan forvente langs kysten. Jo større grad av overregulering en legger inn, jo større blir risikoen for at fisket må stoppes.

Fiskeridirektøren mener det utfra geografiske og størrelsesmessige fordeling av fangstmulighetene er uheldig med en tidlig stopp i fisket. Tradisjonelt har en imidlertid også i de første ukene i mai opplevd godt fiske, slik at de uheldige konsekvensene av en eventuell stopp et stykke på vei kan oppveies ved periodiseringen. I år hadde fartøy under 11 meter en andel av maksimalkvoten garantert. Erfaringene med dette er gode, det vil derfor være hensiktsmessig å videreføre denne ordningen. Hvor stor andel som bør være garantert kan diskuteres. I årets opplegg er den garanterte andelen lik fjorårets fartøykvote, som utgjør i størrelsesorden 50% til omlag 60% av årets maksimalkvoter. På grunnlag av dette vil vi for 1996 foreslå at 50% av maksimalkvoten for fartøy under 11 meter gis som en garantert kvote, dvs at fartøy under 11 meter, innenfor den garanterte andelen, kan fortsette fisket selv om gruppekvoten eller periodekvoten er oppfisket. Dette vil kunne begrense eventuelle uheldige konsekvenser av en tidlig stopp.

Fiskeridirektøren anbefaler at 50% av maksimalkvoten for fartøy under 11 meter gis som en garantert kvote.

Utfra at det også fra industriens side er uttrykt ønske om en mer liberal regulering, og på bakgrunn av den konvensjonelle industrien også har fordel av et sesongbasert fiske, vil en anbefale at det legges inn relativt stor overregulering ved årets begynnelse og heller eventuelt tar en lengre stopp i fisket på slutten av perioden 1. januar til 1. mai. Store deler har flåten har også andre fiskerier de kan delta i.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en legger til grunn en overregulering på 40%. Med en videreføring av dagens stige vil dette innebære følgende kvoter:

Tabell 16, Fiskeridirektørens forslag til kvoter for fartøy under 28 meter:

Lengde	Antall	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
0 - 6,9	118	1,2	19,1	9,6
7 - 7,9	224	1,7	27,1	13,5
8 - 8,9	460	1,9	30,3	15,1
9 - 9,9	608	2,4	38,3	19,1
10 - 10,9	704	3,1	49,4	24,7
11 - 11,9	132	4,0	63,8	
12 - 12,9	197	4,9	78,1	
13 - 13,9	136	6,1	97,2	
14 - 14,9	185	7,0	111,6	
15 - 15,9	152	8,1	129,1	
16 - 16,9	68	9,1	145	
17 - 17,9	52	10,1	161	
18 - 18,9	52	11,1	176,9	
19 - 19,9	55	12	191,3	
20 - 20,9	38	12,8	204	
21 - 21,9	38	13,5	215,2	
22 - 22,9	15	14,1	224,7	
23 - 23,9	15	14,7	234,3	
24 - 24,9	20	15,2	242,3	
25 - 25,9	7	15,7	250,2	
26 - 26,9	9	16,2	258,2	
27 - 27,9	20	16,7	266,2	
Sum	3305	total = 14593,4	sum utdelt= 232610	

Dersom en velger å være mer forsiktig og legger til grunn en overregulering på f. eks. 25% vil det gi kvoter mellom 17,1 tonn og 237,7 tonn. En overregulering på 35% vil gi kvoter mellom 18,4 tonn og 256,7 tonn.

2.2.6 Bifangst/bufferkvote

Ut fra den periodisering som er foreslått ovenfor, samt maksimumkvotenes størrelse, vil behovet for en romslig bifangstordning være liten i 1996. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en i 1996 i utgangspunktet kun har anledning til 10% bifangst. Dersom det skulle være behov for en høyere bifangstprosent, kan man eventuelt komme tilbake til dette i junimøtet. Dersom en legger 10% bifangst til grunn, vil det være behov for en relativt liten bifangstavsetning, men som følge av at vi har foreslått en relativt stor overregulering kan det være hensiktsmessig med en bifangst/bufferkvote som eventuelt kan benyttes dersom tilgjengeligheten blir bedre enn ventet.

Det forutsettes at fartøy over 28 meter med fulle rettigheter dekker eventuell bifangst innenfor fartøyskvoten.

Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes 10.000 tonn til en bifangst/bufferkvote.

Fiskeridirektøren anbefaler at bifangstprosenten i 1996 settes til 10%.

Oppsummering forslag 1996:

*Fartøy med begrensede rettigheter:

- 21.000 tonn
- maksimalkvoter, fordelt etter stigen

*Fartøy over 28 m med fulle rettigheter

- 11,9%, som innebærer 26.630 tonn
- garanterte fartøykvoter, fordelt etter den tradisjonelle stigen
- fartøy som fisker med line må avsette 30% til etter 1. sept.
- bifangst dekkes innenfor fartøykvoten

*Fartøy under 28 meter med fulle rettigheter

- 166.150 tonn
- maksimalkvoter, kun en ordning
- periodisering av gruppekvoten, 25% må avsettes til etter 1. mai
- for fartøy under 11 meter gis 50% av maksimumkvoten som en garantert kvote
- overregulering 40%

*Bifangst/bufferkvote

- 10.000 tonn
- 10% bifangst

3. GENERELT OM HYSE

3.1. FISKET I 1995

3.1.1. Kvotesituasjonen i 1995

I kvoteavtalen med Russland for 1995 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 130.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 8.000 tonn til tredjeland. De resterende 122.000 tonn ble fordelt likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av kvote i 1995 som følger:

Tabell 17, Kvotesituasjonen i 1995:

Norge	65.000 tonn
Russland	57.000 tonn
Tredjeland	8.000 tonn
Sum	130.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn. Den norske totalkvoten i 1995 er således på 70.000 tonn.

Kvotefordelingen mellom trål og konvensjonelle ble i utgangspunktet fastsatt til 25.000 tonn til trålerne og 45.000 tonn til konvensjonelle fartøy.

3.1.2. Utviklingen i fisket i 1995

Pr 12. november var følgende kvantum hyse (tonn rundvekt) registrert landet i de ulike salgslagene:

Tabell 18, Landet kvantum av hyse:

	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	21.863 tonn	17.686 tonn	39.549 tonn
Sunnmøre og R.	7.195 tonn	10.156 tonn	17.351 tonn
Fiskesalslag			
Vest-Norges Fiskesalslag	1.463 tonn	493 tonn	1.956 tonn
Sum	30.521 tonn	28.335 tonn	58.856 tonn
Kvote	45.000 tonn	25.000 tonn	70.000 tonn
Restkvote	14.479 tonn	-3.335 tonn	11.144 tonn

Utviklingen i fisket har ført til at reguleringene er endret slik at trålerne har fått fiske utover sin gruppekvote for at den norske totalkvoten skal kunne bli oppfisket. Fangsttallene i tabellen over inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 2.850 tonn hyse på russisk kvote.

3.2 BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden av hyse er økende på grunn av god rekruttering, og den er innenfor sikre biologiske rammer. Beskatningen har vist en økende tendens, men er trolig blitt noe redusert i 1995.

Gytebestanden ventes å øke fram til 1997. Se vedlagte ACFM-rapport.

3.3. KVOTESITUASJONEN I 1996 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

I den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13-17 november 1995) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 1996 settes til 170.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 8.000 tonn til tredje-land. Det resterende kvantum på 162.000 deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 19, Kvotesituasjonen i 1996:

Norge:	85.000 tonn
Russland:	77.000 tonn
Tredje-land:	8.000 tonn
Sum:	170.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1996 vil være 90.000 tonn.

Norges Fiskarlags landsmøte vedtok i oktober 1994 en trålandel på 39%. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 35.100 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 54.900 tonn. Det største kvantum konvensjonelle fartøy har fisket av hyse i perioden 1977-1995 er 50.000 tonn i 1987. I år vil ikke konvensjonelle fartøy klare å fiske opp sin gruppekvote på 45.000 tonn, men lande på et kvantum på 36.000 - 37.000 tonn.

I år har det i hovedsak vært markedsmessige forhold som har ført til at de konvensjonelle fartøyene i liten grad har fisket hyse. Dersom markedssituasjonen skulle bedres vil de konvensjonelle fartøyene kunne fiske noe mer hyse enn de har gjort i år. Det kan likevel være et åpent spørsmål om gruppen vil være i stand til å fiske 54.900 tonn i 1996. På det nåværende tidspunkt er det imidlertid vanskelig å vurdere hvor stort kvantum et fritt fiske med konvensjonelle redskap vil innebære.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at trål i utgangspunktet får en andel på 39% av den norske totalkvoten av hyse. Dette innebærer en kvote til trål på 35.100 tonn og en kvote på 54.900 tonn til konvensjonelle redskap.

4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

4.1. REGULERINGER I 1995

Gruppekvoten for konvensjonelle fartøy var periodisert slik at 26.300 tonn kunne fiskes før 2. juli og 18.700 tonn var avsatt til et fiske fra 3. juli og ut året.

Fisket var i utgangspunktet regulert med en generell maksimalkvote på 225 tonn. Denne ble økt til 300 tonn 22. mai. På møtet i reguleringsrådet i juni var det enighet om å oppheve maksimalkvoten. Dette ble gjort 19. juni. Konvensjonelle fartøy har således hatt mulighet til et fritt fiske etter hyse siden 19. juni.

4.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1995

Pr 12. november der det fisket 30.521 tonn med konvensjonelle redskap. På samme tid i fjor var det fisket 35.418 tonn. Totalt ble det i 1994 landet 42.600 tonn hyse av konvensjonelle fartøy. Vi forventer at konvensjonelle fartøy i 1995 vil ha fisket omlag 36.000 - 37.000 tonn ved utgangen av året.

Tabellen nedenfor viser landet kvantum fordelt på måneder sammenliknet med situasjonen i 1994:

Tabell 20, Landet kvantum hyse fordelt månedsvis i 1994 og pr 12.11. 1995:

Mnd	Jan	Feb	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Nov	Des	Sum
1994	2483	3294	2490	4503	3803	2653	4214	5397	3848	1954	3964	4026	42.628
1995	1756	3842	3101	4392	4311	2355	2194	3105	2746	2110			29.912

Som vi ser av tabellen er det først og fremst i perioden juli - september det er landet lite sammenlignet med i 1994. Dette skyldes at årets fløylinefiske var svært lite i omfang, som følge av en vanskelig markedssituasjon for hyse.

Tabellen nedenfor viser antall deltakende fartøy fordelt på fylke samt landet fangst og fangst fordelt på ilandføringsfylke pr 12.november:

Tabell 21, Landet kvantum hyse fordelt fylkesvis:

Fylke	Antall deltakende	Fangst av fartøy hjemmehørende i fylket:	Landet kvantum fordelt på ilandføringsfylke:
Finnmark	847	7.616	12.599
Troms	1.083	3.734	2.477
Nordland	2.048	9.154	5.936
N-Trøndelag	239	247	241
S-Trøndelag	332	417	123
Møre og R.	884	6.571	6.718
Sogn og F	172	2.312	824
Hordaland	49	361	1.527
Andre	100	112	79
Sum	5.754	30.523	30.523

Som vi ser er det tross mottaksproblemer i Finnmark landet desidert mest hyse der, deretter følger Møre og Romsdal.

4.3. FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAPER I 1996

Med en gruppekvote på 54.900 tonn vil det etter alt å dømme ikke være behov for noen regulering.

Fiskeridirektøren foreslår et fritt fiske etter hyse med konvensjonelle redskap.

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

5.1 OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1995

Gruppeknoten av torsk for trålerne var ved årets begynnelse på 111.540 tonn rund vekt. Av dette kvantum ble det avsatt 1.500 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisket sei i området 62° - 65° N i 1995. Det ble også ved årets begynnelse avsatt 3.000 tonn torsk av gruppeknoten til senere fordeling innenfor trålgruppen. Gruppeknoten til fordeling torsketrålerne ble derfor 107.040 tonn torsk rund vekt Dette resulterte i en fartøykvote til stortrålerne på 1.197 tonn torsk ved årets begynnelse.

Den 11. mai vedtok Fiskeridepartementet at det avsatte kvantum på 3.000 tonn torsk skulle fordeles til torsketrålgruppen pro rata etter den eksisterende kvotenøkkelen. Refordelingen ble

foretatt ved å øke enhetskvoten med virkning fra reguleringsårets begynnelse. Dette innebar en enhetskvote på 1.231 tonn torsk rund vekt.

Ved årets regulering ble det lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Med virkning fra og med 1995 ble det tildelt to midlertidige torsketråltillatelser til reketrålere med svekket driftsgrunnlag. Dette innebar at de to fartøyene inngikk i fordelingen av gruppekvoten for trålflåten med en kvotefaktor på 0,23 som tilsvarte det avsatte kvantumet på 500 tonn torsk for disse to fartøyene i 1994.

Med virkning fra 10. november ble det foretatt en omfordeling fra gruppen konvensjonelle fartøy under 28 m til torsketrålerne og konvensjonelle fartøy over 28 m. Omfordelingen innebar at det enkelte konvensjonelle fartøy over 28 m fikk en tilleggskvote på 50 tonn og torsketrålerne fikk en økning av enhetskvoten på 90 tonn torsk. Denne omfordelingen ble iverksatt på grunnlag av at det pr uke 41 gjenstod et kvantum på ca 28.000 tonn for konvensjonelle fartøy under 28 m. Trålerne oppnådde en økning i fartøykvotene i forhold til 1994. Fartøykvoten for stortrålerne utgjør hittil i år 1.321 (1.198) tonn torsk, mens for småtrålerne varierer kvoten mellom 304 (276) og 991 (899). Kvotene for 1994 står i parentes.

Trålernes gruppekvote av hyse utgjorde ved årets begynnelse 25.000 tonn rund vekt. Av dette ble det avsatt 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° N i 1995. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne ble derfor 24.500. Dette ga stortrålerne en fartøykvote på 314 tonn hyse rund vekt ved årets begynnelse. På grunn av utviklingen i fisket ble enhetskvoten først økt med 25 tonn til 340 tonn hyse den 22. mai, og deretter til 365 tonn den 19. juni. Den 30. august ble enhetskvoten ytterligere økt til 450 tonn og fra 27. august økte enhetskvoten med 150 tonn til 600 tonn. Med bakgrunn i at det i begynnelsen av november gjenstod et betydelig kvantum av den norske hysekvoten for 1995, ble det med virkning fra 10. november åpnet for et fritt fiske etter hyse resten av året. Fram til 10. november utgjorde kvotene for stortrålerne som nevnt ovenfor 600 tonn hyse rund vekt, mens de varierte mellom 138 og 450 tonn for småtrålerne.

Også i år ble hele gruppekvoten til trålerne fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også dekket bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

Påskestoppen i fiske etter torsk og hyse ble også i 1995 gjort gjeldende for trålerne. Den gjaldt i perioden fra onsdag 12. april 1995 kl. 17.00 til tirsdag 18. april 1995 kl 10.00.

Med virkning fra 19. september 1995, gjeninnførte departementet rederikvoteordningen med samme innhold som i forskrift om enhetskvoter og rederikvoter fastsatt ved kgl.res av 12. januar 1990. Det ble lagt til grunn at tidligere praksis i forhold til denne bestemmelsen skulle gjelde. Dette innebar at fartøy som tilhører samme rederi eller samarbeidende rederier i samme distrikt kunne søke om overføring av restkvote. Fartøyet som det overføres kvote fra må trekkes ut av alt fiske under norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner resten av året. Det er pr. i dag ca 5 rederier som har benyttet seg av ordningen i 1995.

5.2 REGULERINGEN I 1996.

5.2.1. Gruppekvoter.

Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i 1994 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 1996 for torsk vil utgjøre 33 % og for hyse 39 %.

Når en legger til grunn 33 % andel vil trålernes gruppekvote av torsk utgjøre 110.220 tonn rund vekt. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 39 % utgjøre 35.100 tonn rund vekt. Med bakgrunn i erfaringer fra årets hysefiske for trålerne, vil Fiskeridirektøren legge til grunn at det fra årets begynnelse er behov for å legge inn en overregulering på hysekvotene med 25 %.

For fartøy med industritrål/nordsjøtillatelse som fisker sei i området 62° - 65° N ble det i 1995 som nevnt avsatt et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av bifangst. Bifangstregulering for denne gruppen ble som foregående år gjennomført ved at bifangst av torsk og hyse ble fastsatt samfengt, med en prosentsats på 25 % i månedene februar, mars og april, og 10 % i årets øvrige måneder. I 1995 vil denne ordningen medføre en samlet fangst på ca 1.200 tonn torsk og ca 650 tonn hyse.

Ved kgl. res. av 25. august d.å. ble det fastsatt endringer i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål. Trålforskriftens § 5-1 ble endret slik at de som har nordsjøtillatelse kan fiske bl.a torsk og hyse sør for 62° N. Før endringen av § 5-1 var det tillatt å fiske bl.a. torsk og hyse sør for 65° N. I trålforskriftens § 7-1 ble det fastsatt en ny bestemmelse som gir tillatelse til å fiske sei, torsk og hyse med trål i området sør for 65° N. (seitråltillatelse). Slik tillatelse kan gis til fartøy som i 1994 innehar nordsjøtillatelse i medhold av § 5-1 og som har drevet trålfiske etter sei i ett av årene 1990-93 i sør for 65° N. Formålet med innføringen av en konsesjonsordning er å skille ut den gruppen fartøyer som har seitråling som hovedfiske. Fiskeridirektøren tar sikte på å tildele ca 12-15 nye seitråltillatelser i løpet av desember 1995, slik at de aktuelle fartøyene kan begynne å fiske i henhold til konsesjonen fra 1996. Tildelingen av disse konsesjonene gir grunnlag for å fordele gruppekvoten også på disse fartøyene som fartøykvoter. Foreløpig vet en imidlertid ikke nøyaktig hvor mange fartøy som får tildelt seitråltillatelse. De siste årene har dessuten gjeldende bifangstbestemmelse for torsk og hyse fungert tilfredstillende, og en forventer heller ikke større problemer i 1996.

Fiskeridirektøren finner på denne bakgrunn å kunne gå inn for å videreføre ordningen med bifangst for seitrålerne ved at bifangst av torsk og hyse ut fra driftsmønsteret blir fastsatt samfengt, med en prosentsats på 25 % i månedene februar, mars og april, og 10 % i årets øvrige måneder. For å ha kvantumsmessig dekning for en slik ordning i 1996 foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til seitrålerne.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 1996 blir henholdsvis 108.720 tonn torsk og 34.600 tonn hyse rund vekt.

5.2.2. Kvotefaktorene

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. Bifangst

De siste årene har trålerne i utgangspunktet vært henvist til å dekke bifangstkvantum av torsk og hyse innenfor tildelt kvote. Dette har i løpet av året medført problemer, som igjen har ført til press for å oppnå en bifangstregel, spesielt for hyse. De økte gruppekvoteene både for torsk og hyse har imidlertid i tråd med praksis blitt fordelt som fartøykvoter.

Da den strenge reguleringen av torskefisk nord for 62°N ble innført i 1990 ble stortrålernes fartøykvote redusert til 285 tonn torsk og 31 tonn hyse. Denne kvoten er i 1995 som tidligere nevnt på 1.321 tonn torsk. Fram til 10. november utgjorde hysekvoten 600 tonn. Etter denne datoen ble det som kjent åpnet for fritt fiske av hyse. Trålnæringen har signalisert at det fortsatt er ønskelig at hele gruppekvoten fordeles på de enkelte fartøy. Dette betyr at den enkelte tråler må legge opp sitt fiske slik at den til enhver tid har kvote igjen til dekning av bifangst i andre fiskerier. I motsatt fall vil den torsk og hyse som landes etter at kvoten er tatt være gjenstand for inndragning.

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvoteene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. Høstkvote

Siden 1981 har det vært avsatt 20% av ferskfisktrålernes kvoter til fiske etter 1. september. Hovedårsaken for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene i størst mulig grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av den ordningen av avsetning av 20% av kvoten til etter 1. september både for torsk og hyse.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK

6.1. PÅSKESTOPP

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen gjort gjeldende også for trålerne.

Begrunnelsen for påskestoppen er at vi i henhold til fiskeriatvaten mellom Russland og Norge har forpliktet oss å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriatvaten mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk i desembermøtet i fjor inn for at man likevel ville ha en påskestopp.

Påkestoppen i 1995 ble begrenset geografisk både for konvensjonelle fartøy og trålere. Stoppen gjaldt i området mellom 62°N og 70°20'N og nord for 70°20'N innenfor 12 mil av grunnlinjen. Stoppen varte fra onsdag 12. april 1995 kl 1700 til mandag 17. april kl 2400. For trålerne og fartøy som fisker med snurrevad varte stoppen til tirsdag 18. april kl 1000.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen i Reguleringsrådet i fjor med hensyn til påkestopp og legger til grunn at en også i 1996 ønsker en påkestopp. Fiskeridirektøren foreslår dermed følgende:

I området mellom 62°N og 70°20' og nord for 70°20' innenfor 12 mil av grunnlinjene er det forbudt å fiske torsk i følgende tidsrom:

Fra onsdag 3. april kl 1700 til mandag 8. april kl 2400. For trålerne og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 9. april kl 1000.

6.2. FRITIDSFISKE

I forlengelse av Strukturmeldingen av 1992 ble det reist spørsmål om regulering av fritidsfisket. Fiskeridepartementet oppnevnte derfor høsten 1993 et utvalg som skulle se på problemstillingene vedrørende fritidsfiske. Fritidsfiskeutvalget avga sin innstilling i oktober 1994. Flertallet i utvalget foreslo en generell regel om redskapsbegrensning for ikke-manntallsførte fiskere inntatt i saltvannsfiskeoven. Det er som kjent ennå ikke fastsatt nye bestemmelser om fritidsfiske.

Fritidsfiske utvalgets flertallsforslag om en generell regel er etter Fiskeridirektørens oppfatning for vid når det gjelder fritidsfiske etter torsk nord for 62°N. Garn med en samlet lengde på inntil 210 m kan synes svært mye til bestemte tider og bestemte steder som f. eks. i Lofotfisket. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at det fortsatt er behov for en spesialregel i torskefisket, for å hindre at grensen mellom yrkesfiskere og fritidsfiskere fjernes.

Fritidsfiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N er idag regulert i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1995 i §13. Det framgår av denne bestemmelsen at fritidsfiske kan foregå med stang og håndsnøre, ett garn på inntil 30 m, en line på inntil 100 angler, samt 3 ruser pr husstand. Fisket må også avgrenses til det som går med til eget husholdnings behov. Det er med andre ord forbud mot omsetning.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at den nåværende regelen om fritidsfiske i torskefisket nord for 62°N videreføres i 1996

6.3. SOMMERFISKE FOR UNGDOM

I henhold til forskrift av 15. juni 1995 om adgang for ungdom til å delta i fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1995, bestemte Fiskeridepartementet som en prøveordning for 1995 at det skulle gis adgang for ungdom til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. Ordningen ble innført for å gi ungdom en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

I perioden fra 19. juni til 18. august var det adgang for ungdom under 25 år til å delta i ordningen med fartøy under 10 meter største lengde og med et begrenset antall passive redskaper. Ungdom under 15 år kunne delta i fisket med håndsnøre eller juksamaskin.

Fisket ble administrert av den enkelte fiskerisjef. For å kunne delta i ordningen ble det stilt krav om påmelding på eget skjema til fiskerisjefen. Det ble videre fastsatt at fangst bare kunne leveres til godkjent kjøper.

Fiskeridirektøren har foretatt en gjennomgang av sommerfisket for ungdom og foreløpige tall fra fiskerisjefene viser at 660 personer deltok i fisket. Fiskeridirektøren har i hovedsak fått positive tilbakemeldinger m.h.t. erfaringer med ordningen. Det er ikke registrert store praktiske problemer ved avviklingen av fisket. På grunn av fellesferie ved en rekke fiskemottak, registrerte imidlertid Norges Råfisklag at det i enkelte områder var problemer med å få avsatt fangstene. Dette ble forsøkt avhjulpet ved at den enkelte fiskerirettleder var behjelpelig med å identifisere nærmeste avsetningsmulighet, mottaksstasjon eller åpent fiskemottak. Det ble også gitt adgang til å søke om tillatelse til kaisalg hos Norges Råfisklag.

Fiskeridirektøren vil foreslå at ordningen med sommerfiske for ungdom videreføres for 1996.

Fiskeridirektøren vil eventuelt, etter en nærmere vurdering av erfaringene fra 1995, kunne komme tilbake med forslag til justeringer av ordningen på reguleringsrådets møte i juni neste år.

6.4. TEKNISKE REGULERINGER

I møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13. - 17. november 1995) er partene blitt enige om å påby bruk av sorteringsrist i trålfisket etter torsk og hyse i Barentshavet fra 1. januar 1997. Minste spileavstand i sorteringsristen er fastsatt til 55 mm. Denne beslutningen, som vil ha stor betydning for forvaltningen av torsk- og hysereffersene, er truffet etter et langvarig og grundig forsknings- og utprøvingssamarbeid.

V. J. Olsen viste til notatet om beskatnings-strategi for norsk arktisk torsk som var utsendt sammen med saksdokumentene.

Sandberg orienterte om innholdet i notatet.

V. J. Olsen spurte om det var kommentarer.

Maråk hevdet at notatet bygget på en konstant dødelighet på 0,2 og at dette var en slett antagelse.

Sandberg svarte at det i notatet var lagt til grunn de samme forutsetninger som i ACFM.

Jacobsen sa at når det gjaldt kannibalisme, altså dødelighet for 1, 2 og 3-åringer innebar dette ikke beskatning. Han presiserte imidlertid at denne kannibalsmen lå inne i prognosen. Han sa videre at det nok var en sammenheng mellom bestandens størrelse og graden av kannibalisme, men at sammenhengen ikke var enkel å finne, blant annet fordi den ble påvirket også av andre forhold som biologi og forekomst av lodde og sild.

Benjaminson pekte på at det var lagt til grunn lavere kostnader ved høy bestand. Han viste til at når krisen var størst i perioden 1990 - 1992 og kvoten var på sitt laveste var tilgjengeligheten best.

Gullestad sa at det forelå en rekke analyser på bunnfisk og at tettheten av fisk hadde betydning for tilgjengeligheten.

Maråk sa at fra en høy beskatningsgrad på slutten av åttitallet, hadde en gått ned til F-med for å bygge opp bestanden. Han hevdet at en nå hadde til hensikt å gå enda lavere ned.

Gullestad sa at dette var positivt galt. Han sa at en hadde lagt på en langt lavere dødelighet enn F-med i alle årene etter 1990. Han presiserte at det som var fremkommet innebar en advarsel mot å gå for langt. Han viste til at beskatningsgraden i 1995 var 0,46 mot 0,44 året før. De foregående årene tilbake til 1990 hadde dødeligheten vært på et lavere nivå.

Jacobsen sa at F-med kom inn i 1989. Tidligere hadde en lagt på F-max. I 1990 var målsetningen F-low. Han presiserte at det aldri hadde vært hevdet at F-med innebar et riktig valg.

Åsjord sa at det var en interessant diskusjon mellom Fiskebåtredernes forbund og havforskerne, men at en måtte tenke litt lenger enn det enkelte reguleringsår. Hun sa at beskatningsmønsteret kunne avhenge av flåtestrukturen, og viste til at kystflåten fanget større fisk.

Hun spurte om ikke Fiskeridirektoratet hadde til hensikt å utrede hvilken flåtestruktur som var mest lønnsom.

Sandberg viste til at det i det foreliggende notatet var tatt utgangspunkt i den eksisterende flåtestruktur.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og den vedlagte deltakerforskriften for torskefiske i 1996. Han ba deretter H. P. Johansen gi en orientering om denne.

H. P. Johansen sa at Departementet hadde funnet det nødvendig å endre gruppeangivelsene i forskriften til mer nøytrale begreper. Han pekte på at hovedprinsippene i forskriften ble videreført i 1996. Han viste til at når det gjaldt aktivitetskravet de to foregående år var kravet satt til henholdsvis 40 og 10 %. Han viste til at det var gitt en begrenset dispensasjonsordning, men presiserte at denne skulle håndheves restriktivt. Han pekte også på at fylkesbindingen skulle opprettholdes. Han sa at utskifting til større fartøy eller forlengelse av fartøy medførte en kostnadsdrivende effekt. Det var derfor bestemt at skjæringsdatoen 9. desember 1994 ikke skulle

endres. Dette medførte at utskifting eller forlengelse etter denne dato ikke ville føre til økt kvote i 1996. Han sa videre at når det gjaldt leiefartøy på grunnlag av forlis/havari av båt under 28 meter var det ikke neste år adgang til å benytte fartøy over denne grensen.

V. J. Olsen sa at siden forskriften hadde vært til høring, var det ingen hensikt å legge opp til diskusjon omkring denne. Han viste derfor til saksdokumentene for regulering av fiske etter torsk og ba om kommentarer til disse.

Mikalsen sa at Sametinget hadde mange endringsforslag. Hun sa at av hensyn til bosetning og arbeidsplasser langs kysten ville de legge til grunn et annet prinsipp for reguleringene. Dette innebar blant annet en redusert andel til trålerne. Hun hevdet at det var i strid både med Grunnlovens §10a og FN-konvensjonen å skille mellom yrkesutøverne på blad A og blad B i Fiskermanntalet.

V. J. Olsen sa at han både forstod og aksepterte at hun hadde et annet utgangspunkt enn det som fremgikk av saksdokumentene. Han presiserte imidlertid at en i saksdokumentene hadde prøvd å imøtegå de grupper Mikalsen representerte. Han viste til at realiteten i år var at ingen av de mindre fartøyene var stoppet i utøvelsen av fisket. Dette var også opplegget for reguleringene i 1996. Han fremholdt imidlertid at det var behov for en viss grad av kontroll og at fisket derfor ikke kunne slippes helt fritt. Han viste deretter til at krav om mantallsføring fremgikk av egen lov og at Sametinget derfor eventuelt måtte angripe denne.

Åsjord sa at hun ut fra et miljømessig standpunkt var enig i at diskriminering av kultur og livsform var i strid med Grunnloven og FN-konvensjonen.

V. J. Olsen sa at en gjerne måtte ha en oppfatning av dette spørsmålet, men at det eventuelt måtte diskuteres i et annet forum.

Han gjentok deretter at det foreslåtte opplegget i betydelig grad tok hensyn til de aktuelle grupper.

Strand avviste at en kunne ha en fiskerinæring hvor vesentlige rettigheter var gitt til fiskere på blad A.

Mikalsen fremhevet at det ikke var snakk om store kvanta.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til fordeling mellom gruppene slik det fremkommer av saksdokumentene.

Han viste til at Fiskeridirektørens forslag innebar en fordeling på 33% (110.220 tonn) til trålerne og 67% (223.780 tonn) til den konvensjonelle flåten.

Mikalsen fremsatte følgende forslag:

Norges totalkvote består av 294.000 tonn norsk arktisk torsk og 40.000 tonn kyst-torsk. Norsk-arktisk torsk på 294.000 tonn fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Kyst-torsk på 40.000 tonn går i sin helhet med til forskjellige ordninger under konvensjonelle redskaper.

Bjørklund fremsatte deretter følgende forslag:

Den norske totalkvoten fordeles med 35% til trålerne og 65% til gruppen konvensjonelle redskap.

Vaage sa at han hadde til hensikt å avholde seg fra å stemme.

Strand sa at han hadde sympati for Bjørklunds forslag, men ikke kunne følge dette fordi han var bundet av enigheten i Norges Fiskarlag.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning over de tre forslagene.

1 representant (Mikalsen) gikk inn for Mikalsens forslag.

2 representanter (Bjørklund og Dahl) gikk inn for Bjørklunds forslag.

8 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Eggereidet) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

3 representanter (Vaage, Domstein og Krüger) unnlot å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og refererte forslagene til rekruttering.

Mikalsen sa det burde vært avsatt et kvantum til rekruttering. Hun viste til at det hadde vært nedgang i antall fartøy og fiskere de senere år, mens landingene hadde økt spesielt p.g.a. russeleveranser. Hun mente at man burde iverksette større rekruttering for å bøte på dette. Hun sa videre at dette måtte skje ved nedbygging og frigjøring av kvanta fra trålgruppen.

Hun fremsatte følgende forslag:

I tillegg til eventuelle andre generelle rekrutteringsordninger avsettes en egen rekrutteringskvote på 1.030 tonn til fartøy under 10,9 meter (35 fot) i de foreslåtte virkeområde for samisk fiskeripolitikk.

Benjaminson fremsatte et tilleggsforslag i forhold til Fiskeridirektørens forslag.

Han foreslo å ta vekk fylkesbindingen ved tildeling av rekrutteringskvoter.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning.

1 representant (Mikalsen) gikk inn for Mikalsens forslag.

5 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll og Domstein) gikk inn for Benjaminsons forslag.

6 representanter (Olsen, Gullestad, Wold, Bjørklund, Krüger og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Vaage og Eggereidet) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til avsetning av kvantum til fartøy med begrensede rettigheter (Gruppe II) i torskefiske.

Wold fremsatte forslag om at kvantumet på 21.000 tonn burde periodiseres ved at 5.000 tonn ble avsatt for fiske etter 1. mai.

Mikalsen foreslo at det ble avsatt 28.970 tonn torsk som gruppekvote innenfor ordningen. For å få en helhetlig politikk som ivaretok samiske interesser foreslo hun videre at fartøy under 10,9 meter (35 fot) hjemmehørende i det foreslåtte virkeområdet for samisk fiskeripolitikk, skulle få fortsette inntil den individuelle maksimalkvoten var oppfisket, selv om avsetningen på 28.970 tonn var beregnet oppfisket.

V. J. Olsen sa at han ikke hadde motforestillinger mot å foreta en periodisering og endret derfor sitt forslag.

Han foretok deretter avstemning.

1 representant (Mikalsen) gikk inn for Mikalsens forslag.

11 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for forslaget om å avsette 21.000 tonn og derav periodisere 5.000 tonn for fiske etter 1. mai.

2 representanter (Eggereidet og Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og refererte forslaget til stige for fartøy i gruppe II.

Wold fremsatte forslag om at stigen burde økes med ett trinn ved at fartøy over 20 meter fikk en maksimalkvote på inntil 42 tonn.

Krüger mente at når saksdokumentene problematiserte over kapasiteten for større maksimalkvotebåter, burde en være forsiktig med å øke kvoten for disse.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning over de to forslagene.

7 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund og Dahl) gikk inn for Wolds forslag.

5 representanter (V. J. Olsen, Plassa, Eggereidet, Mikalsen og Kruger) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Vaage og Domstein) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om å la fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark få fortsette fisket selv om gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Mikalsen konstaterte at forslaget bare omfattet fartøy i Nord-Troms og Finnmark. Hun fremsatte derfor forslag om at ordningen måtte omfatte samiske områder langs kysten til og med nordre Nordland. Hun spesifiserte dette til følgende: I Finnmark alle kommuner. I Troms: Kvæningen, Nordreisa, Skjervøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Karlsøy, Lavangen, Skånland, Balsfjord, Salangen, Gratangen og den del av Ullsfjord som strekker seg inn i Tromsø kommune. I Nordland: Evenes, Tysfjord, Ballangen, Narvik og Hamarøy.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning:

1 representant (Mikalsen) gikk inn for Mikalsens forslag.

11 representanter (V. J. Olsen, Plassa, R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Bjørklund, Kruger, Domstein og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Eggereidet og Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslaget om gruppekvote for fartøy over 28 meter største lengde.

Strand foreslo at gruppekvoten ble satt til 27.000 tonn og at kvotene ble fordelt med en 5% overregulering.

Krüger sa at han fant det påfallende at Norges Fiskarlag ønsket overregulering på selve gruppekvoten.

Åsjord spurte hva overregulering innebar.

Engesæter svarte at overregulering i dette tilfellet ville innebære at hvis alle fartøyene tok sin tildelte kvote ville resultatet bli 5% overfiske.

V. J. Olsen refererte de to forslagene til gruppekvote og foretok avstemning.

6 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund) stemte for Strands forslag.

5 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, Mikalsen, Kruger og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

3 representanter (Eggereidet, Wåge og Domstein) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter de to forslagene om overfordeling.

6 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund) gikk inn for Strands forslag om 5% overfordeling.

6 representanter (V. J. Olsen, Plassa, Mikalsen, Eggereidet, Krüger og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag som innebar en overfordeling på 3%.

2 representanter (Domstein og Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om at linefartøy måtte sette av 30% av kvoten til høsten.

Han konstaterte at rådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget til gruppekvote for fartøy under 28 meter i gruppe I.

Han konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 166.150 tonn til denne gruppen.

Han refererte så forslaget til å regulere gruppen ved en maksimalkvoteordning.

Reguleringsrådet var også enig i dette.

V. J. Olsen refererte så forslaget til 25% periodisering av gruppekvoten for fiske etter 1. mai.

Wold hevdet at tilgjengeligheten av torsk tilsa at en periodisering på 25% var altfor høy.

Han foreslo at det ble avsatt 10.000 tonn til fiske etter 1. oktober.

Krüger viste til at poenget med periodisering var å unngå styrtfiske. Han sa videre at hvis problemet ble løst på grunnlag av manglende tilgjengelighet ville ikke den foreslåtte periodiseringen være et problem. Han mente at adgang til å fiske 75% før 1. mai ikke tok tilstrekkelig hensyn til fiske senere på året f.eks. torskefiske utenfor Finnmark.

Han fremsatte derfor forslag om periodisering og avsetning av 35% av kvoten til fiske etter 1. mai.

V. J. Olsen sa at tilgjengeligheten i 1996 ikke var forutsigbar. Han spurte om havforskerne hadde synspunkter på dette.

Jakobsen svarte at bestand-sammensetningen i øyeblikket var annerledes enn i 1989. Det var i dag mye større innslag av stor fisk i bestanden. Utenfor Finnmark førte mangelen på lodde også til mangel på torsk. Han regnet ikke med endring i forbindelse med det forventede gyte-innsiget.

Åsjord viste til at en ikke kunne se bort fra ny sel-invasjon til vinteren.

Benjaminson sa at jo mer en grep inn og regulerte, jo større var faren for at det ble nødvendig med refordeling og omfordeling senere på året.

Krüger sa at reguleringen måtte foretas på grunnlag av en forventet god tilgjengelighet. Han mente at hvis tilgjengeligheten ikke var god ville problemet løse seg av seg selv.

Gullestad sa seg enig med Krüger og mente at hensikten var å ha en mekanisme som forhindret stopp i fisket hvis tilgjengeligheten ble god. Han sa at det opplegget som var lagt til grunn var basert på en tilgjengelighet i underkant av det normale. Han viste til at en stor andel førstegangsgytere i 1996 kunne føre til «et rush» i april, altså den samme situasjonen som i 1989. Dette kunne i verste fall føre til at fisket ble stoppet i april, men skaden ville kunne begrenses hvis kvoten var periodisert.

Krüger trakk sitt forslag og ga sin støtte til Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen foreslo et kompromiss ved at periodiseringen ble satt til 25% etter 1. mai samtidig som overreguleringen på stigen ble satt til 45% og ikke 40% som i Fiskeridirektørens opprinnelige forslag.

Et enstemmig Reguleringsråd fant å kunne gå inn for dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget i saksdokumentene om at 50% av maksimalkvoten for fartøyene under 11 meter ble gitt som garantert kvote.

Mikalsen fremsatte forslag om at den avsatte maksimalkvoten i sin helhet, for fartøy under 11 meter (35 fot) i virkeområdet for samisk fiskeripolitikk, ble gitt som garantert kvote.

Wold foreslo at 60% ble gitt som garantert kvote for fartøy under 11 meter.

V. J. Olsen fant deretter å kunne endre sitt forslag til at 60% av kvoten ble garantert for fartøy under 11 meter.

Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter Mikalsens tilleggsforslag om 100% garantert kvote i samiske områder.

Ved avstemning støttet en representant (Mikalsen) dette forslaget.

V. J. Olsen refererte forslaget i saksdokumentene om å avsette 10.000 tonn til bifangst/bufferkvote og at bifangstprosenten ble satt til 10%.

Wold foreslo at bifangstprosenten ble satt til 40% med virkning fra 1. mai.

V. J. Olsen sa at den foreslåtte 10%-regelen var tenkt fra årets begynnelse og at en eventuelt høyere bifangst måtte drøftes på neste møte i Reguleringsrådet.

Wold sa at han ønsket følgende protokolltilførsel:

«Norges Fiskarlag vil følge utviklingen i fiske nøye og på denne bakgrunn ta opp spørsmål om eventuelle justeringer i reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier dette.»

Benjaminson viste til at det var sent å ta opp spørsmål om økning av bifangsten på Reguleringsrådsmøtet i begynnelsen av juni. Han mente at dette ville redusere fiskemulighetene for fartøy med små kvoter.

V. J. Olsen sa at det ikke var korrekt at disse fartøyene hadde liten kvote. Han viste til at det var snakk om små fartøy som ville starte fiske på et sent tidspunkt.

Wold mente at det måtte være tilstrekkelig at Norges Fiskarlag fikk anledning til å ta opp spørsmålet om bifangst direkte med Fiskeridirektøren hvis det oppsto en vanskelig situasjon før møtet i juni. Han trakk derfor sitt forslag. Wold sa at han ønsket å fremme forslag om ukeavregning av bifangst for konvensjonelle redskap.

V. J. Olsen viste til at dette spørsmålet hadde vært vurdert av Fiskeridirektøren tidligere på grunnlag av henvendelse fra Norges Fiskarlag. Han var derfor ikke innstilt på å ta opp dette nå.

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE.

V. J. Olsen viste til forslaget i saksdokumentene om å avsette 39% av totalkvoten som gruppekvote for trålerne.

Mikalsen fremsatte følgende tilleggsforslag til periodisering av trålernes hysekvote:

For å unngå at markedet oversvømmes av hyse og derav at prisene bryter sammen i første halvår, foreslås at trålernes hysekvote fordeles slik at 30% tas før 1. juni, mens de resterende 70% tas etter 1. juni og ut året.

Krüger viste til at hysekvoten i 1996 var så stor at det ville være problemer å fiske den opp. Han sa at en i stor grad måtte ta hensyn til Norges Fiskarlags vedtak som var i samsvar med Fiskeridirektørens forslag. Han sa videre at på bakgrunn av erfaringene fra 1995 burde fisket være fritt for gruppen konvensjonelle redskap. Han mente imidlertid at gruppekvoten for et fritt fiske ikke behøvde være stort mer enn 40.000 tonn. Han fremmet deretter følgende forslag:

Det avsettes 15.000 tonn av gruppekvoten som bufferkvote. Av den gjenstående totalkvoten på 70.000 tonn fordeles denne med 39% til trål og 61% til konvensjonelle redskap.

Strand sa seg enig i Fiskeridirektørens forslag til fordeling mellom gruppene og fritt fiske for gruppen konvensjonelle redskap. Han fremsatte tilleggsforslag om at trålernes fartøykvoter av hyse burde overfordeles med 50% fra årets begynnelse.

Maråk sa at en måtte påregne at konvensjonelle redskap ikke var i stand til å ta sin andel og at det derfor var nødvendig med en begrenset overregulering av trålerne.

Bergvoll sa at industriens behov for hyse ville føre til at fisket ble strukket ut over året. Han viste til at det var store forskjeller fra år til år med hensyn til tidspunktet for fangster av stor hyse. Han viste til at høsten 1995 hadde markedet brutt sammen på grunn av for mye hyse i oktober og november.

Krüger viste til at Strands forslag om overfordeling av den enkelte tråler ville føre til et økt press tidlig på året. Dette igjen ville føre til en omfordeling mellom gruppene senere på året. Han mente at forslaget om bufferkvote ville ta nødvendig hensyn til dette.

Strand hevdet at uansett regulering ville det gjenstå mye hyse ved utgangen av 1996.

Maråk mente at kun et fåtall av trålerne ville lykkes i å ta de større kvotene og at kvoten derfor ville holde langt utover året.

V. J. Olsen pekte på at en 50% overfordeling av trålkvotene ville medføre at man gikk over fra en fartøyskvote til en maksimalkvote. Han var i utgangspunktet innstilt på å stå på sitt eget forslag og heller se fisket an og vurdere fortløpende eventuelle overfordelinger eller refordelinger senere på året.

Han oppsummerte deretter de forslagene som forelå.

Benjaminson sa at Krügers forslag unødig ville komplisere reguleringene ved at det nødvendigvis ville føre til refordeling.

Maråk viste til at en bufferkvote ville medføre lavere kvoter ved årets begynnelse.

Strand hevdet at bufferkvoten ville medføre at totalkvoten ikke ble fisket.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning.

3 representanter (Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for Krügers forslag om å avsette 15.000 tonn til bufferkvote før en fordelte kvoten mellom gruppene.

6 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund) gikk inn for Strands forslag om 50% overfordeling for trålerne fra årets begynnelse.

3 representanter (V. J. Olsen, Gullestad og Mikalsen) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Eggereidet og Wåge) avholdt seg fra å stemme.

1 representant (Mikalsen) gikk inn for Mikalsens tilleggsforslag om periodisering av trålernes kvoter.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til fritt fiske for gruppen konvensjonelle redskap og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget i saksdokumentene til bifangstordning og avsetning av kvanta til skalleseitrålerne.

Strand pekte på at det ikke var klarlagt hvor mange fartøy gruppen omfattet.

Krüger viste til utviklingen for gruppen de senere år. Han sa at det først hadde vært en betydelig diskusjon om de skulle få avsatt ett kvantum. Etter at det var oppnådd avsetning til bifangst var det nå aktuelt også å innføre kvoteordning for denne gruppen. Han mente at dette var et tankekors når målet var å redusere antall enheter i trålerflåten.

V. J. Olsen sa at den prinsipielle diskusjonen fikk komme senere og at det på det nåværende tidspunkt var nødvendig å bli enig om avsetning av et kvantum og en videreføring av tilsvarende bifangstordningen som tidligere år.

Jørgensen viste til at Norges Fiskarlags vedtak bygget på at det ble etablert en kvoteordning for gruppen. Han la til grunn at Fiskeridirektørens forslag måtte innebære en midlertidig løsning i påvente av en kvoteordning.

Strand sa at begrunnelsen for kvoteordningen var at de aktuelle fartøyene alltid hadde hatt innslag av torsk og hyse i fangstene og at kvoteordningen kom for å bringe dette i ordnede forhold.

Bergvoll spurte om Fiskeridirektørens forslag kunne innebære at prosessen med å innføre fartøykvoter for gruppen ble ytterligere forsinket.

V. J. Olsen svarte at det uansett var nødvendig med en ordning inntil konsesjonene var ferdigbehandlet. Dette innebar at man måtte avvete klagebehandling fra de fartøy som ikke hadde fått den nye seitrålkonsesjonen.

Maråk sa at kvantumet til gruppen ikke ville øke selv om de fikk kvoter. Han mente at en bifangstordning ville være det beste for utøverne.

V. J. Olsen viste igjen til sitt forslag i saksdokumentene og sa at han var innstilt på å begrense en bifangstordning til det tidspunkt konsesjonsordningen var klar.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å legge til grunn Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om å videreføre systemet for kvotetildeling til torsketrålerne.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for å følge dette.

Han refererte deretter forslaget om at gruppekvotene for trålerne ble fordelt fullt ut fra årets begynnelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet også på dette punktet.

Han viste deretter til forslaget om å videreføre kravet til avsetning av 20% av ferskfisktrålernes kvoter for fiske etter 1. september.

Maråk spurte om det var nødvendig å kreve avsetning også av 20% hyse.

V. J. Olsen svarte at dersom resultatet på grunn av overfordeling ble en maksimalkvoteordning for trålernes hysefiske ville han trekke sitt forslag, slik at det ikke var påkrevd å avsette hyse til etter 1. september.

Wold fremsatte forslag om at det ble tillatt med inntil 20% innblanding av hyse i seinotfiske.

V. J. Olsen foretok avstemning over forslaget;

7 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Krüger og Domstein) gikk inn for dette forslaget.

3 representanter (V. J. Olsen, Gullestad og Mikalsen) gikk imot.

4 representanter (Bjørklund, Eggereide, Vaage og Dahl) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslag om å videreføre påkestoppen.

Han konstaterte deretter at det var enighet om dette.

V. J. Olsen viste så til forslaget om å videreføre nåværende regel for fritidsfiske.

Åsjord hevdet at det foregikk et skjult fritidsfiske og en omsetning som ikke skjedde gjennom lovlige kanaler. Hun mente derfor at regelverket burde endres slik at omsetningen ble synlig og lovlig.

V. J. Olsen viste til at regelverket forbød omsetning.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å videreføre gjeldende regulering.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om videreføring av reglene om sommerfiske for ungdom.

Reguleringsrådet var også enig i dette.

3.1.2 Cod in Sub-areas I and II

3.1.2.a North-East Arctic cod

Catch data (Tables 3.1.2.a.1-2):

Year	Rec. TAC ¹	Agreed TAC ¹	Off. Indgs.	ACFM catch ¹	Unreported catches
1987	<645	560	552	523	
1988	530	590	459	435	
1989	363	451	343	332	
1990	172	160	187	212	25
1991	215	215	269	319	50
1992	250 ²	356	383	513	130
1993	385 ²	500	532	582	50
1994	649 ²	700	770	775	25
1995	681 ²	700			
1996	746 ²				

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *Status quo* F. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery is conducted both by an international trawler fleet and by coastal vessels using traditional fishing gears. In 1978 quotas

were introduced in trawler fleets and in 1989 in the coastal fleets. In addition to quotas the fishery is regulated by a minimum catching size (see Section 3.1.1) in trawls and Danish seines, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and by seasonal and area restrictions.

State of stock: The stock is considered to be within safe biological limits. Fishing mortality has doubled since 1990 and is now above F_{med} (0.46). The spawning stock biomass is above the Minimum Biologically Acceptable Level (MBAL). MBAL is currently estimated at 500,000t. Recent year classes are at or above average.

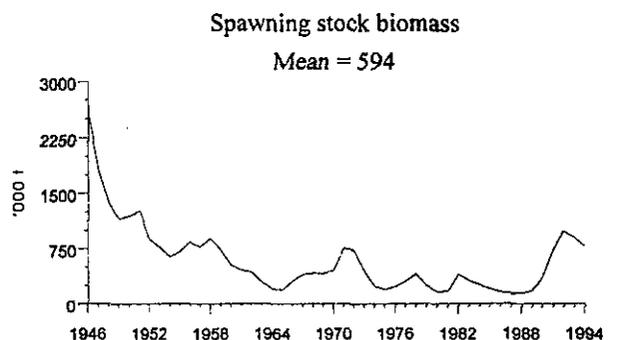
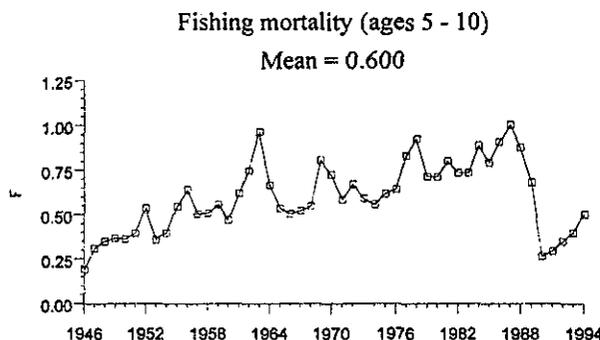
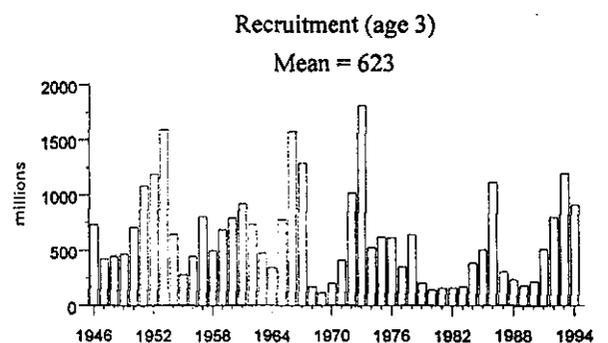
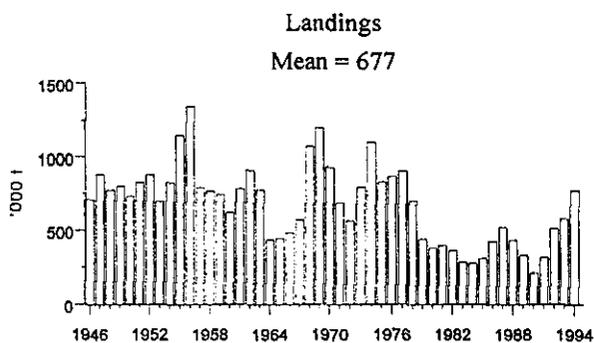
Details given in Table 3.1.2.a.3.

Forecast for 1996:

SSB(95) = 744, $F(95) = 0.50$, Basis: Expected Catch (95) = 750 ~ $F_{status\ quo}$; Landings(95) = 750.

Option	Basis	F (96)	SSB (96)	Catch (96)	SSB (97)
A	0.4 F_{94}	0.20	687	346	1011
B	0.6 F_{94}	0.30		434	901
C	0.8 F_{94}	0.40		626	803
D	F_{med}	0.46		643	794
E	1.0 F_{94}	0.51		746	716
F	1.2 F_{94}	0.61		854	640

Weights in '000 t.

Options A-D will give an increase in spawning stock and option F will reduce it. All options show that SSB will remain above the MBAL level in 1997.

Management advice: There are no long-term benefits in yield from increasing fishing mortality above the present level.

Special comments: The growth of cod is predicted to be low in the near future because of the decrease in the capelin stock. A low mean weight at age has therefore been used in the forecast. Cannibalism is now accounted for in the assessment indicating a high rate of cannibalism in 1993 and 1994 due to low abundance of capelin. Although the year classes 1989-1992 are still abundant, the subsequent year classes may be severely reduced by cannibalism before they recruit to the fishery. The starting population for the prediction is corrected for cannibalism on age-group 3 but it is impossible to indicate the impact of cannibalism in the catch forecast especially in the medium term.

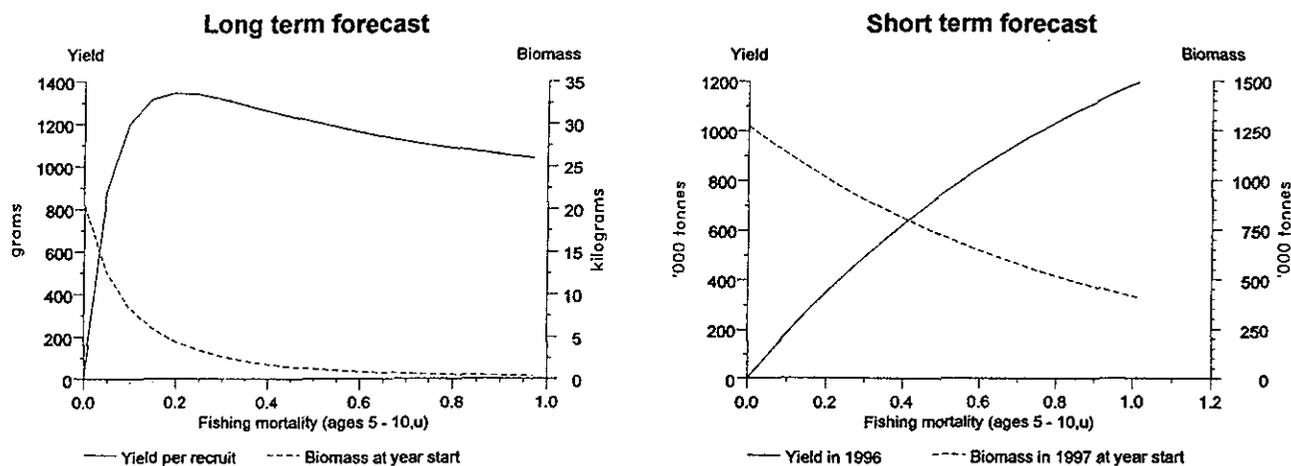
If the increasing trend in fishing mortality is continued, for instance by keeping a constant TAC of 750,000 t until 1999, the spawning stock biomass will be reduced to a size below MBAL by the year 2000. If the expected decrease in mean weight at age is confirmed and incoming year classes suffer from cannibalism, fishing mortality and catches have to be reduced from the current level to prevent spawning stock biomass falling below MBAL in the medium term.

The ongoing review of historical data including mean weight at age and maturity may change the historical perception of spawning stock biomass.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data, surveys and CPUE data. The level of unreported catches has decreased from the very high level in recent years. Cod cannibalism is included in the assessment.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1995 (C.M.1996/Assess: 4).

Yield and Spawning Stock Biomass

3.1.2.b Coastal cod

Catch data (Table 3.1.2.b.1):

Year	Rec. TAC ¹	Agreed TAC ²	Official landings	ACFM catch ³
1987		40	31	31
1988		40	22	22
1989		40	17	17
1990		40	24	24
1991		40	25	25
1992		40	35	35
1993		40	43	44
1994		40	48	48
1995		40		
1996				

¹No separate TAC recommended. ²Added to the agreed TAC of North-East Arctic cod. ³Norwegian landings from Division IIa (see also Table 3.1.2.b.1). Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery for coastal cod is a directed fishery using a variety of traditional gears except trawl. The management of the Coastal cod fishery is integrated into that for North-East Arctic cod and follows the same regulations and restrictions.

State of the stock: Acoustic trawl surveys in the period 1992 - 1994 indicate a total Coastal cod stock of about 200,000t, including approximately 150,000t of spawning stock. The distribution of this stock is found to be along the Norwegian coast from 62°N northwards.

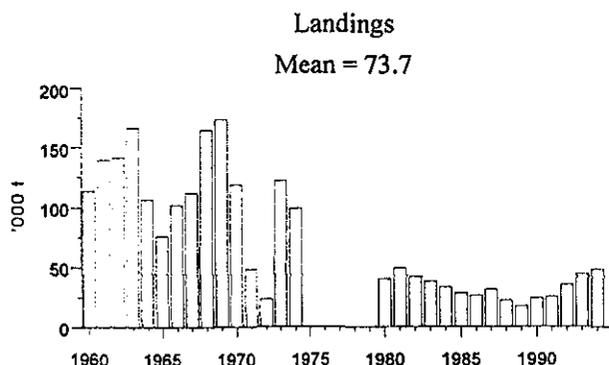
Forecast for 1996: Not available.

Special comments: ACFM advises that annual surveys should be conducted and that sampling from the landings should be improved.

Data and assessment: Catch-at-age data for coastal cod in Sub-areas I and II are not available. Acoustic and trawl surveys were conducted on parts of this stock in 1992-1994.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1995 (C.M.1996/ Assess:4).

In the figure below, landings up to 1974 include Russian/USSR data from Sub-area I and Norwegian data from Division IIa; the landings from 1980-1994 are Norwegian data from Division IIa only (see Table 3.1.2.b.1).

3.1.3 North-East Arctic haddock

Catch data (Tables 3.1.3.1-2):

Year	Rec. TAC ¹	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM catch ¹
1987	160	250	155	151
1988	<240	240	95	92
1989	<103	83	60	55
1990	- ²	25	27	26
1991	- ²	28	34	34
1992	35	63	58	54
1993	56 ³	72	83	78
1994	97	120	125	121
1995	122	130		
1996	169 ⁴			

¹Haddock in Norwegian coastal areas not included. ²No directed fishery ³Predicted catch at *status quo*. ⁴Predicted catch at F_{med} . Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery is mainly a trawl fishery, in periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is also restricted by quotas for the traditional gears. The fishery is regulated by a minimum catching size (see Section 3.1.1), a minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and other seasonal and area restrictions.

State of stock: The stock is currently considered to be within safe biological limits. Spawning stock biomass is estimated to be 100,000 t. This is an increase since last year and well above the historical low levels observed in the mid 1980s. Recent recruitment has been at or above the long-term geometric mean. The fishing mortality has more than doubled since 1990.

Details in Table 3.1.3.3.

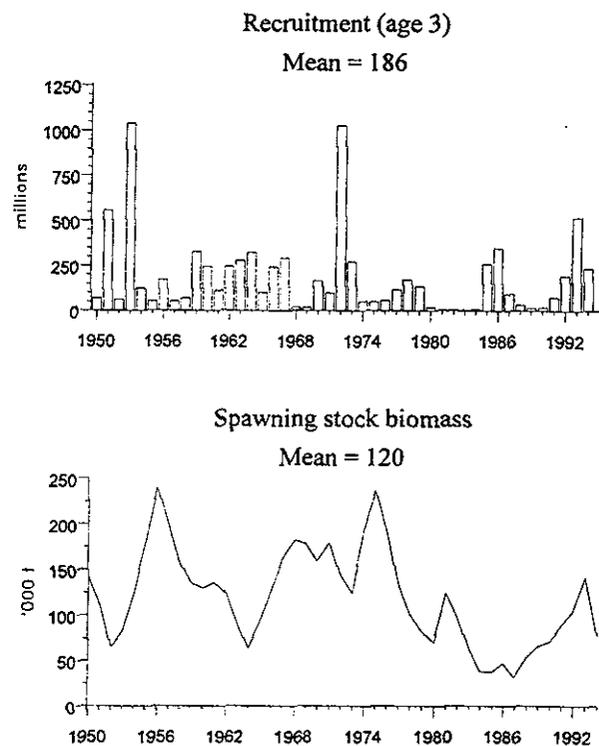
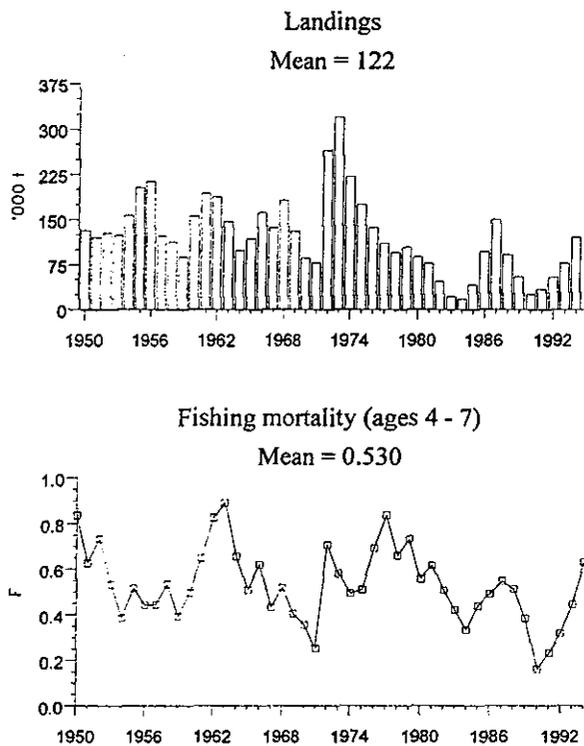
Forecast for 1996:

SSB(95) = 100; $F(95) = 0.40$; Basis: Expected catch (95) = 130; Landings (95) = 130.

Option	Basis	F (96)	SSB (96)	Catch (96)	SSB (97)
A	$0.4F_{95}$	0.16	175	85	280
B	$0.6F_{95}$	0.24		123	254
C	$0.8F_{95}$	0.32		158	230
D	F_{med}	0.35		169	223
E	$1.0F_{95}$	0.40		192	210
F	$1.2F_{95}$	0.48		216	191

Weights in '000 t.

For all options the SSB will increase in 1997 and remain well above the long-term average level.

Management advice: There are no long-term benefits in yield to be expected from increasing fishing mortality beyond F_{med} .

Special comments: The assessment results are considered as a conservative stock description. Although a considerable increase in F is indicated this is believed to be an overestimate of F implying an underestimation of the stock size.

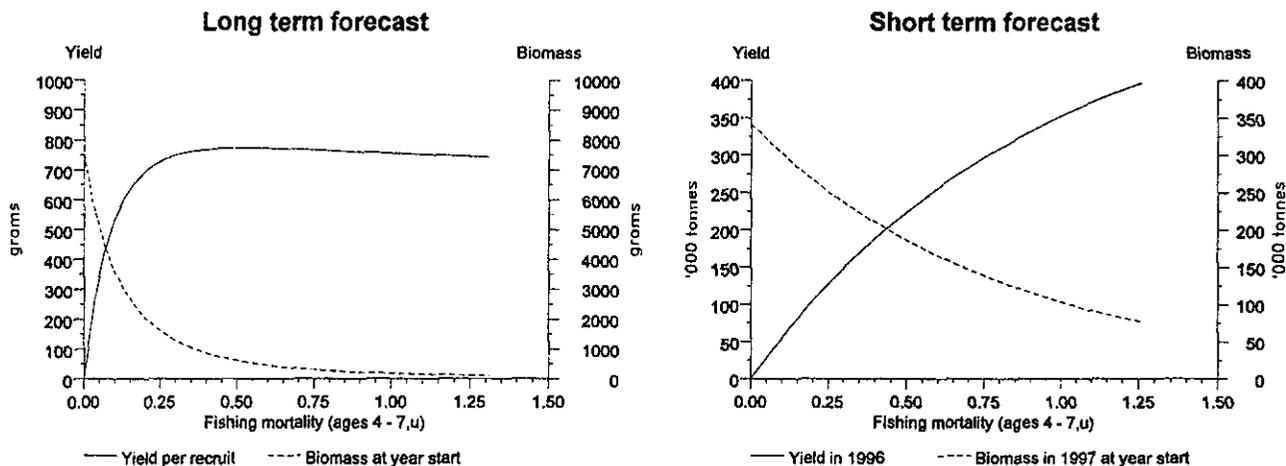
The unweighted average mean F in 1994 is believed to be biased by high fishing mortality on ages 6 and 7 implied by the sudden increase in catches of these weak year classes. The average F related to the expected catch in 1995 is therefore considered to better reflect the *status quo* level and is used as the basis of the prediction.

Based on the *status quo* F (F_{95}) spawning stock biomass is predicted in the medium term to be above the long-term average.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age, surveys and commercial CPUE.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1995 (C.M.1996/Assess:4).

Yield and Spawning Stock Biomass

FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62°N I 1996

I medhold av §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om deltagelsen i fisket, og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., er det ved kgl.res. av ..8.
~~Alm. l. nr. 1995~~ 1995 fastsatt følgende forskrift.

KAP. I. FARTØY I GRUPPE I

§ 1. Vilkår for deltakelse.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1996.
- c) Fartøyet må i 1995 ha deltatt i fartøykvoteordningen og levert minst 40 prosent av sin torskekvote i 1994 eller minst 10 prosent av sin torskekvote i 1995.

Kvantumskravet gjelder ikke for fartøy som har skiftet eier eller er tildelt rekrutteringskvote i 1994 eller 1995. Fiskeridirektøren kan også i særlige tilfeller dispensere fra kvantumskravet i bokstav c.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

§ 2. Dispensasjon.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra bestemmelsen i § 1, bokstav b i tilfeller hvor eier(e) ut fra distriktsmessige hensyn er gitt ervervstillatelse for et fartøy i medhold av dispensasjonsbestemmelsen i § 4 tredje ledd i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fiske.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra § 1, bokstav c i tilfeller hvor eier i perioden 1987-1989 har besittet offentlig verv (stortingsrepresentant, ordfører o.l.) eller verv i en fiskeriorganisasjon, og av den grunn ikke oppfylte kvantumskravet for å delta i fartøykvoteordningen i 1990, jfr. § 1 i forskrift av 08.12.1989 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1990. Slik dispensasjon kan bare gis eier som har fratrudd slike verv og vedkommende må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefiske med konvensjonelle redskap nord for 62° N med eget fartøy.

§ 3. Kvotene for fartøy i gruppe I.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift kvotene for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 4. Salg av fartøy.

Ved salg av fartøy i gruppe I gis det ikke deltakelsesadgang til ny eier.

Ved salg av fartøy innenfor samme fylke kan Fiskeridirektøren likevel gi ny eier adgang til å delta i fisket i gruppe I. Kjøper må være ført på blad B i fiskermannntallet før 1. januar 1996 og både kjøper og selger må være manntallsført i samme fylke minst 6 måneder før kjøp av fartøy. Slikt salg medfører at selgers deltakelsesadgang i gruppe I bortfaller.

Søknad om deltakelsesadgang etter annet ledd skal fremmes gjennom fiskerirettlederen på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i annet ledd.

§ 5. Utskifting og forlengelse av fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan Fiskeridirektøren gi deltakelsesadgang i gruppe I til erstatningsfartøyet. Utskiftningsfartøyet kan ikke gis deltakelsesadgang i gruppe I.

Ved utskifting til større fartøy etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyet kvote beregnes etter utskiftingfartøyet lengde.

Ved utskifting til mindre fartøy skal kvote beregnes etter erstatningsfartøyet lengde.

Søknad om utskifting etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Ved forlengelse av fartøy foretatt etter 9. desember 1994 skal fartøyet kvote beregnes etter fartøyet lengde før nevnte dato.

Utskifting og forlengelse må være innført i merkeregisteret innen de fastsatte datoene i annet og femte ledd, for at bestemmelsene i de nevnte ledd skal komme til anvendelse.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i sjette ledd, dersom fartøyeier ikke kan lastes for forsinkelsen.

§ 6. Dødsfall

Når fartøyeier dør faller deltakelsesadgangen i gruppe I bort.

Gjenlevende ektefelle eller livsarvinger som blir sittende igjen med fartøy med deltakelsesadgang i gruppe I kan likevel:

1. Selge fartøyet/ene. Deltakelsesadgang for fartøyet med ny eier kan gis under forutsetning av at vilkårene i deltagerforskriftens §§ 1 og 4 er oppfylt, eller
2. Registrere seg på blad B i fiskermanntallet og få adgang til å delta i gruppe I selv om manntallsføring har skjedd etter 1. januar 1996.

Andre slektninger eller arvinger etter avdøde samt gjenlevende samboer kan gis tillatelse til å delta i gruppe I med avdødes fartøy, dersom disse kommer i en tilsvarende livssituasjon som gjenlevende ektefelle i uskiftet bo. Tillatelse kan også gis selv om registrering på blad B i manntallet har skjedd etter 1. januar 1996.

Dersom fartøyeiers dødsfall skyldes at fartøyet har forlist, kommer reglene i andre ledd nr. 2 og tredje ledd til anvendelse. Det kan gis tillatelse til utskiftning, dersom vilkårene for dette er oppfylt.

Det kan ikke gis deltakelsesadgang etter § 6 uten særskilt tillatelse fra Fiskeridirektøren.

§ 7. Ervervstillatelse.

Ved eierskifte, utskiftning og ombygging, herunder forlengelse, av fartøy med lengste lengde på 15,68 m (50 fot) og over, må det være gitt tillatelse i henhold til lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket, for at tillatelse til deltagelse i gruppe I kan gis.

§ 8. Deltakelsesadgang med annet fartøy.

Deltakelsesadgang for fartøy som er med i gruppe I kan med unntak av de tilfeller som fremgår av § 5 i denne forskrift, ikke overføres til annet fartøy. Kvote som er tildelt det enkelte fartøy kan ikke overføres, men må fiskes og leveres av fartøy som er tildelt kvoten.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som antas å ville medføre at fartøy i gruppe I ikke vil kunne ta sin tildelte kvote, dispensere fra forbudene i første ledd. For fartøy under 28 m største lengde, er det ikke tillatt å benytte leiefartøy som har en største lengde på 28 m eller mer.

§ 9. Nytildeling

Fiskeridepartementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av tillatelse til å delta i gruppe I for eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1.

KAP. II. FARTØY I GRUPPE II.

§ 10. *Vilkår for deltakelse.*

Fartøyeier som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i gruppe II innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermantallet før 1. januar 1996.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1996 og være egnet og utrustet for torskefiske.

Fartøy med ringnottilatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, kan ikke delta etter denne bestemmelsen.

Eiere av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I har heller ikke adgang til å la fartøy delta i fisket i gruppe II med andre hovedsmenn.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift nærmere regler for fartøy i gruppe II.

§ 11. *Godkjenning.*

Fartøy må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at vilkårene i § 10 tredje ledd er oppfylt. Fiskeridirektøren kan gi nærmere bestemmelser om fremstilling for kontroll.

§ 12. *Utskifting og forlengelse av fartøy.*

Fiskeridirektøren kan tillate utskifting av fartøy som deltar i gruppe II.

Ved forlengelse av fartøy foretatt etter 9. desember 1994 skal fartøyets kvote beregnes etter fartøyets lengde før nevnte dato.

§ 5 sjette ledd får tilsvarende anvendelse.

Søknad om utskifting etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

KAP. III. FELLESBESTEMMELSER.

§ 13. Endret eiersammensetning.

Endring av eiersammensetningen til et fartøy som kan delta i torskefiske i henhold til forskriftens § 1, foretatt etter 8. desember 1995 gir ikke adgang til å fiske i gruppe II etter § 10 i denne forskrift, jfr. forskriftens § 10 femte ledd.

§ 14. Manglende trygdeinnbetaling.

Eier av fartøy som blir slettet av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, jfr. § 1 annet ledd i lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere, mister retten til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N.

Ved senere innbetaling av premie og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet, kan eier av fartøy ved melding til Fiskeridirektøren, delta i fiske med virkning fra ny manntallsføring. Melding må sendes via fiskeriretleder.

§ 15. Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan endre eller oppheve denne forskrift.

§ 16. Straffebestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 17. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1996. Forskrift nr. 1081 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1995 oppheves med virkning fra 1. januar 1996.

SÅJ

FISKERIDIREKTORATET
07. DES 95

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskartag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:
Telefon: 73 54 58 50
Telefax: 73 54 59 90

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKS NR. 4587/95
SOK NR. 1

7. desember 1995
Ark.,
JBJ
C:\winword\brn\bjub-159

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 49A/95 «Regulering av fisket etter torsk nord for 62°N i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

«1. Fordeling av kvantum

Norges Fiskarlag viser til at det etter forhandlinger mellom Norge og Russland er enighet om et totaluttak av torsk nord for 62°N i 1996, der norske fiskere kan fiske innenfor en totalkvote på 334.000 tonn.

Landsstyret legger til grunn Landsmøtets vedtak i sak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene mellom gruppene, og tilrår at totalkvoten fordeles med 223.780 tonn til konvensjonelle redskaper og 110.220 tonn til trålgruppen.

Av trålernes gruppekvote avsettes det et kvantum på 1.500 tonn til trålfartøy som fisker sei i området mellom 62° og 65°N. Gjenværende kvantum av gruppekvoten til trål forutsettes fordelt etter samme nøkkel som i 1995.

Norges Fiskarlag forutsetter at den tillyste seitråltillatelsen for trålfartøy som fisker sei i området mellom 62° og 65°N iverksettes fra årsskiftet 1995/1996. Norges Fiskarlag vil komme nærmere tilbake til reguleringsopplegget for gruppen når deltakelsen er kjent. Norges Fiskarlag legger imidlertid til grunn at det skal etableres en kvotereguleringsordning for seitrålgruppen innenfor kvantumsavsetningen på 1.500 tonn torsk.

2. Fordeling av kvantumet innenfor konvensjonelle redskaper

Når det gjelder prinsipper for regulering av konvensjonelle redskaper viser Norges Fiskarlag til punkt 1 i arbeidsutvalgsvedtak 152/95 hvor det heter:

«Norges Fiskarlag viser til vedtak i Landsmøtet i 1992 der Norges Fiskarlag gikk i mot at det innføres en reguleringsform for den konvensjonelle flåten som innebærer at en får ulike reguleringsprinsipper avhengig av fartøystørrelse. Norges Fiskarlags prinsipielle syn er derfor at regelverket for fartøy over og under 28 meter bør utformes likt.

Norges Fiskarlag konstaterer imidlertid at myndighetene de siste årene har gjennomført en reguleringsform der en skiller mellom fartøy over og under 28

meter. Norges Fiskarlag tar dette til etterretning og vil legge dette til grunn i det videre arbeid med deltagerforskriften og reguleringsopplegget for 1996.»

Under henvisning til ovenstående går Norges Fiskarlag inn for at det avsettes 27.000 tonn til fartøy over 28 meter. Norges Fiskarlag vil gå imot at det slippes nye fartøy inn i gruppen. Fiskarlaget vil komme tilbake til denne problematikken i forbindelse med Landsmøtet i Norges Fiskarlag i 1996.

Det resterende kvantumet fordeles med 175.780 tonn til fartøy under 28 meter med fulle rettigheter og 21.000 tonn til fartøy med begrensede rettigheter.

3. Fartøy under 28 meter med fulle rettigheter

Norges Fiskarlag går inn for at fisket for fartøy under 28 meter med fulle rettigheter legges opp som et maksimumkvoteregulert fiske innenfor en avsetning på 155.780 tonn.

Norges Fiskarlag går videre inn for at det avsettes 10.000 tonn til et maksimumkvoteregulert fiske etter 1. oktober 1996. En vil på et senere tidspunkt komme tilbake til nærmere detaljer for reguleringen etter 1. oktober 1996.

Norges Fiskarlag går inn for følgende enhetskvotestige og maksimumkvoter for perioden 1.1-30.9.1996:

Fartøylengde garantert	Enhetskvote	Maksimumkvote	Herav
Under 7 meter l.l.	1,2	19,2 tonn	11,5 tonn
7- 7,9 m.l.l.	1,7	27,2 tonn	16,3 tonn
8- 8,9 m.l.l.	1,9	30,4 tonn	18,2 tonn
9- 9,9 m.l.l.	2,4	38,4 tonn	23,0 tonn
10-10,9 m.l.l.	3,1	49,6 tonn	29,8 tonn
11-11,9 m.l.l.	4,0	64,0 tonn	
12-12,9 m.l.l.	4,9	78,5 tonn	
13-13,9 m.l.l.	6,1	97,7 tonn	
14-14,9 m.l.l.	7,0	112,1 tonn	
15-15,9 m.l.l.	8,1	129,7 tonn	
16-16,9 m.l.l.	9,1	145,7 tonn	
17-17,9 m.l.l.	10,1	161,7 tonn	
18-18,9 m.l.l.	11,1	177,7 tonn	
19-19,9 m.l.l.	12,0	192,1 tonn	
20-20,9 m.l.l.	12,8	205,0 tonn	
21-21,9 m.l.l.	13,5	216,2 tonn	
22-22,9 m.l.l.	14,1	225,8 tonn	
23-23,9 m.l.l.	14,7	235,4 tonn	
24-24,9 m.l.l.	15,2	243,4 tonn	
25-25,9 m.l.l.	15,7	251,4 tonn	
26-26,9 m.l.l.	16,2	259,4 tonn	
27-27,9 m.l.l.	16,7	267,4 tonn	

Norges Fiskarlag går inn for at fartøy under 11 meter l.l. kan fiske sitt garantikvantum selv om gruppe- og periodeavsetningen på 155.780 tonn beregnes oppfisket.

4. Fartøy over 28 meter med fulle rettigheter

Norges Fiskarlag går inn for at fisket for fartøy over 28 meter med fulle rettigheter legges opp som et fartøykvoteregulert fiske innenfor en avsetning på 27.000 tonn. Norges Fiskarlag foreslår at 30% av kvoten til fartøy som fisker med line eller i kombinasjonen med line avsettes til etter 1. september 1996.

Norges Fiskarlag går inn for følgende enhetskvotestige og fartøykvoter:

Fartøylengde	Enhetskvoter	Fartøykvoter
28-28,9 m.l.l.	1,00	306,4 tonn
29-29,9 m.l.l.	1,02	312,5 tonn
30-30,9 m.l.l.	1,05	321,7 tonn
31-31,9 m.l.l.	1,07	327,9 tonn
32-32,9 m.l.l.	1,09	334,0 tonn
33-33,9 m.l.l.	1,12	343,2 tonn
Over 34 m.l.l.	1,14	349,3 tonn

5. Fartøy med begrensede rettigheter

Norges Fiskarlag tilrår at det avsettes 21.000 tonn til et maksimalkvoteregulert fiske for fartøy med begrensede rettigheter i torskfisket, hvorav 5.000 tonn avsettes til fiske etter 1. mai, og maksimalkvotene differensieres etter følgende inndeling:

Fartøylengde	Maksimalkvote
0-7,9 m.l.l.	18,1 tonn
8-9,9 m.l.l.	26,1 tonn
10-14,9 m.l.l.	30,3 tonn
15-19,9 m.l.l.	34,0 tonn
20 m l.l. og over	42,0 tonn

6. Bifangst

Til dekning av bifangst for fartøy under 28 meter l.l. med fulle rettigheter og for fartøy med begrensede rettigheter som har tatt sine maksimalkvoter, eller når gruppekvoten er oppfisket, avsettes det et kvantum på 10.000 tonn. Det må gis anledning til å ha inntil 10% innblanding av torsk ved fiske etter andre fiskeslag fram til 1. mai 1996, og 40% fra og med 1. mai 1996. Norges Fiskarlag vil be om at innblandingen avregnes pr. uke, jfr. Landsmøtevedtak 11/94.

7. Utviklingen i fisket

Norges Fiskarlag vil følge utviklingen i fisket nøye og på denne bakgrunn ta opp spørsmål om eventuelle justeringer i reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier dette.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Hafsík
Vigdís Hafsík

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

S&S
Norges Fiskarlag

Kopi!

VJO
PG
fisk øk
AW-
LP
S&S
07. Des 95

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:
Telefon: 73 54 58 50
Telefax: 73 54 59 90

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR.	FOK NR.
4597/95	1
Wage	

7. desember 1995
Ark,
JBL
C:\winword\brcl\bjub-160

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 49B/95 «Regulering av fisket etter hyse nord for 62°N i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at Norge etter forhandlingene med Russland har en kvote på 90.000 tonn hyse for 1996, inklusive kysthyse.

Norges Fiskarlag tilrår at denne fordeles i henhold til den langsiktige fordelingsnøkkelen som ble vedtatt på Landsmøtet i 1994 under sak 11/94.

Dette gir konvensjonelle redskaper en gruppekvote på 54.900 tonn og trålerne en gruppekvote på 35.100 tonn.

2. Norges Fiskarlag vil tilrå at det av trålernes gruppekvote avsettes et kvantum på 500 tonn til trålfartøy som fisker sei i området mellom 62° og 65°N.

Norges Fiskarlag forutsetter at den tillyste seitråltillatelsen for trålfartøy som fisker sei i området mellom 62° og 65°N iverksettes fra årsskiftet 1995/1996. Norges Fiskarlag vil komme nærmere tilbake til reguleringsopplegget for gruppen når deltakelsen er kjent. Norges Fiskarlag legger imidlertid til grunn at det skal etableres en kvotereguleringsordning for seitrålgruppen innenfor kvantumsavsetningen på 500 tonn hyse.

3. Den konvensjonelle kvoten av hyse fordeles med 34.900 tonn første halvår og 20.000 tonn andre halvår. Dette reguleres som et fritt fiske. Gruppekvantumet til trål forutsettes fordelt på den enkelte tråler etter samme nøkkel som i 1995, men med 50% overregulering.

Norges Fiskarlag går videre inn for at det innenfor gruppekvoten til konvensjonelle redskaper avsettes et kvantum på 2.000 tonn til dekning av bifangst, jfr. pkt. 5.

4. Dersom tildelte maksimalkvote blir oppfisket, må det gis anledning til å ha inntil 25% innblanding av hyse ved fiske etter andre fiskeslag, avregnet pr. uke, jfr. Landsmøtevedtak 11/94.

5. Norges Fiskarlag vil tilrå at Fiskeridirektoratet gis myndighet til i samråd med Norges Fiskarlag å foreta justeringer i reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette

Norges Fiskarlag vil gjenta kravet i landsstyrevedtak 35C/95 om at det må gis anledning til å ha en innblandingsprosent av hyse i seinotfisket på inntil 20% i de enkelte fangster. Norges Fiskarlag forlanger at myndighetene nå fastsetter en innblandingsprosent i henhold til forannevnte.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

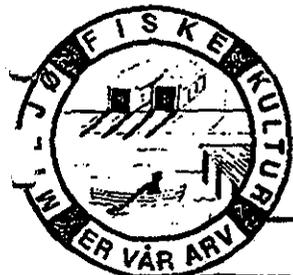

Sigdis Harsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

HOLMEVEIEN 1.
6065 ULSTEINVIK.
TELEFON: 70 01 25 49
TELEFAX: 70 01 25 49
POSTGIRO: 0825 0636572

ES

Norges Fritidsfiskerlag

VI GJER KRAV PÅ KYSTFOLKETS URGAMLE RETTAR PÅ SJØEN !!!

TIL
FISKERIDIREKTØREN
Fiskeridirektoratet
Strandgaten 229
Boks 185
5002 Bergen.

*Utsagn
Ulstein
MUP*

FISKERIDIREKTORATET	
21. NOV 95	
SAKSNR. 4289/95	DOK.NR.
U.O. 2	

*Ark:
SA7*

AD. REGULERINGER I FRITIDSFISKET GENERELT. *****

Da det etter alt å dømme ikkje kan bli en behandling av fritidsfiskeutvalgets flertallsinnstilling i Stortinget før årsskiftet 95 - 96, så har NFFL's landsstyre vedtatt å anmode Fiskeridirektøren om å regulere fritidsfisket f.o.m. 1996 slik utvalgsflertallet la fram sin innstilling til Fiskeridepartementet, som en mellombels ordning inntil Stortinget treffer et endeleg vedtak. Etter utsagn fra Fiskeridepartementet så foreligger det tilstrekkelege reguleringsfullmakter til dette i dagens fiskerilovgivning.

Dette vil være en oppmyking av de reguleringer som gjelder nord for 62 grader N. , og en tilnerming til Stortingets vedtak om fritidsfiske under behandlingen av Strukturmeldingen i des. 92, nemmeleg "et så fritt som mulig fritidsfiske", o.s.v.

En vil vise til de store kvoteøkninger som er kommet yrkesfiskerne til gode de siste årene, og som betinger en styrket resurssituasjon.

Ulsteinvik den 20. nov. 95.

Med helsing

Arnulf Ulstein
formann

Arnulf Ulstein

Kopi til: Fiskeridepartementet.

BAJ

Kopi PG
u tall aod
u PA
u TRVår ref.:
GOS

Vår dato: 29. November 1995

Deres ref.:

Deres dato:

NORGES
KYSTFISKARLAGFiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
Stortingsrepresentanter
Organisasjoner
Andre

FISKERIDIREKTORATET
29. NOV 95
SAKS NR. 4406/95
DOK. NR. 1

NORGES KYSTFISKARLAGS MENING OM REGULERINGENE 1996.

Som tidligere vil Norges Kystfiskarlag i utgangspunktet understreke at et overordnet mål med torskereguleringene må være at alle registrerte fiskefartøy får delta i fisket på mest mulig like vilkår.

Vi vil videre beklage at våre reguleringsmyndigheter ikke benyttet seg av vårt reguleringsforslag for 1995, - et reguleringsopplegg som etter vår mening ville vært forsvarlig og i tråd med ønsket om et friere fiske for kystflåten. Når tallene for 1995 er klare, vil det antakelig vise seg at man ved å følge Norges Kystfiskarlags reguleringsforslag ville unngått den uheldige situasjonen som nå har oppstått, der myndighetene har overført kvoter fra flåten med konvensjonelle redskaper under 28 m. til havfiskeflåten.

Når det gjelder regulering av torskefiske 1996, vil vi legge vårt 95-forslag i bunnen og fremmer følgende forslag til regulering:

Trålerne tildeles 25% av den norske totalkvoten av torsk med fratrukket for det kvantum som denne gruppen har fått overført fra kystflåten i 1995.

Fartøy med konvensjonelle redskaper fisker fritt fra 1. januar innenfor følgende begrensninger:

Fartøy 0 - 10 m	inntil	100 tonn (rund vekt)
Fartøy 10 - 20 m	inntil	200 tonn (rund vekt)
Fartøy 20 - 28 m	inntil	300 tonn (rund vekt)

2.

Med bakgrunn i erfart oppfisket kvantum, den gang torskefisket var "fritt" (218 000 tonn i gjennomsnitt pr. år i perioden 1977 - 1988), og en gjennomgang av materialet angående de forskjellige fartøyers deltakelse og utnyttelsesgrad i det fartøytvoteregulerte fisket fra 1990-1995 (Fiskeridirektoratets tabeller), mener vi at ovenstående forslag vil være fullt forsvarlig.

Kystfiskarlaget vil videre understreke for våre reguleringsmyndigheter en del meget sterke fordeler man ved å legge vår modell til grunn oppnår:

1. Fartøyene vil ut fra sikkerhetsmessige- og arbeidsmessige hensyn ta inn et forsvarlig antall medlemmer i sitt mannskap.
2. Uhensiktsmessige fartøy vil forsvinne ut av systemet.
3. Maksimalkvotesystemet elimineres. Noe som etter Kystfiskarlagets erfaring vil frigjøre enorme ressurser som hvert år brukes til administrasjon og kontroll av denne gruppen som bare har vokst fra år til år.
4. Fornyelse av kystflåten muliggjøres betydelig.
5. Totalt sett vil torskefisket bli mer oversiktlig, med mulighet til enklere og mer effektiv administrasjon.

Norges Kystfiskarlag krever videre at den såkalte 40 % regelen fjernes. Begrensning av kjøp og salg av fartøy over fylkesgrensene må oppheves.

Vi krever også at det gis større rom for nyrekruttering til kystflåten. Dette er nødvendig dersom man fortsatt skal ha ei oppgående fiskerinæring både på sjø og land.

HYSEFISKET 1996:

Med grunnlag i erfaring fra tidligere år og totalkvote for 1996 mener Norges Kystfiskarlag at hysefisket for kystflåten i 1996 avvikles som et fritt fiske fra 1. januar.

NORSK Sjømannsforbund

Hovedkontor

Handwritten notes: P 6, 11.12.95, and other illegible scribbles.

Vår ref.: TS/HL

FISKERIDIREKTORATET	
08. DES 95	
SAKS NR.	DOK. NR.
4438/95	3

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 dep.
0032 OSLO

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 BERGEN

Handwritten signatures: W. S. and another illegible signature.

Handwritten: SÅJ

Oslo, 6. desember 1995

REGULERING AV NORSK ARKTISK TORSK 1996

Norsk Sjømannsforbund vil vise til tidligere beslutninger om trålernes historiske andel av fiske etter norsk-arktisk torsk.

Fiskeriutvalget i Norsk Sjømannsforbund behandlet denne saken i møte 4. og 5. desember 1995, hvor en fastholder tidligere standpunkt av trålernes andel av torske kvoten.

Fordelingen må skje etter historisk andel slik at kvoteforholdet mellom gruppene ikke blir forrykket.

Dersom en skal oppnå relativ stabilitet må en i fortsettelsen legge vekt på fordelingsforholdet mellom gruppene de seneste år.

På denne bakgrunn gjorde Fiskeriutvalget i Norsk Sjømannsforbund følgende vedtak:

"Trålernes andel av torskekvote for 1996 fastsettes til 35 %"

Med vennlig hilsen

NORSK Sjømannsforbund

Handwritten signature: Torodd Skar

Handwritten signature: Torodd Skar

Fiskerinæringens Landsforening

FNL Tromsø

9005 Tromsø. (Besøksadr.: Skippergaten 35-39)

Telefon: 77 65 80 33, Fax: 77 65 54 97

Handwritten notes:
Kopi P. Ø
Kopi F. L. Ø
SAU

11. DES 95

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 Bergen

SAKSNR.	DOKNR.
4630/95	1
11.12.95	

Handwritten initials: HJF

Tromsø, 11. desember 1995

Regulering av torskefiskeriene 1996

Fiskerinæringens Landsforening har diskutert reguleringene for 1996, og anbefaler at hovedtrekkene fra 1995 videreføres i retning av et friere fiske for den konvensjonelle flåten.

Av hensyn til markedet er kontinuitet i råstofftilførslene et viktig element i industriens rammebetingelser. Dette kan sikres gjennom periodisering av kvotene, hvor en viss andel av fartøygruppens kvoter reserveres til fiske etter 1. september.

FNL mener fordelingen mellom trål og konvensjonell flåte må ligge i bunnen som et stabiliserende element. Dette betinger at reguleringen for 1996 må tillate et friere fiske, som tar hensyn til regionale behov, sesongsvingninger og hensynet til kapasitetstilpasning og fornyelse av flåten. En større grad av overregulering 1.halvår vil kunne ivareta dette hensynet, og vil også være nødvendig dersom fisketilgjengeligheten for 1995 kan betraktes mer som et "normalår" sammenliknet med de foregående år.

FNL mener at aktivitetskravet for fartøyer som deltar i fartøykvoteordningen må opprettholdes for å sikre utviklingen av en helårsdrevet flåte. Dersom vi på sikt skal kunne fange en relativt større andel fisk i 2.halvår, må det legges til rette for utvikling av en helårsdrevet flåte gjennom bl.a. et strengt aktivitetskrav for deltakelse.

Markedet for hyse er svært vanskelig med lave priser og lav etterspørsel. Med den økning vi har fått i hysekvotene, er det først og fremst trålerne som vil ha driftsforutsetninger for å fange hyse til de råstoffpriser som dagens markedssituasjon betinger. Dette tilsier at en større andel hyse overføres til trålerne og at konvensjonell flåte gis anledning til fritt fiske innenfor en fartøygruppekvote.

Erfaringene fra seifisket de senere år tilsier at andelen for notflåten er for høy. Utviklingen i dette fisket har skapt stor usikkerhet i industrien og flere anlegg som tradisjonelt har satset på sei vurderer nå seriøst andre råstoffalternativer. Dersom reguleringsrådet velger å holde fast på dagens fordelingsnøkkel, bør det alternativt fastsettes en tidlig dato for refordeling. Dersom refordelingen kan skje innen 1.august vil en fortsatt ha en relativt stor foredlingskapasitet i beredskap for produksjon ved norske landanlegg.

Med hilsen
Fiskerinæringens Landsforening

Handwritten signature: Terje E. Martinussen
Terje E. Martinussen
avd.direktør

Kopi:Fiskeridepartementet, Norges Fiskarlag, FNLs repr. i reguleringsrådet

NHO

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon

Hovedkontor:

FNL Oslo. Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo. Telefon: 22 96 50 18. Fax: 22 60 15 42

Avdelingskontor:

FNL Bergen. Bortelabo 2, 5003 Bergen. Telefon: 55 96 26 70. Fax: 55 96 22 05

FNL Ålesund. Postboks 496 Sentrum. Telefon: 70 12 45 60. Fax: 70 12 30 02

SAK 9/95

REGULERING AV FISKE ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1996.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår følgende:

1. FISKET I 1995.

Bare et avgrenset norsk kystfiske med konvensjonelle redskap har vært tillatt som et direkte fiske i 1995. Denne begrensningen er nedfelt i pkt 7.1. i kvoteavtalen for 1995 mellom Russland og Norge.

1.1. Reguleringen av det direkte fiske for kystfartøy og utviklingen i dette fisket i 1995.

Det direkte kystfisket har vært avgrenset i tid, område og fartøystørrelse:

- bare fartøy under 28 meter lengste lengde som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap.
- forbud mot et direkte fiske i perioden før 15. mai.
- forbud mot direkte fiske nord for 71°30' N.
- gruppekvote på 2.500 tonn.
- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 30 tonn pr. fartøy, fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 40 tonn, og fartøy over 20 meter kan fiske inntil 45 tonn.

Tabell 1 nedenfor viser oppfisket kvantum pr. 05.11.95 fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy over og under 28 meter største lengde. I vedlegg 1 har en vist utviklingen i blåkveitefisket fra 1980 frem til i dag.

Fartøygruppe	Fangst (tonn)
Konvensjonelle	4.975
Herav:	
- under 28 m	4.185
- over 28 m	790
Trål	2.358
Totalt	7.333

Tabell 1. Oppfisket kvantum av blåveite fordelt på fartøygrupper, pr. 5.11.1995.

Fisket etter blåveite med konvensjonelle redskap ble i år åpnet 16. mai og stoppet 7. juli da kvoten var beregnet oppfisket. Fisket ble åpnet to uker senere enn i 1994 og stoppet en uke senere. Som i tidligere år var kvoten fastsatt til 2.500 tonn, og fisket var som i 1994 regulert med differensierte maksimalkvoter etter fartøylengde. Som vanlig ble stoppen iverksatt på grunnlag av registrerte sluttsedler, samt et beregnet kvantum for de tre siste ukene (ukene 25, 26 og 27).

1.2. Stoppen i det direkte blåveitefisket i 1995.

Det viste seg imidlertid etter at stoppen var iverksatt og en fikk de endelige fangsttallene, at kvoten var sterkt overfisket. Årsaken til overfisket skyldes i all hovedsak at en, da stoppen ble varslet, hadde vanskeligheter med å få oversikt over deltakelsen i fisket, samt at en hadde en sterk økning i ukefangstene de siste 3 ukene av fisket. Den lange stoppfristen førte i praksis til at en fikk en intensivering av fisket den siste uken. En vil derfor måtte fremme forslag til strammere reguleringstiltak for 1996.

Innkommne sluttsedler for ukene 25-27 viser et stort fiske i forhold til de prognosene som ble brukt som grunnlag for stoppen i fisket. Tabell 2 viser de beregnede ukefangstene som var grunnlag for stoppen i fisket, og ukefangsten i henhold til innkomne sluttsedler. En har i tillegg vist utviklingen pr uke for fisket i tilsvarende periode i 1994.

Uke	1994	1995	
	Fartøy	Prognose*	Fangst
	under 28 meter	fartøy	fartøy
	under 28 meter	under 28 meter	under 28 meter
T.o.m. uke 17	22,5		
18	166,9		
19	224,2	34,7	34,7
20	279,2	145,5	145,5
21	325,5	382,9	382,9
22	300,4	265,4	265,4
23	277,7	398,2	400,5
24	259,5	484,0	484,0
25	259,5	350	713,0
26	318,6	350	532,4
27	341,3	350	1.014,9
Fangst på kvote	2.705,2	2.726,0	3.973,3
Overfiske	205,2	226,0	1.473,3

Tabell 2. Fangst av blåkveite 1994 og 1995, kvantum i tonn rundvekt.

*Grunnlaget for iverksettelse av stopp i fisket.

En ser av tabell 2 at en prognostiserte et overfiske på 226 tonn, mens de faktiske fangsttallene for ukene 25-27 ga et overfiske på i alt 1.473 tonn. Fisket ble således kraftig underestimert i de tre siste ukene fisket varte. Prognosen var i tillegg til faktiske tall blant annet basert på rapporter om at fisket hadde vært hindret fra slutten av uke 25 og i uke 26 på grunn av dårlig vær. En forventet dessuten at deltagelsen ville gå noe ned da det gode fisket hadde ført til at flere fartøy hadde tatt, eller var i nærheten av å ta sine maksimalkvoter. Et forhold som kunne bidra til å øke overfisket var etterslep i sluttседlene. Samlet tilsa prognosen et overfiske på 200 - 400 tonn.

De faktiske tallene for ukene 25-27 viser imidlertid at fisket tiltok i omfang. Ukefangstene for disse ukene er de største som er registrert, både i forhold til 1994, men også i forhold til 1992 og 1993. Et etterslep av sluttседler fra tidligere uker kan forklare noe av de høye ukefangstene, men hovedforklaringen må opplagt være å finne i forhold som økt deltagelse og bedre tilgjengelighet i 1995 enn i de tre foregående år.

I tabell 3 har en vist hvor mange konvensjonelle fartøy under 28 meter som har fisket blåkveite nord for 62° N på årsbasis fra 1992 til i år, og hvor mange fartøy som har deltatt i det direkte fisket etter blåkveite - regnet som all fangst levert i månedene mai, juni og juli (dvs. at en har her

ikke kunnet skille mellom direkte og indirekte fiske). Tabellen viser også antall fartøy med fangst over 5 tonn.

År	Hele året		Perioden mai - juli	
	Ant. fartøy med fangst over 5 tonn	Totalt	Ant. fartøy med fangst over 5 tonn	Totalt
1992	78	146	72	112
1993	102	161	100	130
1994	121	229	119	166
1995	149	342	148	296

Tabell 3. Antall deltagende fartøy i fisket etter blåkveite, årene 1992-95.

Tabellen viser at deltagelsen har økt fra år til år etter at fisket ble kvoteregulert for første gang i 1992. Særlig er økningen sterk fra 1994 til 1995 da det samlede antall fartøy på årsbasis økte med 113 fartøy. Samtidig var det en økning på 28 fartøy som hadde en fangst over 5 tonn. Ser en på perioden fra mai til og med juli er økningen fra 1994 til 1995 hele 130 fartøy, med økning i antall fartøy med fangst over 5 tonn på årsbasis - 29 fartøy. Den store økningen i antall fartøy fra 1994 til 1995 er i gruppen med små fangster, også på årsbasis. Det kan derfor synes som om hovedårsaken er god utnytting av kvotene av de mellomstore og større fartøyene, dvs. stort kvantum pr. båt (se tabell 5), heller enn økt deltagelse i tiden like før stoppen ble iverksatt (se tabell 2).

Tabell 4, som viser konvensjonelle fartøy under 28 meter sin fangst av blåkveite nord for 62° N i månedene mai, juni og juli fordelt etter fangstens størrelse for årene 1993, 1994 og 1995, gir et mer presist bilde av hvordan fisket har utviklet seg de tre siste årene.

FANGST KVANTU M TONN	ANTALL FARTØYER			TOTALFANGST		
	1993*	1994*	1995*	1993*	1994*	1995*
0-5	30	47	149	41	51	88
5-10	10	20	19	69	142	137
10-25	35	52	44	603	863	773
25 - 50	50	47	85	1.884	1.673	3.071
50 OG OVER	5	-	-	252	-	-
SUM	130	166	297	2.849	2.729	4.068

Tabell 4. Fangst i perioden mai-juli av konvensjonelle fartøy under 28 meter. * Foreløpige tall.

Fra 1994 til i år er antall båter med en fangst mellom 25 og 50 tonn nesten fordoblet, noe som indikerer at kvoteutnyttelsen i år har vært relativt høy sammenlignet med de to foregående årene. Den desidert største økningen i deltakelsen har skjedd i gruppen av fartøy som har fangster under 5 tonn, men dette har ikke hatt noen større kvantumseffekt, selv om den prosentvise økningen i landet kvantum er relativt stor.

Tabell 5 viser konvensjonelle fartøy under 28 meter sin fangst av blåkveite nord for 62° N fordelt etter fartøyenes størrelse for samme periode og de samme år som tabell 4.

FARTØY GRUPPE I METER	ANTALL FARTØYER			TOTALFANGST			FANGST PR. FARTØY		
	1993*	1994*	1995*	1993*	1994*	1995*	1993*	1994*	1995*
0,0-14,9	55	74	174	872	785	1.135	15,85	10,61	6,52
15,0-19,9	53	67	93	1.362	1.388	2.027	25,70	20,72	21,80
20,0 -28,0	22	25	30	616	558	908	28,00	22,32	30,27
SUM	130	166	297	2.850	2.731	4.070	21,92	16,45	13,70

Tabell 5. Fangst av konvensjonelle fartøy under 28 meter, fordelt på størrelse. * Foreløpige tall.

I den største fartøygruppen har deltakelsen vist en mindre økning, mens den har økt sterkt i de to gruppene av mindre fartøy, særlig i den minste. Alle gruppene har økt sin samlede fangst, men økningen har vært størst for de to minste gruppene og særlig i den mellomste lengdegruppen. Utviklingen i fangst pr fartøy fra 1993 til i år gir ikke noe entydig bilde når det gjelder tilgjengelighet. I den minste gruppen har gjennomsnittsfangsten blitt mer enn halvert siden 1993, mens gjennomsnittsfangsten for de to andre gruppene ble redusert fra 1993 til 1994. Fra 1994 til 1995 økte gjennomsnittsfangsten for begge de siste gruppene. Mens den for fartøy mellom 15 og 20 meter var under nivået i 1993, var gjennomsnittsfangsten for fartøyene over 20 meter høyere i 1995 enn i 1993.

Når det gjelder utnyttelsen av maksimalkvoten i 1995, viser en nærmere studie av tallmaterialet at i alt 64 fartøy har så og si tatt hele maksimalkvoten. Av fartøy under 15 meter som hadde en maksimalkvote på 30 tonn, har 23 av 174 fartøy fisket fra 25 til i overkant av 30 tonn, mens av de 93 fartøyene mellom 15 og 20 meter med en maksimalkvote på 40 tonn har 31 fartøy fisket mellom 37,5 og 42,5 tonn. I gruppen av fartøy over 20 meter som hadde en maksimalkvote på 45 tonn, har 10 av 30 fartøy fisket mellom 42,5 og 45 tonn.

Forhold som høye priser og gode avsetningsmuligheter for blåkveite, et dårlig fiske etter torsk og hyse på grunn av dårlig tilgjengelighet på torsk for de minste fartøyene, lave priser og vanskelig avsetning på hyse, har i år bidratt til å gjøre fisket etter blåkveite mer interessant for flere fartøy i den minste kystflåten enn tidligere år. Blåkveitefisket pågår også på en tid av året da alternative fiskerier for kystflåten er få.

1.3. Regulering av fisket etter blåkveite som innblanding i fisket etter andre fiskeslag.

Totalt landet kvantum pr. 5. november er ifølge sluttseddelsystemet 7.333 tonn av norske fartøy. Bifangst av blåkveite i trålfisket etter andre fiskeslag utgjør nesten en tredjedel av totalkvantumet. Konvensjonelle fartøy uten rett til deltakelse i det direkte fisket har pr. 05.11.95 fisket 790 tonn blåkveite som bifangst. Av totalfangsten utgjør forskningsfangsten 826 tonn, fordelt med 667 tonn på trål og 159 tonn på konvensjonelle fartøy.

I løpet av 1994 ble reguleringene av blåkveitefisket strammet inn ved at tillatt bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag ble redusert fra 10 til 5% i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst. I 1995 ble ordningen justert ved at en innførte 5% bifangst av fangst ombord til enhver tid og av landet fangst. Den siste endringen medførte at det ikke lenger er noe krav om maksimalt 5% blåkveite i hvert enkelt hal, og er derfor å betrakte som en liberalisering av bifangstreguleringen.

Forut for justeringen var det en utrednings- og drøftingsprosess med en rekke møter mellom Norges Fiskerilag/Fiskebåtredernes Forbund og Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og Fiskeridepartementet. Det var pr. 09.11.95 registrert 2.551 tonn blåkveite som bifangst i trålerenes fiske, mot 3.370 tonn samme tid i 1994.

2. DEN BIOLOGISKE SITUASJONEN I 1996.

ACFM regner gytebestanden for å være utenfor sikre biologiske grenser og totalbestanden er på et historisk lavmål. Gytebestanden regnes for å være den laveste som er registrert. I tillegg har rekrutteringen feilet de senere år. Den biologiske situasjonen er derfor meget utrygg. ACFM tilrår derfor at det ikke fiskes blåkveite i 1996. For utfyllende informasjon om den biologiske situasjonen viser en til den vedlagte anbefalingen fra ACFM-møtet i november.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1996.

I punkt 7.1 i protokollen fra den blandede norsk russiske fiskerikommisjon sitt møte november 1995 heter det:

"Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1995 bli et forbud mot et direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort. Det vil bli tillatt en bifangst av blåkveite på inntil 5% av den samlede vekt i hver enkelt fangst i fiske etter andre fiskeslag."

Formuleringen er identisk med tilsvarende punkt i avtalen for 1995. Følgelig vil alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt, og i tillegg er bifangsten av blåkveite begrenset til 5%. Avtalen gir som i de tre siste årene adgang til et avgrenset norsk kystfiske.

4. REGULERING AV KYSTFISKET I 1996.

En erfaring man kan trekke av årets direktefiske etter blåkveite er at en ikke hadde de nødvendige reguleringsverktøy til disposisjon for å kunne stoppe fisket i forhold til gjeldende

kvote. Høy kvoteutnyttelse blant deltagende fartøy sammen med manglende kjennskap til deltakelsen totalt og til enhver tid, medvirket til et betydelig overfiske. Hadde en på et tidlig tidspunkt hatt bedre kjennskap til deltakelsen i fisket i år i forhold til tidligere år, kunne det muligens ha begrenset overfisket. For å kunne stoppe fisket i rett tid, kreves en bedre oversikt over deltakelsen. En påmeldingsfrist til Fiskeridirektøren kan være et tiltak som kan løse dette problemet i en viss grad.

Det mest hensiktsmessige med tanke på en rasjonell avvikling av blåkveitefisket ville ha vært en begrensning av antall deltagende fartøy. Dette kunne f.eks. oppnås ved å senke lengdegrensen, eller en kunne begrense deltakelsen til fartøy som hadde levert et minstekvantum, eventuelt i kombinasjon med amnesti for de aller minste fartøyene. det er imidlertid grunn til å tro at forslag om reduksjon i deltakelse vil skape stor motstand blant næringsutøverene. En står da igjen med reduksjon i maksimalkvotene som det eneste tiltaket med reguleringseffekt. Maksimalkvotene må da fastsettes så lavt at disse får en reell reguleringseffekt.

Fiskerne har av driftsmessige grunner ønsket minst en ukes frist på varsel om stopp i fisket, og dette har i stor grad blitt fulgt av forvaltningen. En kortere varselfrist ville redusere muligheten for et styrtfiske i den umiddelbare perioden før stoppen. Den reguleringsformen en har hatt siste år, med et fiske som foregår i en periode på sommeren, er nå kjent av næringen. Det er her snakk om et kystfiske, og en forutsetter derfor at fisket foregår i rimelig kystnære områder, noe som skulle tilsi at fartøyene ikke har en gangs på flere dager til og fra felt. De store ukefangstene en hadde i sommer på slutten av fisket, viser at en lang stoppfrist kan medføre en mulig intensivering av fisket og dermed et overfiske. Et stoppvarsel med f.eks. 3 dagers frist vil derfor kunne bidra til en økt kontroll med overfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at kun fartøy som sender påmelding til Fiskeridirektøren før 02.05.96 får adgang til å delta i det direkte fisket etter blåkveite i 1996.

4.1. Fartøygruppe og fartøystørrelse.

På grunn av det store overfisket en har hatt i direktefisket etter blåkveite i 1995, vil det etter Fiskeridirektørens mening være nødvendig å innføre strammere reguleringstiltak, for å redusere fisket til den kvoten som tillates direktefisket. En har vurdert flere reguleringsforslag, men har kommet til at det er hensiktsmessig å beholde den inndelingen i fartøygrupper en har i dag.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy under 28 meter kan få delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 1996.

4.2. Kvote for kystfisket.

På grunn av den kritiske biologiske situasjonen vil Fiskeridirektøren videreføre fjorårets kvotereguleringer når det gjelder blåkveite. I protokollen mellom Russland og Norge står det at "Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette tradisjonelle kystfisket har utgjort". I tråd med reguleringene i de tre foregående år betyr dette at kvoten begrenses til maksimalt 2.500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir fastsatt en totalkvote på 2.500 tonn for det direkte kystfisket med konvensjonelle redskap. Etter en eventuell stopp i fisket, kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ha inntil 5 % bifangst av blåkveite i fiske etter andre fiskeslag.

4.3. Maksimalkvote

For 1994 fastsatte Fiskeridepartementet maksimalkvoter differensiert etter lengde, og fisket samme år tydet på at dette i en viss grad bidro til å begrense fisket i forhold til i 1993 i tillegg til at det hadde en fordelings effekt. At en for inneværende år ikke klarte å beregne godt nok oppfisket kvantum i perioden like før stoppen trådte i kraft, kunne i noen grad vært unngått dersom maksimalkvotene hadde vært lavere.

I tabell 6 har en vist de tenkte virkningene i 1995 av ulike reduksjoner i maksimalkvotene, men med samme deltakelse og med samme stopptidspunkt som i 1995. En reduksjon i maksimalkvotene på 50%, ville gitt en reguleringseffekt på 1.519,5 tonn. Trekker en dette kvantum fra fangstkvantumet tatt i direktefisket etter blåkveite, finner man at en ved nevnte betingelser ville fått et overfiske på 48,5 tonn. En reduksjon i maksimalkvotene på 40% ville redusert overfisket med 1.144 tonn, og gitt et endelig overfiske på 424 tonn. Hvis en kun reduserte maksimalkvotene med 30%, ville overfisket endt på 771 tonn.

Maks.kvote reduksjon	Fartøygruppe	Maksimalkvot e	Antall berørte fartøy	Reguleringseffek t
50 %	Under 15 meter	15 tonn	35	388,0
	Mellom 15 og 20 m.	20 tonn	51	778,0
	Mellom 20 og 28 m.	22,5 tonn	21	353,5
	Totalt		107	1.519,5
40 %	Under 15 meter	18 tonn	33	287
	Mellom 15 og 20 m.	24 tonn	43	592
	Mellom 20 og 28 m.	27 tonn	19	265
	Totalt		95	1.144
30 %	Under 15 meter	21 tonn	30	192
	Mellom 15 og 20 m.	28 tonn	41	422
	Mellom 20 og 28 m.	31,5 tonn	18	183
	Totalt		89	797
Mellomløsning	Under 15 meter	22,5 tonn	24	151
	Mellom 15 og 20 m.	30 tonn	39	343
	Mellom 20 og 28 m.	33 tonn	18	156
	Totalt		81	650

Tabell 6. Virkningstabell. Samme stopptidspunkt og deltakelse som i 1995, med ulike alternative maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at maksimalkvoten settes vesentlig lavere i 1996 enn i 1995, for å oppnå en ønsket reguleringseffekt.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at:

- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 15 tonn,
- fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 20 tonn og
- fartøy over 20 meter kan fiske inntil 22,5 tonn.

Dersom en hadde hatt de samme maksimalkvoter i 1995 som foreslått ovenfor, ville fisket blitt stoppet på samme tidspunkt, men overfisket ville blitt begrenset til 50 tonn.

4.4. Tidsavgrensing

For å oppfylle intensjonen i avtalen med Russland mener Fiskeridirektøren at det som i inneværende år er nødvendig å avgrense fisket i tid. Å holde fisket stengt senhøstes og tidlig vinter vil medføre en sterk begrensning av fisket i gyteperioden. Imidlertid viser erfaringene fra de siste årene at det direkte kystfisket vil være avsluttet i løpet av sommeren slik at det ikke er behov for en særskilt stenging av fisket om høsten.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at alt direkte fiske blir forbudt i tidsperioden 01.01-12.05.1996. I denne perioden gjelder bifangstreguleringen i kvoteavtalen for alle fartøy, og bifangstreguleringen gjelder også etter at det direkte kystfisket er stoppet.

4.5. Områdeavgrensing.

I 1993-1995 har alt direkte fiske nord for 71°30' N vært forbudt. Denne nordlige grensen ble innført i 1992, fordi det direkte fisket skal være et begrenset kystfiske og dermed skal foregå i relativt kystnære farvann.

Uten en slik avgrensning vil fisket være klart i strid med formuleringene i avtalen med Russland. Etter Fiskeridirektørens syn er det derfor nødvendig å sette en nordlig grense, og ved å sette grensen på 71°30' N blir ikke de tradisjonelle blåkveitefeltene utenfor kysten av Finnmark ekskludert. Dessuten vil alle feltene sørover langs eggakanten være innenfor rekkevidde for tradisjonelle kystfartøy. En grense ved en nordligere breddegrad, f.eks ved 72° N, som er ca. 50 nautiske mil nord for det nordligste punktet på grunnlinjen på Finnmarkskysten, kan etter Fiskeridirektørens oppfatning vanskelig karakteriseres som et kystfiske.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet om å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30' N.

4.6. Bifangst.

Som nevnt i punkt 1.3. kom en i 1995 etter samråd med næringen frem til en bifangstregel som tillater å ha inntil 5% blåkveite av fangsten ombord til enhver tid og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstregel videreføres i 1996.

4.7. Andre reguleringsregler.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i det direkte kystfisket må stå i merkeregisteret og at eier/hovedsmann må være registrert på blad B i fiskarmanntallet.

V. J. Olsen refererte forslaget om påmelding for deltagelse i det begrensede kystfisket.

Eggereidet foreslo at det ble nedlagt totalforbud mot direktefiske etter blåkveite.

V. J. Olsen sa at det ville være riktig å stemme over Eggereidets forslag før en behandlet de foreslåtte elementene i reguleringen.

2 representanter (Eggereidet og Vaage) gikk inn for Eggereidets forslag.

De øvrige 12 representantene var enig i at det burde finne sted et begrenset kystfiske etter blåkveite også i 1996.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at det burde skje påmelding for deltagelse i dette fisket.

Han refererte deretter forslaget om å begrense deltagelsen til fartøy under 28 meter.

Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen refererte så forslaget til å avsette 2.500 tonn til det direkte fisket og tillate 5% bifangst.

Wold fremsatte forslag om at kvantumet burde settes til 3.000 tonn.

Strand foreslo at bifangsten ble satt til 10%.

V. J. Olsen fant å måtte dele opp avstemningen ved å behandle spørsmål om kvantum og bifangst hver for seg.

6 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Krüger) gikk inn for å avsette 3.000 tonn til det direkte fisket.

3 representanter (V. J. Olsen, Gullestad og Bjørklund) gikk inn for 2.500 tonn.

2 representanter hadde allerede stemt for et 0 forslag.

3 representanter (Domstein, Dahl og Mikalsen) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til bifangstspørsmålet og de føringer som lå i avtalen med Russland. Han stod fast ved sitt forslag, men utsatte avstemningen slik at denne kunne foretas samlet både for trål og konvensjonelle redskap.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til stige slik dette fremkom av saksdokumentene.

Wold sa at han var skuffet over forslaget og fremsatte forslag om at fartøy under 15 meter kunne fiske inntil 30 tonn, fartøy mellom 15 og 20 meter inntil 40 tonn, og fartøy over 20 meter inntil 45 tonn.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning over de to forslagene:

7 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Krüger og Domstein) gikk inn for Wolds forslag.

4 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, Dahl og Bjørklund) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Tre representanter (Mikalsen, Eggereidet og Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget om å åpne det direkte blåkveitefisket fra 13. mai.

Wold fremsatte forslag om åpningsdato 3. juni.

V. J. Olsen trakk deretter sitt forslag og kunne konstatere at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for at fisket startet 3. juni.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget om å begrense det direkte blåkveitefisket til sør for 71° 30' N.

Wold fremsatte forslag om at grensen for det direkte fisket ble satt til 72° 30' N.

V. J. Olsen foretok deretter avstemning:

3 representanter (R. Johansen, Benjaminson og Wold) gikk inn for Wolds forslag.

8 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, Bjørklund, Eggereidet, Vaage, Domstein, Krüger og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

3 representanter (Strand, Bergvoll og Mikalsen) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget til videreføring av gjeldende bifangstregel.

Strand fremsatte forslag om at bifangstprosenten i månedene februar, mars, april og mai burde settes til 10%.

Vaage viste til at Havforskningsinstituttet i utgangspunktet ønsket så lav bifangst som mulig. Han konstaterte at forslaget til 10% ville medføre en viss økning i kvantum. Han hadde likevel sympati for begrunnelsen for forslaget, nemlig at det ville øke mulighetene for trålerne til å fiske stor hyse. Han pekte imidlertid på at dette ville kreve lojalitet. Han konkluderte med at det beste ville være om bifangstprosenten ble satt ned til 3% for at oppfisket kvantum skulle stemme overens med anbefalingene.

V. J. Olsen viste til at årsaken til overfisket i 1995 var at en ikke hadde lykkes i å stoppe det konvensjonelle fisket i tide. Han fremhevet imidlertid at bifangstprosenten som fremgikk av avtalen med russerne måtte respekteres.

Strand sa at 3% bifangst ville føre til stopp i fisket.

Bjørklund sa at forslaget om 10% ikke kunne støttes. Han viste til at Strand selv hadde vært med på russeforhandlingene hvor bifangsten var avtalt til 5%.

V. J. Olsen refererte deretter de to foreliggende forslagene og foretok avstemning:

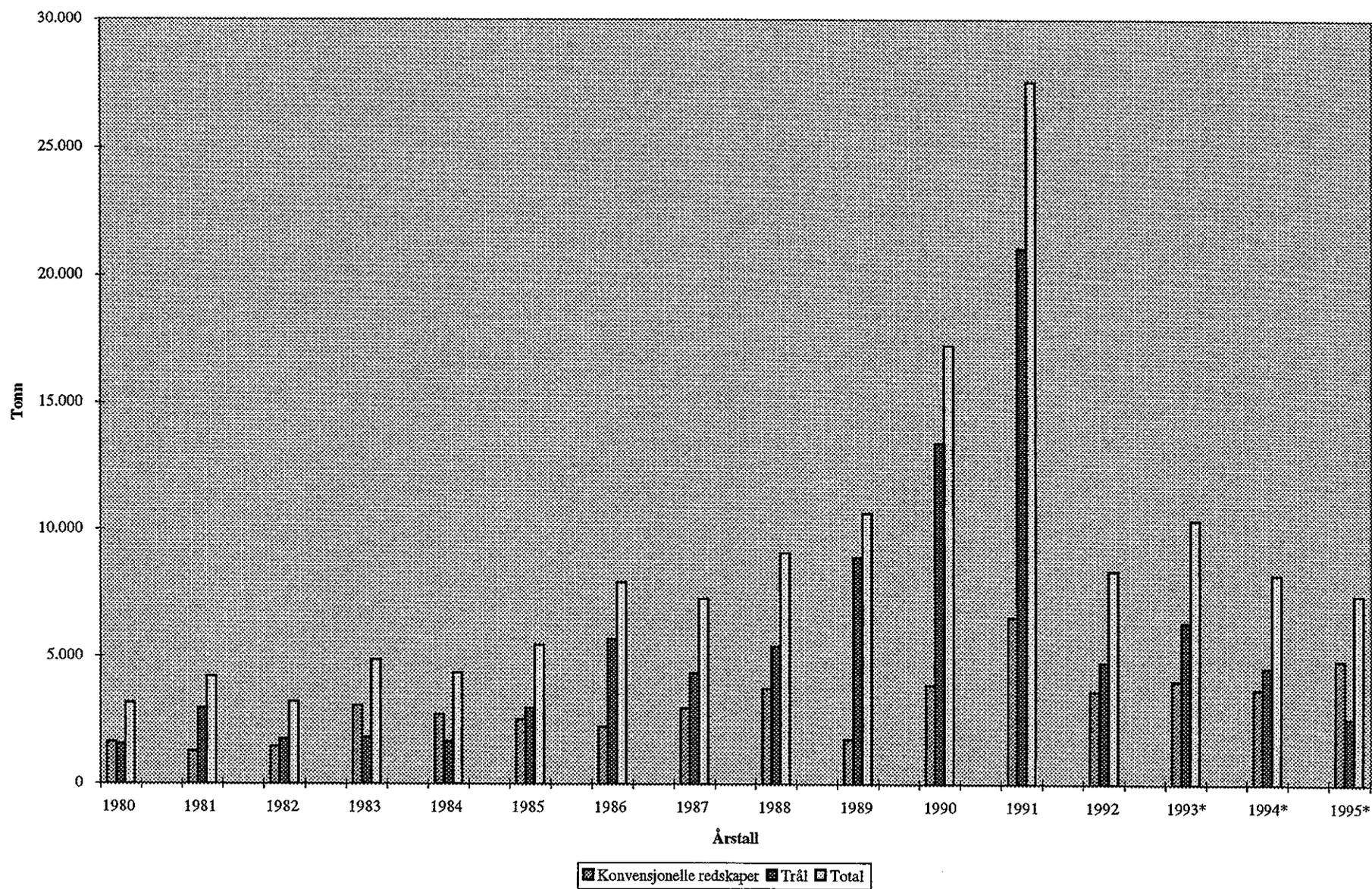
8 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Vaage, Krüger og Domstein) gikk inn for Strands forslag.

6 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, Bjørklund, Mikalsen, Eggereidet og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om at deltagende fartøy i det direkte fisket måtte stå i merkeregisteret og eier og hovedsmann være registrert på blad B.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Vedlegg 1. Utviklingen i blåveitefisket 1980-1995.

Figuren viser utviklingen i trålfisket, fisket med konvensjonelle redskaper og totalfangst. * markerer foreløpige tall.

3.1.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

Catch data (Tables)::

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Official landings	ACFM catch
1987	-	-	19	19
1988	19	-	20	20
1989	21	-	20	21
1990	15	-	23	23
1991	9	-	30	32
1992	6	7 ¹	8	9
1993	7	7 ¹	12	12
1994	<12	11 ¹	9	9
1995	0	2.5 ²		
1996	0			

¹Target set by Norwegian authorities.

²Target set by Norwegian authorities for the non-trawl fishery. Unavoidable bycatch in the trawl fishery is additional to this. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Following the introduction of trawlers in the fishery in the late 1960s the landings increased to a level of about 80,000 t in the early

1970s. However, landings decreased in the 1980s. The fishery from 1992 has been regulated by allowing a directed fishery only by small coastal long line and gill net vessels. By-catches in the trawl fishery for other species have been limited. The by-catch of juvenile Greenland halibut in the shrimp fishery is reduced by mandatory use of a sorting grid.

State of stock: The stock is at present outside safe biological limits. The spawning stock biomass is about the lowest on record and well below MBAL of 65000t. Recruitment has failed in recent years.

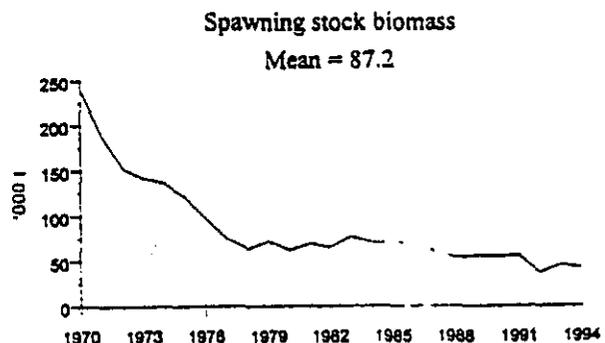
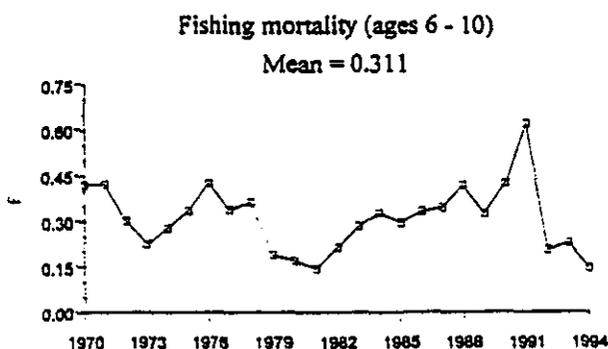
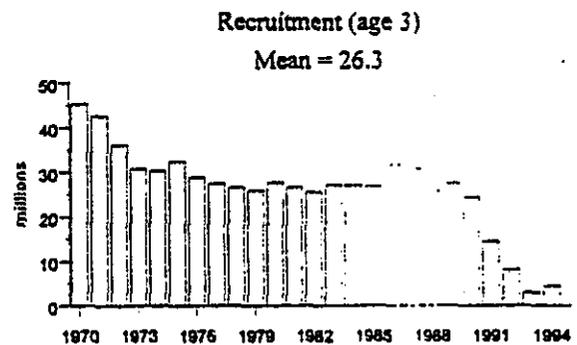
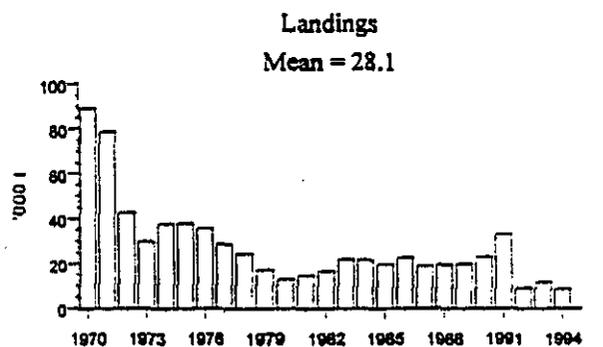
Details in Table 3.1.6.2

Forecast for 1996: At *status quo* fishing mortality ($F_{95} = F_{94} = 0.15$) the catch in 1996 is predicted to be 10,000 t.

Management advice: In order to allow an increase of the spawning stock biomass, ACFM recommends that no fishing should take place in 1996.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Three survey data series used for assessment. The assessment is very dependent on the estimated recruitment from the surveys.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1995 (C.M.1996/Assess:3).

Norges Fiskarlag

Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42
 Fra 2.11.1995:
 Telefon: 73 54 58 50
 Telefax: 73 54 59 90

SÅJ

WUM VJE
 4 PL
 u l. d. a. v. o.
 A. v. o.
 PL
 W. a. j. f. u.
 4
 S. A. J.

Fiskeridepartementet
 Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET
 07. DES 95
 SAKSHR. 4459/95
 TELEFAX 2

7. desember 1995
 Ark.,
 JBL
 C:\winword\brcljbjub-162

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 47/95 «Regulering av fisket etter blåkveite i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

- «1 Norges Fiskarlag tar til etterretning at Russland og Norge i forhandlingene om en gjensidig kvoteavtale for 1996 er enig om at det også for 1996 kun skal tillates et begrenset kystfiske etter blåkveite.
- 2. Norges Fiskarlag vil imidlertid gi følgende kommentar til forskernes vurdering av bestandssituasjonen for blåkveite:

Norges Fiskarlag beklager at anbefalingene fra ACFM heller ikke i år gir grunnlag for å lette på forbudet mot et direkte blåkveitefiske. Landsstyret er imidlertid opptatt av å unngå at reguleringene som blir fastsatt, hindrer et fiske etter andre fiskeslag.

Norges Fiskarlag konstaterer fortsatt at forskernes virkelighetsbeskrivelse står i skarp kontrast til det fiskerne selv opplever på havet. At fiskerne heller ikke kan se resultater av de strenge reguleringene som er gjennomført de siste årene, herunder sorteringsristen i rekefisket, skaper frustrasjon i næringen. Norges Fiskarlag viser til at det i første rekke er argumenter om sviktende rekruttering som er årsaken til ACFM's vurderinger av blåkveitebestanden. Norske havforskere har tidligere vist til at rekrutteringen fra og med 1988-årsklassen har vært svært dårlig. Forskningstoktene med innleide trålere de siste tre årene stadfester imidlertid at både 1988-, 1989, og 1990-årsklassen kommer normalt inn i fisket. Norges Fiskarlag mener at dette tyder på at forskernes rekrutteringsundersøkelser ikke fanger opp den reelle bestandsutviklingen.

På bakgrunn av ovennevnte anmoder Norges Fiskarlag om et snarlig møte med myndighetene og Havforskningsinstituttet for å diskutere den videre forskning og forvaltning på/av blåkveitebestanden.

- 3. Norges Fiskarlag viser til at den nordlige grensen på 71°30'N har medført at flåten har beskattet enkelte områder mer enn om grensen hadde vært flyttet lenger nordover. Det foreligger heller ingen biologisk begrunnelse for at grensen skal settes ved 71°30'N.

Norges Fiskarlag fremmer derfor på nytt forslag om at det direkte fisket etter blåkveite settes til 72°30'N.

4. Norges Fiskarlag mener det er forsvarlig å tillate et begrenset direkte fiske etter blåkveite innenfor en norsk totalkvote på 3.000 tonn i 1996.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det direkte fisket etter blåkveite reguleres gjennom differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

Fartøy under 15 m	30 tonn
Fartøy 15-20 m	40 tonn
Fartøy over 20 m	45 tonn.

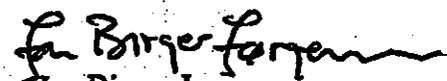
Landsstyret tilrår at fisket åpnes 3. juni 1996.

5. For fartøy som ikke får delta i et direkte fiske etter blåkveite kan i fiske etter andre arter ha inntil 10% bifangst av blåkveite i 1996. Bifangsten avregnes av ombordværende fangst og ved landing.

For å oppnå likebehandling mellom de ulike fartøygrupper går Norges Fiskarlag inn for at for fartøy som er avhengig av daglig leveranse i land avregnes innblandingen pr. uke jfr. Landsmøtevedtak 11/94.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Hørsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 10/95

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1996.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. SEIFISKET I 1995

1.1 SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

I 1995 fikk Norge etter forhandlinger med EU en kvote av sei på 55.640 tonn i Nordsjøen og Skagerrak, hvorav tredjeland kunne fiske inntil 4.910 tonn. Not- og trålfisket ble regulert med gruppekvoter, der notkvoten ble fastsatt til 8.000 tonn og trålkvoten fastsatt til 36.730 tonn. Seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper har ikke vært regulert i Nordsjøen og Skagerrak, men har kunnet pågå fritt innenfor en avsetning på 6.000 tonn i 1995.

For trålerne ble det i tillegg til gruppekvoten på 36.730 tonn fastsatt en generell maksimalkvote på 2.000 tonn fra årets begynnelse. Den 13. september ble maksimalkvoten økt til 2.500 tonn. Trålfisket ble stoppet 24. september da trålkvoten var beregnet oppfisket.

Fangstutviklingen i det norske seifisket (1.000 tonn rund vekt) i Nordsjøen og Skagerrak fra 1990 til 1995 fremgår av tabell 1 nedenfor.

Tabell 1

År	Garn	Andre	Not	Trål	Sum konsum	Bifangst industri- trål	Total
1990	3,3	1,1	4,9	10,4	19,7	2,3	22,0
1991	2,7	1,0	4,5	28,3	36,5	0,7	37,2
1992	3,5	1,0	7,5	38,2	50,2	+	50,2
1993*	7,3	0,9	4,2	36,3	48,7	0,9	49,6
1994*	5,2	0,7	4,0	40,3	50,2	..	50,2
1995 ¹	6,0	1,0	7,0	39,0	53,0	..	53,0

*)Foreløpige tall

¹ Prognose

Størstedelen av fangstene i Nordsjøen blir tatt med trål, i mindre grad med garn og andre konvensjonelle redskaper, men disse har økt sine fangster de siste årene. Prognosen for 1995 viser et kvantum på ca. 53.000 tonn, som er en liten økning i forhold til de foregående årene. Dette fangstresultatet ligger likevel betydelig under gjennomsnittsfangsten i 1980-årene som var ca. 72.000 tonn.

1.2 SEIFISKET NORD FOR 62°N

1.2.1 GENERELT

For 1995 ble den norske totalkvoten nord for 62°N fastsatt til 160.000 tonn. I tillegg ble det avsatt et kvantum på 5.000 tonn til som dekning av tredjelands fiske.

For seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper ble det satt av 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske. Det ble også satt av et kvantum på 20.000 tonn som bufferkvote til fordeling mellom not og trålgruppen på et senere tidspunkt. Det resterende kvantum på 105.000 tonn ble fordelt likt mellom not og trål etter mønster fra forrige år, da kvoten etter forslag fra Norges Fiskarlag ble fordelt likt mellom disse redskapsgruppene. Av trålerkvoten på 52.500 tonn, ble 10.500 tonn (20%) utdelt som en egen kvote til fartøy med industritrål og/eller nordsjøtillatelse. Samtlige trålere var i tillegg regulert med en maksimalkvote på 1.500 tonn pr tråler fra årets begynnelse.

For å sikre en rimelig avviklingen av fisket, ble det nødvendig å endre reguleringsopplegget flere ganger. Disse endringene vil bli nærmere beskrevet under gjennomgangen av fisket for de enkelte redskapsgrupper.

Tabell 2 nedenfor viser fangstutviklingen fordelt på redskaper for årene etter 1989 (1.000 rund vekt).

Tabell 2

År	Konvensjonelle redskaper			Not	Trål	Total
	Garn	Annet	Sum			
1990	19,3	7,9	27,2	24,6	40,4	92,2
1991	18,9	8,4	27,3	38,9	37,1	103,3
1992	21,2	12,4	33,6	27,1	56,4	117,0
1993 ¹	21,2	15,7	36,9	33,1	69,3	139,3
1994 ¹	20,5	13,0	33,5	29,3	73,2	136,0
1995 ²	27	13	40	23	97	160

¹⁾ Foreløpige tall.

²⁾ Prognose

Tabell 2 viser at trålernes fangster har blitt mer enn fordoblet siden 1990. Prognosen for det norske seifisket nord for 62°N i 1995 gir et samlet kvantum på 160.000 tonn, herav er 97.000 tonn fisket med trål, 23.000 tonn med not og 40.000 tonn med garn og andre konvensjonelle redskaper. Seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper har vist en betydelig økning etter 1990 da konvensjonelle redskaper fisket i alt vel 27.000 tonn. Samlet har seifisket økt fra vel 92.000 tonn i 1990 til ca. 160.000 tonn i 1995. I tillegg til det norske fisket, kommer tredjeland sitt fiske som i henhold til innmeldte tall pr. 27. november i år viser en fangst på nesten 3.000 tonn.

Rapporter fra salgslagene tyder på at fangsten i år har gjennomgående bestått av større sei som har gitt relativt gode priser på førstehånd. Så langt i 1995 viser gjennomsnittsprisen pr. kg rund vekt en oppgang på nesten 20% i forhold til året 1994. Dette kan ha vært en faktor som i tillegg til god tilgjengelighet, har bidratt til å øke fangsten og innsatsen i fisket.

1.2.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fisket med konvensjonelle redskaper har ikke vært kvoteregulert, men har kunnet pågå innenfor en avsetning. I de siste årene har dette fisket vist en betydelig ekspansjon. Fra 1990 til 1993 økte fangsten fra vel 27.000 tonn til nesten 37.000 tonn. I 1994 ble det fisket vel 33.000 tonn. Det ble som nevnt avsatt 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskaper i 1995.

I 1995 ser det ut til at særlig mindre fartøy under 18 meter hatt en fangstøkning, med et mindre antall fartøy med fangster over 200 tonn. Foreløpig statistikk pr. 5. november viser at 16 fartøy har fisket over 200 tonn i 1995. Tilsvarende tall for 1993 og 1994 var henholdsvis 16 og 9 fartøy. Pr. 5. november er det landet vel 35.000 tonn, og samme utvikling i fisket som i 1994 i resten av 1995 vil gi et kvantum på ca. 40.000 tonn.

1.2.3 NOTFISKET

I tillegg til gruppekvoten på 52.500 tonn, ble det fra årets begynnelse innført maksimalkvoter i notfisket etter sei. De fastsatt maksimalkvotene var som følger:

Fartøylengde		Kvote 1/1	Kvote 19/7
Fartøy under	13 m	350 Tonn	455 Tonn
Fartøy mellom	13 - 13,99	440 «	570 «
« «	14 - 15,99	530 «	690 «
« «	16 - 17,99	615 «	800 «
« «	18 - 19,99	745 «	970 «
« «	20 - 21,99	870 «	1.130 «
« «	22 - 23,99	1.000 «	1.300 «
« «	24 - 25,99	1.150 «	1.495 «
« over	26 m	1.300 «	1.690 «

I begynnelsen av året var det knyttet visse forventninger til et bedre avtak for seinotfisket på grunn av en tilsynelatende noe større interesse i markedet for notfanget sei. Dette viste seg imidlertid ikke å holde stikk, og etter forslag fra Norges Fiskarlag økte Fiskeridirektøren den 19. juli maksimalkvotene med 30%. Da seinotfisket tok til for fullt i august, førte dårlig tilgjengelighet ved kysten og vanskeligheter med å låsette seien for de mindre fartøyene, til at fisket fikk en langt svakere utvikling enn antatt. Maksimalkvotene i seinotfisket ble derfor opphevet den 10. august.

Notfisket har generelt sin toppsesong i august og september, og fisket har som i tidligere år i hovedsak foregått på kysten av Øst-Finnmark. Avsetningsproblemer i Finnmark bidro til at bare de fartøy som hadde sløyeutstyr og kunne oppbevare seien ombord, hadde en brukbar sesong. Disse fartøyene var i stand til å levere seien i regioner utenom Øst-Finnmark. Prognosen viser at notfisket etter sei nord for 62°N kan komme opp i et kvantum på vel 23.000 tonn. Dette er vel 6.000 tonn mindre enn i 1994.

1.2.4 TRÅLFISKET ETTER SEI

I tråd med Landstyrevedtak i Norges Fiskarlag ble trålkvoten på 52.500 tonn sei i utgangspunktet fordelt med 42.000 tonn (80%) som gruppekvote til fartøy med torsketråltilatelse og 10.500 tonn (20%) som gruppekvote til trålere med industri- og/eller nordsjøtilatelse. Trålere med industri- og/eller nordsjøtilatelse kan drive et konsumfiske med trål i området sør for 65°N - dvs. så langt nord som Haltenbanken.

Et godt fiske i første halvår gjorde at det var behov for å øke trålernes kvoter ved at 10.000 tonn av bufferkvoten ble overført til trålerne den 23. juni. Den overførte kvoten ble fordelt med 8.000 tonn til torsketrålerne mens nordsjøtrålerne fikk 2.000 tonn. Maksimalkvoten ble også økt, fra 1.500 til 1.800 tonn. Til tross for økningen måtte nordsjøtrålernes fiske stoppes den 24. juni på grunn av overfiske. Torsketrålernes fiske ble stoppet 9. juli da kvoten var beregnet oppfisket.

Utviklingen i notfisket viste at not neppe ville klare å ta sin tildelte kvote. Trålfisket ble derfor gjenåpnet og de siste 10.000 tonn av bufferkvote den 10. august tildelt trålerne og fordelt på samme måte som forrige gang. Maksimalkvoten ble denne gang økt til 2.000 tonn.

Etter at den viktigste sesongen for notfisket var passert, ble det den 13. september overført 10.000 tonn av gruppekvoten for not til trålerne. Den overførte kvoten ble fordelt på tradisjonell måte mellom trålgruppene. Maksimalkvoten for begge trålgruppene ble, med virkning fra samme dato, økt til 2.300 tonn.

I løpet av oktober tilsa utviklingen at det kunne bli vanskelig å ta hele totalkvoten uten å foreta ytterligere endringer av reguleringene. For å sikre at totalkvote av sei nord for 62°N skulle bli oppfisket, ble trålernes maksimalkvote den 18. oktober økt ytterligere til 3.000 tonn og trålerne fikk adgang til å overfiske sin gruppekvote.

Tabell 3 nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere og trålere med nordsjø-/industri- og/eller nordsjøtilatelse (1.000 tonn rund vekt).

Tabell 3

Konsesjon	1990	1991	1992	1993 ¹	1994 ¹	1995 ²
Torsketråltill.	31,9	28,1	46,9	57,5	58,4	77
Nordsjø/ industrietråltill.	8,3	9,0	12,3	11,7	16,3	20
Total	40,2	37,1	59,2	69,2	74,7	97

¹⁾ Foreløpige tall.

²⁾ Prognose

Prognosen for 1995 viser at trålfisket etter sei nord for 62°N kan komme opp i et kvantum på ca. 97.000 tonn. Etter prognosen vil torsketrålerne fiske ca 77.000 tonn i 1995, mens nordsjøtrålerne vil fiske ca. 20.000 tonn. Dette gir torsketrålerne en andel av samlet trålfangst på vel 79% og nordsjøtrålerne en andel på knapt 21%.

Usikkerheten omkring kvoteutnyttelsen i notfisket gjør det vanskelig å regulere fisket i tråd med Norges Fiskarlag sitt krav om en 80/20 deling mellom trålgruppene på årsbasis. Dette vil bare være mulig i en situasjon der alle redskapsgrupper fisker sin gruppekvote eller avsetning. Hvis notfisket slår feil slik det gjorde i år, kjenner en ikke størrelsen på det kvantum som trålerne vil ha til disposisjon før i slutten av september. Dette gjør det vanskelig å oppnå en 80/20 fordeling av fangstkvantum mellom trålgruppene på årsbasis, når en samtidig skal sikre at totalkvoten blir oppfisket. Reguleringene av seifisket i 1995 gir imidlertid en fordeling som ligger nær opptil Norge Fiskarlag sitt krav om en 80/20 fordeling mellom de to trålgruppene.

2. BESTANDSSITUASJONEN

2.1 NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder seifisket i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM i sin siste anbefaling at bestanden ligger like ved grensen til å være utenfor sikre biologiske grenser, men bestanden viser tegn til en svak bedring. Fiskedødeligheten har siden 1986 gradvis blitt redusert og er nå nær F_{med} (0,47). ACFM tilrår at fiskedødeligheten i 1996 ikke økes ut over 1994-nivået. Dette tilsier en totalkvote på 111.000 tonn i henhold til ACFM sin beregninger. Havforskningsinstituttet har i sin vurdering sett det som ønskelig å få en raskere gjenoppbygging av bestanden og vil derfor anbefale at fiskedødeligheten reduseres med 20% i forhold til 1994-nivået ($F = 0,47$). Dette gir en $F_{96} = 0,36$ som tilsvarer en TAC i 1996 på 92.000 tonn sei.

2.2 NORD FOR 62°N

Nord for 62°N har bestanden i de siste årene vist en positiv utvikling ved at sterke årsklasser fra 1988 til 1990 har gitt en markert økning i gytebestanden, som nå regnes for å ligge innenfor sikre biologiske grenser. Imidlertid regnes 1991-årklassen for å være betydelig svakere enn de tre

foregående, mens foreløpig informasjon tyder på at 1992- og 1993-årsklassene kan være over middels. Tabellen nedenfor viser de forskjellige opsjoner som ACFM har beregnet for 1996. Gytebestanden (SSB) i 1995 er beregnet til å utgjøre 238.000 tonn mens $F(95) = 0,40$. Videre er det forutsatt en fangst i 1995 på 165.000 tonn.

Opsjon	Basis	F (96)	SSB (96)	Fangst (96)	SSB (97)
A	$0,4F_{94}$	0,15	240	73	293
B	$0,6F_{94}$	0,23		104	262
C	$0,8F_{94}$	0,30		132	235
D	$1,0F_{94} - F_{med}$	0,38		158	211
E	$1,2F_{94}$	0,46		181	190

Opsjon A og B gir en økning i gytebestanden, mens opsjonene fra C til E gir en reduksjon i gytebestanden i 1997 sammenlignet med 1995. ACFM anslår den sikre biologiske grense for gytebestanden (MBAL) av sei nord for 62°N til å ligge på ca. 170.000 tonn. ACFM tilrår at fiskedødeligheten ikke økes ut over 1994-nivået, og påpeker at økt beskatning eller redusert rekruttering, kan føre til at gytebestanden igjen kan bevege seg ned på et kritisk nivå. Samme beskatningsnivå som i 1994 ($F_{94} = 0,38$) gir en totalkvote i 1996 på 158.000 tonn.

Havforskningsinstituttet har etter at ACFM ga sin anbefaling, foretatt en ny vurdering av seibestanden på grunnlag resultatene fra et tokt som ble avsluttet i slutten av oktober. Disse resultatene peker i retning av en totalkvote på mellom 145 og 150.000 tonn. Havforskningsinstituttet vil gi en muntlig orientering om seibestanden på møtet i Regleringsrådet.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET I 1996

3.1. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men en kan anta at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på noenlunde samme nivå som i 1995, da TAC ble fastsatt til 107.000 tonn. Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, skulle da bli i størrelsesorden 55.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62°N , og at denne settes til 8.000 tonn som i 1995.

I 1995 ser det ut til at konvensjonelle redskaper vil fiske ca. 7.000 tonn. Fiskeridirektøren foreslår som i 1995 ingen begrensninger i seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper i 1996, men at det avsettes et kvantum på 7.000 tonn til dekning av et fritt fiske med disse redskapene. I 1995 var det som nevnt avsatt 6.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak tildeles trålerne. Fiskeridirektøren foreslår videre at trålfisket i utgangspunktet blir regulert med en maksimalkvote på 2.000 tonn pr. tråler, den samme maksimalkvoten som ved fiskets start i 1995.

Dersom det skulle bli nødvendig, vil Fiskeridirektøren fremme forslag til endring av reguleringene av seifisket i Nordsjøen og Skagerrak på møtet i Reguleringsrådet i mai/juni 1996.

3.2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

De angitte kvoteopsjonene for sei nord for 62°N fra ACFM ligger mellom 73.000 - 181.000 tonn for 1996. Fiskeridirektoratet har i sine planer for 1996 til hensikt å få utarbeidet et forslag til beskatningsstrategi for seifisket nord for 62°N, der både biologiske og økonomiske forhold tas i betraktning. En tilsvarende strategi som er utarbeidet for norsk-arktisk torsk, tilsier en beskatning på et nivå noe lavere enn F_{med} . I mangel av strategivurdering for seifisket, er det naturlig å ta utgangspunkt i F_{med} som beskatningsgrad for sei. Når en imidlertid tar hensyn til at kvotesitasjonen i 1996 for både torsk og hyse antagelig befinner seg på et toppnivå som vil kunne komme til å avta i årene som kommer, kan det være fornuftig å holde en noe lavere beskatning på sei enn F_{med} , slik at en har noe å gå på i en situasjon der torske- og hysekvotene eventuelt må reduseres.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det norske seifisket nord for 62°N ikke skal overstige 150.000 tonn i 1996. I tillegg kommer en avsetning for tredjeland sitt fiske på 5.000 tonn. Dette vil gi en fiskedødlighet i 1996 som ligger i underkant av $F_{med}=0,38$, og som skulle gi en gytebestand i 1997 på vel. 211.000 tonn. Som nevnt opererer ACFM med et minimum biologisk akseptabelt nivå på 170.000 tonn.

I 1995 hadde tredjeland kvoter og bifangstavsetninger på til sammen 10.000 tonn sei nord for 62°N og pr. 27.11 er det registrert en fangst på 3.100 tonn på utenlandske fartøy. Utenlandsk trålere er fortsatt i aktivitet nord for 62°, og en forventer at tredjeland kan fiske 4-5.000 tonn i 1995.

3.2.1. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

Før kvoten fordeles på redskapsgrupper, har man i tidligere år avsatt et kvantum som skal dekke et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. I 1995 ble det avsatt 35.000 tonn mens anslaget for fisket er ca. 40.000 tonn. En regner med at de sterke årsklassene fra 1988 til 1990 også vil gi et godt fiske med konvensjonelle redskap i 1996, slik at en avsetning på årets nivå - dvs. 40.000 tonn, antas å være tilstrekkelig for 1996.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det avsettes et kvantum på 40.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Av det resterende kvantum av totalkvoten på 110.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes en bufferkvote på 20.000 tonn. Det vil si at det gjenstår 90.000 tonn til fordeling mellom not og trål.

I 1995 ble det resterende kvantum etter forslag fra Norges Fiskarlag fordelt likt mellom not og trål. I tråd med dette, foreslår Fiskeridirektøren at det resterende kvantum på 90.000 tonn fordeles som en gruppekvote på 45.000 tonn hver til not og trål.

Fiskeridirektøren foreslår at 80% av trålkvoten fordeles til torsketrålerne og 20% til trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse. Dette gir torsketrålerne en kvote på 36.000 tonn fra årets begynnelse, mens trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse får 9.000 tonn.

Forslag til kvotefordeling mellom redskapsgruppene i 1995 blir dermed:

Redskapsgruppe	Avsetning/ kvoter	Tonn
Garn og andre konvensjonelle redskaper	40.000	«
Not	45.000	«
Trål	45.000	«
<i>Herav:</i> Torsketrålere	36.000	«
Nordsjø-/ind.trålere	9.000	«
Bufferkvote	20.000	«
Total	150.000	«

Dersom det skulle bli nødvendig, vil Fiskeridirektøren fremme forslag til endring i reguleringen av seifisket i nord for 62°N på neste møte Reguleringsrådet i mai/juni 1996.

3.2.2 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Maksimalkvoter i seinotfisket ble først innført i 1989 for å sikre en viss fordeling av kvoten på deltakende fartøy. I de påfølgende år har en etablert maksimalkvoter fra årets begynnelse, men maksimalkvotene er blitt opphevet i løpet av året på grunn svak utvikling i fisket.

Det er flere forhold som taler for å innføre maksimalkvoter før fisket er kommet i gang. For det første bidrar differensierte maksimalkvoter til å sikre en viss inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, dessuten gis det enkelte fartøy en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maksimalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid, til fordel for mottaksapparatet.

Maksimalkvoter har derfor sin berettigelse i en situasjon med et relativt godt notfiske. Berettigelsen av maksimalkvoter er således sterkt avhengig av god tilgjengelighet på sei og en

avtakssituasjonen som ikke begrenser fisket. Dårlig tilgjengelighet eller et begrenset avtak gjør maksimalkvoter mindre berettiget, noe som har vært tilfelle de siste årene.

Det er vanskelig å gi en pekepinn på hvor god tilgjengelighet av sei det vil bli for notfisket neste år. Notfisket beskatter i hovedsak sei som er 3 - 4 år gammel. Det er stor usikkerhet knyttet til hvor stor 1993-årsklassen (3-åring) av sei er, men foreløpige indikasjoner tyder på at den er på samme nivå som 92-årsklassen,- dvs. noe over middels. Dette kan tyde på en noe bedre tilgjengelighet av sei for notflåten neste år.

Erfaringen fra de senere år tyder på at det neppe vil være et sterkt behov for en maksimalkvoteregulering i av notfisket i 1996.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om å diskutere behovet for en maksimalkvoteregulering av seinotfisket i 1996.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt. Hvis utviklingen i fisket tilsier det, vil Fiskeridirektøren kunne oppheve gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil, som i 1995, ikke foreslå noen periodisering av notfisket i 1996. I 1994 ble som kjent notfisket periodisert slik inntil 30% av notkvoten kunne fiskes før 20. juli.

3.2.3 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

Fiskeridirektøren vil ikke foreslå noen periodisering av trålkvotene i 1996. En periodisering vil være lite hensiktsmessig når kvotene i utgangspunktet er såpass store, samt at torsketrålerne også har betydelige kvoter av torsk og hyse. For å sikre på den ene siden en rimelig fordeling av kvote mellom fartøy, og på den andre siden - en viss fordeling av trålfisket etter sei ut over året, bør det imidlertid settes et maksimalt uttak for den enkelte tråler. På grunn av at torsketrålerne har et relativt lite ensartet driftsmønster etter sei, og at det samme i en viss grad også gjelder for fartøy med nordsjø-/industritråltillatelse, er det generelt relativt stor spredning i trålfangstene, og maksimalkvoten bør derfor være relativt stor. En stor maksimalkvote har imidlertid betydning for fisketakten, og kan medføre at gruppekvoten blir fisket opp for raskt. En liten maksimal-kvote vil føre til at trålfisket vil vare lenger.

På grunnlag av erfaringene i 1995, vil Fiskeridirektøren foreslå at maksimalkvoten i utgangspunktet settes til 1.500 tonn både for fartøy med torsketråltillatelse og fartøy med nordsjø-/industritråltillatelse. Maksimalkvotene kan endres eller oppheves hvis utviklingen i fisket tilsier det

V. J. Olsen refererte forslagene til regulering av seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Han ba deretter om kommentarer til disse.

Benjaminson foreslo at det ble avsatt 10.000 tonn til not.

Hatlevik sa at det ville være ønskelig med en avsetning til bifangst for industritrålerne.

Gullestad sa at bifangst i konsumfisket lå innenfor maksimalkvotene på 2.000 tonn i forslaget.

Domstein sa han støttet forslaget om 10.000 tonn til notgruppen. Han hevdet at manglende økning ville stoppe fisket. Han viste også til at hele kvantumet ville gå til bearbeidelse i Norge.

Maråk viste til at notgruppen ikke hadde fisket et kvantum så stort som 8.000 tonn på mange år. Han sa videre at en økning av denne kvoten ville sende uheldige signal til EU.

Strand mente også at det var tilstrekkelig med 8.000 tonn til notgruppen. Han fremsatte et tilleggsforslag om at 10% av kvantumet ble periodisert til etter 1. september.

R. Johansen spurte hvorfor tallene for fangsten i 1993/1994 fremsto som foreløpige tall. Han sa videre at han oppfattet Domstein slik at seien var blitt større. Han spurte om ikke dette ville kunne gi grunnlag for økt minstemål.

Gullestad svarte at tallene fremsto som foreløpige fordi de ikke var formelt publisert. Han fremhevet imidlertid at tallene ikke ville bli endret.

Domstein sa at seien ikke var blitt større, men at spredningen i størrelse hadde økt. Han mente også at trålseien i dag var mindre enn tidligere. Han sa også at hvis behovet var mindre enn 10.000 tonn, ville kvantum kunne tilbakeføres til trålerne via en refordeling senere på året.

V. J. Olsen viste til at not-kvoten bevisst hadde vært faset ned fra 17.000 tonn for en del år siden.

Han oppsummerte deretter de to forslagene og sa at han kunne gå inn for et kompromiss på 9.000 tonn.

Han konstaterte deretter at et enstemmig Reguleringsråd kunne gå inn for dette.

Han viste deretter til forslaget om avsetning til dekning av konvensjonelle redskap og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om å tildele det resterende kvantum til trålerne, i det han minnet om at kvantumet ville bli ytterligere redusert på grunnlag av fremtidige forhandlinger med 3-land.

Han oppsummerte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen refererte til sist Strands tilleggsforslag om periodisering og fant at ett enstemmig Reguleringsråd kunne gå inn for dette forslaget.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og forslaget til totalkvote for fiske nord for 62° N.

Strand fremsatte forslag om en totalkvote på 165.000 tonn. Han spurte deretter om Havforskningsinstituttet hadde nyere data om bestandsituasjonen.

Jakobsen svarte at siden anbefalingen var gitt hadde det skjedd to ting. Det var for det første oppdaget feil i prognosen for en årsklasse. Feilen gikk ut på at årsklassen var satt for lavt. Utslaget ville være rundt 10.000 tonn.

Han viste også til høstens survey hvor resultatet forelå i forrige uke. Han konstaterte at dette ikke hadde gitt særlig ny kunnskap. Det var signaler på at størrelsen av 1991-årsklassen muligens var anslått for lavt. Men han presiserte at dette var svært usikkert fordi forekomstene i notfangstene hadde vært små.

Han konkluderte med at Fiskeridirektørens forslag til totalkvote lå på et rimelig nivå.

Maråk sa at havforskernes anbefalinger var vanskelig å forstå siden de bygget på at det forelå tre gode årsklasser. Han mente at Norges Fiskarlags forslag lå godt innenfor rammene av ACFMs anbefaling.

Han spurte om det skjedde en utveksling/vandring fra nord for 62° N til Nordsjøen.

Jakobsen svarte at det ikke var uvanlig at seien vandret mellom nord og sør.

Han var enig i at bestandsanslagene i fjor og i år var usedvanlig like. Men han viste til at det var kommet signaler på redusert vekst i de tre årsklassene og at dette gjorde utslag på anbefalingene for neste år. Han viste også til at en tidligere hadde regnet fisk som var seks år og eldre som gytemoden. I dag ble denne modningen beregnet etter en kurve.

V. J. Olsen oppsummerte deretter de to forslagene og foretok avstemning:

8 representanter (R. Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund, Domstein og Dahl) gikk inn for en totalkvote på 165.000 tonn.

5 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, Mikalsen, Eggereidet og Vaage) gikk inn for 150.000 tonn.

1 representant (Krüger) var ikke til stede ved avstemning.

V. J. Olsen refererte forslaget om avsetning til dekning av det konvensjonelle fisket. Han konstaterte deretter enighet om dette forslaget.

Han kunne også konstatere at Reguleringsrådet var enig i avsetning til bufferkvoten.

Det var også enighet om fordelingen om det resterende kvantum med lik gruppekvote på not og trål.

V. J. Olsen viste til forslaget om prosentvis fordeling innenfor trålergruppen.

Maråk spurte om status for konsesjonsordningen.

V. J. Olsen svarte at behandlingen av søknadene om konsesjon ville være ferdig ved årsskiftet, men at en forventet klagebehandling ville gjenstå.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i fordelingen innenfor trålgruppen.

V. J. Olsen ba deretter om synspunkt på behovet for maksimalkvoteregulering i seinotfisket.

Wold fremsatte forslag om maksimalkvote med følgende stige:

Fartøylengde	Maksimalkvote
Under 13 m.l.l.	530 tonn
13-14 m.l.l.	660 tonn
14-16 m.l.l.	800 tonn
16-18 m.l.l.	920 tonn
18-20 m.l.l.	1.120 tonn
20-22 m.l.l.	1.310 tonn
22-24 m.l.l.	1.500 tonn
24-26 m.l.l.	1.730 tonn
26 m.l.l. og over	1.950 tonn

V. J. Olsen sa at han kunne gå inn for en slik stige og konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

Det var også enighet om at deltagende fartøy måtte være egnet og utrustet og at Fiskeridirektøren hadde hjemmel til å stoppe fisket hvis gruppekvoten ble tatt.

Det var også enighet om å fastsette maksimalkvoten til 1.500 tonn pr. fartøy.

3.5.5 Saithe in Sub-area IV and Division IIIa (North Sea)

Catch data (Tables.....):

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Off Indgs.	ACFM catch
1987	<198	173	154	149
1988	156	165	113	105
1989	170	170	92	92
1990	120	120	85	88
1991	125	125	93	99
1992	102	110	92	93
1993	93	93	107	105
1994	72	97	98	97
1995	107	107		
1996				

Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Saithe is mainly taken in a directed trawl fishery which started in the beginning of the 1970s. The French, Norwegian and German catches make up about 80% of the total international catch.

State of stock: This stock is considered to be close to safe biological limits. Total biomass and spawning stock biomass show a continuous downward trend until 1990 when they were at historically low levels, but the present assessment indicates an improvement of the stock. Fishing mortality has shown a decreasing trend since 1986 and is now close to F_{med} (0.47).

Further details in Table 3.5.9.

Forecast for 1996:

$SSB(95) = 134$, $F(95) = 0.45$, Basis: $F(95) = F(94)$, $Catch(95) = 105$, Landings (95) = 105.

Option	Basis	F (96)	SSB (96)	Catch (96)	Lndgs ¹ (96)	SSB (97)
A	0.4 F_{94}	0.18	141	50	50	201
B	0.6 F_{94}	0.27	141	72	72	183
C	0.7 F_{94}	0.32	141	82	82	174
D	0.8 F_{94}	0.36	141	92	92	166
E	1.0 F_{94}	0.45	141	111	111	150
F	1.2 F_{94}	0.54	141	128	128	136

Weights in '000 t.

¹ Human consumption + Industrial by-catch

Under all options, SSB is expected to increase in the short term (see probability profiles below). However, this forecast is based on estimates of population numbers in 1995 and recruitment, both of which are not well determined.

Management advice: ACFM recommends that the fishing mortality in 1996 should not be increased above the 1994 level. An increase of the fishing mortality above *status quo* would have a high probability of reducing the stock below safe biological limits.

Special comments: This assessment is consistent with the previous ones, but the lack of good recruitment indices for recent and incoming year classes, makes catch predictions uncertain.

Data and assessment: Analytical assessment of catch-at-age data using CPUE.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, October 1995(C.M.1996/Assess:6).

PROBABILITY PLOTS OF CATCH AND SSB TO BE INCLUDED

3.1.4 North-East Arctic Saithe

Catch data (Table)

Year	Rec. TAC	Agreed TAC ²	Official landings	ACFM catch
1987	<90	-	92	92
1988	<83	-	114	115
1989	120	120	122	123
1990	93	103	96	95
1991	90	100	108	107
1992	115	115	128	128
1993	132 ¹	132	146	146
1994	158 ¹	145	142	142
1995	221 ¹	165		
1996				

¹ Predicted catch at *status quo* F. Weights in '000 t.

² Target set by Norwegian authorities

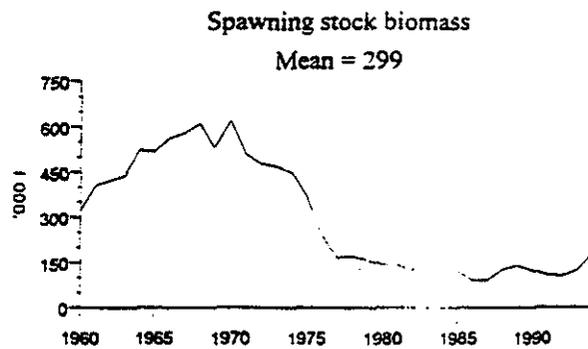
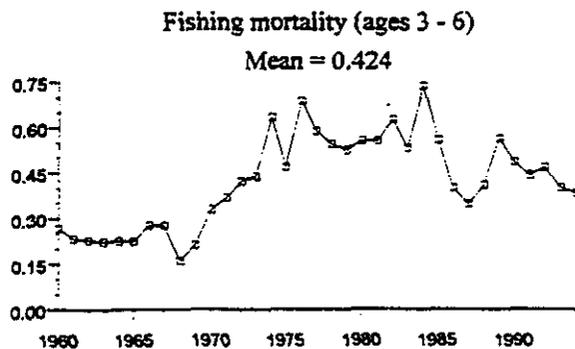
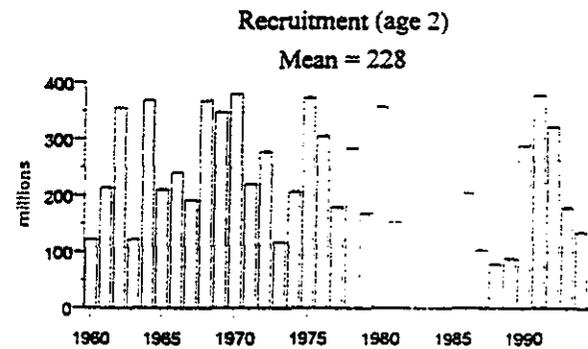
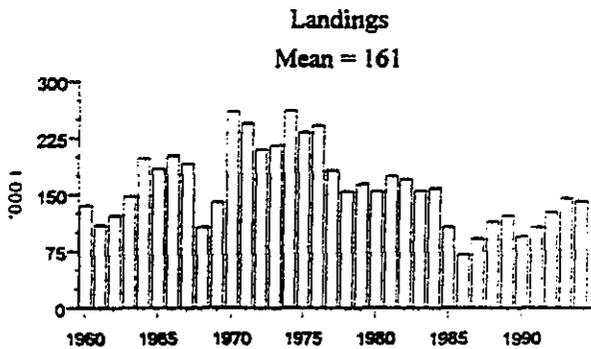
Historical development of the fishery: The fishery since the early 1960s has been dominated by purse seine and trawl, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is carried out in coastal areas and fjords and typically exploits

somewhat smaller fish than the trawlers. Over the years purse seine and trawl have taken roughly equal shares of the catches, but since 1992 the purse seine catches have been reduced substantially and the trawl catches correspondingly increased, accounting for more than half of the catches.

Based on target catch and estimated catches of other gears based on recent trends the quotas have been set for purse seine and trawl. In the Norwegian fisheries, quotas can be transferred between purse seine and trawl if it becomes clear that the quota allocated to one of the gears will not be taken.

State of the stock: The stock is now considered to be inside safe biological limits. The spawning stock biomass is increasing after almost 20 years at low levels and is now above MBAL which is currently estimated at about 170000t. Recruitment has been above average in four of the last five years. There is a declining trend in fishing mortality over the last 10 years and F is now at about F_{med} .

Details in Table 2.4.2

Forecast for 1996:

SSB(95) = 238, F(95) = 0.40, Basis: Expected Catch(95) = 165 (target for management based on quotas for major fleets), Landings (95) = 165.

Option	Basis	F (96)	SSB (96)	Catch (96)	SSB (97)
A	0.4F ₉₄	0.15	240	73	293
B	0.6F ₉₄	0.23		104	262
C	0.8F ₉₄	0.30		132	235
D	1.0F ₉₄ - F _{mod}	0.38		158	211
E	1.2F ₉₄	0.46		181	190

Weights in '000 t.

Options A and B show increases in SSB. Options C to E show a decline in SSB in 1997 compared to 1995. The spawning stock biomass will remain within safe biological limits for all options, but a decline can be expected from 1998 onwards if recruiting year classes are less abundant than the strong 1988-1990 year classes.

Management advice: The fishing mortality in 1996 should not be allowed to increase above the 1994 level.

Special comments: The assessment of the stock appears to have become more reliable after including the acoustic survey data. In particular, the estimation of recruiting year classes seems to have improved.

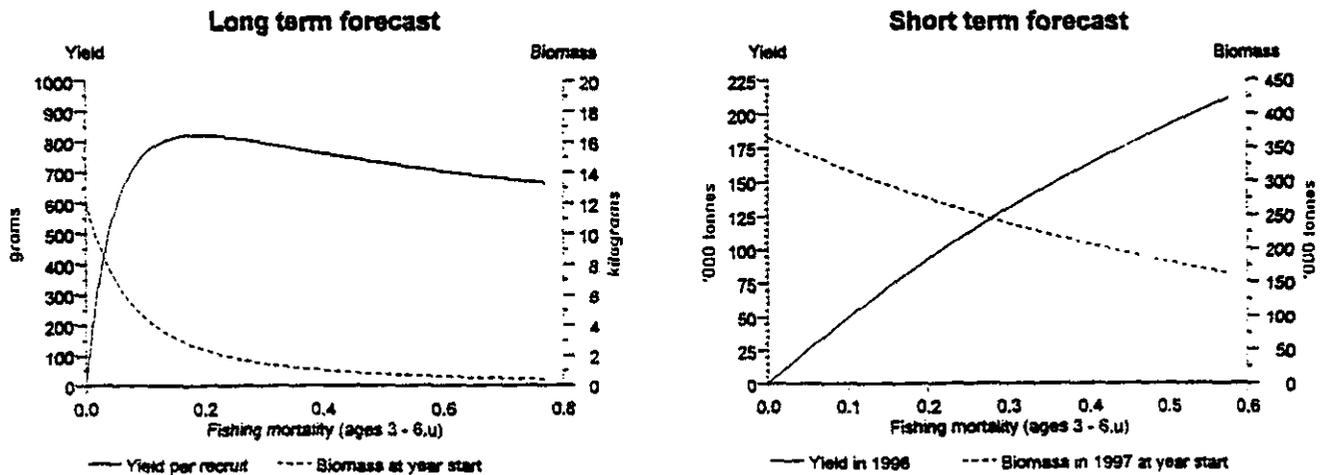
Maturity ogives have been revised based on historical data. Accordingly the spawning stock biomass figures have been revised as well as MBAL which is now considered to be at 170000t.

Present levels of fishing mortality leave spawning stock biomass in the near of MBAL in the medium term. Any increase in fishing mortality or decrease in recruitment may result in a decline in spawning stock biomass below MBAL.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Catch per unit of effort data from Norwegian purse seiners and trawlers and abundance indices from an acoustic trawl survey.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1995 C.M.1996-/Assess: x)

Yield and Spawning Stock Biomass

Norges Fiskarlag

SÅJ
Wæge

NORGES FISKARLAG
Værn V30
u P6
v A. ØK. avd
Avt
AL
FISKERIDIREKTORATET
SÅJ
07. DES 95

Fir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:
Telefon: 73 54 58 50
Telefax: 73 54 59 90

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKS NR.	DOK NR.
4435/95	3
J.G.	

7. desember 1995
Ark.,
JBA
C:\winword\brøljub-161

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 39/95 «Regulering av fisket etter sei i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

Sei nord for 62°N

1. Norges Fiskarlag viser til at ACFM anser bestanden å være innenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er nå etter nesten 20 år på lavt nivå, over det biologiske minimumsnivå som er beregnet til å ligge på 170.000 tonn. Rekrutteringen har vært over gjennomsnittet i fire av de fem siste årene. Fiskedødeligheten har vist en nedadgående tendens de siste ti år, og ligger nå på F_{med} -nivå.

Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn tilrå at kvoten til norske fiskere settes til 165.000 tonn i 1996.

2. Landsstyret tilrår at kvoten fordeles i henhold til landsmøtevedtak 11/94. Dette gir følgende fordeling:

Konvensjonelle redskaper, stipulert avsetning	35.000 tonn
Bufferkvote	20.000 tonn
Notgruppen	55.000 tonn
Trålgruppen	55.000 tonn

3. Av gruppekvoten til trål vil Landsstyret tilrå at det avsettes en gruppekvote på 20% for fartøy med nordsjø-/industritråltillatelse (seitråltillatelse) og som fisker sei i området mellom 62° og 65°N. Gruppekvoten tilrås periodisert med 75% fram til 1. september og 25% fra og med 2. september.

Det tilrås at hvert fartøy gis anledning til å fiske innenfor en maksimalkvote på 1.500 tonn.

4. For fartøy med torske-tråltillatelse vil Landsstyret tilrå at det gis anledning til å fiske innenfor et kvantum på 1.500 tonn.
5. Norges Fiskarlag viser til at notfisket etter sei denne sesongen har vært preget av vanskelig tilgjengelighet, og man fant det således hensiktsmessig å oppheve maksimalkvotene. Landsstyret vil likevel tilrå at fisket også for 1996 reguleres

gjennom differensierte maksimumkvoter etter samme skala som ved årets start i 1995.

Dette gir følgende fordeling:

Fartøylengde	Maksimumkvote
Under 13 m.l.l.	530 tonn
13-14 m.l.l.	660 tonn
14-16 m.l.l.	800 tonn
16-18 m.l.l.	920 tonn
18-20 m.l.l.	1.120 tonn
20-22 m.l.l.	1.310 tonn
22-24 m.l.l.	1.500 tonn
24-26 m.l.l.	1.730 tonn
26 m.l.l. og over	1.950 tonn

6. Landsstyret mener at utviklingen i fisket må følges nøye, slik at eventuelle endringer i reguleringsopplegget kan foretas dersom dette skulle vise seg nødvendig.
7. Norges Fiskarlag vil vise til de forsøktoktene etter sei som er gjennomført på Haltenbanken med 100 mm maskevidde kombinert med sorteringsrist med spillavstand på 50 mm. Norges Fiskarlag er av den oppfatning at resultatene fra disse forsøkene gir grunnlag for at det allerede fra neste år kan åpnes for at det kan fiskes med 100 mm maksevidde kombinert med sorteringsrist med en spillavstand på 50 mm i området mellom 64°N og 67°N. Det vises forøvrig til Fiskeridirektoratets rapport om dette.»

Sei sør for 62°N

8. Landsstyret forutsetter at kvoten av sei til norske fiskere sør for 62°N blir på omtrent samme nivå som i 1995, dvs. ca. 50.000 tonn.
9. Landsstyret mener at det fortsatt er behov for å fordele kvoten på de deltakende grupper allerede ved årets start.

For fartøy som fisker med not, vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes 10.000 tonn.

Når det gjelder fiske med andre konvensjonelle redskaper, tilrår Landsstyret at disse gis anledning til å fiske innenfor et stipulert kvantum på 6.000 tonn.

Norges Fiskarlag går inn for at resterende kvantum avsettes til fartøy som fisker med trål. 10% av gruppekvoten til trål avsettes til fiske etter 1. september 1996.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

SAK 11/95

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1996.

A) VED GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Fisket i 1995.

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU en midlertidig avtale om en kvote på 835 tonn i perioden fra 1. januar til 31. mars. Den lave kvoten førte til at flere fartøy stod i fare for å måtte stoppe fisket p.g.a. små fartøykvoter. EU gikk med på å øke denne kvoten til 1.700 tonn. Den avsluttende forhandlingsrunde med EU resulterte i en total kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 1995.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i dette fisket, er som i fjor 19 fartøy.

Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som fartøykvoter etter en tradisjonell fordelingsnøkkel.

Grønland har videreført lisensieringsordninger som innebærer at maksimalt 15 fartøy samtidig kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner. Som kjent er Grønland i ferd med å bygge ut et inspeksjonssystem som innebærer at det på ethvert fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Fra og med 1993 har således noen fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske. Etter det Fiskeridirektøren erfarer har dette fungert tilfredsstillende.

Siste utseilingsdato ble i samsvar med tilråding fra Norges Fiskarlag satt til 15. september.

På grunn av dårlig fiske i de første månedene av året, økte Fiskeridirektøren i mai, etter tilråding fra næringen samtlige fartøykvoter med 20%. Forutsetningen var at fisket ville bli stoppet dersom totalkvoten ble tatt, uavhengig av om det enkelte fartøy hadde fisket sin fartøykvote.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten.

Den 23. oktober ble fartøykvotene opphevet og refordelt på samtlige fartøy i.h.t. den tradisjonelle fordelingsnøkkelen. Dette skjedde i samsvar med tilråding fra Norges Fiskarlag. Pr. 20. november gjensto det totalt ca. 307 tonn reker.

Fiskeridirektøren følger utviklingen i fisket nøye og vil foreta ytterligere refordelinger dersom dette blir nødvendig. Fangstutviklingen tilsier at totalkvoten i 1995 vil bli tatt.

Fisket i 1996.

Kvoteforhandlingene med EU er ennå ikke slutført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært de senere år.

Fiskeriforhandlingene mellom Norge og Grønland finner sted i Oslo 12. og 13. desember d.å. Fiskeridirektøren har ikke mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringsiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge etter forhandlingene med EU tildeles tilsvarende kvote av reker ved Øst-Grønland i 1996, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 1995 ved at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn og at det settes frist for siste utseiling 15. september.

V. J. Olsen refererte forslaget til vedtak i saksdokumentene og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

B) NORDSJØEN / SKAGERRAK

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Fisket i 1995.

ACFM ga også for 1995 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa, som innebar at TAC ikke burde overstige 16.000 tonn. TAC ble i kvoteavtalen med EU og Sverige fastsatt i tråd med anbefalingen.

30% av kvoten ble avsatt til fiske i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES-område IIIa). Dette innebar en geografisk fordeling på henholdsvis 4.800 tonn og 11.200 tonn. Norge ble tildelt en kvote på 5.220 tonn reker i Skagerrak.

EU ble tildelt en kvote på 1.080 tonn og Sverige en kvote på 165 reker i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Norge har således til disposisjon en kvote på 3.555 tonn reker i norsk sone i Nordsjøen og i tillegg 100 tonn i EU sonen. Pr. 19. november 1995 har EU tatt 204 tonn av kvoten. Svenske fartøy har frem til 19. november rapportert å ha tatt 153 tonn.

Fisket i disse områdene har fra norsk side vært regulert under ett. Vilkår for deltakelse i fisket er at fartøyet må være merkeregistrert samt at eier av fartøyet må være oppført i fiskermanntallet.

Fartøyene har hatt adgang til å ta turkvoter på inntil 4 tonn. Fisket har videre vært regulert ved helligdagsfredning. Norske fartøy har pr. 5. november fisket 2.630 tonn reker i Nordsjøen og 4.405 tonn reker i Skagerrak.

Fisket i 1996.

Det foreligger for 1996 ikke en entydig anbefaling i form av TAC for reker innenfor ICES-områdene IIIa og Iva. ACFM har for første gang valgt å gi 5 opsjoner for beskatningen av reke i nevnte områder. Etter at forhandlinger med EU om fiske i Skagerrak ble avsluttet 28. november d.å. er det klart at rekekvoten i Skagerrak (ICES-område IIIa) vil bli redusert til 10.500 tonn i 1996. Av dette kan norske fiskere fiske 4.890 tonn. I Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) er kvoten satt til 4.500 tonn reke.

I henhold til praksis må en påregne at EU og Sverige får kvoter i norsk sone i Nordsjøen og Norge en kvote i EU-sonen i Nordsjøen.

På grunnlag av det disponible kvantum i 1996 vil Fiskeridirektøren foreslå en videreføring av reguleringsopplegget i 1995.

V. J. Olsen refererte forslaget i saksdokumentene og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i en videre oppføring av reguleringsopplegget.

C) NAFO - OMRÅDET

Viggo Jan Olsen viste innledningsvis til brev av 5. desember 1995 fra Fiskeridepartementet til Fiskebåtredernes Forbund hvor det fremgår at det i den årlige forskriften om regulering av norsk fiske i NAFO-området ville bli satt som vilkår at deltagende fartøy skal ha observatør om bord, og at utgiftene til observatør skal dekkes av fartøyene.

Han viste så til saksdokumentet der det heter:

1. Fisket i 1995

Sammen med rekefiskere bla. fra Færøyane og Grønland begynte norske rekefiskere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren 1993, og siden har dette området vært et viktig driftsalternativ for norske rekefiskere. Tabellen nedenfor er basert på innmeldte fangster og viser norsk fangst og deltakelse i det enkelte år.

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995 ¹	9.253	26

¹ Innrapportert pr 12. november 1995.

Fangsten har økt fra 7.255 tonn det første året til 9.253 tonn, som er fangst innrapportert pr. 12. november i år. Deltakelsen gikk ned fra 22 reke-trålere i 1993 til 19 trålere i 1994 mens i alt 26 trålere så langt har deltatt i år. Siden 1993 har i alt 32 norske reke-trålere deltatt i fisket ved Flemish Cap. Dette omfatter alle de 19 trålerne som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 13 andre reke-trålere deltatt, hvorav 8 trålere har torsketråltillatelse i tillegg til reke-tråltillatelse, mens de 5 andre kun har reke-tråltillatelse. Flere av de mindre trålerne har kun hatt en tur i området siden 1993 og med varierende fangstutbytte.

Rekefisket ved Flemish Cap har ikke vært underlagt noen form for regulering utenom tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn og utgang av NAFO-området til norske myndigheter som videresender disse opplysningene til NAFO-sekretariatet. Dessuten er norske fartøy pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

Det eksisterer foreløpig ingen sikre beregninger av størrelsen på bestanden av reke ved Flemish Cap, slik at det mangler et tilstrekkelig vitenskapelig grunnlag for å kunne fastsette TAC i øyeblikket.

2. Reguleringer av fisket i 1996

På årsmøtet i NAFO i september i år ble det vedtatt flere forslag som vil få betydning for norske fartøy sitt framtidige fiske i NAFO-området. Forslagene omfatter både generelle kontrolltiltak og særskilte reguleringstiltak for rekefisket ved Flemish Cap i 1996.

Fiskeridirektøren har etter årsmøtet i NAFO innkalt representanter fra organisasjonene til et møte i Bergen den 16. oktober 1995, både for å informere om og ha en foreløpig diskusjon om de nye vedtakene.

2.1 Observatørordning

På årsmøtet i NAFO ble det for 1996 vedtatt at observatørdekningen på fartøy som fisker i området skal økes til 100%. Hittil har det vært stilt krav om en observatørdekning på 10%. Ordningen har vært administrert av Fiskeridirektoratets Kontrollverk som for 1995 har engasjert

et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon for plassering ombord i norske fartøy. Denne ordningen synes å ha fungert tilfredsstillende for alle parter i 1995. Kravet om 100% observatørdekning må oppfylles hvis norske fartøy skal fiske i NAFO-området i 1996, og medfører at ingen norske fartøy kan fiske i området uten å ha observatør ombord.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det er lovhjemmel for å pålegge fartøyene å dekke omkostningene ved en slik observatørordning. I 1995 kostet dette gjennomsnittlig ca. 1.700 kr. pr døgn, og i 1996 forventes det at kostnaden vil ligge på samme nivå eller noe lavere. Dersom en hadde hatt 100% observatørdekning i 1995, ville dette totalt ha kostet ca. 4,3 mill. kr. Dette er kostnader som fartøyene må innstille seg på å dekke selv i 1996.

Fra norsk side vil en også i 1996 basere seg på å kjøpe tjenester fra det canadiske observatørselskapet. Fiskeridirektoratet vil sammen med representanter fra Fiskebåtredernes Forbund diskutere avtalen og den praktiske gjennomføringen med det kanadiske observatørselskapet og kanadiske myndigheter i løpet av 1. kvartal 1996.

2.2 Satellittsporing

På NAFO-årsmøtet ble det også vedtatt å starte forsøk med satellittsporingssystem som gjør at flaggstaten vil være i stand til å registrere fartøys posisjon til enhver tid. Vedtaket krever at minst 35% av hvert lands flåte som deltar i fisket i reguleringsområdet skal kunne dekkes av et slikt satellittsporingssystem.

Norske myndigheter tar sikte på at samtlige av de norske fartøyene som deltar i dette fisket i utgangspunktet skal ha satellittsporingssystem ombord. Det vil være lettere å oppfylle betingelsen om 35% dekning i tilfeller der satellittutstyr på enkeltfartøy skulle svikte og tilgodese behovet for å teste flere typer utstyr. Installering og utprøving av utstyret ventes å begynne ved årsskiftet 1995/96. I tillegg vil Norge gjennomføre et forsøksprosjekt med elektronisk fangstrapportering via de samme systemene. Installering og utprøving av forskjellige system vil skje i samarbeid med flåten. Forøvrig er satellittutstyr allerede installert på flere av rekeflåtene som fisker i dette området. Norges Fiskarlag er enig i at rekeflåten bør stilles likt med hensyn til kravet om satellittsporing.

For å bidra til 100% dekning i utgangspunktet, tar Fiskeridirektøren sikte på å gi en støtte på 20.000 kr til fartøy som ikke har slikt utstyr. Støtten tilsvarer kostnadene ved å installere det minimumsutstyret som NAFO-avtalen krever.

2.3 Utvidet rapporteringsordning

I tillegg til å melde inn og utgang av NAFO-området, skal fartøy som fisker i dette området i 1996 også melde fangst ombord ved inn- og utgang av sonen. For de norske fartøyene representerer dette ingen stor endring i forhold til de nasjonale rapporteringsordningene som allerede er innført.

2.4. Deltakelsesbegrensning

Årsmøtet i NAFO vedtok å innføre innsatsbegrensende reguleringstiltak i rekefisket på Flemish Cap i 1996, ved at deltagelsen i 1996 skulle begrenses slik at ikke flere fartøy får adgang til å delta i 1996, enn det antall fartøy som har deltatt i perioden fra 1993 til og med 31. august 1995. Som nevnt har i alt 32 norske fartøy deltatt i dette fisket siden det begynte i 1993.

Fiskeridirektøren vil foreslå at de 32 fartøy som allerede har deltatt gis førsterett til deltakelse i 1996. Hvis det er foretatt utskiftninger av fartøy, vil utskiftningsfartøyet overta retten til å delta. Dersom deltakende fartøy er solgt med konsesjon, tilfaller førsteretten til deltakelse den nye eieren.

Reguleringsrådet bes vurdere om hvorvidt andre fartøy skal få delta, f.eks etter påmelding og loddtrekning, dersom det viser seg at fartøy med tidligere deltakelse ikke ønsker å delta. Fiskeridirektøren vil her peke på at dette kan ha konsekvenser for hvem som skal få delta i 1997, da nye fartøy på denne måten kan opparbeide en rett til å delta gjennom deltakelse i fisket i 1996, jfr. deltakelsesbegrensningen på 32 fartøy.

2.5 Begrensning av antall fiskedøgn

For å begrense fiskeriaktiviteten, vedtok NAFO's årsmøte i tillegg at i 1996 skal hvert medlemsland sørge for å begrense antall fiskedøgn til ikke å overstige det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av årene fra 1993 til 1995 (pr. 31. august). Med antall fiskedøgn menes antall døgn i sonen inklusive dato for inn og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

De ukentlige fangstrapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 er det gunstigste året for norske fartøy, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn. Følgelig må Norge således begrense de norske fartøyene sin fiskeriaktivitet innenfor 2.206 døgn i 1996. I år forlot den siste norske rekefiskerifartøyet Flemish Cap 13. november, og samlet har de norske rekefiskerifartøyer til nå benyttet i alt 2.155 døgn i 1995. I forhold til 1995 representerer således en døgnbegrensning på 2.206 døgn i 1996 ingen begrensning. Hvordan antall fangstdøgn fordeler seg på deltakende fartøy går frem av det vedlagte tabellsett.

I norske fiskerier har stopperioder vært benyttet som virkemiddel, både for å begrense fangst og redusere fiskeinnsatsen. En direkte begrensning av innsatsen gjennom et tak på antall fiskedøgn er imidlertid en ny reguleringsform som reiser en del spørsmål med hensyn til hvordan begrensningen både skal fordeles mellom deltakende fartøy og hvordan den skal gjennomføres i praksis.

Den administrativt enkleste reguleringsordningen ville være en ordning med en periode med fiskeforbud, etterfulgt av en periode med fritt fiske inntil det maksimale antall døgn i sonen er nådd. Fisket kunne forbys i den perioden av året der værforholdene er særlig vanskelige på Flemish Cap - for eksempel perioden fra januar til mars. Dette kan bidra til å redusere antall døgn der fisket er hindret på grunn av dårlig vær, og således redusere kostnadene noe for de mindre og mer værutsatte trålerne.

En annen mulig reguleringsordning, som også kan kombineres med en stopperperiode, ville være en «maksimaldøgnordning» der hvert deltakende fartøy fikk et stipulert antall døgn til disposisjon, beregnet etter hvor mange fartøy som ville delta. Disse «maksimalkvotene» kunne også differensieres etter tidligere fangst eller fiskedøgn.

For Fiskeridirektøren er det en overordnet målesettingen å forsøke å regulere slik at en oppnår best mulig utbytte på de dagene en har til rådighet, blant annet for å gi norske fiskere det best mulige grunnlag ved en eventuell framtidig kvoteregulering av dette fisket. Dette tilsier at fisket bør reguleres slik at det kan foregå i den tiden på året da fartøyene har de beste fangstene.

Vedlagt (/.) følger et forslag fra Styret i Fiskebåtrederne Forbund til regulering av rekefisket ved Flemish Cap.

Når det gjelder begrensning av fisket går styret i Fiskebåtrederne Forbund inn for at «...alle deltakende fartøy tildeles en basiskvote på 25 døgn. Det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på deltakende fartøy, i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i hele referanseperioden. Styret går inn for at antall fangstdøgn overreguleres med 20% fra årets begynnelse.» Videre mener styret at det bør settes en siste startdato for fisket fra og med 1. august, samt at en refordelingsdato settes til 15. august.

Fiskeridirektøren har i utgangspunktet ingen sterke innvendinger mot forslaget fra Fiskebåtrederne Forbund, men vil peke på at en overfordeling på 20% kan være i minste laget. Med en såpass begrenset overregulering kan en første refordeling satt til 15. august være i seneste laget, hvis det viser seg at flåten bruker mindre fangstdøgn en antatt. I de tre årene fisket har foregått, ble det i perioden fra 1. august fisket 3.666 tonn i 1993, 2.335 tonn i 1994 og 2.136 tonn hittil i år (jfr. vedlagte tabeller). Å sette en såpass sen refordeling kan bety at muligheten til å utnytte kvoten av tildelte fangstdøgn blir redusert. Å fastsette en siste startdato vil forøvrig bare være nødvendig dersom en velger å slippe nye fartøy inn i fisket.

Fiskeridirektøren forslår at antall døgn i 1996 fordeles på deltakende fartøy med en basiskvote på 25 døgn til hvert deltakende fartøy og at det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på de deltakende fartøy i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i referanseperioden.

Fiskeridirektøren foreslår i tråd med forslaget fra Fiskebåtrederne Forbund at antall fangstdøgn pr fartøy fastsettes som maksimalkvoter med 20% overregulering fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår at en eventuell siste dato for deltakelse i fisket settes til 1. juli. Fiskeridirektøren kan øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter den 15. juli dersom utviklingen i deltakelsen tilsier det.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget i samråd med næringen, dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

Ingen av de deltakelsesberettigede fartøy kan starte fiske uten å være påmeldt til NAFO, ha fått ombord godkjent satellittsporingsutstyr og før avtale om observatørordningen er på plass.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at de 32 fartøyene som allerede hadde deltatt i rekefiske i NAFO-området skulle gis førsterett til deltakelse i 1996. Videre var det enighet om at eventuelle utskiftingsfartøy innenfor samme konsesjon ville kunne overta retten til å delta. Dersom et fartøy ble solgt med konsesjon, skulle retten til å delta tilfalle ny eier.

Jan Ivar Maråk sa at i utgangspunktet bør ingen andre fartøy enn de 32 som har deltatt i dette fisket tidligere kunne få delta i 1996. I tillegg til de 32 fartøyene er det en båt som vil fiske i 1995. Dersom det blir «ledig plass» bør den kunne få anledning til å delta.

Peter Gullestad sa at et alternativt deltakelseskriterie i 1996 kunne være deltakelse i 1995.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentet og fastslo at det var enighet om å fordele antall døgn i 1996 med en basiskvote på 25 døgn til hvert deltakende fartøy, og at det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på de deltakende fartøy i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i referanseperioden.

Videre var det enighet om at antall fangstdøgn pr. fartøy fastsettes som en maksimaldøgnkvote med en overregulering på 20%.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om refordeling og siste dato for deltakelse i fisket.

Jostein Bergvoll viste til at de foreslåtte datoer ikke var i samsvar med Norges Fiskarlag sine forslag.

Peter Gullestad svarte da at en siste frist for deltakelse bare vil ha relevans dersom en skal slippe andre fartøy inn i fiske. Han viste ellers til at en liten overregulering og sen refordeling kan medføre at vi ikke får tatt kvoten vår, da hovedsesongen er i perioden fra mai til september. Derfor har vi brukt Norges Fiskarlag sitt forslag, men skjøvet dette frem en måned.

Jan Ivar Maråk viste til at første året med en slik regulering er vanskelig, men tilbakemeldingen fra fartøyene er at Fiskeridirektørens forslag er bra.

Jostein Bergvoll gav uttrykk for at han ikke var enig i Peter Gullestad sin fremstilling om når fisket foregår, men hadde ellers ingen kommentarer til dette.

Det var enighet om at siste dato for deltakelse i fisket kan settes til 1. juli, og at Fiskeridirektøren kan øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter 15. juli dersom utviklingen i deltakelsen tilsier det.

Det var ellers enighet om at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget, i samråd med næringen, dersom utviklingen i fisket gjør dette nødvendig.

Jan Ivar Maråk viste til siste setning i saksdokumentet, og spurte hva som ville skje dersom observatørordningen ikke var på plass før ut på året. Han mente at det måtte inn en dispensasjonsordning.

Peter Gullestad viste til at dette ikke var et forslag til behandling i Reguleringsrådet, men sa at dersom det oppstod problemer med dette, så skulle en kunne finne løsninger.

Jan Birger Jørgensen viste til at Russland og Island hadde reservert seg fra NAFO-vedtaket.

Peter Gullestad bekreftet at Russland noe overraskende hadde reservert seg fra vedtaket om kvote på antall fiskedøgn. At Island hadde gjort dette var mindre overraskende. Norge har ikke reservert seg, og vil følge opp det lovlig fattede vedtaket i NAFO. Han stilte så spørsmål til Reguleringsrådet om hvor mange døgn den eventuelt nye båten i fisket skulle få tildelt, dersom denne fikk anledning til å delta i fisket i 1996, og satte frem et forslag om å tildele denne like mange døgn som det fartøyet med minst antall døgn.

Viggo Jan Olsen konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet til Peter Gullestads forslag til fordeling.

FLEMISH CAP 1993 - 1995
FANGST OG ANTALL DØGN FORDELT ETTER FARTØY (ANONYMISERT)
OG LENGDEINTERVALL. RAPPORTERTE TALL.

Fartøy nr.	Lengste lengde	1993		1994		1995**	
		Fangst*	Antall døgn	Fangst	Antall døgn	Fangst	Antall døgn
1	30 - 40	-	-	-	-	126,0	61
2	"	142,0	36	-	-	-	-
3	"	-	-	-	-	353,0	131
4	"	48,1	30	-	-	263,5	100
5	40 - 50	157,4	24	-	-	-	-
6	"	144,8	16	-	-	-	-
7	"	41,6	34	-	-	-	-
8	"	-	-	235,0	68	209,8	52
9	"	364,3	67	398,1	86	193,8	45
10	"	249,4	50	295,2	97	250,2	65
11	"	-	-	-	-	248,0	108
12	"	281,3	71	-	-	189,4	62
13	"	126,5	42	238,3	66	112,0	28
14	"	-	-	799,1	198	750,4	146
15	"	494,2	51	454,5	73	712,4	76
16	"	432,4	66	442,4	91	240,6	51
17	"	154,2	51	460,0	161	-	-
18	50 - 60	335,0	73	321,5	108	159,2	46
19	"	-	-	-	-	625,2	148
20	"	221,2	24	257,9	85	418,9	86
21	"	-	-	-	-	254,5	48
22	"	-	-	-	-	113,0	36
23	"	-	-	-	-	434,3	107
24	"	-	-	182,0	57	-	-
25	"	171,1	50	429,8	134	281,2	60
26	"	436,6	93	750,6	194	258,4	90
27	"	846,4	158	355,8	89	440,3	99
28	"	169,4	35	218,1	40	423,0	108
29	60 - 70	888,1	165	822,8	218	691,6	144
30	"	438,4	59	454,4	106	430,3	69
31	"	571,1	102	814,5	179	587,4	106
32	"	540,9	91	790,5	156	486,9	83
SUM		7.254	1.388	8.720,5	2.206	9.253,3	2.155

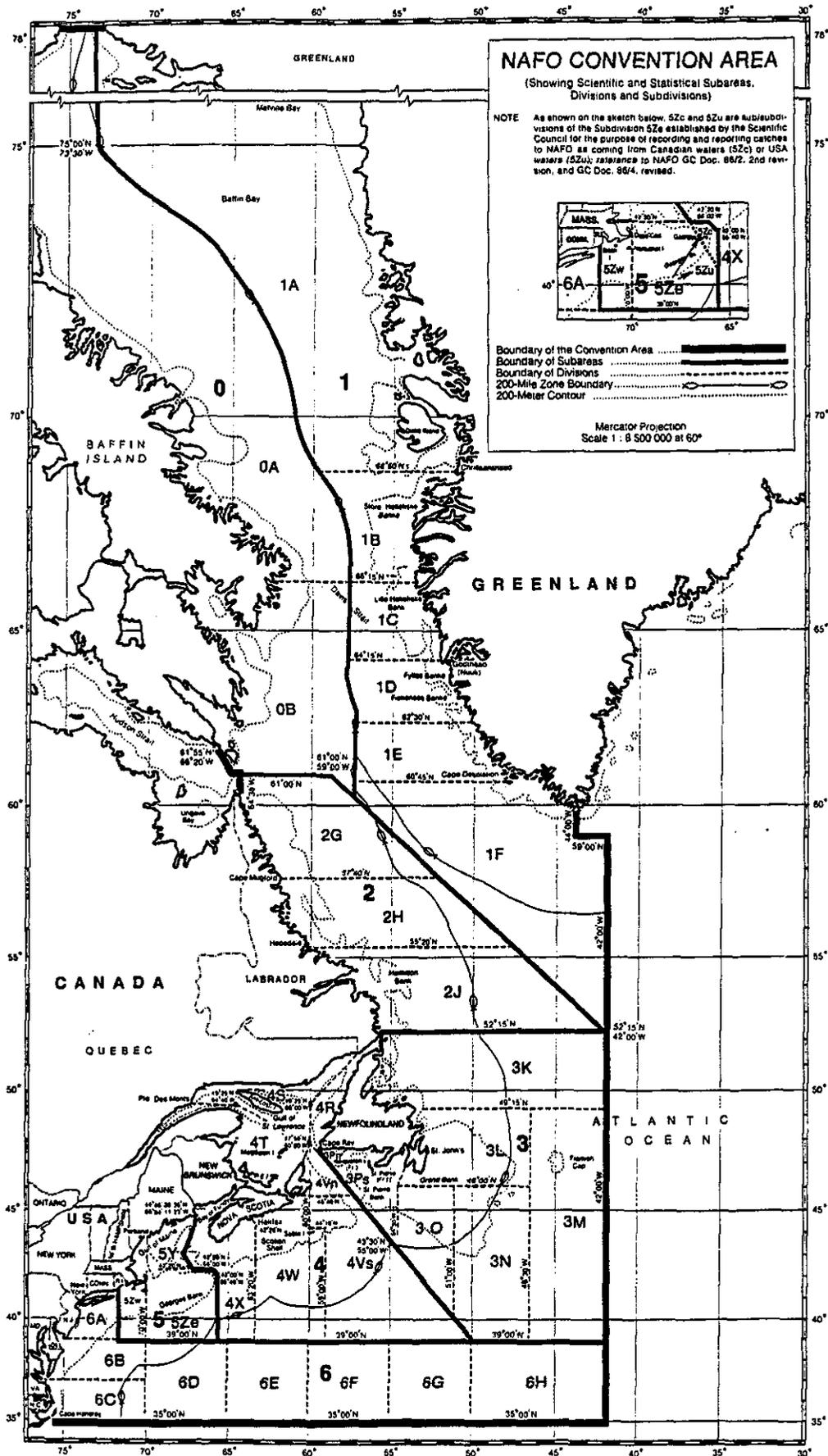
*Inklusive en bifangst på 79 tonn bunnfisk.

**Pr. 27 november 1995

REKEFISKET VED FLEMISH CAP 1993 - 1995. TONN.

År	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	Desember	Sum
1993	-	-	-	-	147,5	1.601,8	1.759,2	1.480,3	799,1	800,5	402,1	184,7	7.175,2
1994	425,7	795,3	417,7	356,7	765,1	1.943,0	1.674,5	1.323,4	589,7	372,0	-	50,3	8.713,4
1995*	25,7	90,0	163,8	289,9	1.309,5	2.609,4	2.628,7	1.315,1	458,7	308,9	53,4	-	9.253,1

* Tall pr. 20. november 1995.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

07. DES 95
45 85/95
TELEFAX
DOK. NR. 1

7. desember 1995
Ark.,
JBA
C:\winword\bre\bjub-163

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1996.

Norges Fiskerilag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 50/95 «Regulering av fisket etter reker i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

A) Ved Grønland

- «1. Forutsatt at Norge tildeles en kvote på 2.500 tonn reker ved Grønland for 1996, vil Norges Fiskerilag tilrå at reguleringsopplegget videreføres i 1996.

For at fartøyene skal kunne planlegge sin drift best mulig, vil Norges Fiskerilag tilrå at siste utseilingsdato fastsettes allerede ved årets start, og denne foreslås fastsatt til 15. september 1996.»

B) I Nordsjøen og Skagerrak

- «1. Norges Fiskerilag viser til Skagerrak-avtalen for 1996 hvor norske fiskere har fått til disposisjon en kvote på 4.890 tonn reker i Skagerrak. I tillegg forventes det at norske fiskere får ca. 3.500 tonn av kvoten som er fastsatt for Nordsjøen for 1996. Tilsammen vil dette gi en norsk rekekvote på anslagsvis 8.400 tonn for 1996.

Norges Fiskerilag tilrår at man viderefører gjeldende reguleringsopplegg for rekefisket i Skagerrak og Nordsjøen for 1996.»

4C) I Barentshavet

- «1. Norges Fiskerilag viser til arbeidsutvalgsvedtak 88/93, jfr. landsstyrevetak 120/94 der det blir krevd at stegning av områder må bli foretatt for maksimalt en måned ad. gangen. Deretter må det foretas nye undersøkelser for å vurdere om det fortsatt er grunnlag for å holde feltene stengt.

Norges Fiskerilag vil på nytt anmode om at prosedyrene for stegning av felt endres i tråd med arbeidsutvalgsvedtak 88/93.

- «2. Det vises til at det med virkning fra 1. januar 1995 ble enighet mellom Norge og Russland om å øke tillatt innblanding av torske- og hyseyngel til 10 yngel pr. 10 kg reker.

Norges Fiskarlag viser til at det ut fra hensynet til en økonomisk bærekraftig flerbestandsforvaltning kan være rom for å endre innblandingen av torsk- og hyseyngel i rekefangstene.

Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse til pkt. 8 i protokollen fra årets kvoteforhandlinger mellom Norge og Russland hvor det framkommer at dette spørsmålet skal drøftes på et ekstraordinært kommisjonsmøte innen utgangen av juni 1996. Norges Fiskarlag forutsetter at norske myndigheter i dette møtet argumenterer for å få hevet innblandingskriteriene av yngel i rekefisket i henhold til næringens forslag. Dette med sikte på at de nye kriteriene senest kan iverksettes fra 1997.»

4D) I NAFO-området

- «1. Norges Fiskarlag går inn for at alle fartøy som har deltatt i rekefisket på Flemish Cap i referanseperioden 1. januar 1993 til 31. august 1995, og som dermed har bidratt til å skaffe Norge fiskerettigheter, må få anledning til å delta i dette fisket i 1996.
2. Norges Fiskarlag går inn for at det settes strenge krav til at eventuelle nye fartøy får tillatelse til å fiske reker på Flemish Cap, dersom fartøy som har deltatt tidligere år ikke ønsker å delta i 1996. Landsstyret mener at slike rettigheter som hovedregel må gå tilbake til de fartøy som har deltatt i referanseperioden.
3. Norges Fiskarlag vil bemerke at rekefisket ved Flemish Cap må reguleres på en måte som stimulerer til at alle nasjonenes fangstdøgn blir utnyttet, og at fangstdøgnene kan utnyttes effektivt for fartøyene. Samtidig må rekefisket reguleres på en måte som innebærer at de fartøy som har skaffet nasjonen fangstrettigheter, blir premiert for dette.

Landsstyret mener at en ikke må begrense de mest effektive fartøyene for sterkt. Dette kan, ved en eventuell senere fastsettelse av TAC og dermed kvoteregulering av rekefisket på Flemish Cap, få negative konsekvenser for den norske andelen av totalkvoten.

Norges Fiskarlag vil også vise til at det gjennomgående er fartøy uten andre driftsalternativer enn rekefiske som er mest avhengige av et rekefiske ved Flemish Cap. Landsstyret er likevel av den oppfatning at alle fartøy som har deltatt i fisket i referanseperioden, må få nok fangstdøgn til at de har en reell mulighet for å delta i 1996.

4. Norges Fiskarlag mener at disse hensyn best kan ivaretas gjennom en regulering av fangsttinningsraten i form av begrensninger uttrykt i fiskedøgn.
5. Norges Fiskarlag går derfor inn for at alle deltakende fartøy tildeles en «basiskvote» på 25 døgn. Det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på deltagende fartøy, i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i hele referanseperioden.

Norges Fiskarlag går inn for at antall fangstdøgn overreguleres med 20% fra årets start.

6. Norges Fiskarlag mener at det bør være opp til det enkelte fartøy å avgjøre når en vil starte fisket ved Flemish Cap. Norges Fiskarlag mener imidlertid at det bør fastsettes en siste startdato for fisket, og denne bør settes til 1. august 1996. Første ordinære refordeling bør senest settes til 15. august 1996.
7. Norges Fiskarlag viser til at det i henhold til NAFO-vedtak NAFO/FC Doc. 95/17 er et krav om at det, som et pilot-prosjekt for perioden 1. januar 1996 til 31. desember 1997, skal være observatører om bord på alle fartøyene som fisker i NAFO-området. For samme tidsperiode er det videre et krav om at alle medlemsland som har en flåte som tilsammen vil ha minst 300 fiskedøgn i året i NAFO-området må sørge for at 35% av fartøyene er utstyrt med et frittstående system som skal være i stand til automatisk å overføre satelittsignaler som viser fartøyets posisjon til en landbasert mottagerstasjon i flaggstaten.

Under henvisning til personvernet, herunder rettslige og etiske sider ved bruk av satelitt-teknologi er Norges Fiskarlag meget betenkt over at fiskere skal overvåkes ved hjelp av slikt utstyr. Det vises i denne forbindelse til landsstyrevedtak 60/95 som gir uttrykk for Norges Fiskarlag sine synspunkter i tilknytning til det norske storskalaprojektet om bruk av IT-teknologi i fiskeflåten.

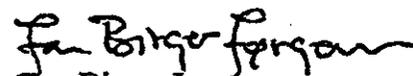
Norges Fiskarlag legger til grunn at det utarbeides klare instruksjoner for behandling av opplysninger fra satelittovervåkningen av norske fartøy som fisker i NAFO-området før en iverksetter ordningen. Landsstyret forutsetter videre at opplysninger fra forannevnte overvåkning ikke skal kunne brukes som bevis i eventuelle rettsaker eller som grunnlag for forføyninger overfor enkeltfartøy/fiskere.

Norges Fiskarlag forutsetter at samtlige nasjoner som fisker i NAFO-området oppfyller forpliktelsene som ligger i forannevnte NAFO-vedtak mhp. satelittovervåkning og en 100% observatørordning fra 1. januar 1996. Norges Fiskarlag kan ikke akseptere at NAFO-avtalen skal danne presedens for satelittovervåkning av norske fiskefartøy i andre havområder.

Norges Fiskarlag forutsetter at norske myndighetene dekker alle kostnader forbundet med forannevnte observatørordning, slik praksis er ved bruk av inspektører/observatører om bord i norske fartøy under selfangsten, hvalfangsten og i makrellfisket.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Hårsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

FISKEBÅTREDERNES FORBUND

HAVFISKEFLÅTENS ORGANISASJON

Røysegt. 15, Postboks 94, Sentrum, N-6001 Ålesund, Norge

Telefon: 70 122072 - Telefax: 70 126361

Avd. kontor Tromsø:

Seminarbakken 4, 9008 Tromsø, Norge

Telefon: 77 68 80 37 - Telefax: 77 68 86 48

ETABLERT 1948

Generalsekretær Audun Mardk

Tlf. priv. 70 15 08 83

30. NOV 95

Ålesund, 30. november 1995

WBA

SAKSJR.	BOKNR.
4466/95	1

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Norges Fiskarlag

SJÅS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED FLEMISH CAP I 1996

Styret i Fiskebåtredernes Forbund behandlet i møte 29. november 1995 reguleringen av fisket etter reker ved Flemish Cap i 1996. Følgende vedtak ble fattet:

1. "Styret går inn for at alle fartøy som har deltatt i rekefisket på Flemish Cap i referanseperioden 1.1.93 til 31.8.95, og som dermed har bidratt til å skaffe Norge fiskerettigheter, må få anledning til å delta i 1996.
2. Styret i Fiskebåtredernes Forbund går inn for at det settes strenge krav til at eventuelle nye fartøy får tillatelse til å fiske reker på Flemish Cap, dersom fartøy som har deltatt tidligere år ikke ønsker å delta i 1996. Styret mener at slike rettigheter som hovedregel går tilbake til de fartøy som har deltatt i referanseperioden.
3. Styret i Fiskebåtredernes Forbund vil påpeke at rekefisket ved Flemish Cap må reguleres på en måte som stimulerer til at alle nasjonens fangstdøgn blir utnyttet, og at fangstdøgnene kan utnyttes effektivt for fartøyene. Samtidig må rekefisket reguleres på en måte som innebærer at de fartøy som har skaffet nasjonen disse fangstrettigheter, blir premiert for dette.

Styret i Fiskebåtredernes Forbund mener at en ikke må begrense de meste effektive fartøy for sterkt. Dette kan, ved en senere fastsettelse av TAC og dermed kvoteregulering av rekefisket på Flemish Cap, få negative konsekvenser for Norges andel av totalkvoten.

Styret vil også vise til at det gjennomgående er fartøy uten andre driftsalternativer enn rekefiske som er mest avhengige av et rekefiske ved Flemish Cap. Styret er likevel av den oppfatning at alle fartøy som har deltatt i fisket i referanseperioden, må få nok fangstdøgn til at de har en reell mulighet for å ta delta i 1996.

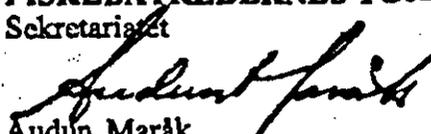
4. Styret i Fiskebåtredernes Forbund mener at disse hensyn best kan ivaretas gjennom en regulering av fangsttinningsraten i form av begrensninger uttrykt i fiskedøgn.
5. Styret i Fiskebåtredernes Forbund går derfor inn for at alle deltakende fartøy tildeles en "basiskvote" på 25 døgn. Det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på deltakende fartøy, i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i hele referanseperioden.

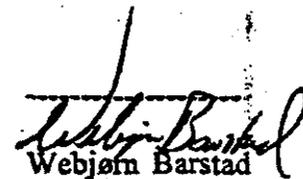
Styret går inn for at antall fangstdagn overreguleres med 20% fra årets begynnelse.

6. Styret i Fiskebåtredernes Forbund mener at det bør være opp til det enkelte fartøy å avgjøre når en vil starte fisket ved Flemish Cap. Styret mener det bør settes en siste startdato for fisket 1. august 1996. Første ordinære refordeling bør senest settes til 15. august 1996".

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE FORBUND
Sekretariatet

Audun Maråk

Webjørn Barstad

Kopi: Norsk Sjømannsforbund

SAK 12/95

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 1996.

Viggo Jan Olsen opplyste at Jan H. Sundet fra Fiskeriforskning i Tromsø var invitert som Fiskeridirektørens rådgiver i saken om regulering av rognkjeks.

Han viste så til saksdokumentet der det heter:

1. Fisket i 1995

Fisket etter rognkjeks i våre 3 nordligste fylker er i 1995 regulert med maksimalkvoter på inntil 5.500 liter rognkjeksrogn. Dette innebærer en reduksjon i kvoten på 1.000 liter i forhold til kvoten i 1994.

Det er ingen redskapsbegrensning i dette fisket. Det benyttes imidlertid nesten utelukkende garn med 126 maskestørrelse (252 mm maskevidde.)

Vilkårene for deltakelse er at fartøyet som nyttes må være registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister samt at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Tabell 1 viser utviklingen fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1991 til 1995.

Tabell 1

	1991	1992	1993	1994	1995
Tonn rund vekt	5.366	3.786	4.611	5.620	4.005
HL rogn	8.008	5.650	6.882	8.386	5.970
Antall Fartøy	528	445	536	671	571

Fangsten av rognkjeks i rund vekt har variert mellom 3.786 tonn og 5.620 tonn i perioden 1991 til 1995. Tabellen viser også at det er en sammenheng mellom totalfangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks. I alle årene har det vært relativt mange små fartøy med et fangstkvantum under 10 tonn (tilsvarende ca. 1.850 l rogn). For eksempel viser foreløpig sluttstatistikk for 1995 at i alt 448 fartøy hadde en fangst på under 10 tonn rognkjeks, hvorav 331 er under 9 meter l.l. Tilsvarende tall i 1994 var 554 fartøy. Av de 125 fartøy med større fangst enn 10 tonn, er det totalt ca. 19 fartøy som har tatt kvoten på 5.500 liter rogn (ca. 30 tonn rund vekt).

Havforskningsinstituttet ga på bakgrunn av forskning ved Norges Fiskerihøgskole/ Fiskeriforskning i Tromsø, samt erfaringer fra fisket etter rognkjeks ved Island og Newfoundland en uttalelse den 23. mai 1995, hvor de ut fra et ressursynspunkt gikk inn for å redusere innslaget av umoden og førstegangsgytende rognkjeks i fangstene.

I Reguleringsrådet den 13 juni 1995 som sak 6/95 ble det med bakgrunn i Havforskningsinstituttets uttalelse enighet om å innføre en minste maskevidde på 267 mm i fisket etter rognkjeks. En var imidlertid enig om å ta i betraktning de kostnader en slik utskifting av garn vil medføre, og det var enighet om at maskevidderegulering ikke skulle settes i kraft før 1. januar 1997. Fiskeridepartementet har i tråd med dette fastsatt en minste maskeviddebestemmelse for garn i fisket etter rognkjeks, gjeldende fra 1. januar 1997.

2. Bestandsutvikling.

Når det gjelder bestandsutvikling har Havforskningsinstituttet ikke gjennomført noen undersøkelser. Havforskningsinstituttet avga imidlertid den 6. juni 1994 følgende uttalelse:

"Vi vil imidlertid påpeke at på bakgrunn av den bekymring for bestanden som kommer til uttrykk fra fiskerhold, bør en begrensning av fisket kombinert med en overvåking i fangstrater vurderes som et tiltak for å forebygge en utfisking av bestanden."

Fiskeriforskning har i brev av 20. november 1995 vist til vi i dag ikke har mål på bestandsstørrelsen i våre farvann, slik at det er umulig å angi størrelsen på et vedvarende langtidsutbytte. De viser imidlertid til uttalelser fra fiskere som viser til at garnmengden har øket betydelig i de senere årene, og at enkelte sier at de benytter tre ganger så mange garn i dag for å få samme mengde rogn som det de brukte på midten av 1980 tallet.

De viser videre til en undersøkelse, finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledning, utført av Fiskeriforskning i 1995, hvor en basert på fangst og innsatsdata fra to fiskere i øst- og vest Finnmark kan vise til en reduksjon i fangst pr. enhet innsats med 5 - 6 ganger i perioden fra slutten av 1980 tallet og frem til 1995.

Bernt Bertelsen har i sin fiskerikandidatoppgave ved Norges Fiskerihøgskole av desember 1994 samlet inn fangstdata under kommersielt fiske etter rognkjeks i Sifjorden i Troms i årene 1989 til 1994, med den hensikt å få frem et bilde av eventuelle endringer i gytebestandens størrelse. Datamateriale, som bl. annet viser gjennomsnittlig antall rognkjeks pr. garndøgn, viste at gytebestandens størrelse i dette området gradvis ble redusert i perioden, og at gytebestanden i 1994 var redusert med 64% i forhold til 1989. Det er også samlet inn data for 1995, og med unntak av perioden fra 16. - 30. april som viser en reduksjon i gjennomsnittlig fangst med 15,5% i forhold til samme periode i 1994, er resultatet nesten identisk med resultatet for 1994. Materialet viser med andre ord en viss stabilisering av bestanden i dette området.

3. Reguleringstiltak i 1996.

En må kunne si at bakgrunnsmateriale i disse undersøkelsene er for lite til å gi et godt nok bilde av bestandsutviklingen av rognkjeks i de tre nordligste fylkene, men de er med å underbygge bekymring for bestanden, og nødvendigheten av en «føre var» holdning.

Aktuelle reguleringstiltak for rognkjeks ble som nevnt diskutert under sak 6/95 i Reguleringsrådet den 13. juni 1995.

3.1. Totalkvote

Havforskningsinstituttet viser i brev av 23. november 1995 til at kvantum oppfisket rogn i perioden 1970-1984 lå på ca. 3.800 hl pr. år, og at dette var et kvantum som bestanden så ut til å tåle over tid. I den siste årene har en lagt til grunn en negativ bestandsutvikling for rognkjeks, og dette kan ha en sammenheng med at en i perioden 1991- 1994 har en tatt ut et langt større kvantum rogn (se tabell 1) enn de tidligere årene. Havforskningsinstituttet mener at et reguleringsmål kan være å redusere oppfisket rognkvantum i 1996 til 400-450 tonn som et første steg, og viser da til at dette historisk er et kvantum som bestanden ser ut til å tåle over tid.

Fiskeridirektøren vil bemerke at det under fiskets gang er vanskelig å forholde seg til en totalkvote. Omsetning av fersk rogn skjer ukentlig, men de som salter/driver egenproduksjon, rapporterer vanligvis ikke sin fangst før etter sesong slutt. En totalkvoteregulering vil således ikke være hensiktsmessig i dette fisket, uten at det innføres en rapporteringsplikt også for egenprodusentene. Egenprodusert rogn utgjør ca. 25% av omsatt rogn. En totalkvoteregulering i dette fisket ville også kreve en betydelig oppfølgings- og kontrollinnsats for å være effektiv.

3.2. Maksimalkvoter

Fiskeridirektøren gav i Reguleringsrådsmøtet i juni 1995 uttrykk for den oppfatning at en reduksjon i maksimalkvoten kan være et velegnet reguleringstiltak. Dette begrunnes med at i takt med prisøkningen på rogn har deltakelsen fra større og mer fangstintensive fartøy økt. En lavere maksimalkvote vil kunne bidra til å begrense innsatsen fra de større fartøyene. Fiskeridirektøren legger fortsatt denne oppfatningen til grunn. Det må imidlertid bemerkes at bakgrunnsmateriale for en bestandsestimering er mangelfullt, og at det derfor er noe usikkert i hvilken grad en skal sette ned maksimalkvotene i fisket.

Årsmøte i Finnmark Fiskarlag har foreslått at kvoten reduseres til 4.000 liter rognkjeksrogn pr. fartøy, noe som utgjør en reduksjon på 1.500 liter i forhold til årets kvote.

Fiskeriforskning har i sitt brev gått inn for en reduksjon av maksimalkvoten til 2.500 kg (liter) rognkjeksrogn. Havforskningsinstituttet har i brev av 23. november d.å. gitt sin tilslutning til Fiskeriforskning sin uttalelse, og tilføyer at for å redusere totalfangsten må en også holde kontroll med innsatsen i fisket.

Tabell 2 viser regulerings-effekten av ulike maksimalkvoter dersom de hadde vært iverksatt i fisket etter rognkjeks i 1995.

Tabell 2

Maksimalkvote liter / rund vekt	Antall berørte fartøy	Regulerings-effekt i hektoliter rogn
2.500 l 13,5 tonn	89	1.581
3.000 l 16 tonn	75	1.208
3.500 l 19 tonn	58	838
4.000 l 22 tonn	43	566
4.500 l 24 tonn	32	435
5.000 l 27 tonn	28	272

En reduksjon i kvoten i den størrelsesorden som Fiskeriforskning og Havforskningsinstituttet foreslår, vil gi et klart utslag i fordeling i fisket, i det en legger til grunn at en slik reduksjon i kvoten vil kunne medføre at en del av de større fartøyene ikke finner det lønnsomt å delta.

Et slikt utslag kan være uheldig i en situasjon hvor det biologiske bakgrunns materialet er mangelfullt. De data vi har på bestandsutvikling gir imidlertid grunn for bekymring, og det er grunn til å tro at bestanden er overbeskattet.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå en maksimalkvote på 3.000 liter i 1996, dvs. en reduksjon på 2.500 liter i forhold til maksimalkvoten i 1995. Dersom 3.000 liter rognkjeksrogn hadde vært fastsatt maksimalkvote i 1995, ville dette i henhold til tabell 1 og 2 gitt et totaluttak i kvantum på ca 4.762 hl rognkjeks rogn. Det er noe høyere enn anbefalingen fra Havforskningsinstituttet, men foreslåtte maksimalkvote må også sees i sammenheng med økningen av minste maskevidde i garna. Selv om denne bestemmelsen ikke trer i kraft før 1. januar 1997, må en kunne forvente en effekt av bestemmelsen allerede i 1996. En eventuell stoppdato i fisket vil også kunne gi en positiv effekt i form av reduksjon i beskatningen på førstegangsgyterne.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en ved fiske etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylker i 1996 begrenser det maksimale kvantum hvert fartøy kan fiske til 3.000 liter rognkjeksrogn.

I tillegg vil Fiskeridirektøren foreslå at deltagelsesvilkårene for 1995 videreføres, dvs. at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret og at høvdesmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

3.3. Start og stoppdato.

Under Reguleringsrådsbehandlingen av saken den 13. juni 1995, var det enighet om å komme tilbake til spørsmålet om en stoppdato i fisket .

Tidsavgrensning i fisket er en reguleringsform som er nyttet både på Island og ved Newfoundland. Havforskningsinstituttet ser i uttalelse av 23. mai 1995 ingen biologiske grunner for å innføre en startdato, da det ofte er de største rognkjeksene som kommer først inn til kysten for å gyte. Havforskningsinstituttet ser imidlertid det som mer aktuelt å fastsette en stoppdato i fisket. En vil da kunne spare førstegangsgyterne da gytebestanden består av relativt flere små rognkjeks sent i sesongen. Havforskningsinstituttet har tidligere foreslått 20. mai som dato for stopp i fisket, men har i brev av 23. november 1995 vist til at det er en varierende sesong langs kysten som følge av ulikt tidspunkt for innsiget av rognkjeks. De legger således til grunn at ulike stoppdatoer langs kysten vil kunne forsvarest biologisk.

Finnmark Fiskarlag har på sitt årsmøte gått inn for en regulering der fisket starter 20. april og avsluttes den 31. mai.

Fiskeridirektøren viser til ovennevnte uttalelse fra Havforskningsinstituttet, og vil ikke foreslå at det innføres en startdato i fisket.

En stoppdato skal som nevnt ha til hensikt å beskytte førstegangsgyterne. Den kunnskapen en har om fisket viser at innslaget av liten rognkjeks er tiltagende i den siste delen av sesongen. Dersom en stoppdato skal ha noen effekt, må datoen settes slik at fisket avsluttes noe tidligere en det som har vært vanlig. Dersom en kan fastsette en eller flere stoppdatoer som vil redusere fiskemengden av små- og førstegangsgytende rognkjeks, mener Fiskeridirektøren at dette kan være en god reguleringsform.

Ovennevnte fiskerikandidatoppgave har sett på fangst av rognkjeks pr. garndøgn, gjennomsnittlig pr. periode, i ytre del av Sifjorden i årene 1989 til 1995. Denne viser at fisket når sin topp i april måned og første del av mai hvert år, og med et kraftig fall i fangstratene i andre halvdel av mai måned. Forsøket dekker imidlertid bare fisket i Sifjorden i Troms.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det er betydelige geografiske variasjoner i dette fisket, i det start og stopp i fisket kommer på en senere dato desto lenger nord og øst en kommer. Havforskningsinstituttet har også i sitt brev av 23. november 1995 gitt uttrykk for at det er en noe varierende sesong i fisket avhengig av hvor en er på kysten, og at det således kan forsvares biologisk å ha ulike geografiske stoppdatoer i fisket.

En felles stoppdato som foreslått både av Finnmark Fiskarlag og Havforskningsinstituttet vil derfor, slik Fiskeridirektøren ser det, kunne slå uheldig ut, enten ved at den ikke får noen effekt, eller at fisket stoppes slik at det får en uheldig begrensning i fisket for den som driver lengst nord.

I følge Fiskeriforskning finnes det ikke nok vitenskapelig kunnskap til å kunne anbefale en eller flere stoppdatoer.

Dersom en imidlertid velger å legge kandidatoppgaven til grunn i Troms og Nordland, vil 20 mai som siste fiskedag i disse to fylke kunne være en heldig løsning. Legger en til grunn en noe senere utvikling i Finnmark, vil en kunne argumentere for 31. mai i dette fylke, tilsvarende vedtaket i Finnmark Fiskarlag.

En slik løsning vil kunne forflytte en del av innsatsen til Finnmark i siste del av mai. Det er imidlertid nesten bare mindre fartøy med liten aksjonsradius som deltar i dette fisket, og sett i relasjon til at hensikten er å unngå fangst på den mindre rognkjeks, vil en likevel kunne treffe målsettingen med en slik regulering. Alternativet kan selvsagt være å ikke innføre en stoppdato, eventuelt vente til det foreligger bedre kunnskap om dette. Fiskeridirektøren vil i denne sammenhengen bemerke at innføringen av en minste maskevidde i rognkjeksgarna på 267 mm er bestemt ut fra hensynet å beskytte førstegangsgyterne.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets synspunkter på om det skal innføres en eller flere stoppdatoer i fisket etter rognkjeks, og eventuelt hvilke dato (er) som bør legges til grunn.

3.4. Rapportering

Når det gjelder Havforskningsinstituttet og Fiskeriforsknings uttalelse om at det bør innføres rapportering for alle fartøyene som fisker rognkjeks, vil Fiskeridirektøren ikke gå inn for å innføre detaljert fangstdagbokføring for fartøyene under 10 meter da dette kan fremstå som svært byråkratisk. I den grad det blir aktuelt å føre spesielle skjema/fangstrapporter i fisket etter rognkjeks, er det Fiskeridirektørens syn at dette bør skje ved frivillighet og organisert i form av forskningsprosjekter.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet. Han konkluderte med at det var enighet om at maksimalkvoten til hvert fartøy kan settes til 3.000 liter i 1996.

Videre var det enighet om at deltagelsesvilkårene for 1995 videreføres, dvs. at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret og at høvdesmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Viggo Jan Olsen inviterte så Reguleringsrådet til å komme med synspunkter på om det bør innføres en eller flere stoppdatoer i fisket etter rognkjeks, og eventuelt hvilke datoer som bør legges til grunn. Han viste til at Fiskeridirektøren ikke hadde egne forslag til dette punktet, og ba Jan Sundet om å gi en orientering for Reguleringsrådet.

Jan Sundet sa at det var lite nytt i forhold til vedleggene til saksdokumentet. Han presiserte at han la til grunn at bestanden har vært kraftig overbeskattet.

Han sa videre at en p.t. ikke har mål for hvor stor bestanden er, så det er vanskelig å foreslå en totalkvote for fisket. Fiskeriforskning har imidlertid foreslått noe som må kunne kalles en «precautionary quota». Han viste videre til Norges Fiskarlags forslag om en stoppdato i fisket, og sa at det ikke finnes vitenskapelige holdepunkt i dag til å kunne foreslå en stoppdato. Det er finnes p.t. ikke statistisk materiale som kan underbygge påstanden om at førstegangsgyterne kommer senere inn til kysten enn de større rognkjeksene.

Mary Mikalsen Trollvik mente at utviklingen for rognkjeksene var faretruende, og at den kunne sammenlignes med sammenbruddet i torskefiske. Dette er et populært fiske, med store konsekvenser for bestanden. Hun ville derfor fremsette forslag om en maksimalkvote på 1000 liter, maksimalt 100 garn pr. fartøy, at forskningen intensiveres. Videre må utarbeides nye deltakervilkår med vekt på at fiske forbeholdes fartøy under 10,9 meter største lengde.

Reidar Johansen viste til misforholdet i forslaget mellom 100 garn og 1000 liter. Det er få fiskere som har så mange garn. Han viste ellers til at det er varierende oppstart i fiske og viste til Norges Fiskarlag Landsstyrevedtak på 20. mai og Finnmark Fiskarlag sitt forslag på 31. mai. Johansen spurte videre hvordan det gikk med maskeviddebestemmelsen som ble behandlet i juni møtet i Reguleringsrådet .

Viggo Jan Olsen viste til at forslag til endring i maskeviddebestemmelsen lå i Fiskeridepartementet.

Reidar Johansen mente at det må gis tid til å slite ut de gamle garna, og viste til at Norges Fiskarlag har foreslått en overgangsperiode på 5 år før de nye maskeviddebestemmelsene trer i kraft.

Norges Fiskarlag har ellers foreslått en maksimalkvote på 4.000 liter rognkjeksrogn for 1996. En reduksjon i kvoten reduserer også slitasjen på garna, sett i forhold til en overgangsperiode på 5 år.

Mary Mikalsen Trollvik viste til sitt forslag, og presiserte at 100 garn var en maksimalmengde. Hun viste ellers til at det brukes 10-12 ganger flere garn i dag enn for 10 år siden.

Roald Vaage viste til saksdokumentet side 3 hvor det står hva kvoten har vært og at Fiskeridirektøren forslag til kvote ligger noe over det som faktisk har vært tatt, jfr tabellen på side 4. Han viste ellers til at FN-avtalen legger til grunn at det skal fastsettes «precautionary quota».

Jan Sundet sa at fisket i tidligere tid var begrenset av mottaket, ikke av ressursene/fangst. Det som likevel har vært tydelig er en dramatisk reduksjon i fangst pr. enhet garn. I de senere årene har det vært ressurs og ikke mottakssituasjonen som har begrenset fisket.

Arne Eggereide foreslo en maksimalkvote på 2.500 liter rognkjeksrogn i tillegg til at det måtte innføres fangstopp-gaver i fisket.

Mary Mikalsen Trollvik påpekte at hennes forslag om en maksimalkvote på 1.000 liter nettopp er begrunnet med at bestanden ser ut til å være i fare.

Arne Eggereide sa at dersom det ikke innføres fangstregistrering, vil han gå inn for forslaget på 1.000 liter.

Viggo Jan Olsen viste til pkt 4.4. i saksdokumentet vedrørende forskning, og mente at dette måtte være dekkende dersom Havforskningsinstituttet og Fiskeriforskning synes dette var godt nok.

Jan Sundet sa at Fiskeriforskning nå har gjennomført et prosjekt. Han viste ellers til at fiskerne er villige til å gi fangstrapporter, og at Fiskeridirektøren tekst i saksdokumentet slik sett er godt nok. Han mente ellers at fangstkvanrum fra Norsk Råfisklag ikke er godt nok alene i denne sammenhengen.

Kjell Nedreaas gjorde oppmerksom på at en maksimalkvote uten totalkvote kunne føre til at flere båter kom inn i fisker, og da kunne «vinningen gå opp i spinningen».

Thor Wold ville gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Viggo Jan Olsen oppsummerte de tre forslagene på henholdsvis 1.000 liter fra Mary Mikalsen Trollvik , 2.500 liter fra Arne Eggereide og Fiskeridirektørens forslag på 3.000 liter.

Mary Mikalsen Trollvik og Arne Eggereides forslag fikk bare egne stemmer. Resten stemte for Fiskeridirektørens forslag.

Viggo Jan Olsen gikk så over til å diskutere start- og stoppdato i fiske, og konkluderte innledningsvis at en startdato ikke hadde noen hensikt, jfr diskusjonen i Reguleringsrådet juni 95. Ingen hadde merknader til det, og han viste så til at det forelå et forslag på 31. mai som en stoppdato.

Thor Wold viste til Norges Fiskarlag sitt forslag om 20. mai som stoppdato, og sa at dette var et dårlig forslag. Han ville at forskerne skulle vurdere en stoppdato, og foreslo at en fikk komme tilbake til en eventuell stoppdato når en hadde et bedre bakgrunnsmateriale.

Roald Vaage spurte hvor mye en eventuell stoppdato 20. mai ville redusere fisket.

Thor Wold antydte da en ca. 10% reduksjon i fisket, men sa også at dette ville ramme fiskerne i Finnmark og Troms.

Viggo Jan Olsen viste til at der var liten kunnskap om dette, og spurte Reguleringsrådet om de skulle utsette saken.

Reidar Johansen pekte på at det foreligger et vedtak på maksimalkvote på 3.000 liter, og mente at en stoppdato var uaktuell.

Jan Sundet sa at dette fisket er veldig værutsatt, og at en stoppdato ville kunne ødelegge sesongen for mange fiskere.

Viggo Jan Olsen sa at han hadde forståelse for at Reguleringsrådet ikke ville gå for en stoppdato. Han viste videre til Mary Mikalsen Trollvik sitt forslag om en maksimal garnmengde, og konstaterte at forslaget var trukket. Når det gjaldt forslaget om å intensivere forskningen lå dette utenfor Reguleringsrådets mandat. Han ville derfor foreslå en uttalelse der Reguleringsrådet anmoder om mer forskning på rognkjeks.

Otto Benjaminson sa at han hadde problemer med å foreslå en omprioritering i forskningen.

Viggo Jan Olsen sa da at Reguleringsrådet bare kan anmode, ikke pålegge.

Bente Aasjord sa at hun var forbauset over at Norges Fiskarlag ikke ville gå inn for forskning på denne bestanden.

Otto Benjaminson presiserte da at det var sammenhengen og helheten han var opptatt av.

Thor Wold sa at han støttet anmodningen.

Roald Vaage spurte hva denne ressursen er i verdi, sett i forhold til andre bestander.

Viggo Jan Olsen svarte at en ikke bare kunne se på bestandens verdi, men at en også måtte se på hvem den hadde verdi for.

Han konstaterte ellers at det var enighet om en følgende tekst:

Reguleringsrådet anmoder om at forskningen på rognkjeks intensiveres og at det avsettes midler til bestandsestimering, kartlegging av reproduksjonskvanta og rognkjeksens plassering i næringskjeden o.l.

Viggo Jan Olsen spurte så om Mary Mikalsen Trollvik trakk sitt forslag om at bare fartøy under 10,9 meter skulle få delta i fisket.

Mary Mikalsen Trollvik svarte at dette er et fiske som har stor verdi for de små båtene, men at hun kunne trekke forslaget.

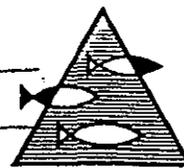
Reidar Johansen viste til sitt forslag om en 5 års overgangsperiode før en endret bestemmelsen om minste maskestørrelsen i garna.

Viggo Jan Olsen sa da at dette allerede var bestemt, og at han ikke ville ta spørsmålet opp til avstemming.

Thor Wold støtte Fiskeridirektøren, og viste til at dette var diskutert i Reguleringsrådsmøtet i juni 1995.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

24. MA 95 HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektoratet

Avdeling for Fiske og Fangst

HER

SAKS NR. 5116/94
Saks nr. 3

Deres referanse:

Vår referanse:

94/296/ÅB/kn

Bergen,

23.05.1995

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS.

Vi viser til brev frå Havforskningsinstituttet (HI) i denne saka datert 7.12.1994. På møte i Reguleringsrådet 12. og 13.12.1994 vart det sagt at HI skulle kome nærare tilbake med tilrådingar om reguleringar etter at vi mellom anna hadde fått studert nærare reguleringsformene ved Canada og Island, og fått innhenta desse landa sine erfaringar.

Rognkjeksfisket er i 1995 i Finnmark, Troms og Nordland regulert med maksimalt rognkvantum på 5.000 liter som kvart fartøy kan fiske. Det er ingen avgrensing i antal garn, og det blir nesten utelukkande nytta garn med 252 mm maskelengd (tilsv. 126 mm halvmaske).

Når det gjeld kva som er den optimale maskelengda i garna ved fiske etter rognkjeks, så legg HI til grunn at all hofisk bør kunne få gyte ein gong/sesong for den blir fiska. Rognkjeksa (hofisken) blir kjønnsmoden for første gong når ho er 37-41 cm (ca. 5 år). Dette skulle tilseie at maskelengda blir sett såpass stor at lite fisk som er mindre enn ca. 41 cm blir fanga. Ei anna side ved dette er at sidan det er ulik vekst på hann- og hofisk, vil den så og seie reine beskatninga av hofisk kunne endre kjønnsforholdet i bestanden, noko vi kan tenkje oss vil gå ut over gyting og formeiring. Ved å utsetje tidspunktet for ei slik ulik beskatning av hann- og hofisk til etter førstegongsgyting vil forholdet mellom kjønna ved førstegongsgyting bli lite påverka av fisket og følgjelig nokolunde likt.

Havforskar Vilhjalmur Thorsteinsson ved Hafrannsóknastofnunin på Island legg til grunn fleire års erfaring når han uttalar at seleksjonen bør vere slik at fisk under 41 cm blir spart i størst mogeleg grad. Ifølgje Fiskerikandidatoppgåve (1994) i fiskeriteknologi ved Universitetet i Tromsø av Bernt Bertelsen vil toppen på seleksjonskurva i norske garn med 252 mm maskelengd vere ca. 44 cm. Utrekningane til Bertelsen gjeld for rognkjeksgarn laga av trådtypen multimono 1,5 x 8 (fellinggrad lik 0,42), og for ein bestand med same storleiksfordeling som han registrerte i Sifjorden i Troms våren 1993 (dvs. gjennomsnittleg fiskelengd lik 41,5 cm). Teoretisk sett kunne HI gått inn for at garna berre bør fange ca. 50% av all fisk på 41 cm, og basert på forholdet mellom maskelengd og fiskelengd som Bertelsen kom fram til, vil kravet om berre 50% fangst av fisk på 41 cm i så fall bli oppnådd ved ei maskelengd på 275 mm.

I ei tidlegare fiskerikandidatoppgåve (1985) av Bjarni Sigurdsson ved Universitetet i Tromsø som tek for seg biologiske, fangstteknologiske og økonomiske aspekt ved rognkjeksnæringa basert på forsøksfiske i Nordland, blir det vist til bruk av garn med ulik maskelengd. Her blir det vist at garn med 280 mm maskelengd gjev eit rognutbytte som er omlag 10% større enn garn med 252 mm maskelengd. Men det er forskjeller både mellom område og gjennom sesongen, og den skis-

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
55 23 85 00
Telefax:
55 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
6501.05.63776

Saksbehandler:
Direkte telefon:

serte auken i rognutbytte avheng av at garntypene fangar det same antal individ pr. garndøgn. Teoretiske utrekningar basert på faktiske lengdefordelingar av rognkjeks frå to område i Nordland i prøveperioden viste at på den eine lokaliteten gav ca. 260 mm maskelengd det største rognvektutbyttet, medan ca. 270 mm maskelengd gav det største vektutbyttet i det andre området. Altså avhengig av storleiken på fisken i ulike områder og til ulike tider. Utifrå lengdemålingar som Bertelsen refererer til frå Sifjorden i åra 1988-1994 kan det synast som ei gjennomsnittslengd på 42,5 cm er meir vanleg enn 41,5 cm som var tilfellet i 1993. Med 42,5 cm og dersom gjennomsnittleg rognvolum pr. rognkjeks aukar med 0,2 liter når gjennomsnittleg fiskelengd aukar med 1,0 cm, vil garn med 242 mm i dette tilfellet ha fanga flest rognkjeks, medan 259 mm ville ha gjeve størst rognmengd.

Utanfor Newfoundland er minste maskelengd sett til 267 mm (10,5"). Ved Island der minste lovlege maskelengd er 266,7 mm (10,5"), altså i realiteten det same som ved Newfoundland, er denne maskelengda mest brukt langs sør- og vest-Island, medan ei maskelengd på 279,4 mm (11") er vanleg utanfor nord- og aust-Island. Det blir endåtil nytta garn med maskelengd på 292,1 mm (11,5").

Ved å setje minste lovlege maskelengd så høgt som 275 mm kan vi rekne med ein større variasjon i utbytte mellom område og over sesongen. Det kan også bli ein kortare sesong sidan fisken gjennomgåande blir mindre utover sommaren. Utifrå eit ressursynspunkt der vi ønskjer å redusere innslaget av umoden og førstegongsgytande rognkjeks, men at maskestorleiken i garna samstundes bør vere slik at vi ligg nær det maksimale rognutbyttet, vil HI gå inn for ei minste lovlege maskelengd på 267 mm, tilsvarande som ved Island og Newfoundland.

Ei slik auke i maskelengd vil også på kort sikt dei fleste stader auke rognmengda som fiskaren får, og ei slik regulering bør difor vere i fiskarane si interesse. Ein føresetnad for å få innført ei større maskelengd er at garnfabrikantane lagar garn med 267 mm. Dette må følgjast opp av Fiskeridirektoratet. I dagens rognkjeksgarn med oppgjeven maskelengd på 252 mm har dessutan kontrollmålingar ofte vist 248 mm.

I seinare år har det vorte meir vanleg å nytte garn laga av ein enkel monofilament tråd. Ved same maskelengd vil denne garntypen fange betre den største fisken og dårlegare den minste fisken enn garn av multimono. Altså, ved andre trådtypar vil den effektive maskelengda heller bli større enn mindre enn 267 mm.

Tidsavgrensing av rognkjeksfisken er ei anna reguleringsform som i tillegg til maskestorleik både er i bruk utanfor Newfoundland og Island. Ved Island er kysten m.o.t. rognkjeksfisken inndelt i 7 soner med til dels ulike tidsavgrensingar. Langs austre del av nordkysten, austkysten og sørkysten er rognkjeksfisken tillatt i perioden 20.mars til 20.juni, medan det langs vestkysten (med to unntak) blir opna og avslutta ein månad seinare, dvs. 20.april - 20.juli. HI ser ingen biologiske grunnar for å innføre ein startdato då det ofte er den største rognkjeksa som kjem først inn til kysten. Det kunne då vore meir aktuelt å setje ein stoppdato for fisken sidan gytebestanden består av relativt fleire små rognkjeks seint i sesongen. For at ei slik regulering skal ha ein viss effekt, vil HI gå inn for 20. mai.

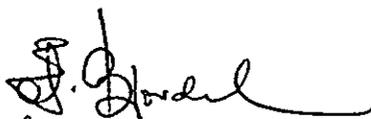
HI ser det som svært viktig å få innført ei rapporteringsplikt som inneheld ein del viktige opplysningar om fiske og fangst. Dette for at fangst-per-eining-innsats vil vere det første og truleg beste tiltaket for å følgje med i bestandsutviklinga. For å utfylle og gjere denne informasjonen betre bør så dette koblast saman med biologisk stikkprøvetaking gjennomført som rutine ved eit forskingsinstitutt. Havforskar Thorsteinsson på Island understrekar kor viktig dette med rapportering er for forvaltninga av rognkjeksressursen. Vi har lagt ved ei oversetjing av rapporteringsskjemaet som blir nytta på Island, og vi har også lagt ved skjematypen som Bertelsen nytta i si kandidatoppgåve for innsamling av data frå garnfisket. Her vil Fiskeridirektoratet kunne gjere den beste vurderinga av praktisk gjennomføring (eks. slik skjemaføring berre pålagt utvalde båtar). Vi har også sett på korleis "Forenklet Fangstdagbok" (for fartøy ned til 10 meter) best kan utnyttast, og vi legg ved eit forslag til opplysningar som "Forenklet Fangstdagbok" må innehalde for at vi skal ha nytte av

ho i denne samanhengen. Bruk av denne standard fangstdagboka vil redusere antal skjema som fartøyet må fylle ut, og vi vil få rapportering frå alle båtar over 10 meter som driv fiske. Ein føresetnad er at alle som er pliktige til å føre "Forenklet Fangstdagbok" gjer dette, og at utfylt dagbok blir innsendt. Vi overlet så til Fiskeridirektoratet å vurdere om spesielle skjema kunne blitt tekne i bruk for utvalde fartøy under 10 meter (særleg viss fartøy av denne storleik fiskar mykje rognkjeks), og evt. som eit supplement til standard fangstdagbok for utvalde fartøy over 10 meter.

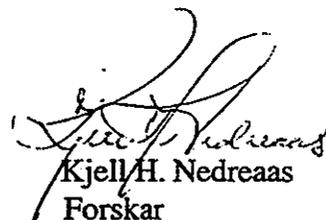
Elles kan det nemnast at førebelse resultat frå årets rognkjeksfiske (utanfor Senja i følgje Bertelsen som sjølv fiskar etter rognkjeks) viser at fangstratene er redusert med 15-20% samanlikna med 1994 som også var eit dårlegare år enn dei føregåande. Vi vil også gjere dykk oppmerksame på at det har blitt gjort forsøk med rusereiskap/kilenot etter rognkjeks, men dette har ikkje blitt vurdert av HI i denne omgang.

Som oppsummering vil HI gå inn for minste maskeopning i garna på 267 mm (133,5 mm halvmaske), ein stoppdato for fisket ca. 20. mai, og ikkje minst ei rapporteringsplikt med nødvendige opplysningar om fiske og fangst.

Med helsing

Åsmund Bjordal
Forskningsdirektør

Kjell H. Nedreaas
Forskar

Vedlegg 1 og 2: Rapporteringsskjema nytta på Island

Vedlegg 3: "Forenklet fangstdagbok" utgjeven av Fiskeridirektøren med forslag til tilleggsopplysningar nødvendige for overvakninga av rognkjeksfisket.

Vedlegg 4: Skjema nytta ved innsamling av data i samband med kandidatoppgåva til Bertelsen. Eit alternativ til framtidig skjema-type.

kon. PC
b = +6...
AW

23.NOV 95

SAKSNR. 4/200	GOK.NR. 95
U.O. 3	2

Fiskeriforskning

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Postboks 185
5002 Bergen

WSP

Kjell Jøn

TK

Deres ref./Your ref.:

Vår ref./Our ref.:

Dato/Date:

2625/95/5326/JHS/ilh

1995-11-20

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS FOR 1996

Vi viser til Deres telefax av 14. nov. d.å..

Før 1990 var fisket etter rognkjeks i hovedsak drevet fra mindre, åpne fartøyer langs kysten av nordre Nordland, Troms og Finnmark. Dette er et sesongfiskeri som foregår når rognkjeksen vandrer inn til kysten for å gyte. Det beste fisket har vist seg å være på svært grunne områder (5 - 20 favner) og oftest i de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært væravhengig, spesielt siden fangsten på grunt farvann

nødvendigjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket var i oppstarten et fiske for fiskere som ellers ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark på våren. Fisket har vært et slags tilleggsfiske til det ordinære hjemmefisket og for mange har det utviklet seg til å bli en nødvendig del av den årlige inntekten.

Fangst og deltagelse.

Før 1991 ble både deltagelsen i fisket og fangstkvantum i betydelig grad påvirket av mottakssituasjonen på de enkelte stedene langs kysten. Manglende statistikk for denne perioden gjør at det ikke er mulig å angi deltagelsen i denne perioden. Det er først etter innføring av kvotereguleringene i kystflåten at det finnes noen sikker oversikt over antallet deltagere i dette fisket.

Tabell 1. Oversikt over deltagelse og fangstkvantum av rognkjeks forskjellige år i Norges Råfisklags distrikt. (Kilde: Norges råfisklag).

År	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Fangst i tonn rogn	ca. 700	300	534	449	534	662	568
Antall fartøy	960	358,8	798,9	564,3	686,2	838,6	596,8

Etter 1990 har deltagelsen i dette fisket variert noe, men har vært på ca 5 - 600 fartøyer. I 1995 deltok det 568 fartøy, men bare 180 av disse leverte mer enn 1000 kg rogn. Samtidig med at dette i stor grad beskriver hvordan dette fiskeriet er; med mange små enheter, kan fangstfordelingen også skyldes at sesongen var kort for mange fiskere i år. Spesielt gjaldt dette fiskere i Finnmark.

Interessen fra kjøpernes side påvirket andelen av rogn som ble selvtilvirket. I perioden fra 1989 - 1994 varierte denne andelen fra 11,5 - 33,5 %. Selvtilvirkning ble også benyttet for å oppnå høyere priser ved å selge utenom den ordinære fangstsesongen, noe som medførte at rogn fra et års fangst kunne bli solgt først året etter. Dette medfører at bl.a. tallene for den totale fangsten i tabell 1 sannsynligvis ikke er korrekte for årene før ca 1992 - 93.

Tabell 1 viser forøvrig at fangstkvantumet har variert betydelig også de senere åra med høyest kvantum fanget i 1989. Innhentet statistikk viser at fangsten i 1987 og 1988 sannsynligvis var noe høyere enn i 1989 (litt over 1000 tonn). Det lave kvantum i 1990 skyldes liten interesse fra kjøperne for rognkjeks dette året. Etter 1991 økte både deltagelsen og fangstkvantum. Som nevnt tidligere var rognkjeksfisket tidligere i hovedsak drevet fra små fartøyer og deltagelsen fra den ordinære sjarkflåten var liten. Etter innføringen av kvoteordningen for kystflåten i 1989 ser det imidlertid ut til at en stadig større del av denne flåten har deltatt i fisket etter rognkjeks. Denne utviklingen kan forklares med at fartøyene, spesielt i Finnmark, tok sin torskekvote tidlig på vinteren og kunne dermed delta i dette fisket som startet i mai. I tillegg har prisutviklingen på rognkjeksrogn sannsynligvis vært en viktig motivasjonskilde for deltagelse. I 1994 ble det beregnet at rognkjekskvoten var mer verdt i kroner for enkelte fartøyer enn torskekvoten.

Fangst pr. enhet innsats

Siden en ikke har data på antall garn og antall fangstdøgn, gir ikke tabell 1 noen indikasjoner på utviklingen av rognkjeksbestanden. I følge uttalelser fra fiskerne har imidlertid garnmengden økt betydelig i de senere åra. Enkelte sier at de benytter tre ganger så mange garn i dag som det de benyttet på midten av 1980 - tallet, for å få samme mengde rogn. Gjennom en undersøkelse finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledning, utført av Fiskeriforskning i 1995, har en fått tak i fangst og innsatsdata fra to fiskere i øst- og vest-Finnmark. I tillegg har en slike data fra Senja i Troms, framskaffet gjennom en hovedfagsoppgave på rognkjeks. Den ene av statistikkene går tilbake til 1983, mens de andre to starter i 1989. I følge disse fangstdagbøkene er fangst pr. enhet innsats (CPUE) redusert 5 - 6 ganger i perioden fra slutten av 1980 - tallet og frem til 1995 i Finnmark. Data fra Senja viser en tilsvarende reduksjon på ca 2 - 3 ganger i CPUE. Informasjonene fra de lokale fiskerne om at alle som deltar i dette fisket har økt sin garnmengde i de senere åra, er med på å forsterke inntrykket av at utviklingen fisket som disse tre eksemplene antyder, er riktig.

Vurderinger

Denne utviklingen i rognkjeksfisket kan være forårsaket av flere forhold. Rognkjeksens livsmønster gjør at flere år med svak rekruttering kan ha medført at bestanden av tilgjengelig rognkjeks langs kysten i gyteperioden har vært lav de senere åra. Vi har i dag ingen kunnskaper om rekrutteringen til denne bestanden og følgelig heller ikke om variasjoner fra år til år. I og med at denne arten gyter forholdsvis få egg sammenlignet med andre fiskearter, og at den til en viss grad driver yngelpleie, er det trolig en viss sammenheng mellom gytebestandens størrelse og rekrutteringen.

Den observerte utviklingen i CPUE kan også skyldes en kombinasjon av svak rekruttering og en generell nedgang i bestanden på grunn av for hard beskatning. En tredje forklaring er at nedgangen utelukkende skyldes en bestandsreduksjon forårsaket av for høy beskatning.

Uavhengig av vår manglende kunnskap om rekrutteringen til rognkjeksbestanden, er denne utviklingen i CPUE svært alarmerende og krever tiltak ut over de reguleringene som allerede er iverksatt i dette fiskeriet.

Vi har i dag ingen mål på bestandsstørrelsen av rognkjeks i våre farvann slik at det er umulig å angi størrelsen på et vedvarende langtidsutbytte. Den eksisterende kvoten i rognkjeksfiskeriet ble satt på grunn av problemer med mottaket på 1980 - tallet og har ingen relevans til bestandsvurderinger. Økt beskatningsgrad og liten eller ingen økning i oppfisket kvantum de senere åra tilsier imidlertid at denne kvoten har vært for høy.

Anbefalinger.

Til tross for at vi ikke har noen kjennskap til rognkjeksbestandens størrelse gir våre data grunn til å tro at denne bestanden er overbeskattet og har muligens vært det gjennom flere år. For at bestanden skal kunne øke igjen må beskatningsgraden reduseres betydelig. I mangel på å kunne angi størrelse på en totalkvote vil en foreslå en sikringsstrategi for denne bestanden som innebærer en halvering av dagens fartøykvote. En fartøykvote på 2.500 kg vil i liten grad påvirke de minste enhetene i dette fisket. I tillegg til en reell nedgang i beskatningsgraden fra de større fartøyene, vil sannsynligvis en slik reduksjon i kvoten medføre at en del fartøyer ikke finner det lønnsomt å delta i fiskeriet. En ny fartøykvote på 2.500 kg. for 1996 må betegnes som en såkalt "precautionary TAC" hvor utviklingen i fisket i 1996 registreres nøye og danner grunnlaget for en ny kvotefastsettelse for 1997. Dette medfører at de som deltar i rognkjeksfisket i 1996 må pålegges å føre skjema/fangstrapporter fra fisket. Utformingen av slike skjema bør skje i samarbeid mellom Fiskeridirektoratet og Fiskeriforskning.

Med hilsen

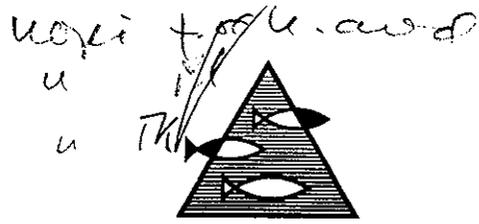
FISKERIFORSKNING

Jens-Eric Eliassen
Forskn. sjef/Senterleder

Jan H. Sundet
Forsker

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor

HER

Deres referanse:

4200/95

Vår referanse:

94/296/ÅB/kn

Bergen,

23.11.1995

FISKERIDIREKTORATET

HAV - LIV - MILJØ

29. NOV 95

SAKSNR.

4200/95

DOKNR.

3

AT

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1996.

Viser til telefaks frå dykk den 14.11.95 der de opplyser om at Fiskeridirektøren har føreslege at det blir fastsett ein minste maskestorleik i fisket etter rognkjeks på 267 mm gjeldande frå 1.1.97. De ber Havforskningsinstituttet (HI) kome med merknader i samband med bestandsestimering/utvikling, og evt. trong for ytterlegare reguleringstiltak i samband med fisket.

HI har i brev til Fiskeridirektoratet, Avd. for Fiske og Fangst, den 23.5.95, kome med tilrådingar om reguleringar og overvaking av rognkjeks ressursen i norske farvatn. HI driv p.t. ingen forskning på rognkjeks, og vår uttale er såleis berre basert på arbeid utført av Fiskeriforskning og Universitetet i Tromsø i tillegg til Fiskeridirektoratets fangststatistikk. Den offisielle fangststatistikken inneheld ikkje opplysningar om garnmengd og ståtid, og er difor lite eigna til bestandsvurdering.

Fiskeriforskning i Tromsø har i 1995 gjennomført ei undersøking finansiert av "Ordnungen for fiskeforsøk og veiledning". Ifølgje private fangstdagbøker samla inn frå nokre utvalde fiskarar i Finnmark og Troms har fangst-per-eining-innsats (CPUE) blitt redusert til eit nivå som er 17-20% i Finnmark og 30-50% i Troms av nivået på slutten av 1980-talet. Her er det teke omsyn til garnmengd og ståtid. Sjølv om vi i dag ikkje har kjennskap til storleiken på og rekrutteringa til rognkjeksbestanden, og at pålitelege opplysningar om fangstrater berre p.t. eksisterer for nokre få fiskarar frå eit par område, så gjev den store nedgangen i fangst-per-eining innsats data over ei årrekke klare indikasjonar på at bestanden er overbeskatta. Det ser ikkje ut til at dagens avgrensingar i fisket klarer å stanse fortsatt nedgang i fangstratene. Vi støttar difor Fiskeridirektørens forslag om maskevidde, men slik HI vurderer situasjonen vil ikkje dette vere tilstrekkeleg.

Med manglande kjennskap til bestandsstorleik og rekruttering er det umogeleg å rekne seg fram til eit bestemt råd om totalfangst (TAC). HI meiner likevel at totalfangsten må reduserast så mykje at verknaden av reguleringa kan registrerast ved ei utflating eller ein auke i fangstratene. Noko av nøkkelen i ei slik regulering vil difor vere ei rutineovervaking av fangstrater.

I perioden 1991-1994 var totalkvantum oppfiska rogn over 900 tonn per år. Så høgt utbytte er ikkje denne bestanden i stand til å kunne gje over tid. Til samanlikning var gjennomsnittleg rognkvantum i åra 1970-1984 ca. 380 tonn per år, eit fangstnivå som bestanden ser ut til å tole over tid. HI meiner at eit reguleringsmål kan vere å redusere oppfiska rognkvantum i 1996 til 400-450 tonn som eit første steg. Fiskeriforskning har føreslege å regulere med fartøyskvote sett til 2.500

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
55 23 85 00
Telefax:
55 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
6501.05.63776

Saksbehandler:
Direkte telefon:

kg rogn for 1996. HI kan støtte ein slik sikringsstrategi, og ser m.a. at ein fordel med fartøykvote vil vere at den einskilde fiskar sjølv må halde rekneskap med lovleg oppfiska kvantum. For å redusere totalfangsten må det ved ei fartøykvote regulering likevel haldast kontroll med innsatsen i fisket.

Forskrifter og ressurser må leggjast til rette for å få til ei minimum rutineovervaking av rognkjeks-ressursen. Vi meiner at ei rapporteringsplikt om fiske og fangst må følgjast opp slik at vi i det minste kan ha ein sjanse til å følgje med i korleis reguleringane verkar inn på bestand og fiske. HI kom i det same brevet (datert 23.5.95) med forslag til dette. Ei slik rapportering vil i neste omgang danne grunnlag for ei betre regulering av fiskeinnsats og totalkvote.

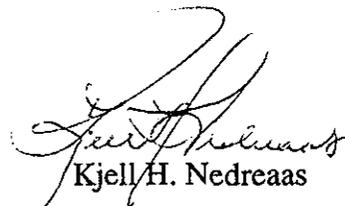
HI har tidlegare også kome med forslag om stoppdato for alt rognkjeksfiske ca. 20. mai. Vi er klar over at fiskesesongen varierer langs kysten som følgje av ulikt tidspunkt for innsiget av rognkjeks. Fastsetjing av eksakt stoppdato må ta eit visst omsyn til dette utan at det går utover reguleringseffekten. Føremålet med ein stoppdato er å redusere fangsten av førstegongsgytarar. Biologisk sett vil ulike stoppdatoer langs kysten kunne forsvareast. Dette fordi førstegongsgytarane kjem inn i desse områda til ulik tid. HI ser på stoppdato(er) i fisket som eit supplement til fangstkvote, og ikkje som ei tilstrekkeleg reguleringsform åleine.

Vennleg helsing

Åsmund Bjordal

Forskningsdirektør

Kjell H. Nedreaas

Forskar

Kopi sendt Fiskeriforskning, Tromsø

FISKERIDIREKTORATET	
01. DES 95	
SAKSNR.	BOK.NR.
4495/95	1
B.S. 9	

Fiskeriforskning

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Postboks 185
5002 Bergen

Att: A. Fjellstad.

Deres ref./Your ref.:

Vår ref./Our ref.:

Date/Date:

2712/95/JHS/ilh

1995-12-01

VEDR. REGULERING AV ROGNKJEKSFISKET FOR 1996

Vi viser til telefonsamtale 31. ds. d.å.

I forbindelse med vurderingen av fartøyskvote for 1996 vedlegger vi to grafiske fremstillinger som viser utviklingen av fangst pr. enhet innsats fra Varanger (figur 1) og Nordkapp (figur 2) i de senere åra. Data er innhentet fra to fiskere i områdene og baserer seg på opplysninger på total rognkvantum, antall garn og gjennomsnittlig antall fangstdøgn de enkelte sesongene (år). Mengden rogn er omregnet til antall rognkjeks basert på en omregningsfaktor som fremkom av undersøkelser på gjennomsnittlig rogninnhold i rognkjeks fra de to områdene i 1995 (henholdsvis 0,594 og 0,451 l/fisk for Nordkapp og Varanger).

Begge figurene viser en dramatisk nedgang i fangst pr. enhet innsats for begge områdene. En nedgang som har pågått over så pass mange år at det kun kan forklares med overbeskatning av bestanden når en tar i betraktning rognkjeksens levealder. Den samme utvikling viser data fra ytre Senja, gitt i B. Bertelsens Fiskerikandidatoppgave av 1994. En forstår det slik at Fiskeridirektoratet har denne avhandlingen.

Sammen med entydige uttalelser fra flere fiskere som har drevet rognkjeksfiske i mange år, er dette grunnlaget for at vi foreslår reduksjoner i fartøyskvoten for sesongen 1996 (se brev av 20.11.95). I og med at en ikke har mulighet til å beregne et vedvarende langtidsutbytte av rognkjeksbestanden(e) foreslås en såkalt "precautionary quota" for 1996 med en oppfølging av registreringer i fisket.

Reguleringsrådet har vedtatt å diskutere eventuell stoppdato i rognkjeksfisket på førstkommande møte. I den forbindelse ønsker vi å komme med følgende kommentarer: En av de viktigste begrunnelsene for innføring av en stoppdato er å beskytte førstegangsgytere i og med at Bertelsen i sin oppgave antyder (se s. 66) at de eldste individene ankommer gytefeltene først og førstegangsgyterne på slutten av sesongen. Vår data fra tre andre lokaliteter i Nord-Norge (Gimsøy i Lofoten, Nordkapp og Varanger) gir ingen signifikante forskjeller i fiskelengden mellom først og sist i fangsts sesongen. Ved å gå nærmere inn i Bertelsens grunnlagsdata (Appendiks C4), er det lite som tyder på at det heller ikke ved denne undersøkelsen er slike forskjeller.

Norsk institutt for fiskeri- og havbruksforskning AS
Postboks 2511, 9002 Tromsø
Telefon 77 62 90 00*, Telefax 77 62 91 00

Havbruksstasjonen
Telefon 77 62 91 50, Telefax 77 62 91 80

Norwegian Institute of Fisheries and Aquaculture Ltd.
P.O.Box 2511, N-9002 Tromsø, Norway
Telephone 47 77 62 90 00*, Telefax 47 77 62 91 00

Centre of Aquaculture Research
Telephone 47 77 62 91 50, Telefax 47 77 62 91 80

Fiskeriforskning

2

Dette innebærer at deler av grunnlaget for innføring av en stoppdato neppe ser ut til å være til stede.

En kan ikke se bort fra at gyteinnsiget av rognkjeks kan variere fra år til år langs de forskjellige delene av kysten siden dette er et kjent fenomen i de andre fiskebestandene som gyter langs våre kyster. Slike variasjoner vil være svært vanskelig å forutsi og en eventuell stoppdato kan dermed gi svært uheldige utslag for deler av kysten.

Det er en generell trend i fisket at sesongen starter og slutter senere på våren i øst enn i vest. Dette kan motivere innføring av en eventuell regionalisert stoppdato og vil etter vår mening kunne favorisere de største enhetene i dette fisket ved at de kan forskyve innsatsen geografisk avhengig av stoppdato. En skal også være oppmerksom på at betydelige deler av rognkjeksfisket foregår i områdene rundt fylkesgrensene mellom Troms og Nordland (Andøya og sør-Senja), og i grenseområdene mellom Troms og Finnmark (Loppa).

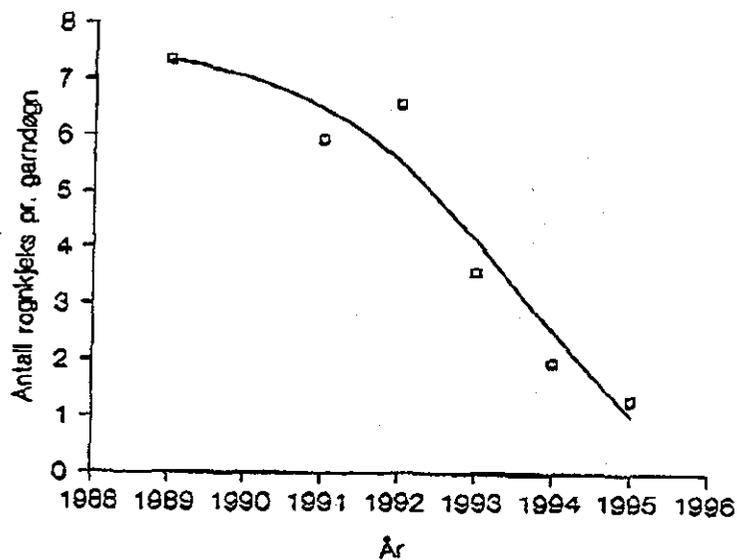
Med vennlig hilsen
FISKERIFORSKNING

Jens-Eric Eliassen
Senterleder

Jan H. Sundet

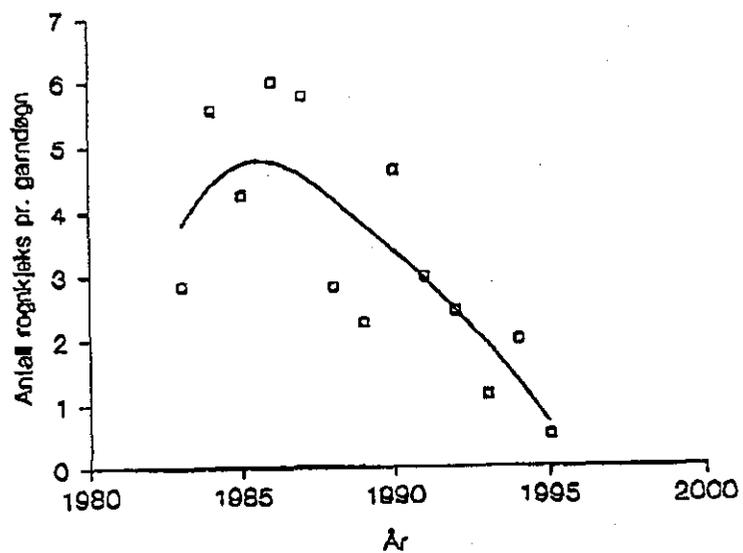
Vedlegg

CPUE Nordkapp

Figur 2. Fangst av antall rognkjeks pr. garndøgn fra Nordkapp i perioden 1989 - 1995. Den heltrukne linjen angir trenden i observasjonene på grunnlag av en matematisk tilpasning.

CPUE Varanger

Figur 1. Fangst av antall rognkjeks pr. garndøgn fra Varanger i perioden 1983 - 1995. Den heltrukne linjen angir trenden i observasjonene på grunnlag av en matematisk tilpasning.

TM/AFH
Norges

Fiskarlag

Vepi VSB
P6
f-ab-aa
AW
07. DES 95
u
TV

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:

Telefon: 73 54 58 50

Telefax: 73 54 59 90

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR.

4200/95

DOKNR.

4

7. desember 1995

Ark,

JBH

C:\winword\brel\bjub-169

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 46/95
«Regulering av fisket etter rognkjeks i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

- «1. Norges Fiskarlag tilrår at man viderefører de siste års reguleringsopplegg i fisket etter rognkjeks for 1996. Dette innebærer at hvert fartøy maksimalt kan fiske 4.000 liter rogn og at de som skal delta må ha merkeregistret fartøy og at høvedsmannen er registrert i fiskermanntallet.
2. Norges Fiskarlag viser til tidligere uttrykte bekymring for bestandssituasjonen for rognkjeks. Dette er ytterligere forsterket etter inneværende års svake utvikling i fisket. Videre vises det til diskusjonen omkring spørsmål om forebyggende reguleringsiltak i dette fisket på møte i Reguleringsrådet både i desember 1994 og juni 1995.
3. Norges Fiskarlag viser til at Reguleringsrådet, på møtet i juni d.å. ble enig om å foreslå at det med virkning fra 1. januar 1997 fastsettes en minste maksevidde på 267 mm i rognkjeksfisket. Norges Fiskarlag vil bemerke at det både av hensyn til redskapsprodusenter og fiskerne er viktig at denne bestemmelsen fastsettes snarest mulig og kunngjøres.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det i en overgangsperiode på 5 år blir tillatt å bruke garn med annen maskevidde.

4. Norges Fiskarlag foreslår at man som et ytterligere reguleringsiltak innfører stopp i fisket etter rognkjeks etter 20. mai 1996.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Mørsvik
Vigdís Mørsvik

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 13/95

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 1996.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentet hvor det heter:

FISKET I 1995.

1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM.

Som følge av norsk søknad om medlemskap i Den europeiske union (EU) var forhandlingene med EU om fiskekvoter i 1995 ikke ferdigstilt ved reguleringsårets begynnelse. Det ble derfor inngått en midlertidig avtale med EU for de tre første månedene i 1995 som gjorde det mulig for norske- og EU fartøy å starte fisket tilsvarende som i 1994. Avtalen inneholdt i utgangspunktet kvoteandeler som utgjorde en tredjedel av årskvotene for 1994. Etter den endelige kvoteavtalen for 1995 mellom Norge og EU, og etter avsetninger til tredjeland, fordelte den norske sildekvoten seg slik på områder og fartøygrupper (Alle kvanta er i tonn):

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	111.928	8.522	5.000	125.450
Skagerrak:	14.667	2.000	2.000	18.667
Vest av 4° vest:	6.200			6.200
Totalt:	132.795	10.522	7.000	150.317

Oppfisket kvantum pr. 17. november 1995 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn)*

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	91.137	6.075	4.493	101.705
Skagerrak:	12.763	0	2.721	15.484
Vest av 4° vest:	4.891			4.891
Totalt:	108.791	6.075	7.214	122.080

*Utlossene tall fra Norges Sildesalgslag og Skagerrakfisk.

I henhold til avtalen med EU kunne norske fartøy fiske inntil 50.000 tonn sild i EU-sonen, med en mulighet for å øke denne adgangen til 60.000 tonn. Dette ble gjort den 18. august 1995. Pr. 27. november er det fisket 58.604 tonn nordsjøsil i EU-sonen.

Ringnot

Ringnotfisket er i 1995 regulert med fartøykvoter.

Pr. 17. november gjenstod det 24.004 tonn av gruppekvoten for ringnot.

Kvotefaktoren i ringnotfisket ble fastsatt til 2.70 i Nordsjøen, 0.50 i Skagerrak og 0.20 vest av 4°V, og øket til 2.90 i Nordsjøen og 0.70 i Skagerrak den 10. oktober. Kvotefaktoren i Nordsjøen ble ytterligere øket til 3,40 den 24. november.

Det relativt store gjenstående kvantum skyldes i vesentlig grad dårlig tilgjengelighet av sild, og ikke et stramt reguleringsopplegg.

Trål

Gruppekvoten til trålerne er i 1995 på 10.522 tonn. Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Dersom det gjenstod et ledig kvantum når det er tatt hensyn til den reelle innblandingen i industritrålfisket, kunne det i følge reguleringsforskriften for 1995 åpnes for et direkte fiske etter den 1. august. Da et ubetydelig kvantum var gått med som bifangst, ble det etter ønske fra næringen åpnet for et direkte fiske etter sild den 15. august. Hvert fartøy ble regulert med en maksimalkvote på 200 tonn. Maksimalkvoten ble økt til 300 tonn den 2. november og videre til 500 tonn den 9. november. Det ble ikke satt krav til konsumlevering i det direkte fiske etter sild.

Pr. 17. november har trålgruppen fisket 6.075 tonn i et direkte sildefiske, hvorav 5.730 tonn er levert til mel og olje produksjon.

Kyst

Fiske i kystfartøygruppen har foregått innenfor en avsetning på 7.000 tonn, og med en maksimalkvote på 500 tonn. Pr. 17. november er avsetningen overfisket med 214 tonn. Fisket var da noe avtagende, slik at et beregnet totalfiske for kystfartøygruppen i 1995 vil ligge på ca. 7.500 tonn. Av totalt oppfisket kvantum pr. 17. november på 7.214 tonn, ble 3.578 tonn levert til mel og olje.

REGULERING AV FISKET I 1996.

1. KVOTESITUASJONEN I 1996.

1.1. ACFM tilrådinger

I 1993 var det en betydelig rekrutteringssvikt og dårlig individuell vekst i bestanden. Gytebestanden falt under 800.000 tonn som ifølge ACFM er «minimum biological acceptable level» (MBAL)- minste akseptable nivå. En har historisk erfaring som viser at bestanden raskt kan gå mot et sammenbrudd dersom gytebestanden blir redusert til under 800.000 tonn. Målingene i 1994 viste imidlertid en bedret rekruttering og en bedre individuell vekst, og gytebestanden ble estimert til rundt en million tonn. ACFM betraktet da bestanden for å være innenfor et trygt biologisk nivå. I 1995 er gytebestanden beregnet å være 764.000 tonn. Med bakgrunn i dette har ICES anbefalt en betydelig reduksjon i kvoten for 1996. For å komme opp på akseptabelt biologisk nivå i løpet av 1996 anbefaler ICES en reduksjon i fiskedødligheten på minst 50% i forhold til 1994.

Dersom ACFM-anbefalingene om 50% reduksjon i fiskedødlighet legges til grunn vil det kunne fastsettes en TAC i Nordsjøen på totalt 235.000 tonn. I kvoteavtalen som nettopp er inngått for fisket i Skagerrak i 1996 er TAC i Skagerrak fastsatt til 120.000 tonn, en reduksjon på 20.000 tonn fra 1995. I tillegg må det kunne forventes en norsk kvote i området vest av 4° V. I 1995 var denne kvoten 6.200 tonn. TAC og den norske andelen av dette fastsettes imidlertid gjennom forhandlinger med EU.

I dette dokumentet legger en til grunn en kvote basert på ACFM's anbefalinger og den ferdigforhandlede kvoteavtalen for Skagerrak. Det vil kunne gi en nasjonal kvote i 1996 på ca. 90.000 tonn sild i Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° V. Det ligger altså an til en betydelig reduksjon av den norske sildekvoten i 1996 i forhold til 1995 (150.317 tonn).

1.2. Avtalesituasjonen

Kvoteavtalen mellom Norge og EU for fisket i Skagerrak er som nevnt ferdigforhandlet.

Pr. 30. november foreligger det imidlertid ingen kvoteavtale med EU for fisket i Nordsjøen i 1996. En slik avtale vil ventelig foreligge før årsskiftet.

Dersom avtalen foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om resultatet, jfr. sak 7/95 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land. Dersom det ikke foreligger en kvoteavtale før årsskiftet, er det Fiskeridirektørens syn at det bør avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen. Ved fastsetting av eventuelle nasjonale kvoter, vil disse bli basert på ACFM sine anbefalinger og tradisjonell norsk andel.

1.3. Gruppeinndeling

Norges Fiskarlag har i Landstyrevedtak 104/91 vedtatt følgende fordelingsnøkkel for norsk andel av Nordsjøsild:

Kyst:	Stipulert kvote (avsetning) på 5.000 tonn
Trål:	7% av norsk kvote
Ringnot:	Resterende

I Landstyresak 93/93 og på Landsstyremøte den 6. desember 1994 gikk imidlertid Norges Fiskarlag inn for at kystgruppen skulle tildeles en avsetning på 7.000 tonn. Dette ble også den endelige tildelingen til kystfartøygruppen i reguleringsåret 1994 og 1995. Fiskeridirektøren vil foreslå den samme fordelingsnøkkel for 1996 som i 1994 og 1995.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 1996 fordeles med en avsetning på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7% av norsk kvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

2. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN.

2.1. Fordeling av avsetningen på områder.

Det ble avsatt 7.000 tonn til kystfisket i 1995. Det er pr. 17. november som nevnt fisket 7.214 tonn sild i Nordsjøen og Skagerrak.

Tabell 1 viser kystgruppens fangst i årene 1991 til 1995.

Tabell 1

		1991	1992	1993	1994	1995
Nordsjøen	Fangstkvantum	5.239	3.634	3.306	4.452	4.493
	Antall fartøy	125	96	92	74	50*
Skagerrak	Fangstkvantum	1.098	1.189	1.193	2.091	2.721
	Antall fartøy	18	75	56	78	10*
Totalt	Fangstkvantum	6.337	4.823	4.499	6.543	7.214**

* Dette er bare fartøy som har deltatt i direktefiske etter sild, jfr. tall fra salgslagene. For de øvrige år er alle deltakende fartøy tatt med.

** Pr. 17. november 1995

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppens avsetning på 7.000 tonn i reguleringssammenheng blir fordelt med 5.000 tonn på Nordsjøen og 2.000 tonn på Skagerrak.

2.2. Maksimalkvoter.

Maksimalkvoten i 1995 var 500 tonn. Det er imidlertid svært få fartøy som har tatt maksimalkvoten i 1995. Det må derfor kunne forventes at en liten reduksjon i maksimalkvoten i 1996 vil få relativ liten konsekvens for de fleste deltakende fartøy. En reduksjon i maksimalkvoten vil imidlertid kunne hindre/ redusere effekten av en eventuell ekspansjon i gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som deltar i kystfisket, blir regulert med en maksimalkvote på 400 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne.

2.3. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1995 blir satt krav om levering til konsum eller agn i kystfisket innenfor grunnlinjen. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

2.4. Vilkår for deltakelse i kystnotfisket.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, er det blitt stilt følgende vilkår:

- Notfartøy over 70 fot (21,35 meter) som deltar i det fartøykvoteregulerte fiske utenfor grunnlinjen og trålere kan ikke delta.
- Fartøy som skal fiske med not må være registrert i merkeregisteret og være egnet til og utstyrt for slikt fiske.

- Hovedsmann for fartøyet må stå på blad B i fiskermanntallet og eie eller være medeier i fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at de ovenfor nevnte vilkår for deltakelse blir opprettholdt i 1996.

2.5. Vilkår for deltakelse i garnfiske.

I 1990-1995 har det vært satt som vilkår at fartøy som skal delta i garnfiske må være registrert i merkeregisteret og under 90 fot (27,50 meter). Det har i tillegg vært stilt vilkår om at hovedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også for deltakelse med garn i 1996 settes vilkår om merkeregistrering, at fartøyet er under 27,5 meter, og at hovedsmannen må være manntallsført.

2.6. Fritidsfiske.

Fartøy/personer som ikke oppfyller vilkårene for deltakelse i et kommersielt fiske har fått anledning å fiske sild til eget konsumforbruk med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre. Enkelte steder har det vært problemer å skaffe sild til agn. Fritidsfiskere som fikk sild på garn og snøre fikk derfor i 1995 også anvende denne til agnformål.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsene fra 1995 om fritidsfiske videreføres, slik at fritidsfiskere kan drive fiske etter sild til konsum eller agn til egen husstand med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre (hekling).

2.7. Agnfiske.

Som nevnt under pkt. 2.4. er det bare fiskere på blad B som kan fiske sild med not. Enkelte fiskere på blad A vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere kvantum av særlig omfang.

Fiskeridirektøren vil foreslå at også fiskere som står på blad A i fiskermanntallet kan fiske sild med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

3. FISKE I TRÅLGRUPPEN.

Som nevnt skal trålernes gruppekvote primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Imidlertid har bifangsten av sild i industritrålfisket vært lav de siste tre årene. Dersom det gjenstår et kvantum sild etter at forventet bifangstinnblanding i industritrålfisket er beregnet, vil en foreslå at et eventuelt direktefiske etter sild kan åpnes av Fiskeridirektøren etter 1. august, i samråd med næringen.

Tabellen 2 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste årene, og kvantum i det direkte fisket (i tonn):

Tabell 2

	1991	1992	1993	1994	1995
Kvote	20.000	12.000	10.560	10.600	10.522
Fangst					
-Bifangst	9.200	4.200	1.500	1.153	ca. 100
-Direkte	-	1.286	9.218	10.974	6.075*
Herav mel og olje		1.286	9.115	10.565	5.730

* Tall pr. 17. november 1995

Fiskeridirektøren vil som i 1995 foreslå at det ikke åpnes for et direkte fiske etter sild tidlig på året. Begrunnelsen er at dette fisket i det vesentligste har gått til mel og olje, og ikke matjesild produksjon som tiltenkt.

Fiskeridirektøren har forsøkt å stimulere til et konsumfiske for denne flåtegruppen. Til tross for fastsetting av turkvoter, samt påbud om konsumleveranser, har det likevel vært vanskelig å få levert silda til konsum. Fiskeridirektøren foreslo derfor ikke konsumpåbud for direktefisket sild i trålgruppen i 1995. Av den grunn ble det heller ikke fastsatt turkvoter i fisket. Som i 1995 vil Fiskeridirektøren heller ikke for 1996 foreslå et konsumpåbud i et eventuelt direktefiske etter sild i trålgruppen.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har som nevnt et vedtak om at trålgruppens andel av nordsjøsild skal være 7 % av norsk kvote, og de siste årene har kvoten vært fastsatt i tråd med dette vedtaket.

Fra Fiskeridirektørens side har det vært lagt vekt på at sildeavsetningen til trålerne ikke må settes lavere enn det som er nødvendig for å dekke bifangst i industritrålfisket. De siste 3 årene har bifangsten av sild i industritrålfisket vært lav.

Vi har heller ingen indikasjoner fra biologisk hold om at situasjonen m.h.t. innblanding av sild vil endre seg. Vi vil derfor anta at en andel på 7% av norsk kvote vil være tilstrekkelig til å dekke inn bifangsten av sild i industritrålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppeknoten, kan Fiskeridirektøren etter 1. august og i samråd med næringen åpne for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppeknoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

4. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

4.1. Reguleringsform.

Tidligere var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V regulert med en felles fartøykvote. Ringnotfisket har de 6 siste årene vært regulert med separate fartøykvoter innefor de forskjellige områdene. Denne ordningen foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket blir regulert med separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2. Fartøykvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

4.3. Vilkår for deltakelse.

Fra og med 1986 har det vært stilt årlige deltakelsesvilkår for fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter - (SUK-gruppen) i fisket etter sild i Nordsjøen utenfor grunnlinjen og i Skagerrak. Vilkåret har vært at fartøyet må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i et av de siste tre årene.

I 1992 ble det tildelt 11 nye rettigheter i fisket etter nordsjøsild og makrell til fartøy fra Trøndelag og Nord-Norge. Disse rettighetene ble tildelt for å styrke driftsgrunnlaget for fartøyene. Fiskeridirektøren legger til grunn en generell regel om at fartøyene må ha deltatt i ett av de tre siste årene for fortsatt å kunne delta i fisket. Dersom fartøyet ikke har deltatt i fisket etter nordsjøsild eller makrell i ett av de tre siste årene, skal retten til deltakelse i fisket bortfalle. I 1995 var det 19 fartøy i denne gruppen som hadde rett til å delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket etter nordsjøsild og makrell. Gruppen vil være den samme i 1996.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan også fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i 1993, 1994 eller 1995.

Fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter sild eller makrell i ett av årene 1993, 1994 eller 1995.

Fartøy som oppfyller deltakelsesvilkårene blir som før regulert sammen med den konsesjonspliktige flåten.

Fartøy under 27,5 meter som ikke fyller deltakerkriteriene, kan delta i kystfisket innenfor grunnlinjen.

4.4. Konsumkrav.

P.g.a. EU's regelverk blir det satt konsumkrav ved et eventuelt fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

5. OMRÅDEBEGRENSNING

Reguleringsrådet er kjent med at gyting av sild på kysten sør for $61^{\circ} 56'$ N reiser tre hovedspørsmål. Det første spørsmålet er grensen mellom regulering av fisket etter norsk vårgytende sild og fisket etter nordsjøsil. Det andre spørsmålet er om en skal tillate et begrenset fiske av norsk vårgytende sild for kystfartøy innenfor grunnlinjene sør for 61° N. I tillegg har en hatt et totalforbud mot å fiske all sild mellom Sira og Stad innenfor 40 n. mil fra grunnlinjene for å unngå feilmelding av fangstområdet.

5.1. Grensen mellom norsk vårgytende sild og nordsjøsil.

I 1995 var det adgang for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjene mellom $61^{\circ} 56'$ N (Klovningen) og 61° N. For øvrig har en i 1995 hatt et generelt artsforbud mot å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IV sør for Klovningen. Mellom $61^{\circ} 56'$ N (Klovningen) og $58^{\circ} 16'$ N (Sira) øst for en linje 40 n. mil fra grunnlinjene, har en derfor hatt forbud mot å fiske all sild med not og trål om vinteren. I 1995 ble forbudet notifisert også overfor utenlandske fartøy.

Det er verd å minne om at tilgjengeligheten for nordsjøsil synes å være dårlig. Det er derfor betydelig risiko for at fartøy kan fristes til å fiske norsk vårgytende sild og melde den inn fra statistikkområde IVa som nordsjøsil. Både klare grenser, «buffer»-soner og overvåking på havet kan derfor være nødvendig.

Fiskeridirektoratet har forelagt spørsmål om neste års fiske for Havforskningsinstituttet. Når det gjelder den sydlige grensen uttaler instituttet i brev av 29.11.95 (./) bl.a.:

«Imidlertid, sildelarvefordelinger fra april 1995 indikerer at hoveddelen av silda som var registrert mellom $61^{\circ} 30'$ N og $61^{\circ} 56'$ N (og hovedsakelig mellom grunnlinjen og fiskerigrensen (12 n.mil) gytt i dette området. Det kan derfor argumenteres for å se på området mellom $61^{\circ} 30'$ N og $61^{\circ} 56'$ N som en særlig forlengelse av de nordlige gytefelt, selv om sannsynligheten for å beskatte sild på veg til Karmøyområdet vil øke jo lenger sør en kommer.

Det har de siste år vært gitt adgang til å fiske et visst kvantum sild på Karmøyfeltene, og dersom en i 1996 ikke tar sikte på et maksimalt vern (totalforbud) av Karmøysildkomponenten bør en kunne vurdere om det ovennevnte område bør åpnes for fiske.»

Havforskningsinstituttet synes å argumentere for en enten- eller løsning. Problemet ved Olderveggen m.v. i 1995 var av en slik art at en med grunnlag i instituttets uttalelse må kunne vurdere å juster grensen mellom reguleringsområdene for de to sildefiskerier.

Utbredelsebeskrivelsen er ikke av en slik art at den berører utenlandske fartøys fiske, i det angjeldende område bare er åpent for norske fartøy, jfr. fiskerigrenselovens § 3.

Fiskeridirektøren foreslår fortsatt forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for Klovningen (artsforbud).

Videre foreslås det at det fra 1. januar og frem til 1. mai er forbudt å fiske sild innenfor 40 mil fra grunnlinjene mellom 61° 56' N (Klovningen) og 58° 16' N (Sira).

Det foreslås at det likevel er adgang til å fiske norsk vårgytende sild sør for Klovningen i følgende område frem til 1. mai:

- Fra 61° 56' N innenfor 12 nautiske mil til 61° 30' N , og videre

- Fra 61° 30' N innenfor grunnlinjene til 61° N.

5.2. Kystfiske på et begrenset kvantum nvg-sild sør for 61° N innenfor grunnlinjene.

I 1995 fisket kystfartøygruppen en mindre del av tillatt kvantum norsk vårgytende sild i Karmøykassen, hvilket tyder på dårlig tilgjengelighet.

Fiskeridirektøren viser til Havforskningsinstituttets brev av 29. november 1995 hvor det bl.a. heter:

«Det var lite gytesild på feltene ved Karmøy i 1995. Gytingen ved Karmøy har ikke, siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. I 1993-1995 har gytefeltene av norsk vårgytende sild gjennomgått en forskyvning mot nord, fra Møre mot Halten og Røst. Det er særlig de rekrutterende årsklasser som har gytt i de nordlige områder. I dette perspektivet er det ikke gode utsikter for gyting i områdene ved Karmøy.

HI kan ikke kvantifisere betydningen gytingen på Karmøyfeltene har hatt i tidsrommet 1989 - 1983, men generelt kan en si at det har vært registrert relativt lite sild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1996, bør disse beskyttes. HI vil derfor foreslå at en inntil videre har forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for 61° N«.

Fiskeridirektøren viser til Havforskningsinstituttets anbefaling om at eventuell vandring av norsk vårgytende N i 1996 bør beskyttes. Dersom kommersielle forekomster skulle vandre sør for 61° N i 1996 bør en forby fiske frem til 1. mai.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 61° N innenfor grunnlinjene i 1996. Videre foreslår Fiskeridirektøren at området tilbakeføres til reguleringsbestemmelsene for nordsjøsild fra 1. mai.

6. REFORDELING/STANS I FISKET

Fiskeridirektøren foreslår som tidligere at fartøyskvotene til ringnotfartøy som ikke har startet fisket innen 1. oktober blir opphevet. Fiskeridirektøren kan reforedele kvotene på de deltagende fartøy.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra kravet om deltakelse før 1. oktober i havaritifeller.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket, kan Fiskeridirektøren etter 1. desember oppheve alle fartøyskvotene for ringnotfartøy og gruppekvoten for trålerne.

Fiskeridirektøren kan stoppe fiske i hvert av de nevnte områder når gruppekvoten, eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin fartøy- eller maksimalkvote.

6. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 1. januar 1996.

Viggo Jan Olsen viste til at Knut Torgnes fra Norges Sildesalgslag var invitert som Fiskeridirektørens rådgiver. Han spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet.

Han orienterte så om kvotegrunnlaget, og viste til at norsk bruttokvote i 1996 ville være 90.000 tonn i Nordsjøen, 16.000 tonn i Skagerrak og 6.200 tonn vest av 4° V, totalt 112.970 tonn. Til fratrekk fra dette kommer overføringer til tredjeland.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at den norske andelen av nordsjøsil i 1996 fordeles med en avsetning på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7% av norsk kvote til trålgruppen og at det resterende går til ringnotgruppen. Det var videre enighet om at kystfartøygruppens avsetning på 7.000 tonn i en reguleringssammenheng blir fordelt med 5.000 tonn på Nordsjøen og 2.000 tonn på Skagerrak.

Viggo Jan Olsen viste til sitt forslag om at fartøy som deltar i kystfiske blir regulert med en maksimalkvote på 400 tonn.

Otto Benjaminson bemerket at 1995 var første året at kystgruppen hadde overfisket sin avsetning. Han var derfor noen overrasket over at Fiskeridirektøren ville redusere maksimalkvoten. Han viste til at de aktuelle fartøyene sliter tungt, og ba Fiskeridirektøren om å ha «is i magen» og holde på 500 tonn som maksimalkvote. Han sa videre at det var ingenting som tydet på en ekspansjon i gruppen. Han la frem Norges Fiskarlag sitt forslag om en maksimalkvote på 500 tonn.

Viggo Jan Olsen viste til at det i 1995 bare var ett fartøy som hadde fisket over 400 tonn.

Otto Benjaminson sa at dette ikke endret hans forslag, og mente at det totalt sett bare var snakk om noen få hundre tonn. »Dette hadde også noe å gjøre med å holde troen opp».

Peter Gullestad sa at det er mulig at dette ikke ville ha noen effekt, men et slikt rimelig tak på maksimalkvoten som foreslått av Fiskeridirektøren, kan forhindre at det blir krav om strengere regulering i kystfartøygruppen i 97- sesongen.

Otto Benjaminson svarte at han ikke hadde full oversikt, men at det ikke var tegn til ekspansjon i gruppen.

Knut Torgnes bekreftet at det ikke var tegn til ekspansjon i gruppen.

Viggo Jan Olsen spurte da om det var mulig å bli enig om en maksimalkvote på 450 tonn. Det ble enighet i Reguleringsrådet om en maksimalkvote på 450 tonn sild til fartøy som deltar i kystfartøygruppen.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om konsumpåbud eventuelt anvendelse til agn, for fiske i kystfartøygruppen innenfor grunnlinjene, og at Fiskeridirektøren eventuelt kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

Rolf Domstein ville ha en generell diskusjon om anvendelse av råstoffet, og viste til at en sterk kvotenedgang ville gjøre silda verdifull. Han mente at sild kunne bli mangelvare i en periode, og han villederfor foreslå et totalforbud mot oppmaling av sild i 1996.

Viggo Jan Olsen viste til at hans intensjon er at all sild skal gå til konsum, med muligheter for å kunne dispensere.

Rolf Domstein viste da til at noen fartøy legger seg på et rent oppmalingsfiske.

Otto Benjaminson sa at han ikke var kjent med at noen i kystfartøygruppen hadde fisket direkte til oppmaling.

Rolf Domstein viste da til et eksempel hvor et fartøy tok restkvoten til mel og olje, forde det ikke var tid til å fiske til konsum.

Oddmar Hatlevik hevdet at det skapte mer verdi å male opp silda til laksefor enn å levere den til konsum.

Rolf Domstein svarte at dersom det regnestykket skulle bli riktig, måtte en forutsette at det var mangel på laksefor, og at dette ikke kunne kjøpes fra utlandet. Han pekte på at ingen av disse forutsetningene var tilstede, og han hevdet at verdiskapningen var på mellom 1 og 2 kroner pr. kilo for anvendelse til mel og olje og ca. kr. 2,50 for konsum.

Oddmar Hatlevik mente at fiskerne måtte få frihet til å velge levering i markedet

Rolf Domstein fortsatte da med at en ikke kom utenom at verdiskapning måtte være en del av vurderingene i reguleringene, og derfor også i Reguleringsrådet. Verdiskapning var ellers et stadig viktigere aspekt. Han mente at en i dette tilfelle måtte legge avgjørende vekt på det. Reduksjonen i makrellkvotene i 1996 kunne føre til at konsumindustrien ville mangle råstoff i 1996.

Viggo Jan Olsen konstaterte etter denne mer prinsipielle diskusjonen, at det var enighet om forslaget om at det blir satt krav til levering til konsum eller agn i kystfiske innenfor grunnlinjene, og at Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at vilkårene for deltakelse blir opprettholdt i 1996 som i 1995.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det også for deltakelse med garn i 1996 settes vilkår om merkeregistrering, at fartøyet er under 27,5 meter, og at høvedsmannen må være manntallsført, og at bestemmelsene fra 1995 om fritidsfiske videreføres, slik at fritidsfiskere kan drive fiske etter sild til konsum eller agn til egen husstand med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre (hekling). Videre var det enighet om at fiskere som står på blad A i fiskermanntallet kan fiske sild med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

For fiske i trålgruppen var det enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektøren forslag til regulering, men Rolf Domstein viste også her til konsumkravet for et direkte trålfiske etter sild.

Fiskeridirektørens forslaget fikk derfor et tillegg, slik at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne, fortrinnsvis slik at en størst mulig del går til konsum.

Viggo Jan Olsen gikk så over til sine forslag til regulering av fisket i ringnotgruppen, og det var enighet om at ringnotfiske blir regulert med separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° V.

Det var enighet om at fartøyskvotene i ringnotgruppen blir utregnet etter «Universalnøkkelen», og Fiskeridirektøren bemerket ellers at en nå går over til å regne kvoter i tonn i stedet for hektoliter. Det betyr at fartøyenes basiskvote blir omregnet fra hektoliter til tonn med en omregningsfaktor lik 0,1.

Det var ellers enighet om Fiskeridirektørens forslag til vilkår for deltakelse i 1996.

Rolf Domstein viste til Fiskeridirektørens forslag til konsumkrav ved et eventuelt fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V, begrunnet i EU,s regelverk, og mente at det burde være konsumkrav for fiske også i NØS.

Viggo Jan Olsen påpekte at denne flåtegruppen allerede er rimelig opptatt av å levere til konsum, og at over 75% av ilandbragt kvantum ble levert til konsum i 1995.

Rolf Domstein sa at fra hans side var dette også en prinsipp sak. Det er uheldig at enkelte fiskere skal få velge selv, uavhengig av samfunnets behov.

Knut Torgnes mente at det fra et omsetningsståsted er en fordel at det er alternative markeder. Hvis konsumindustrien er på markedet og villig til å betale det silda koster, vil de få levering.

Viggo Jan Olsen oppsummerte Rolf Domsteins forslag, og det ble foretatt avstemming på om det skulle fastsettes et generelt konsumpåbud for sild.

Domsteins forslag fikk 2 stemmer (Rolf Domstein og Hans Johan Dahl). Fiskeridirektørens forslag fikk 8 stemmer (Viggo Jan Olsen, Peter Gullestad, Otto Benjaminson, Ole Strand, Reidar Johansen, Thor Wold, Jostein Bergvoll, og Olav Bjørklund). Roald Vaage og Arne Eggereide avstod fra å stemme.

Viggo Jan Olsen refererte så sitt forslag om områdebegrensning i fisket av hensyn til de sørlige gyterne av norsk vårgytende sild, og henledet oppmerksomheten på kartvedlegget.

Otto Benjaminson viste til at dette spørsmålet også var oppe i Reguleringsrådet da reguleringen for 1995 ble diskutert. Da ble det etterlyst data fra forskerne som kunne forsvare en slik områdebegrensning. Han mente at det ikke forelå noe som dokumenterte effekten av en slik regulering. Den eneste effekten var å tvinge fiskerne nordover, og med tanke på det dårlige være på Stad var dette en uheldig reguleringseffekt.

Peter Gullestad viste da til kartet, og gjorde oppmerksom på at det var mulig å fiske NVG-sild ned til 61° N - men da innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene. Fiskeridirektøren vil følge Havforskningsinstituttet her, og registrerer at Norges Fiskarlag/Otto Benjaminson ikke trodde at dette hadde noen verdi. Han mente at Otto Benjaminson gikk noe langt når han sa at han «ikke ville ha mer av dette tullet».

Viggo Jan Olsen viste til at det var stor glede da silda gyttet på Karmøyfeltene for noen år siden, og mente at denne bestanden måtte sikres.

Otto Benjaminson presiserte at han ikke hadde sagt at det ikke skulle gytes sild på Karmøy. Han viste imidlertid til at det ikke kunne påvises noen effekt. Dette er ikke så spesielt, da det også fiskes på andre gytefelt. Denne problemstillingen er så dramatisk at det betyr fiske eller ikke fiske for enkelte båter. Silda går dessuten så lang inn i dette området at den kan låssettes.

Roald Vaage mente at Otto Benjaminson hadde en veldig kortsiktig argumentasjon. For å få sild på tareblad, må en få sild til å gyte. Han mente at dersom fiskerne var tålmodige, ville det senere bli en mulighet å fiske sild i dette området. De små fangstene i 1995 indikerer at den sørlige bestanden nå var liten.

Otto Benjaminson spurte hvilke effekt fiske på Karmøyfeltet har på Karmøy komponenten.

Roald Vaage svarte at det er vanskelig å måle effekt, men dersom det blir et særlig innsig, er det uheldig å drive et storstilt fiske på det.

Viggo Jan Olsen viste til at det i 1995 bare ble fisket 850 tonn i dette området, noe som tyder på lite sild. Han viste ellers til at det forelå to forslag, henholdsvis Fiskeridirektørens og Otto Benjaminson forslag om en regulering tilsvarende som i 1995.

Otto Benjaminsons forslag fikk 5 stemmer (Ole Strand, Otto Benjaminson, Reidar Johansen, Jostein Bergvoll og Rolf Domstein) Fiskeridirektørens forslag fikk 7 stemmer (Viggo Jan Olsen, Peter Gullestad, Hans Johan Dahl, Roald Vaage, Arne Eggereide, Olav Bjørklund og Thor Wold).

Det var ellers enighet om Fiskeridirektørens forslag til refordeling og stans i fisket samt åpningsdato i 1996.

3.5.8 Herring in Sub-area IV, Division VIIId and Division IIIa (autumn-spawners)

(Tables 3.5.8.1-6)

3.5.8.a Total stock complex

Catch data for Sub-area IV and Division VIIId:

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	ACFM Indgs.	ACFM catch
1987	610	600	625	625
1988	515	530	698	698
1989	514	514	696	700
1990	403	415	544	553
1991	423	420	561	566
1992	406	430	544	549
1993	340 ¹	430	521	524
1994	346 ¹	440	465	468
1995	429 ²	440		
1996	228			

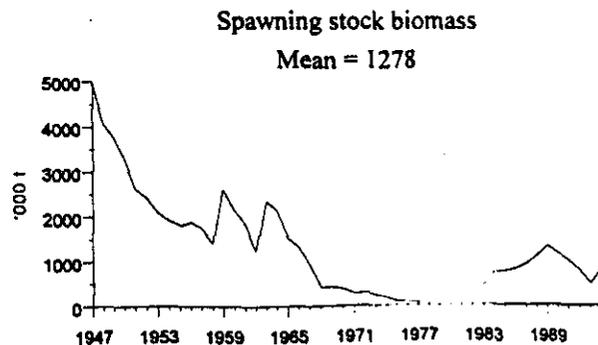
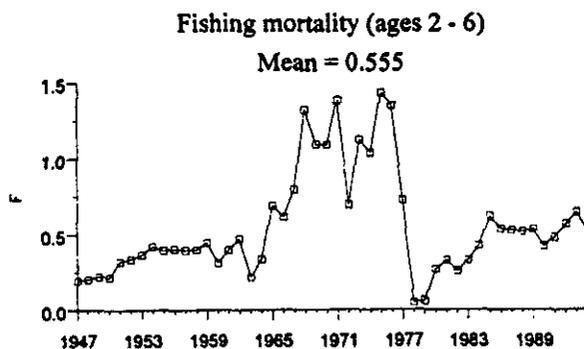
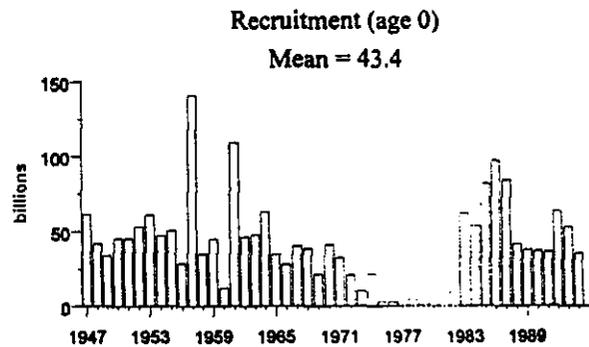
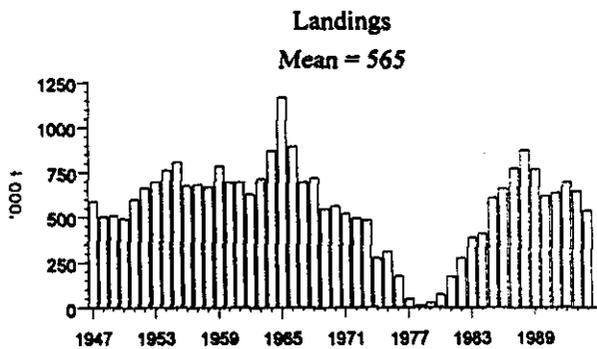
Weights in '000 t. ¹ Catch in directed fishery corresponding to $F = 0.3$. ² Catch in directed fishery at *status quo* F.

Details of catch by fleet, stock and area are provided in Table 3.5.8.6.

Historical development of the fishery: Stock depletion in the 1970s resulted in closure of the fishery and was followed by recovery. Herring are taken in the North Sea in a directed trawl and purse seine fishery (fleet A), and as by-catch in a small mesh industrial fishery (fleet B). Juvenile herring are taken in the Kattegat and Skagerrak. The directed North Sea fishery has been managed by TACs since reopening in 1981, but catches have consistently exceeded recommended TACs.

State of stock: This stock is now considered to be outside safe biological limits. SSB has declined since 1989 and the most recent assessment indicates that it has fallen below 800,000 t – the level which is considered to be the minimum biologically acceptable level (MBAL) for this stock. Exploitation has been high since the early 1980's, and since 1990 has caused erosion of the older stock so that the fishery has again become dependent upon recruiting year classes. There is evidence of reduced recruitment in this stock when SSB is below 800,000 t.

Details are given in Table 3.5.8.a.1.

Forecast for 1996: The forecast is given for North Sea autumn spawners by the following fleets in the North Sea and Division IIIa combined:

a : Directed herring fisheries (mainly for human consumption) in the North Sea.

- b: Small mesh fisheries in the North Sea
- c: Human consumption fisheries in Division IIIa
- d: Mixed clupeoid fisheries in Division IIIa
- e: Other industrial fisheries in Division IIIa

Basis : F(95)=F(94)=0.53; Catch(95); Fleet A=443; B=79; C=36; D=12; E=29;
Total Catch(95)=599; SSB(95)=764

	F(96) multiplier rel. to F(94) by fleet					F ₂₀ (96)	Catch (96) by fleet					SSB (96)
	a	b	c	d	e		a	b	c	d	e	
A	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1019
B	.5	.5	.5	.5	.5	0.27	235	40	21	6	16	857
C	.5	.5	1	1	1	0.27	233	40	37	12	30	853
D	.5	1	1	1	1	0.28	232	78	37	12	30	849
E	1	1	1	1	1	0.53	418	76	37	12	29	721
F	1.2	1	1	1	1	0.64	482	76	37	12	29	675

Medium-term considerations: Medium-term projections (see Figure on next page) indicate that the stock has a very high probability of remaining below MBAL at current exploitation levels. A substantial (50%) reduction by major fleets (A and B) is projected to result in a 70% probability that SSB would increase above MBAL in 1997. Reduction in by-catch in the industrial fleets is projected to have relatively little impact on SSB growth in the short term, and will not be sufficient to increase SSB to a level above MBAL in the medium term. Reduction of catch in the human consumption fleet (A) is required to improve the probability of achieving MBAL in the medium term.

Management advice: ICES recommends a significant reduction in exploitation in order to rebuild SSB and suggests that F in 1996 be reduced by at least 50% of levels observed in 1994. The corresponding catches are given in the Forecast Table above.

Special comments:

1. The assessment in 1995 was calibrated with a modified acoustic survey series in which two years, considered to be anomalous, had been removed. This, combined with results from the 1994 fishery and surveys resulted in a more pessimistic view of the resource than the previous assessment. Preliminary results from the 1995 surveys support this conclusion.
2. By-catches of juvenile herring in the small-meshed sprat fishery, which reached high levels in 1992-1993, declined significantly in 1994. It is not clear whether this reduction was due to increased enforcement of existing by-catch

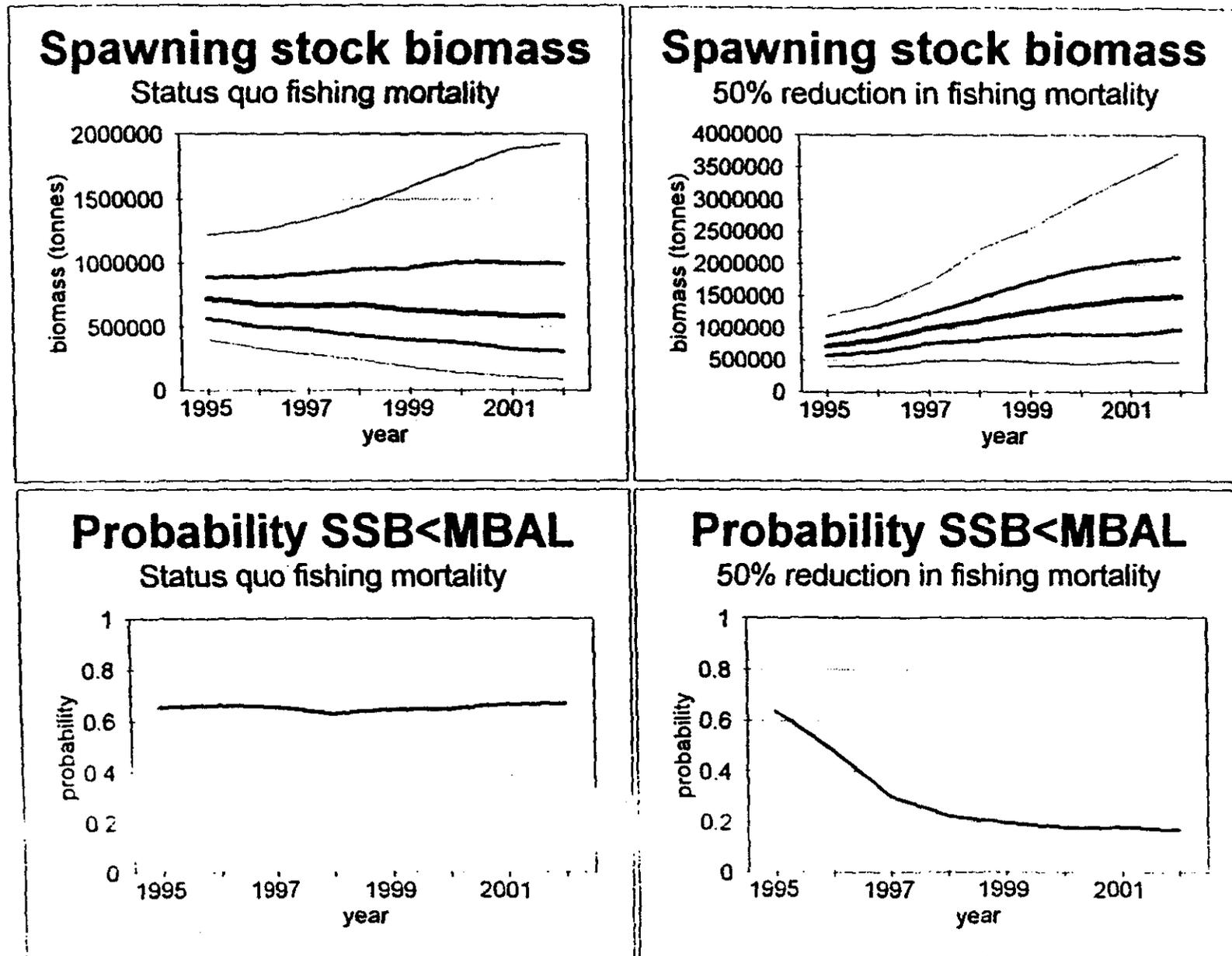
regulations, or to an increased abundance of sprat. Preliminary results suggest that they may have increased again in 1995. ACFM reiterates concern expressed previously about the negative impact of juvenile bycatch on loss of yield in directed fisheries and on the spawning stock biomass.

3. Given the complexity of the North Sea herring fishery, the number of possible scenarios of catch options by fleet and area is high. ACFM would welcome additional guidelines from managers on management objectives for this stock and on which catch options should be investigated in the future.
4. Misreporting of catches causes severe problems in the assessment of the North Sea stock and of stocks in adjacent areas.
5. Available information on the fungus disease *Ichthyophonus* sp., which was identified in 1991, indicates a continued decline in prevalence.
6. Low mean weights in 1993 had a large effect on biomass in that year.

Data and assessment: Analytical assessment based on landings and surveys. Termination of herring larval surveys in 1993 has reduced the number of available index series.

Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62°N, March/April 1995 (C.M.1995/Assess: 13).

Fig. . North Sea Herring. Medium term projections. The spawning stock biomass plots show the 5,25,50,75 and 95 percentiles.

3.5.8.b Herring in Divisions IVc and VIId (Downs herring)

Catch data: (Table 3.5.8.5-6)

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Disc. slip.	ACFM catch
1987	10	40		45
1988	15	30		52
1989	30	30	1	79
1990	30	30	5	61
1991	50-60	50	3	61
1992	54	50	2	74
1993	50	50	2	85
1994	50	50	2	73
1995		50		

Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Catches increased after reopening of the fishery in 1981 to peak in 1993 at the highest level since 1964. The catches have been higher than the agreed TAC since 1987 and the catch in 1994 was about 40% above the agreed TAC.

State of stock: The current state of the stock is not known.

Forecast for 1996: No separate forecast is made for this stock which is included in the forecast for the total North Sea.

Management advice: The stock is assessed as part of the total North Sea and the management advice is given in Section 3.5.8.a.

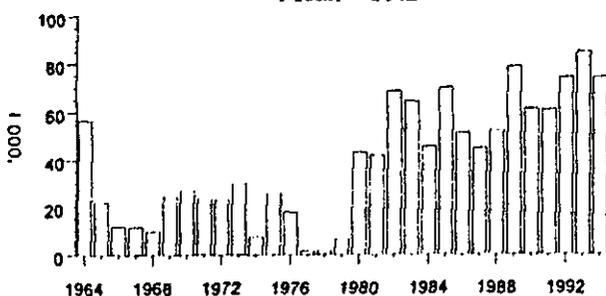
Special comments: Discrete spawning grounds and seasonal increase the susceptibility to stocks in this area to environmental conditions and fishing.

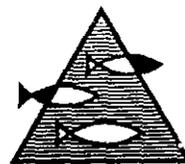
Data and assessment: Catch-at-age data were provided, but no assessment was made. As catches for these stocks cannot be separated from others in the North Sea, and there is no suitable fishery-independent index of abundance. Until recently, larvae surveys provided information on this spawning component, but coverage has been reduced and this information can no longer be used for assessment.

Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62°N, March/April 1995 (C.M.1995/Assess:13).

Landings

Mean = 39.2

Fiskeridirektoratet

Her

FISKERIDIREKTORATET

29. NOV 95

SAKSNR. BOX NR.

4420/95

1

29.11-95

Deres referanse:

Vår referanse:

Bergen.

SPØRSMÅL VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996

Viser til telefax 31.10-95.

A) Bestandssituasjonen

I November 1995 ble et notat vedrørende "Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild" utarbeidet av en arbeidsgruppe med deltagere Havforskningssinstituttet (HI), Fiskeridirektoratet og Norges handelshøyskole. For detaljer vedrørende bestandsestimat og prognose vises til dette notatet.

B) Begrensning av fisket i områder med svært tette forekomster.

Det er vinteren 1995/1996 forventet at norsk vårgytende sild vil opptre i tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene. Vinteren 1994/95 fikk HI mange henvendelser (telefon, presse, kontrollverket) om betenkelige forhold vedrørende utøvelse av fisket i overvintringsområdene. Henvendelsene gjaldt særlig slipping (i forskjellige faser av fiskeoperasjonen) og notsprengning. Slipping skal ha forekommet når den enkelte fisker ikke var fornøyd med størrelsessammensetningen.

I en periode framover, med betydelig innslag av førstegangsgytere i bestanden, vil det bli langt vanskeligere enn tidligere å få rene fangster av sild av høyeste prisgruppe (gruppe III, dvs 3 sild pr kilo). Dette forhold vil kanskje kunne føre til slipping av fangst, slik henvendelsene til HI vinteren 1994/95 gir antydning om. Imidlertid, slipping av fangst bør ikke tillates, da dette skader mye sild. Det gjelder i særlig grad i overvintringsområder hvor silda har høyt fettinnhold og lett vil kunne miste skjell. Videre har låssetting vist seg å kunne medføre tilleggsdødelighet av sild og må begrenses mest mulig.

Fisket i overvintringsområdene må derfor overvåkes nøye. Dagforbudet mot notfiske på gytefeltet bør ikke oppheves før etter en nøye vurdering.

C) Reguleringer sør for 61° 56'N.

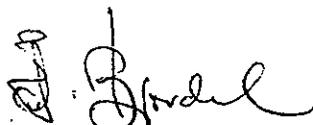
Det var lite gytesild på feltene ved Karmøy i 1995. Gytingen ved Karmøy har ikke, siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. I 1993-1995 har gytefeltene av norsk vårgytende sild gjennomgått en forskyvning mot nord, fra Møre mot Halten og Røst. Det er særlig de rekrutterende årsklasser som har gytt i de nordlige områder. I dette perspektivet er det ikke gode utsikter for gyting i områdene ved Karmøy.

HI kan ikke kvantifisere betydningen gytingen på Karmøyfeltene har hatt i tidsrommet 1989-93, men generelt kan en si at det har vært registrert relativt lite sild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1996, bør disse beskyttes. HI vil forslå at en inntil videre har forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for 61°N.

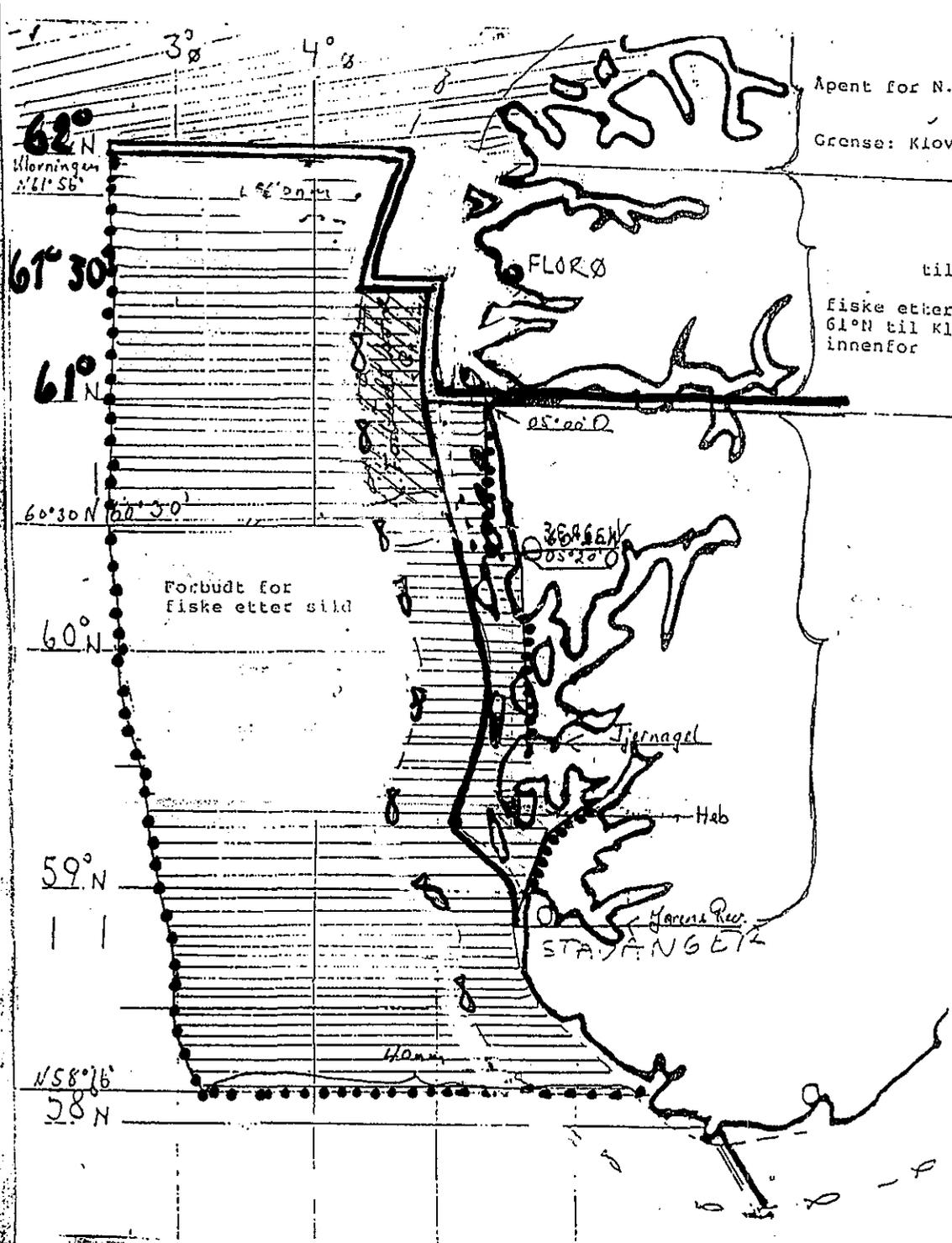
Virkingen av et eventuelt vern av denne komponenten vil bli sterkt redusert dersom det ikke innføres restriksjoner av fisket på vandringsrutene fra 61°56'N og sørtill gytefeltene ved Karmøyområdet. Med basis i dette var det i 1995 forbud mot å fiske sild fra grunnlinjen og 40 nautiske mil vestover i området mellom 58° 16' N og 61° 56'N.

Imidlertid, sildelarvefordelinger fra april 1995 indikerer at hoveddelen av silda som var registrert mellom 61°30'N og 61°56'N (og hovedsakelig mellom grunnlinjen og fiskerigrensen (12 nmi) gytt i dette området. Det kan derfor argumenteres for å se på området mellom 61° 30'N og 61° 56'N som en sørlig forlengelse av de nordligere gytefeltet, selv om sannsynligheten for å beskatte sild på veg til Karmøyområdet vil øke jo lengre sør en kommer. Det har i de siste år vært gitt adgang til å fiske et visst kvantum sild på Karmøyfeltene, og dersom en i 1996 ikke tar sikte maksimalt vern (totalforbud) av Karmøysildkomponenten bør en kunne vurdere om det ovennevnte området bør åpnes for fiske.

Områdene sør for 61°N (innenfor grunnlinjen) bør ikke åpnes for kystsildfiske (Nordsjøreguleringer) før 1 mai. I 1992 og 1993 var denne overføringsdato 15.4 og 20.4 henholdsvis, og i begge disse årene besto fangstene av kystsildfisket fram til 1 mai stort sett av norsk vårgytende sild.

Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

Åpent for N.V.G.-sild
 Grense: Klovningen N 61°56'

til 3/04 kan farte
 Fiske etter N.V.G.-sild fra
 61°N til Klovningen 61°56'
 innenfor

Forbudt for
 fiske etter sild

62°N
 Klovningen
 N 61°56'

61°30'

61°N

60°30' N 60°30'

60°N

59°N

1 1

158°16' 58' N

FLORØ

BERGEN
 05°20'0

Tjønagel

Hø

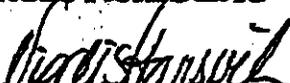
STAVANGER

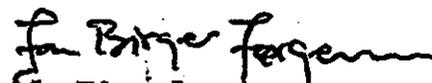
Hø

Norges Fiskarlag understreker at dette er fullstendig uakseptabelt, og at en fortsettelse av dette fisket kan føre til et sammenbrudd i bestanden.

Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene nå intensiverer arbeidet for å bringe uttaket av Nordsjøsildebstanden under kontroll.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 14/95

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL FØRSTE HALVÅR 1996.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentet der det heter:

1. TIDLIGERE ÅRS MAKRELLFISKE I FØRSTE HALVÅR.

I årene frem til og med 1990 var fisket etter makrell i første halvår bare åpent for kystfartøy. Med kystfartøy regnes her notfartøy under 21,35 meter samt fartøy under 27,50 meter som fisker med garn og snøre. For utøvelsen av kystfisket har det vært stilt konsumkrav første halvår.

Fra og med 1991 ble fisket åpnet ved årets begynnelse også for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som tilfredsstilte deltagelseskriteriene. Fisket for ringnotfartøy over 21,35 meter har vært åpent fra årets begynnelse i ICES område IVa nord for 59°N og i VIa nord for 56°30'N (i 1995 også i VII d, e, f og h).

Konsesjonspliktige ringnotfartøy har i praksis kunnet fiske innenfor en maksimalkvote på 600 tonn, mens ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter har fisket innenfor en maksimalkvote på 400 tonn. I 1994 ble imidlertid maksimalkvoten økt til 1.000 tonn for alle ringnotfartøy over 21,35 meter med rett til deltagelse. Det enkelte fartøys fangst har gått til fradrag på fartøyskvoten for hele året. Fartøyskvoten fastsettes som kjent i forbindelse med makrellfisket for andre halvår.

2. FISKET I 1995 I FØRSTE HALVÅR.

I 1995 deltok i alt 5 ringnotfartøy i fisket første halvår og det ble fisket omlag 1.200 tonn makrell. I første halvår 1994 ble det til sammenligning fisket omlag 4.200 tonn (10 fartøy deltok i 1994).

Mens fisket i 1992 og 1993 utelukkende foregikk vest av 4°V, foregikk fisket i 1994 både vest av 4°V og i EU-sonen av Nordsjøen. I 1995 har imidlertid fisket i all hovedsak foregått i norsk sone av Nordsjøen. Ringnotfisket etter makrell første halvår har altså i løpet av de siste årene endret karakter fra å være et fiske som utelukkende foregikk i EU farvann til i 1995 å være et fiske som i all vesentlighet ble utøvd i Norges økonomiske sone.

Som i tidligere år ble ringnotfisket også i 1995 midlertidig stengt. Fisket var stengt i perioden fra 30. juni til 21. august.

3. REGULERING AV MAKRELLFISKET FØRSTE HALVÅR 1996.

3.1. Fiskeridirektørens vurdering av et fiske første halvår.

Et vinterfiske er biologisk mer uheldig enn et sommer- og høstfiske. Dette har fremgått av flere uttalelser fra Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektørens prinsipale syn er derfor at det ikke bør åpnes for havmakrellfiske i første halvår. På bakgrunn av næringens ønske om åpning allerede fra årsskiftet i tidligere år, og de relativt små fangstene som er blitt fisket i første halvår de siste årene, finner Fiskeridirektøren likevel å kunne gå inn for et fiske i første halvår.

3.2. Den biologiske situasjonen for makrell.

Bestandssituasjonen for makrell er i følge havforskerne svært dårlig. Gytebestanden er i 1995 anslått å være på omlag 2,1 millioner tonn. For å kunne gjenoppbygge og opprettholde en gytebestand på minst 2,3 millioner tonn, som regnes å være et minimumsnivå for gytebestanden, anbefaler ACFM for 1996 en reduksjon i fiskedødelighet på mellom 60%-80% sammenlignet med 1994. I prinsippet vil dette kunne resultere i en totalkvote et sted mellom 150.000 - 300.000 tonn.

Reduksjonen i totalkvoten for makrell som er anbefalt av forskerne må i praksis innebære at maksimalkvotene for ringnotfartøy i første halvår i 1996 må reduseres sammenlignet med i 1995. En vil ellers kunne risikere at maksimalkvotene for de minste fartøyene for første halvår kan bli større enn hva som vil bli fartøyenes fartøykvoter totalt for 1996. Av den grunn finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å vente inntil Norges makrellkvote for 1996 foreligger før maksimalkvotene for ringnotfartøy over 21,35 meter fastsettes.

3.3. Avtalesituasjonen for 1996.

Først når kvoteavtalene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene for 1996 foreligger vil Norges makrellkvoter for 1996 være klare. Dette vil det bli orientert nærmere om på møtet i Reguleringsrådet.

En forutsetter at kvoteavtalene er klare før årsskiftet. Dersom det ikke skjer, vil Fiskeridirektøren foreslå å avsette en midlertidig autonom norsk makrellkvote som må fiskes i Norges økonomiske sone.

3.4. Kystfisket.

Kystfisket åpnes ved årsskiftet for notfartøy under 21,35 meter samt fartøy under 27,5 meter som fisker med garn og snøre.

Det settes konsumkrav i kystfisket første halvår.

Det enkelte fartøys fangst i første halvår går til fradrag på den maksimalkvote fartøyet tildeles totalt for 1996.

3.5. Ringnotfartøy over 21,35 meter.

Fisket åpnes ved årsskiftet for konsesjonspliktige ringnotfartøy og for ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som har deltatt i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62°N i minst ett av årene 1993 - 1995 og fartøy som har fått rett til deltakelse i fisket jfr. Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfiske og nordsjøsildfiske i 1992.

Det settes konsumkrav i fisket første halvår.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette maksimalkvoter for konsesjonspliktige ringnotfartøy og for ringnotfartøy mellom 21,35 - 27,50 meter største lengde for første halvår i 1996.

Det enkelte fartøys fangst går til fradrag på den fartøykvote fartøyet tildeles totalt for 1996.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å gi nærmere avgrensning av et totalkvantum for første halvår i 1996.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet.

Det var ingen merknader, og han konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket i første halvår 1996.

Peter Gullestad viste til at det ikke var foreslått kvantum for maksimalkvote i første halvår, men at det ut fra beregnet norsk kvote måtte kunne forventes en maksimalkvote på 400 tonn for de konsesjonspliktige ringnotfartøyene og 270 tonn for ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter med tillatelse til deltakelse i fiske. Han gjorde imidlertid oppmerksom på at dette var tall som Fiskeridirektoratet måtte regne på når endelig kvote for 1996 ble kjent.

3.12.3 Mackerel (Combined Southern- , Western -and North Sea- spawning components)

Introduction

The mackerel caught in North East Atlantic waters have so far been treated as three stock units, North Sea-, Southern- and Western mackerel. This stock differentiation has mainly been based upon differences in spawning areas and time as observed in egg surveys in the North Sea, Western- and Southern areas. However, overlapping in egg distributions between Southern and Western spawning areas have been observed. Tagging experiments in the North Sea and in the Western areas have revealed differences in migration patterns between North Sea and Western mackerel.

These experiments have demonstrated that there have been considerable changes in migration patterns since 1970. Due to these changes large proportions of Western mackerel are caught in the North Sea (Sub area IV) and in the Norwegian Sea (Div. IIa) in the second half of the year. Since it is impossible to split the mackerel caught in these areas by stocks all the catches have been allocated to the Western mackerel and thereby the catches of the North Sea mackerel have been included in the assessment of Western mackerel since 1988. Due to big differences in spawning biomasses this has negligible impact on the assessment of Western mackerel. The spawning biomass in the North Sea is about 3% as estimated from egg surveys of that spawning in Western areas.

In March-April 1994 about 10,000 mackerel were tagged in a Spanish tagging experiment in the South East corner of the Bay of Biscay. Within four months 67 tags were recovered. These recoveries demonstrated that mackerel migrated from the tagging area to the North Sea and Norwegian Sea and thereby mixing with North Sea and Western mackerel. Since it is impossible to split catches into the different stocks ICES decided to carry out a combined assessment of mackerel, including the North Sea-, the Southern- and the Western spawning components.

Based on egg surveys in 1995 the Western and Southern spawning components are preliminary estimated at 1.97 mill t and 330,000 t respectively. The egg surveys in 1992 and 1995 demonstrated that the spawning biomass in the Southern area are about 15% of that spawning in the Western area. The spawning area in the North Sea will be investigated in June-July 1996.

Catch data (Tables)

Year	Total				
	Rec. TAC	Agreed TAC ⁵	Official ⁴ landings	Disc. ¹ slip.	ACFM catch ²
1987		442	589	11	655
1988		610	621	36	676
1989		532	507	7	586
1990		562	574	16	626
1991		612	599	31	668
1992		707	723	25	760
1993		767	778	18	825
1994		837	792	5	822
1995		645			675 ³
1996					

¹Data on discards and slipping from only two fleets, ²Landings and discards from the areas VI, VII, VIII, and Div. IIa, IIIa, Vb, and IXa.

³ Assumed catch in 1995. ⁴As reported to ICES per Oct 1995, weights in '000 t, ⁵All areas except international waters in II

Historical development of the fishery: The historical development of the fisheries for the different spawning components are given in: Southern- (section 3.11.5), North Sea- (section 3.5.10) and Western (below) spawning components.

State of the stock: The stock may be outside safe biological limits. The time series is too short to evaluate this fully from the combined assessment, but the assessment of the Western component indicate that the SSB is at the lowest recorded level. The North Sea component was above 3 mill t in the early 1960's. No information is available on the size of the other stock components during this period.

The combined assessment indicates increasing fishing mortalities in recent years.

Forecast for 1996: The forecast for 1996 is based on mean recruitment and a catch level in 1995 of 650,000 t (VIa, VII, VIIIa,b, Vb, IIa,IIa, and IV), 608,000 t within agreed TAC's and 42,000 t outside agreed TAC's including catches in international waters. In the southern area (Div. VIIIc and IXa) mackerel are mainly taken as by catch in other fisheries and the expected catches in 1995 at the 1994 fishing level is 20,000t giving a total catch of 670,000 t of mackerel.

The 1994 year class seems to be poor but is poorly estimated.

SSB(95) = 2121, F(95) = 0.26, Basis: TAC, Catch(95) = 670, Landings (95) =

Option	Basis	F (96)	SSB (96)	Catch (96)	SSB (97)
A	0.2 F ₉₄	S 0.002		4	
		N 0.057	2071	144	2327
B	0.4 F ₉₄	S 0.003		8	
		N 0.114	2026	280	2174
C	0.6 F ₉₄	S 0.005		12	
		N 0.170	1983	409	2032
D	0.8 F ₉₄	S 0.007		15	
		N 0.227	1940	532	1901
E	1.0 F ₉₄	S 0.008		18	
		N 0.284	1899	648	1780

Weights in '000 t.

S: Southern areas (VIIc, IXa)

N: Western areas, North Sea, Skagerrak, Norwegian Sea (IIa, IIIa, IVa, Vb, VI, VII, VIIIa, b, d)

Management advice: To restore and maintain the SSB within the range observed in the short time series available ACFM recommends a significant reduction in fishing mortality.

Special comments: To restore and maintain the SSB above the historical low SSB in the time series (2.3 mill t) in ~~1.5 years~~

in 1997 the fishing mortality in 1996 has to be reduced by 80% compared with 1994, corresponding to a catch in 1996 of 4,000 t in

S-area and 144,000 t in N-area. A reduction in fishing mortality of 60% in 1996 will bring the the SSB above this level in

by the time of spawning in 1998.
~~2.5 years~~, corresponding to a catch in 1996 of 8,000 t in S-area, and 280,000 t in N-area.

Since 1985 considerable catches have been taken in international waters in the Norwegian Sea and have not been counted against any TAC. ACFM advises that the advice given applies to all areas where mackerel are caught.

Data and assessment: In considering the mackerel as one single stock, it has not been possible to carry out an assessment for the period prior 1984 because of lack of appropriate data for the Southern component. There are concern about the uncertainties in the catch figures due to underreporting of catches, discards and slipping of catches. However, so far it has been impossible to correct the catch data because of lack of information. ACFM recommends that data on discards and slipping should be provided.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:

Telefon: 73 54 58 50

Telefax: 73 54 59 90

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKEBORD

07. DES 95

SAKS NR.	DOK NR.
4582/95	1

7. desember 1995

Ark.,
JBJ

C:\winword\bret\bjub-166

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 41/95

«Regulering av fisket etter makrell 1. halvår 1996» og følgende vedtak ble fattet:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at ACFM i sin rapport har anbefalt en betydelig reduksjon i fiskedødeligheten for 1996. ACFM uttaler også at for å stabilisere nivået på gytebestanden over det historiske langtidsnivået på 2,3 mill. tonn må fiskedødeligheten reduseres med 80% sammenlignet med 1994, noe som gir en kvote for begge bestandskomponentene på 148.000 tonn for 1996.

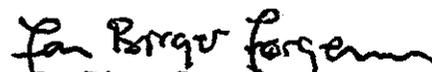
Norges Fiskarlag reagerer med bekymring på den beskrivelsen forskerne gir av bestandssituasjonen for makrell, og er enig i at det er nødvendig å redusere makrellkvoten for 1996. Norges Fiskarlag vil imidlertid understreke at det av hensyn til utøverne er nødvendig å legge opp til en gjenoppbygging over noe lengre tid enn det forskerne legger opp til.

2. Norges Fiskarlag vil sterkt understreke at EU-fartøy under utøvelsen av fisket i egen sone må underlegges samme strenge kontroll- og rapporteringsrutiner som norske fartøy i makrellfisket for å sikre at det reelle uttaket blir i samsvar med de fastsatte kvoter. I denne forbindelse vil Norges Fiskarlag bemerke at organisasjonen gjentatte ganger har fått opplysninger om at EU-fartøy driver et makrellfiske i EU-sonen hvor det er en betydelig innblanding av småfallen makrell. På denne bakgrunn krever Norges Fiskarlag at EU må innføre et minstemål på 30 cm for makrell, slik som i norsk sone, slik at dette omfatter hele bestandens utbredelsesområde. Norges Fiskarlag mener at også andre reguleringstiltak må vurderes for å verne ungfisk, f.eks. stegning av områder med for stor innblanding av undermåls fisk. Norges Fiskarlag forutsetter at disse spørsmål må tas opp med EU i de pågående kvotedrøftingene for 1996.
3. Når det gjelder reguleringen for fisket etter makrell for 1996 forutsetter Norges Fiskarlag at et endelig reguleringsopplegg for makrellfisket blir fastsatt våren 1996. Norges Fiskarlag vil likevel be om at det blir åpnet opp for et fiske etter

makrell til konsum fra 2. januar 1996, og at det blir fastsatt en midlertidig forskrift gjeldende fra denne dato, i tråd med den fastsatte forskrift for 1995.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 15/95

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996.

Sak 15/95 ble behandlet i eget møte den 19. desember 1995. Saksdokumentene var ikke tilgjengelig for Reguleringsrådets medlemmer og observatører før den 18. desember. Fiskeridirektøren la imidlertid til grunn at de fleste problemstillingene var kjent for Reguleringsrådets medlemmer på forhånd, og at det således skulle være mulig å behandle saken.

Grunnen til at denne saken ble utsatt, var for å avvente forhandlingsmøtet mellom Russland, Ferøyene, Island og Norge den 15.- 17. desember 1995. Forhandlingene skulle avklare fordelingen av kvotene for 1996. En oppnådde ikke enighet på møtet, men Reguleringsrådet fant å kunne behandle reguleringen av norsk vårgytende sild den 19. desember 1995 uten at norsk kvote var kjent. Norsk totalkvote for 1996 på 705.000 tonn norsk vårgytende sild ble fastsatt den 27. desember 1995.

Til Reguleringsrådsmøtet hadde Pål Kruger, FHL, meldt forfall. I hans sted var Per Dag Iversen oppnevnt som settere representant. Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag, hadde også forfall, og i hans sted ble Jan Birger Jørgensen oppnevnt som settere representant. Havforskningsinstituttet møtte med vararepresentant. Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget, hadde forfall.

Viggo Jan Olsen åpnet møtet med å lese opp et telefaks fra Sametinget, hvor de anmodet Fiskeridirektøren om å utsette og omberamme Reguleringsrådsmøtet, da de ikke hadde fått behandlet saken i Sametinget. Viggo Jan Olsen ba om synspunkter fra Reguleringsrådet om hvorvidt møtet skulle avholdes uten at Mary Mikalsen Trollvik var tilstede. Det var enighet i Reguleringsrådet om at møtet kunne avvikles som planlagt.

Viggo Jan Olsen orienterte Reguleringsrådet om det resultatløse møtet på Torshavn, og at konsultasjonene mellom Norge og Russland i samme sak også hadde vært uten resultat. Han sa videre at utgangspunktet bør være at fisket etter norsk vårgytende sild skal kunne starte opp årskiftet. Reguleringe av norsk vårgytende sild burde derfor behandles i Reguleringsrådet, til tross for at norsk kvote ikke var kjent. Reguleringsrådet kunne drøfte og stemme over prinsippene for regulering av fisket i 1996 slik at tallene kunne legges inn i forskriften når norsk totalkvote behandle reguleringsmoddelen, og at norsk kvote kunne legges inn i forskriften når den norske totalkvoten var avklart.

Rolf Domstein mente at det ikke var lett å gå inn i diskusjonen uten tall, da hans utgangspunkt var å sikre industrien råstoff. Han mente at et stort kvantum kunne gi fleksibilitet når det gjaldt reguleringen.

Viggo Jan Olsen sa seg enig med Rolf Domstein, men viste til at uten å kjenne kvantum måtte en gjøre det beste ut av situasjonen. Som et utgangspunkt måtte en imidlertid kunne forvente en norsk kvote som ikke var mindre enn kvoten i 1995.

Viggo Jan Olsen viste så til saksdokumentet hvor det heter:

1.1 NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1995.

1.1.1. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

I 1995 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritrållatelse
b) Loddetrållatelse

1.1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Totalkvoten var 650.000 tonn. Av dette ble Russland tildelt 100 000 tonn. Kystfartøygruppen hadde høsten 1994 fått forskuttert 25 000 tonn, som gikk til fradrag på kystfartøygruppens andel for 1995. I tillegg kunne det enkelte ringnotfartøy starte fisket på sin fartøykvote for 1996 medio desember 1995. Den norske totalkvoten på 525 000 tonn (550 000 tonn - 25 000 tonn) ble derved fordelt på fartøygruppene som følger¹:

- Kystfartøy	175.000 tonn (37%)
- Konesjonspliktige ringnotfartøy	304.500 tonn (55%)
- Trålere	45.500 tonn (8%)
<u>Totalt</u>	<u>525.000 tonn (100%)</u>

Kystfartøy.

Fartøyene ble tildelt maksimalkvoter etter største lengde. Stigen med forholdet mellom fartøyets lengde og antall enhetskvoter var den samme i 1995 som for tidligere år. Enhetskvoten var 630 hl.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert, for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 100.000 tonn av gruppeknoten før 1. september, men det ble bare fisket omlag 70.000 tonn. I 1995 var det ikke konsumpåbud ved fisket etter norsk vårgytende sild. For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde likevel Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen da det gjenstod et restkvantum på 50.000 tonn. Konsumpåbudet ble innført den 5. oktober 1995.

¹ De angitte prosentseter er regnet ut på basis av kystgruppens totale kvote på 200 000 tonn og en norsk totalkvote på 550 000 tonn.

Statistikk fra Norges Fiskarlag pr. 30. november viser at 60% av fangstene ble levert til konsum. I henhold til sluttseddelstatistikk (som dekker 82% av kvoten) leverte kystgruppen 62% av sitt kvantum i landets tre nordligste fylker, og oppnådde en gjennomsnittspris på 1,11 kr/kg. 16% av oppfisket kvantum ble levert til utenlandske (russiske) fabrikkskip.

Det var 594 godkjente fartøy i 1995 med en samlet kvote på 2.836.575 hl. 468 kystfartøy har levert norsk vårgytende sild i 1995.

Fisket ble stoppet 9. november fordi gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy ble tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 7,8. Minste ringnotfartøy hadde en fartøykvote på 19 970 hl, største ringnotfartøy hadde en fartøykvote på 39 000 hl.

I løpet av første halvår fisket ringnotgruppen omlag 75% av sin tildelte kvote. Det gjensto dermed omlag 77.000 tonn da høstfisket startet opp. Statistikk fra Norges Sildesalgslag pr 30 november viser at vel 96 % av fangstene ble levert til konsum. I henhold til sluttseddelstatistikk (som dekker ca 85 % av kvoten) leverte ringnotgruppen størsteparten av sitt kvantum til anlegg i Sør-Norge (6 % av kvantumet ble levert i landets tre nordligste fylker). Ca 8% av ringnotgruppens kvantum ble levert direkte til utlandet. Gruppen oppnådde en gjennomsnittspris på 1,53 kr/kg.

Ringnotgruppens fiske ble stoppet 2. desember 1995 da gruppekvoten var oppfisket.

Trålere.

Før fisket tok til var det mye oppmerksomhet omkring spørsmålet om deling av trålgruppen. Norges Fiskarlag foreslo at trålere under 27,5 meter skulle overføres til kystgruppen. Problemet var (og er fortsatt) at det ikke er egen konsesjonsordning for fiske med trål etter norsk vårgytende sild, og at en derfor ikke hadde forskrifter om aktivitetskrav som etter Fiskeridirektoratets vurdering gav hjemmel for å begrense deltakelsen ut fra tidligere deltakelse. Et sentralt problem i Fiskarlagets forslag for 1995 var hvor stort kvantum trålere som ble overført til kystfartøygruppen skulle ta med seg fra trålerne gruppekvote. Med et potensiale på ialt 200 fartøy med nordsjø- eller loddetrållatelse ville det være usikkert hvor mye trålerne gruppekvote ville bli redusert med. Det ble derfor fastsatt bestemmelser om egen gruppekvote for fiske med trål også for 1995. Med grunnlag i et nytt forslag datert 06.01.95 fra Norges Fiskarlag fremmet Fiskeridirektoratet likevel forslag om en slags delingsmodell 12.01.95. Fiskeridepartementet valgte imidlertid å fastholde ordningen med en gruppekvote for trålerne, hvilket var på linje med Fiskeridirektoratets prinsipale vurdering.

Under fisket med trål etter norsk vårgytende sild i 1995 hadde en for første gang differensierte maksimalkvoter. I og med de nye målereglene ble det fastsatt bestemmelser i h.t. fartøyets rommål:

fartøy med bruttotonasje under 200 tonn,	600 tonn
fartøy med bruttotonasje mellom 200 og 299,	650 tonn
fartøy med bruttotonasje på 300 og over,	700 tonn

19.01.95 økte Fiskeridepartementet maksimalkvotene til hhv. 830, 880 og 930 tonn. Dette innebar en kraftig overregulering, og gruppekvoten var oppfisket 26. januar.

Statistikk fra Norges Sildesalgslag viser at i 1995 ble vel 95 % av trålerne fangster levert til mel og olje. I henhold til sluttseddelstatistikk leverte trålgruppen 60 % av sitt kvantum til anlegg i Nord-Norge. Gruppen oppnådde en gjennomsnittspris på 0,92 kr/kg. 73 trålere deltok i fisket.

1.1.3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

Silda vandret ut av Ofoten og Tysfjord i løpet av januar 1995. Gytingen foregikk fra Karmøyområdet i sør til Vesterålsbankene i nord. Bedømt ut i fra larvemengdene ser det ut som om tyngdepunktet i gytingen i 1995 har vært i Haltenbank-Skinnabankområdet.

Etter gytingen vandret silda vestover, og beitingen i 1995 har som tidligere år foregått i Norskehavet. I april ble silda registrert i internasjonalt farvann i Norskehavet ("Smutthavet"), og i mai oppholdt en større del av bestanden seg noe lengre sør (i færøysk sone) enn hva tilfellet var i 1994. Fra slutten av mai trakk silda nordover og seinere nordøstover på sin beitevandring. I september ble voksen sild registrert i Vestfjorden og i begynnelsen av oktober i Tysfjorden. Der er ikke rapportert om overvintrende sild i andre områder. Silda trakk lenger vestover i 1995, forøvrig var beitevandringmønsteret for den voksne silda i 1995 i store trekk sammenlignbart med det en har hatt de siste år.

Fiskeridepartementet åpnet adgang for kystfartøygruppen til å fiske inntil 8.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor grunnlinjene sør for 61° N. Det ble fisket 830 tonn ved Karmøy m.v. i 1995, hvilket igjen reiser spørsmål om en skal beskatte denne sørlige gytekomponenten.

Pr 30 november 1995 var det fisket følgende:

Kystnot til konsum	109 340 tonn
Mel og olje	64 354 tonn
<u>Sum</u>	<u>173 694 tonn</u>

Ringnot til konsum	290 395 tonn
Mel og olje	11 677 tonn
<u>Sum</u>	<u>302 072 tonn</u>

Trål til konsum	2 432 tonn
Mel og olje	46 206 tonn
<u>Sum</u>	<u>48 638 tonn</u>

Total sum	524 404 tonn

Utlosset kvantum i henhold til Norges Sildesalgslagets prognose for hele året er fordelt på leveranser slik:

Leverert i utenlandsk havn	28.000 tonn
Leverert russisk fabrikkskip	25.000 tonn
Innrapportert sjølproduksjon	32.000 tonn
Norske konsumkjøpere	310.000 tonn
<u>Sum konsum</u>	<u>395.000 tonn</u>
Sum mel og olje	130.000 tonn
<u>Sum totalt</u>	<u>525.000 tonn</u>

1.2. ANDRE NASJONERS FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1995

Som nevnt ovenfor hadde russiske fartøy adgang til å fiske 100.000 tonn i 1995. Ettersom silda ble tilgjengelig for fangst i færøysk sone og i internasjonalt farvann, deltok også andre nasjoner i fisket. En nærmere beskrivelse av dette fisket er gitt i Fiskeridirektoratets Rapporter og Meldinger nr 3 / 1995 "Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild" (sendt til Reguleringsrådets medlemmer medio november 1995). Fangstfordelingen på nasjoner blir som følger:

NORGE	525 000 tonn
RUSSLAND	100 000 tonn
ISLAND	171 000 tonn
F' R □ YENE	57 000 tonn
DANMARK	30 000 tonn
NEDERLAND	7 000 tonn
UK	1 500 tonn
TOTALT	891 500 tonn

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996.

2.1. Bestandssituasjonen.

ACFM avga sin tilrådning til NEAFC i det 14. årlige møtet i høst. Det vises til tilrådnigen. ACFM fastslår at bestanden anses å ligge innenfor sikre biologiske grenser. Beregningen av bestandens størrelse anses som usikker. ACFMs beskrivelse viser likevel utviklingen i bestandsstørrelsen. 1991 og 1992-årsklassene, som vil rekruttere til gytebestanden i 1996 til 1998 er meget sterke. 1993-årsklassen er imidlertid svak, og utsiktene for 1994 og 1995 årsklassene anses som dårlige. Beregninger for de nærmeste år viser at betanden vil øke i de nærmeste 2-4 årene, hvoretter bestanden vil avta igjen dersom en ikke på ny får en sterk årsklasse.

ACFM tilrår at en må regulere fisket på norsk vårgytende sild slik at en sikrer at gytebestanden holdes over 2,5 millioner tonn (MBAL).

2.2. Spørsmålet om samlet ressursuttak i 1996

Fiskeridirektøren viser til Fiskeridirektoratets Rapporter og Meldinger nr 3/1995: "**Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild**". I notatet anbefales at en på basis av en langsiktig strategi for norsk vårgytende sild bør kunne fiske mellom 800 000 og 1 000 000 tonn i 1996.

Norge besluttet 14.11.95 å fastsette en global TAC på 1 million tonn for 1996. Fastsettelsen ble gjort etter konsultasjoner med berørte land. 2.2.1. Fordeling av TAC på berørte land og spørsmål om størrelse på norsk totalkvote for 1996.

Etter at Norge fastsatte totalkvoten har en fra norsk side i det 14. årlige møtet i den Nordøstatlantiske Fiskerkommisjon (NEAFC) foreslått å avsette 4 % av totalkvoten til fiske på det frie hav (Smutthavet). Forslaget ble ikke realitetsbehandlet. Det er imidlertid berammet et ekstraordinært møte i NEAFC 19-21. mars 1996.

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon i Moskva i november 1995 var det enighet om at fordeling av kvoten vil bli foretatt etter drøftelser med de øvrige berørte land.

Det ble avholdt et 4-partsmøte mellom kyststatene Island, Russland, Færøyene og Norge på Færøyene 14-15. desember med sikte på å komme frem til en fordeling av bestanden mellom berørte land.

Det ble også avholdt et etterfølgende møte mellom kyststatene og EU den 15. desember.

Møtene på Færøyene ga ikke noen endelig avklaring på hvorledes totalkvoten på 1 mill. tonn skal fordeles. Pr. dato foreligger det ingen fordeling for totalkvoten, og det foreligger heller ikke noen norsk totalkvote.

2.3. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

De siste 10 år har følgende fartøygrupper hatt adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild :

- Kystfartøygruppen under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med
 - a) Nordsjø-/Industritrållatelse
 - b) Ioddestrållatelse

2.3.1 Kystfartøygruppen

Norges Sildesalgslag opplyser at laget pr 15. november 1995 hadde registrert i underkant av 600 godkjente fartøy med en fangstkapasitet på 263 000 tonn etter gjeldende enhetskvote. I

kystfartøygruppen deltar fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. Fra og med 1984 har en hatt en særlig godkjenningsordning for kystfartøygruppen. Kontrollverket skal godkjenne om fartøyene er egnet, utstyrt og bemannet for å fiske norsk vårgytende sild.

Norges Fiskarlags landsstyremøte uttaler under pkt. 6:

Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltakelseskriterier for fartøy i kystfartøygruppen som fisker med snurpenot, landnot, snurrevad og garn i 1996. Det vises i den forbindelse også til Fiskeridirektoratets høringsnotat om innstramminger i godkjenningsordningen i kystfartøygruppen, jfr Fiskarlagets arbeidsutvalgsvedtak 119/95. Norges Fiskarlag forutsetter at den nye godkjenningsordningen iverksettes fra årsskiftet 1995/96 og at den således får anvendelse fra 1996.

Både Kontrollverket og fiskerne registrerer en tiltagende tendens til at fartøy er dårligere rustet enn intensjonen med kriteriene, og en registrerer også at et økende antall fartøy p.g.a. for dårlig utrustning må få overført fangster fra fartøy som er egnet til selv å ta fangsten. Skjønnsadgangen som ligger i vurderingen av om et fartøy er egnet eller ikke, kan ha som konsekvens at fartøy får godkjenning selv om det ikke er egnet til å delta i fiske.

Det er enighet mellom Fiskeridirektøren og Norges Fiskarlag om at situasjonen kan utvikle seg uheldig og at en f.eks. får en utilsiktet og urimelig konkurransevridning til gunst for fartøy som ikke fullt ut oppfyller kriteriene, på bekostning av fartøy som reelt fyller vilkårene.

Deltakelsesvilkårene i 1996 blir de samme som foregående år. Fartøy skal være egnet, bemannet og utrustet. En vil imidlertid fastsette nærmere minstevilkår for hva som skal anses som egnet og utrustet når Kontrollverket ved sin skjønnsutøvelse skal godkjenne fartøyene. De foreslåtte rammer for godkjenning er begrunnet bl.a. i likhetshensyn. Formålet er å bedre egnethetskriteriet, som ikke er nytt, men med sikte på at kriteriene blir bedre presisert.

En finner det riktig å beskrive rammene for godkjenning. Fiskeridirektoratet har foretatt en fiskerifaglig vurdering av hva som skal til for at et fartøy er egnet og utstyrt for å fiske norsk vårgytende sild som næringsvirksomhet. Formålet med å undergi egnethetskriteriet en ny vurdering, er å forsøke å beskrive hva som skal til for at et kystfartøy med notbruk og øvrig utstyr skal være i stand til å fiske sild ervervmessig, jfr. ordlyden i merkeloven.

Et hovedkriterium i en slik vurdering, er størrelsen på fiskeredskapet. Vår faglige konklusjon var at for å være i stand til å foreta et ervervmessig fiske måtte fartøy være utstyrt med landnot på minst 80 favner x 8 favner (151 meter x 15 meter) eller snurpenot på minst 80 x 15 favner (151 meter x 28,2 meter). Fiskeridirektoratet legger til grunn at en kan få fisk og sild mer sporadisk eller på viker og poller m.v. med mindre redskap, eller med låsnot, avkastnot osv. om en er heldig. Det bør imidlertid ikke være adgang til å få godkjent slik redskap i ervervmessig sammenheng. Notredskap mindre enn de foreslåtte minstestørrelser medfører erfaringsmessig at fartøyene baserer sin virksomhet på å få overført fangst fra fartøy som er utrustet for å fiske.

Maksimalkvoten for de mindre fartøyene i kystfartøygruppen har på 90-tallet økt til over 50 tonn, og fartøyene må derfor ha redskap som gjør dem egnet til å fiske kvoten selv. Det er forutsatt at redskapsstørrelsen skal øke med fartøyenes kapasitet (lengde/tonnasje/ lastekapasitet/kvot), slik som tidligere.

Når det gjelder forslaget om minste lengde på nota, er Fiskeridirektoratet innstilt på å gjøre ett unntak. De aller minste fartøyene kan få problemer med å føre redskap på minst 80 favner. Noen få fartøy som fisker med not er under 10 meter største lengde; kystfartøy under 10 meter ble godkjent siste år. Disse kan få ekstraordinære problemer. I utgangspunktet bør fartøy som ikke kan fiske med forskriftsmessig redskap fiske annet enn sild.

For fartøy som tidligere har deltatt og som er under 10 meter største lengde bør inspektøren ha adgang til å gå ned til 70 favner for fartøy mellom 9 og 10 meter, og til 65 favner for fartøy under 8 meter. For fiskere som ikke har vært godkjent tidligere og som vil inn i fisket, må vilkåret være notredskap på minst 80 favner for mindre fartøy. Disse fiskerne kan ikke påberope noen historisk utøvelse av notfiske etter norsk vårgytende sild. For dem som ikke har deltatt i 1995 vil altså forskriften medføre at fartøy ikke godkjennes hvis det ikke er egnet til å fiske med not med lengde på 80 favner/151 meter. Fartøyet kan f.eks. være for lite til å kunne godkjennes fordi det ikke kan føre og håndtere nota.

Fiskeridirektoratet har ved brev av 07.07.95 oversendt forslag om størrelse på fiskeredskap m.v. til Norges Fiskarlag, som ved brev av 08.09.95 går inn for de foreslåtte minstestørrelser.

Forøvrig foreslår Fiskeridirektoratet at fartøy skal være utstyrt med blokk eller tilsvarende mekanisk eller hydraulisk utstyr for å kunne håndtere og trekke nota, og Norges Fiskarlag støtter Fiskeridirektoratets foreslåtte vilkår for godkjenning av fartøy i kystfartøygruppen.

For noen fartøy kan det i en overgangsperiode by på problemer å skaffe seg forskriftsmessig redskap før fisket tar til, derfor vil vi foreslå overgangsregler. Dersom fartøy kan sannsynliggjøre (f.eks. erklæring fra leverandør) at det ikke kan fremskaffes forskriftsmessig redskap innen oppstart, bør det kunne gis midlertidig godkjenning f.eks. til 1. april og eventuell forlengelse ytterligere tre måneder. Etter 30. juni 1996 vil det ikke være adgang til å dispensere.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier for kystfartøygruppen i 1996 som foregående år. Videre foreslår Fiskeridirektøren at det som del av egnethet- og utstyrskriteriene skal settes følgende minstekrav:

- Minstestørrelse på notredskap skal være 80 x 8 favner for landnot og 80 x 15 favner for snurpenot. For fartøy under 10 meter største lengde som deltok i 1995 kan det likevel gis særskilt tillatelse.

- Fartøy på 20 meter største lengde eller større skal være utstyrt med snurpenot som er minst 160 x 30 favner.

- Alle notfartøy skal ha blokk og spill for å kunne håndtere og trekke nota, og forøvrig tilstrekkelig med låsnøter eller merder, lettboat, dregger, tauverk og blåser m.v. dersom fartøy fisker for låssetting. Dersom fartøy kan godtgjøre at det ikke kan skaffe seg egnet notredskap, kan det som en overgangsordning gis dispensasjon frem til 1. april. Unntaksvis kan inspektøren forlenge dispensasjonen ytterligere dog ikke ut over 30. juni 1996.

Leieskipper

Opprinnelig ble deltakelsen i kystfartøygruppen regulert ved tillatelser til navngitte manntallsførte fiskere. Kystfartøygruppen var lukket frem til 1983, da sildebestanden begynte å ta seg opp igjen. Kystfartøygruppen har fra og med 1984 vært åpen i den betydning at fiskere på blad B i manntallet har hatt adgang til å delta, forutsatt at øvrige vilkår har vært oppfylt. En fra nevnte år ikke lenger stilt krav om tidligere deltakelse i dette fisket.

I disse årene har det vært forutsatt at vedkommende fisker selv skulle stå om bord og utøve fisket. I reguleringsforskriften er det fastsatt to-tre dispensasjonsordninger, og Norges Fiskarkvinnelag har reist spørsmål om farspermisjon.

Norges Fiskarlag har bedt om at bestemmelsen om at eier står om bord oppheves, slik at fisket etter norsk vårgytende sild likestilles med andre fiskerier.

Fiskeridirektoratet har vurdert spørsmålet om leieskipper inngående. Formålet deltakerloven, vilkårene for deltakelse i fisket og den tilhørende godkjenningsordningen, er å begrense deltakelsen. I de to øvrige gruppene som har adgang til å fiske etter norsk vårgytende sild er det allerede foretatt en deltakerbegrensning ved at det skal foreligge en særskilt trål- eller ringnottillatelse for å kunne delta. Slik er ikke situasjonen for kystfartøygruppen. Det er derfor i utgangspunktet etter vår vurdering ikke grunnlag for å trekke direkte sammenligning med øvrige grupper i sildefisket der deltakelsen på forhånd er begrenset gjennom trål- og deltakerloven.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild er det verken fiskeren eller fartøyet alene som har kvote, men fisker og fartøy sammen. Etter gjeldende regler kan ingen fiske og levere mer enn en kvote, og fartøy kan bare fiske en kvote. Denne begrensning må stå ved lag. Det er neppe aktuelt å lukke gruppen slik som i torskefisket. Det er prinsipielt ønskelig med en åpen adgang til å delta. En slik modell er også mindre ressurskrevende for forvaltningen. Fiskeridirektoratet mener at i en avveining av hvilket subjekt reguleringen skal rette seg mot, fisker eller fartøy, må det være fiskeren - personen - som er det sentrale. Det vises her til deltakerlovens ordlyd (§ 8); faglige forutsetninger. Det er fiskeren som er den berettigede og det er hans personlige aktivitet som gjør ham berettiget til å stå på blad Fiskeridirektøren, fartøyet er bare et driftsmiddel og redskap for hans virke som yrkesfisker.

Dersom en skulle tillate leieskipper reiser dette mange nye spørsmål både i forhold til begrensningen i fisket og i forhold til håndhevelse. Etter vår vurdering vil en leieskipperordning medføre at vilkårene for å delta i fisket blir uklare og usikre med risiko for villfarelse og en klart øket risiko for omgåelse.

Spørsmål om leieskipper reiser spørsmål om hvem som skal fremstille fartøyet, hvem som skal undertegne godkjenningsdokumentet, om navn på sluttseddel m.v. En får formelle uklarheter, svekker eiers plikter og en legger større vekt på at fartøyet som sådan skal få fiske enn på at yrkesutøveren er en tradisjonell sildefisker.

Et vesentlig moment i saken er at en vanskelig kan skille mellom tilfeller der eier leier inn en skipper for kortere eller lengre tidsrom og en utvikling i retning av utleie av fartøy. Dersom en fraviker vilkåret om at vedkommende fisker skal utøve fisket selv, vil en formodentlig ganske

raskt få en utvikling i retning av utleie av godkjente sildefartøy som egen virksomhet, noe som medfører at en må skjerpe eierkravet (størrelsen på eierandelen) m.v. og forøvrig gi deltaljerte regler på nye områder for å få liberale regler på andre områder.

Det tredje momentet, og det viktigste, er at formålet med reguleringen er å begrense deltakelsen, mens en leieskipperordning har den motsatte effekt. Om en ser på antall deltakende fartøy og deres maksimumkvoter hadde en i 1994 en reell overregulering på vel 40% dersom en bare ser på forholdet mellom deltakende fartøy og deres kvoter. Det blir ikke i samsvar mellom virkemidlene dersom en skjerper noen og samtidig liberaliserer andre deltakervilkår.

Fiskeridirektoratet mener at premissene i ønsket fra Norges Fiskarlag ikke er i samsvar med den faktiske situasjon. De fiskerier Norges Fiskarlag sammeligner dette med er fiskerier der deltakeradgangen er lukket. Dette er ikke situasjonen ved fiske etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen, hvor en del av den tilsiktede deltakerbegrensning er at fiskeren skal ta fangsten sin selv. Fiskeridirektoratet mener at fjerning av vilkåret om at eier står om bord, reiser regel- og håndhevelsesspørsmål som skaper uklarhet snarere enn klarhet og forenkling.

Vi vil imidlertid ikke motsette oss helt begrensede unntaksregler dersom det er særlige forhold såsom egen sykdom, som gjør at vedkommende fisker ikke selv kan komme i fiske. En er enig i at sykdomsperioden må kunne forkortes vesentlig til f.eks. 7 dager. Yrkesaktive fedre har adgang til farspermisjon, og når en har regler om morspermisjon i sildeforskriften må det også være grunnlag for en begrenset farspermisjon på 4 uker.

Fiskeridirektøren foreslår at en lempet på vilkårene for å benytte leieskipper når eier blir syk. Videre foreslås at eier skal ha adgang til 4 ukers farspermisjon.

2.3.2. Ringnotgruppen.

For å kunne delta i ringnotgruppen i 1996 må fartøy ha ringnotkonsesjon.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 1996 som i 1995.

2.3.3. Trålgruppen.

Tidligere deltakelse.

Norges Fiskarlags landsmøte fattet ved brev av 20.10.94 prinsippvedtak om gruppeinndeling der en har foreslo at trålere under 27,5 meter største lengde som var påmeldt eller deltok i 1992-1994, skulle innlemmes i kystfartøygruppen. Videre var det forutsatt at fartøy som ikke hadde deltatt skulle utelukkes fra fremtidig fiske.

Fiskeridirektoratet har på Fiskeridepartementets anmodning foretatt en vurdering av adgangen til å fastsette deltakelses- og aktivitetsbegrensning for trålerne, og er kommet til den konklusjon at begrensning i deltakelsen må skje gjennom en konsesjonsordning. Fiskeridepartementet har ved brev av 30.11.95 konkludert med at det ikke er lovmessig grunnlag for å foreta gruppedeling og adgangsbegrensning.

Norges Fiskarlags landsstyremøte uttaler at de beklager sterkt departementets fortolkning som innebærer at det ikke er mulig å få til et reguleringsopplegg for trålere i henhold til landsmøtevedtak 11/94. Videre uttaler Norges Fiskarlag at en tar myndighetenes avgjørelse i dette spørsmålet til etterretning. Det heter videre:

«Norges Fiskarlag vil derfor ta dette som utgangspunkt for de reguleringsforslag som fremmes for fisket etter norsk vårgytende sild for 1996. Under henvisning til ovennevnte går Norges Fiskarlag inn for at gruppene tildeles gruppekvoter i henhold til landsmøtevedtak 11/94 herunder at alle trålere reguleres i en gruppe».

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne reguleres som en gruppe i 1996, slik som Fiskeridepartementet også fastsatte for 1995.

Påmelding og siste utseilingsdato.

Norges Fiskarlags landsstyremøte foreslår at trålgruppen reguleres etter følgende kriterier:

Påmeldingsdato må settes i rimelig tid før åpning av fisket.

Åpningdato for trålfisket settes til 4. januar 1996.

Det må settes en siste utseilingsdato. Denne settes til 15. januar 1996. Umiddelbart etter denne dato vurderes eventuell refordeling av kvoten på deltakende fartøy.

Når det ikke kan settes vilkår om tidligere deltakelse, vil det av hensyn til utregning av maksimalkvoter være ønskelig å ha bestemmelser om påmelding før fisket åpnes. Videre kan en ha bestemmelser om siste utseilingsdato hvoretter gruppekvoten refordelles ved å øke maksimalkvotene. Begge disse reguleringsformene er kjent fra andre pelagiske fiskerier og vil på en bedre måte sikre stabilitet enn de utøvelsesbestemmelser en har hatt etter at en sluttet med loddtrekning.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltakelseskriterier i 1996 som i 1995, dvs. at fartøy må ha begrenset/industri-/nordsjøtråltillatelse eller loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at alle trålfartøy som ønsker delta, skal være påmeldt til Fiskeridirektoratet etter kunngjøring.

Når det gjelder siste startdato har Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag begge foreslått 11 dager etter start.

Fiskeridirektøren er enig i prinsippet om en siste dato for oppstarting i fiske, men viser til at begrep som utseilingsdato kan være noe upresist. Tidlig på året foregår fisket fortsatt i de tradisjonelle overvintringsområdene. Det kan derfor være et mer egnet vilkår for å ivareta behovet for siste oppstartingsdato at fartøyene skal ha **meldt seg på feltet for Kontrollverket.**

Dersom en legger siste dato for fremmøte til en lørdag, oppnår en en viss fleksibilitet ved at en har helgedagsfredning søndagen og mulige etternølere kan ta seg frem til oppsynet på feltet slik at Kontrollverket kan registrere dem.

Norges Fiskarlag forslag innebærer som nevnt en fiskeperiode for trålerne på 11 dager før refordeling. Når alle trålerne kommer i fiske i et sperret område i løpet av 11 dager, kan det bli noe problematisk med innseiling i Ofoten /Tysfjord. Kontrollverket deler oppfatningen om fare for trengsel m.v. Fiskeridirektøren vil foreslå at en i stedet for 11 dager kan ha en frist på omlag 16 dager for å ivareta avviklingshensynet, og at siste dato for påmelding på feltet til Kontrollverket, settes til en lørdag, jfr. forrige avsnitt.

En regulering med siste fremmøtedato vil innebære at trålere som ikke har anledning til å starte fiske såvidt tidlig, vil bli utelukket fra fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes en siste dato for påmelding på feltet til Kontrollverket. Videre foreslår Fiskeridirektøren at siste fremmøtedato på feltet settes til omlag 16 dager fra åpning av fisket for trålgruppen.

2.4. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Fra og med 1996 vil Fiskeridirektøren ikke lenger fastsette maksimal- eller fartøykvoter i hektoliter (HL), men i tonn. Norges Sildesalgslag vil også benytte kvoter i tonn ettersom kjøpere av sild nå går over til å veie silda istedenfor å måle volumet av den.

2.4.1. Fordeling av norsk totalkvote.

Pr. idag er det ikke fastsatt norsk totalkvote for 1996. Fiskeridirektøren finner likevel at grunnlaget er tilstede for å diskutere prinsippene for hvordan en norsk totalkvote skal fordeles.

Ved fordeling av norsk totalkvote på fartøygrupper er følgende argumenter rimelig å ta i betraktning:

Verdiskaping av fangsten.

De tre fartøygruppene har ulik mulighet til å transportere/føre fangsten over store områder og dermed til å nå de kjøperne som betaler best for silda. Størsteparten av fartøyene i kystnotflåten har begrenset mulighet til å føre fangsten, og må dermed levere i nærheten av der fisket foregår. Den konsesjonspliktige ringnotflåten har langt større muligheter enn kystnotfartøyene til å føre silda over lengre avstander, og oppnår dermed også bedre betaling for silda.

Dette gjenspeiler seg også i hvordan fangsten av norsk vårgytende sild ble fordelt på leveranser til mel/olje i 1995. Mens trålerne leverte 5% og kystnot ca. 60% til konsum, leverte ringnot hele 96% til konsum. Hvis det er et mål at mest mulig av silda skal gå til konsum, og gi høyest mulig eksportverdi er det, selv om ringnot leverer visse kvanta direkte ut av landet, fornuftig å tildele ringnotgruppen en relativt stor andel av kvoten av norsk vårgytende sild.

Imidlertid har en i høst tillatt føringsordning der ringnotfartøy med målekar godkjent av Kontrollverket er føringsfartøy for låssatt sild. Dette bidrar til at også andre fartøygruppers fangst blir mer tilgjengelig for større kjøpere av konsumsild.

Geografisk fordeling av fangsten.

Kystnotfartøy er i større grad hjemmehørende i den nordligste landsdel enn hva ringnotflåten er. Dette betyr at kvotetildeling til kystnotfartøy gir økt ressursadgang for fartøy fra Nord-Norge i forhold til det en kvotetildeling til ringnotfartøy vil innebære. En ser også at kystnotfartøy og trålere leverer betydelige leveranser til nord-norske sildemottak (ca 60%).

Nord-Norske sildemelfabrikkers behov for råstoff.

Kystnotflåten og trålerne vil i større grad enn ringnotflåten levere til de nord-norske sildemelfabrikker og dermed bidra til å sikre driften av disse inntil loddefisket igjen kan bli aktuelt.

De tre ovenfornevnte argumenter må vurderes når den norske totalkvoten av norsk vårgytende sild skal fordeles, og en ser klart at her er reelle motstridene hensyn som skal ivaretas.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 11/94 foreslått følgende fordeling av norsk vårgytende sild. Tabellen under viser denne fordelingen for nivåene 250 000, 500 000 og 750 000 tonn. Mellom disse nivåene fastsettes andelene lineært.

Tabell 1 Norges Fiskarlags forslag til fordeling av norsk vårgytende sild ved ulike nivå på norsk kvote.

Flåtegruppe	250 000 tonn	500 000 tonn	750 000 tonn
Kystnot	47%	38%	32%
Ringnot	47%	54%	59%
Trål	6%	8%	9%

Norges Fiskarlag har, som referert ovenfor, vist til at gruppene tildeles gruppekvoter i henhold til landsmøtevedtak sak 11/94, herunder at alle trålerne reguleres i en gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at en bruker Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel som utgangspunkt når norsk totalkvote av NVG skal fordeles på grupper.

2.4.2. Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1996. Størrelsen på maksimalkvotene fastsettes etter samme skala som i 1995:

Fartøy under 7,0 m l.l.	1	enhetskvote
Fartøy 7,0 - 7,99 m l.l.	1,5	enhetskvote
Fartøy 8,0 - 8,99 m l.l.	2	enhetskvoter
Fartøy 9,0 - 9,99 m l.l.	3	enhetskvoter
Fartøy 10,0 - 10,99 m l.l.	3,5	enhetskvoter
Fartøy 11,0 - 11,99 m l.l.	4	enhetskvoter
Fartøy 12,0 - 12,99 m l.l.	4,5	enhetskvoter
Fartøy 13,0 - 13,99 m l.l.	5	enhetskvoter
Fartøy 14,0 - 14,99 m l.l.	6	enhetskvoter
Fartøy 15,0 - 15,99 m l.l.	7	enhetskvoter
Fartøy 16,0 - 16,99 m l.l.	8	enhetskvoter
Fartøy 17,0 - 17,99 m l.l.	9	enhetskvoter
Fartøy 18,0 - 18,99 m l.l.	10	enhetskvoter
Fartøy 19,0 - 19,99 m l.l.	11	enhetskvoter
Fartøy 20,0 - 20,99 m l.l.	12	enhetskvoter
Fartøy 21,0 - 21,99 m l.l.	13,5	enhetskvoter
Fartøy 22,0 - 22,99 m l.l.	15	enhetskvoter
Fartøy 23,0 - 23,99 m l.l.	16,5	enhetskvoter
Fartøy 24,0 - 24,99 m l.l.	18	enhetskvoter
Fartøy 25,0 - 25,99 m l.l.	19,5	enhetskvoter
Fartøy 26,0 m l.l. og over	21	enhetskvoter

Størrelse på enhetskvote, periodisering og konsumkrav.

Det vises til Norges Fiskarlags landstyremøtevedtak der en foreslår:

Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvoteordningen i kystfartøygruppen videreføres i 1996. Norges Fiskarlag vil komme tilbake til størrelsen på enhetskvoten i kystfartøygruppen når en kjenner den norske kvoten for 1996.

Kystfartøygruppen overreguleres med 50 % i 1996, som også vil bidra til en økning av enhetskvoten.

Det foreslås at 100 000 tonn av kystfartøygruppens kvote må forbeholdes levering til konsumanvendelse i andre halvår 1996.

Enhetskvotens størrelse.

Enhetskvoten bør settes slik at gruppekvoten for kystfartøy blir fisket opp samtidig som en unngår å stoppe fisket for tidlig. Både i 1994 og 1995 har en hatt en reell overregulering (samlet tildelt kvote til detakende fartøy i forhold til gruppekvoten) på ca 40%, og forbudet mot å levere til mel og olje deler av høsten har ikke hindret at kystgruppens kvote har blitt fisket opp før utgangen av året. For 1996 burde en derfor være noe mer forsiktig med overregulering enn hva en har vært de to siste år.

Et forhold som taler i motsatt retning er usikkerheten om sildas vandringsmønster; dersom en høsten 1996 skulle oppleve at silda ikke søker inn til de tradisjonelle overvintringsområdene i Vestfjorden/Tysfjorden vil kystgruppen kunne få problemer med å fiske kvoten. En større overfordeling vil da kunne være hensiktsmessig, slik at en større del av kvoten kan fiskes om våren. Dersom en derimot tror silda følger samme vandringsmønster som i 1995, bør enhetskvoten settes såvidt lavt at kystfisket kan pågå lengst mulig utover høsten.

Overregulering i forhold til faktisk deltakelse var i 1994 og 1995 på ca 40 %. Deltakelsen de seneste år har vært relativt stabil når det gjelder antall fartøy. Ved fastsettelsen av enhetskvoten for 1996 vil en ta utgangspunkt i deltakelsen de siste par årene.

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten fastsettes slik at overreguleringen blir 30 %.
Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket såfremt kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Periodisering.

For å sikre kontinuitet i leveranser av sild vil Fiskeridirektøren foreslå å periodisere gruppekvoten slik at maksimalt 35% kan fiskes i første halvår.

Anvendelse.

I utgangspunktet har en de seneste år ikke hatt bestemmelser om anvendelse av fangsten. Men ettersom kystgruppen er regulert med maksimalkvoter, og dessuten er overregulert, har det vært avsatt kvantum for å dekke konsumindustriens behov for råstoff om høsten. Dette har primært

vært gjort fordi det i et overregulert fiske alltid vil være fare for styrtfiske til dårlig betalt anvendelse dersom tilgjengeligheten er god. Konsumavsetningene har imidlertid ikke vært tilstrekkelige og fisket har derfor blitt stoppet før årets utgang flere år på rad.

I 1995 hadde en avsatt 50 000 tonn av kystgruppens kvote for konsum. Norges Sildesalgslag skriver i brev av 20.11.95 at en sannsynligvis kunne omsatt ytterligere 45 000 tonn til konsum i Nord-Norge dersom kystgruppen ikke hadde blitt stoppet. Om en tar hensyn til dette og i tillegg tar høyde for hva kjøpere av konsumsild i Sør-Norge kunne omsatt synes det ikke urimelig å avsette ca 100.000 tonn av kystgruppens kvote for konsum.

Norges Fiskarlag forslår at 100.000 tonn av kystfartøygruppens kvote må forbeholdes levering til konsumanvendelse i andre halvår 1996.

Dersom det viser seg at kystfartøygruppen ikke vil greie å fiske opp gruppeavsetningen innen årets utgang, kan en eventuelt endre enhetskvoten eller tillate fiske til mel og olje mot slutten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket kan stoppes, dersom det fiskes mer enn 35 % av gruppekvoten i første halvår 1996.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud ved fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn av den samlede gruppeknoten til kystnot. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten eller tillate et overløpskvantum e.l. for å sikre at et mulig restkvantum blir oppfisket.

2.4.3. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen".

I 1996 fastsettes alle kvoter i vekt (tonn). I den forbindelse vil fartøyenes basiskvote bli omregnet fra hektoliter til tonn med en omregningsfaktor lik 0,1.

2.4.4. Trålere.

Det vises til drøftelse og vedtak ovenfor under pkt. 2.3.3. ovenfor om deltakelsesadgang.

Differensierte kvoter i trålgruppen.

I 1995 ble kvotestigen fastsatt i henhold til fartøyenes bruttotonnasje. De nye målereglene i.h.t. skipsmålingskonvensjonen av 1969 setter krav om at alle fartøy over 24 meters lengde skulle være oppmålt innen 18. juli 1994. Fordi fartøyene under 24 meter største lengde ikke pliktes målt etter 1969-konvensjonen, får laveste maksimalkvote anvendelse for et betydelig antall fartøy, og det kan derfor være behov for et nedre trinn under bruttotonnasje på 200.

Norges Fiskarlag har foreslått at kvotene differensieres etter bruttotonnasje og at fartøy i de ulike størrelsesgruppene får en maksimalkvote som er følgende andel av den maksimalkvoten som gis til fartøy med bruttotonnasje over 300 :

Bruttotonnasjeinndeling	Kvotegradering
Under 100	50%
mellom 100 og 149	60%
mellom 150 og 199	70%
mellom 200 og 249	80%
mellom 250 og 299	90%
300 og over	100%

Fiskarlaget foreslår videre at fartøyenes kvoter fastsettes ut fra beregnet deltakelse knyttet opp til en påmeldingsfrist. De siste års overregulering har hatt svakheter som bør søkes avhjulpet. Dersom trålerne skal ha bedre mulighet/sikkerhet for å få tatt sine kvoter må en ha en langt lavere overregulering enn i 1995.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at maksimaltkvoten ved fiske etter norsk vårgytende sild differensieres i samsvar med Norges Fiskarlags forslag, som er gjengitt ovenfor.

Fiskeridirektøren fastsetter maksimalkvotene og kan endre disse etter siste dato for fremmøte på feltet. Maksimalkvoten fastsettes uten rom for vesentlig overregulering.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Dette spørsmålet er behandlet under Nordsjø-sild, sak 13/95, pkt. 5 (s.d.).

2.6. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 29.11.95, der det heter:

Det er vinteren 1995/1996 forventet at norsk vårgytende sild vil opptre i tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene. Vinteren 1994/95 fikk HI mange henvendelser (telefon, presse, kontrollverket) om betenkelige forhold vedrørende utøvelse av fisket i overvintringsområdene. Henvendelsene gjaldt særlig slipping (i forskjellige faser av fiskeoperasjonen) og notsprengring. Slipping skal ha forekommet når den enkelte fisker ikke var fornøyd med størrelsessammensetningen.

I en periode framover, med betydelig innslag av førstegangsgytere i bestanden, vil det bli langt vanskeligere enn tidligere å få rene fangster av sild av høyeste prisgruppe(gruppe III, dvs 3 sild pr kilo). Dette forhold vil kanskje kunne føre til slipping av fangst, slik henvendelsene til HI vinteren 1994/95 gir antydning om. Imidlertid, slipping av fangst bør ikke tillates, da dette skader mye sild. Det gjelder i særlig grad i overvintringsområder hvor silda har høyt fettinnhold og lett vil kunne miste skjell. Videre har låssetting vist seg å kunne medføre tilleggsdødelighet av sild og må begrenses mest mulig.

Fisket i overvintringsområdene må derfor overvåkes nøye. Dagforbudet mot notfiske på gytefeltet bør ikke oppheves før etter en nøye vurdering.

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret vinteren 1996 og påfølgende høst 1996.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette nødvendige vilkår i området. Kontrollverket kan sette vilkår om inspektør om bord.

2.7. Åpningstider m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1996 åpnes så tidlig som praktisk mulig, likevel ikke før 4 januar 1996 for trålerne.

Videre kan Fiskeridirektøren stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimal-kvoten.

2.8. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonell redskap skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1996 før fartøy kan begynne fisket. Fiskeridirektoratets kontrollverk kan i forbindelse med vurdering av godkjenning pålegge vedkommende som søker om fremstilling å sette og trekke bruket m.v. Dette gjelder også fartøy som bare kan tilkjennes en midlertidig tillatelse.

2.9. Samfiske.

Det har fra enkelte hold vært anmodet om å redegjøre for hva samfiske er, og hvorfor Fiskeridirektøren ikke slipper adgangen fri.

Samfiske betyr at et fartøy ikke fisker alene, men sammen med et annet fartøy. Fartøyene fisker på begge kvoter samtidig. Ideelt sett består utøvelsen av fisket i at fartøyene f.eks. binder to landnøter sammen for å sikre fangsten eller lign. Samfiske var vanlig i gamle dager da en hadde lite maskinelle hjelpemidler til å sette og trekke notredskapen. Det er særlig de mindre fartøyene som påberopes å ville gå sammen om kast. I virkeligheten kan samfiske utvikle seg til et skipperfiske der den ene båten mer eller mindre fisker fangsten for den andre. Kanskje skal en båt levere for hele laget også. Begge har økonomisk gevinst av dette, en kan spare på utstyr og bemanning, og hovedbåten får i virkeligheten utvidet sitt driftsgrunnlag. Den fisker på flere kvoter.

Samfiske er prinsipielt sett i strid med deltakelsesvilkårene i norsk sildefiske. Etter at bestanden var utfisket, måtte en ha deltakerbegrensing. Etter gjeldende bestemmelser er det et vilkår at fisker og fartøy skal være egnet, bemannet og utstyrt for å fiske selv. Videre er det satt vilkår om at fartøy som har kvote, skal fiske og levere sin egen kvote selv. Når en har disse vilkårene, er det pr. definisjon ikke behov for noe fartøy å fiske sammen med annet fartøy. Det har ikke adgang til å delta uten å kunne fiske selv.

Når Fiskeridirektøren har stemt for et begrenset samfiske, har vi stemt for en utøvelsesadgang som vi prinsipielt sett er imot. Bakgrunnen er at Fiskeridirektøren etter flere års henvendelser fra Norges Fiskarlag fant å ville tillate samfiske som en prøveordning.

Hvorfor er samfiske uheldig? Den viktigste innsigelsen er at fartøy som selv utruker seg med redskap og bemanning, har dårligere økonomiske og konkurransemessige forhold enn dem som opererer i samfiske.

Fartøy som samfisker har besparelser på mannskap o.a., og i tillegg vil det komme fartøy inn i gruppen som strengt tatt ikke skulle vært der og som belaster gruppekvoten.

Ulempe nummer to er følgelig at enhetskvoten blir lavere. Flere må dele. Adgangen til å samfiske gir alvorlige kontrollproblemer. I forbindelse med godkjenning argumenterer fiskerne med at de ikke må være utrustet, fordi de samfisker. Fartøy går på feltet med utilstrekkelig redskap eller uten redskap overhode. I stedet for å sikre fiskerne innseiling og gode utøvelsesmuligheter beslaglegges det tid med å bringe på det rene om fartøyet har utrustning, om det er på feltet osv.

Det er ikke full enighet blant fiskerne om samfiskeadgangen. Uansett hvilken ordning en har vil det alltid være innsigelser til gjeldende ordning. De som fisker alene og ønsker like vilkår, blir kanskje ikke hørt i tilstrekkelig grad. De som samfiske ønsker f.eks. flere båter på laget, flere lag i løpet av året osv. Hovedbåtene ønsker ofte flere å samfiske med, og de som ikke får fangst med eget redskap, belaster kvoten ved at hovedbåten tar fangsten for dem. Samfiske ble behandlet særskilt i Reguleringsrådet 6.juni 1989 sak 6/89. Etter å ha hatt liberale regler de første to årene anbefalte Norges Fiskarlag meget strenge vilkår, fordi det hadde vist seg at en fikk det misbruk som Fiskeridirektøren hadde forutsett.

I 1995 var samfiske begrenset til låssettingsfiske. Dette er et viktig vilkår fordi det derved forutsetningsvis vil være de mindre fartøyene som utøver samfiske. For større fartøy vil samfiske være en hemsko fordi begge må låssette og vente på kjøper. Noen har ønsket samføring av fangst. Det vil være en uønsket utglidning.

I 1995 var adgangen begrenset til fiske for låssetting og til 2 fartøy (pr.år). De kunne bare samfiske inntil 27 enhetskvoter. Dette har fungert hittil, og Norges Fiskarlag foreslår tilsvarende regel for 1996.

Fiskeridirektøren foreslår samme adgang til samfiske ved fiske for låssetting i 1996 som i 1995. To fartøy kan i løpet av året fiske inntil 27 enhetskvoter.

2.10. Overføring av fangst.

Overføring av fangst mellom fartøy kan bare skje etter tillatelse fra Kontrollverket.

I Nord-Norge er erfaringen at snurrevadfartøyene i mye større grad enn andre får overført fangst enn redskapgrupper i kystfartøygruppen forøvrig. For å unngå at snurrevadfartøyene utøver eget fiske i mindre grad enn andre, bør overføringsadgangen være slik at notfartøy fortrinnsvis får tillatelse til å overføre til andre notfartøy, og at snurrevadfartøy fortrinnsvis kan få overført overskuddsfangst fra andre snurrevadfartøy.

Utenfor sperreområder kan ringnotfartøy pumpe opp sild på feltet fra nota til et annet ringnotfartøy som har fått fangst. Sild som er tatt om bord kan ikke overføres.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1996 som i 1995. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse om overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

2.11. Et fartøy, èn kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Fartøy kan bare fiske en kvote.

2.12. Partrål.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild er det en grunnleggende forutsetning om at fartøy skal fiske og levere fangsten sin selv. Det er ikke adgang til å fiske på andres kvoter, la andre fartøy føre fangsten osv. Ved samfiske i kystfartøygruppen er retten begrenset til å gå sammen om kast (fangstoperasjonen).

Ved partråling føres fangsten etter gjeldende bestemmelser på det fartøy som tar fangsten ombord. Trålerne ønsker at mottaket skal kunne fordele kvantumet på de fartøyene som har trålt i lag. Dersom Fiskeridirektoratet skal gå inn på noen prøveordning, kan det bare gjelde to fartøy, og disse må være i lag f.eks. i en sesong. Norges Sildesalgslag har muntlig blitt informert om at partrålere forutsetningsvis må være forhåndspåmeldt. Sildesalgslaget har sagt seg enig i at dersom en skal tillate at seddelen deles, kan fartøy bare delta i ett lag i sesongen.

Fiskeridirektoratet vil understreke at adgangen til å dele en levering på to forhåndspåmeldte trålfartøy som partråler, er en **frivillig** ordning. Dersom fartøy vil partråle med flere andre fartøy, gjelder hovedregelen om at seddelen skal føres uavkortet på det fartøy som har fangsten om bord og leverer fangsten. I og med at dette er en prøveordning, vil den bli avviklet dersom den er u hensiktsmessig, gjenstand for omgåelse osv.

Fiskeridirektøren foreslår en prøveordning der 2 -to - fartøy som tråler med samme redskap (partrål), kan fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering. Fartøy kan bare avregne med ett annet trålfartøy i løpet av sesongen. Det settes vilkår om lik forhåndspåmelding til Norges Sildesalgslag, ved innseiling på sperrede områder og ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag.

2.13. Bifangst.

Det er registrert svært få problemer med torsk. Fiskeridirektoratet vil imidlertid ikke tilråde at bestemmelsen endres, men håndheves som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk opprettholdes.

2.14. Fritidsfiske.

Fartøy/person som ikke fyller vilkårene for deltakelse i et kommersielt fiske har hatt anledning til å fiske sild til eget konsum med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen fra 1995 om fritidsfiske videreføres, slik at fritidsfiskere kan fiske norsk vårgytende sild til konsum eller agn til egen husstand med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre.

2.15 Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt om omsette sild fisket til egen agn.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet. Han viste så til saksdokumentet side 5 med tabell over oppfisket kvantum i 1995 og viste til at en global kvote på 1 million tonn i 1996 i prinsippet var godkjent.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag om å videreføre deltakelseskriteriene for kystfartøygruppen i 1996.

Ole Strand mente imidlertid at de minstekravene som Fiskeridirektøren hadde foreslått som en del av egnethet- og utstyrskriterier var veldig liberale. Han sa at det var ingen som fisker sild med en 15 favners not.

Viggo Jan Olsen viste da til at forslaget opprinnelig kommer fra Norges Fiskarlag, og at det er alminnelig enighet om at endel av de fartøyene som tidligere har deltatt i fisket, ikke skulle ha fått delta.

Otto Benjaminson presiserte at Norges Fiskarlag har hatt den formening at fartøy som skal delta må være egnet og utstyrt, og at Fiskeridirektørens forslag må fremstå som minimumskrav. Han mente imidlertid at det var en feil med forslaget, da det ikke er nødvendig med spill for å håndtere landnot. For fiske med landnot må det være godt nok at fartøyet er utstyrt med blokk.

Viggo Jan Olsen spurte om noen hadde problemer med å være enig med Benjaminson.

Robert Misund mente at dersom det skal være ervervsmessig fiske må det være både blokk og spill.

Otto Benjaminson viste da til at yrkessjarkene kan fiske sild med landnot, og i det fisket har de ikke bruk for spill. Det burde derfor være unødvendig å disse fartøyene å måtte kjøpe spill bare for å tilfredstille regelverket.

Det ble enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til minstekrav for vurdering av egnethet- og utstyrskriterie, med den endring at det ved fiske med landnot bare skal stilles krav om at fartøyet må være utstyrt med blokk, ikke spill og blokk.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om å lempe på vilkårene for å benytte leieskipper når eier blir syk, og at eier skal ha adgang til å ha leieskipper når han tar 4 ukers farspermisjon.

Otto Benjaminson foreslo at de særlige bestemmelsene om leieskipper måtte oppheves, da bestanden nå var stor.

Viggo Jan Olsen viste til at han allerede i forslaget hadde lempet på kravene, og at sykdom nå kunne kvalifisere til bruk av leieskipper.

Thor Wold viste til at politisk arbeid og ferie utelukket bruk av leieskipper, og at dette burde være unødvendig. Han mente dette var det sterkeste byråkratiske arbeidet han hadde sett.

Lisbeth W Plassa gav uttrykk for at Fiskeridirektoratet var redd for en utglidning, og at en derfor ville ha en ordningen med redusert bruk av leieskipper.

Hun mente at dersom en ikke bekymret seg for fisket, kunne en bli tvunget til å stoppe det i den beste perioden. En ytterligere oppmykning kunne føre til en større deltakelse.

Jan Birger Jørgensen mente at frykten var ubegrunnet, da det ikke var fare for mange nye fartøy i fisket. Han viste ellers til saksdokumentet hvor det heter :

Fiskeridirektoratet mener at premissene i ønsket fra Norges Fiskarlag ikke er i samsvar med den faktiske situasjon. De fiskerier Norges Fiskarlag sammeligner dette med er fiskerier der deltakeradgangen er lukket.

Han mente at en kunne trekke sammenligning med hysefiske og den frie adgangen der. Fiskeridirektørens forslag fremsto som et rigid regelverk.

Olav Bjørklund hadde forståelse for Thor Wolds argumenter, men det kan fremstå som uheldig dersom en kan ha leieskipper hele sesongen. Han mente at en måtte kunne finne formuleringer som oppfanget Wolds poenger.

Lisbeth W Plassa stilte spørsmål om en bare ønsket muligheten for å ha leieskipper i en begrenset periode.

Thor Wold svarte at for han ville det være en god begynnelse.

Otto Benjaminson sa at det normale er at eier/skipper har perioder både på land og i båten. I en periode har ikke dette vært mulig i sildefisket, men det burde ikke være behov for å videreføre dette i 1996.

Viggo Jan Olsen svarte da at han skulle se på en formulering som det kunne bli enighet om.

Viggo Jan Olsen refererte så forslaget om å fastsette de samme vilkårene for deltakelse i ringnotgruppen i 1996 som i 1995.

Per Dag Iversen sa at han ikke var kjent med deltakelseskriteriene i 1995, og spurte om det var satt krav til kjøleutstyr for bevaring av fangst til konsum.

Ole Strand svarte at det ikke var satt slike krav i regelverket, men at alle ringnotfartøy hadde slikt utstyr om bord.

Det var ellers enighet om Fiskeridirektøren forslag til deltakelseskriterier i ringnotgruppen.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om regulering av trålgruppen som en gruppe, tilsvarende som i 1995.

Oddmar Hatlevik viste da til Landsmøtevedtaket i Norges Fiskarlag i 1991, og sa at dersom en deling av trålgruppen ikke var mulig juridisk, skulle en gå inn for en overføring av inntil 20 trålere under 27,5 meter til kystfartøygruppen. Landstyret sine uttalelser i denne saken var derfor ikke i samsvar med Landsmøtevedtaket. Dersom Landsmøtevedtaket ikke lot seg gjennomføre pga. deltakerkriterier, vil Sør-Norges Trålerlag be om at det ble foretatt beregninger av hvor stor andel

de 20 fartøyene under 27,5 meter ville ha fått i kvote i kystfartøygruppen, og at denne kvoten ble overført til trålgruppen i tillegg til den avtalte prosentandelen. Dette mente han var et rimelig krav.

Viggo Jan Olsen sa at dette spørsmålet hørte hjemme under diskusjonen om fordeling av kvoten mellom gruppene. Han konstaterte ellers at det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til å regulere trålerne som en gruppe i 1996.

Viggo Jan Olsen refererte så sitt forslag til deltakelseskriterie for trålerne i 1996.

Oddmar Hatlevik lurte på hva Fiskeridirektøren mente med begrenset industri- nordsjøtillatelse. Eilif Sund svarte at en skulle se bort fra ordet begrenset i denne sammenhengen, og at forslag til deltakelseskriterie i 1996 er identisk med bestemmelsene i 1995.

Der var enighet om Fiskeridirektørens forslag til deltakelseskriterier for trålerne.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om påmelding for trålgruppen etter kunngjøring, og viste til at en allerede hadde kunngjort dette i radioen ved to anledninger.

Rolf Domstein stilte spørsmål ved trålgruppens evne til å ta vare på fangstene for konsumanvendelse, og om det ikke burde stilles krav om at fartøyene måtte være skikket for konsumlevering.

Per Lohne svarte at dersom trålerne ønsket det var de i stand til å lagre for kvalitet. Han mente ellers at det burde være unødvendig å ta opp diskusjonen om verdiskapning igjen, da det ikke var sikkert at konsumanvendelse stod for den største verdiskapningen .

Rolf Domstein svarte at en alltid kan konstruere regnskap med oppføring av laks etc. Han viste ellers til at han ikke hadde sgt at trålerne ikke kunne fiske til konsum. Han så på pris, og det faktum at 95% av trålernes fangst gikk til mel og olje.

Det var ellers enighet om Fiskeridirektørens forslag til påmelding etter kunngjøring.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om å fastsette en siste dato for påmelding til feltet, og at denne settes 16 dager etter åpning av fisket for trålgruppen.

Oddmar Hatlevik sa at han var uenig at det ble satt en åpningsdato.

Peter Gullestad viste til at Fiskeridirektøren så problemer med en siste utseilingsdato, kontrollmessig. Han påpekte imidlertid at det var et behov for relativt raskt å få en oversikt over den reelle deltakelsen i trålgruppen. Vårt forslag er derfor 11+5 dager, men da skal fartøyene være på feltet, og ha fremstiltvist seg for Kontrollverket.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til påmeldig og frist for fremmøte på feltet.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om fordeling av kvoten, og sa at forslaget tok utgangspunkt i Norges Fiskarlag sitt Landsmøtevedtak fra 1994.

Oddmar Hatlevik viste til at forslaget ikke fulgte Landsmøtevedtaket, da en ikke hadde overført kvote fra kystgruppen til trålgruppen. Dersom en hadde stengt for ytterligere utvidelse av trålgruppen i 1995, hadde en hatt 45 fartøy i gruppen. Nå har en 70 fartøy i gruppen.

Jan Birger Jørgensen svarte at Landstyret hadde diskutert denne saken, og tolket det slik at vedtaket falt når en ikke kunne oppfylle hele vedtaket. En så det slik at en ikke kunne plukke ut deler av vedtaket, og gjennomføre det. Han viste til Landstyrevedtaket pkt 4 hvor en går inn for at trålerne tildeles en gruppekvote i henhold til Landsmøtevedtak 11/94, og at de reguleres som en gruppe. Han sa videre at et eventuelt kvantum ville blitt fordelt til hele gruppen, og ikke bare de 20 aktuelle trålerne.

Otto Benjaminson sa at han la til grunn at det er Norges Fiskarlag og ikke Reguleringsrådet som skal tolke Landsmøtevedtaket. Videre sa han at Landsstyret hadde hatt en grundig diskusjon på dette, og sagt at det ikke skal overføres kvote. Han mente det likevel var muligheter for trål å delta med not.

Oddmar Hatlevik svarte da at fartøy med trålkonsesjon ikke kunne delta i kystgruppen.

Thor Wold pekte på at han tok hele sin kvote med snurrevad.

Olav Bjørklund refererte til Norsk Sjømannsforbund sitt vedlegg, og spurte hvor mange ringnotfartøy som ikke fikk fisket opp sin kvote i 1995.

Per Sandberg svarte med forbehold at det var 3 fartøy som ikke fisket kvoten sin i 1995.

Viggo Jan Olsen påpekte at det ikke var garanterte kvoter, da disse var overregulert med 3%.

Ole Strand viste til at det var to store fartøy som kom sent inn i fisket, og at det var dette som gjøre at det ble stopp i fisket.

Johannes Nakken sa at i følge Norges Sildesalgslag sine beregninger var det bare to fartøy som ikke fisket kvoten sin i 1995.

Ole Strand mente at det var en bra treff med en overregulering på 3%.

Otto Benjaminson viste til tabell 1 i dokumentet hvor det fremgår at kvotene følger en linær utvikling med en topp på 750.000 tonn. Dersom kvoten skulle bli over 750.000 tonn, måtte den fordeles med en flat prosentfordeling tilsvarende som ved 750.000 tonn, jfr. Landstyrevedtaket pkt.4.

Viggo Jan Olsen bekreftet en tilsvarende forståelse, og det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til fordeling, med utgangspunkt i Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel.

Det var videre enighet om at kystnotfartøy m.v. reguleres med maksimalkvoter etter samme skala som i 1995.

Viggo Jan Olsen refererte forslaget om å overregulere enhetskvoten i kystfartøygruppen med 35%.

Otto Benjaminson viste til at enhetskvoten i 1995 var overregulert med 40%. Han la til grunn at en i 1996 ville sette av et kvantum til konsum til slutten av året, og undret seg over at Fiskeridirektøren reduserte overreguleringen i en situasjon der en forventet en økning i kvoten. Han viste ellers til Norges Fiskarlag sitt forslag om en overregulering på 50%.

Viggo Jan Olsen sa seg enig i at spørsmål om overfordeling kunne sees i sammenheng med en eventuell avsetning/periodisering.

Rolf Domstein la vekt på at en måtte sikre konsumindustrien råstoff hele året. 1995-reguleringen var en katastrofe i så måte. Reguleringen gjorde 1500 arbeidsledige de 2 siste månedene i året. Når en fastsatte reguleringene måtte dette momentet tas i betraktning. Han viste videre til den tollfrie kvoten vi kunne levere til Sverige, og sa at det var verst for de som arbeidet med bearbeiding av silda. Han sa videre at vi ikke kunne få noen industriell tradisjon med hensyn til bearbeidelse av fisk i Norge, når industrien ikke kunne sikres råstoff hele året. Han ville derfor støtte Fiskeridirektørens forslag, men ønsket å gå noe lenger med hensyn til periodisering, da en fikk det beste råstoffet om høsten.

Per Lohne sa seg enig med Domstein med hensyn når det gjelder å skaffe råstoff til den bearbeidende delen av fiskeindustrien. Han mente imidlertid at en måtte redusere forventningene når det var snakk om innfrysning av rund fisk. Han sa videre at 1.500 personer uten arbeid er svært alvorlig, men med Fiskeridepartementet og Fiskeridirektørens holdning ville det heller ikke være noen sildemelindustri igjen nord for Tromsø.

Thor Wold var enig med Fiskeridirektørens forslag om periodisering og at 100.000 tonn avsettes til konsum. Dersom en reduserte forslaget om overregulering til 40%, ville det da være mulighet for en enighet?

Viggo Jan Olsen bemerket at Domstein hadde et forslag om å sikre 35% til konsum i 4. kvartal.

Etter en pause med intense diskusjoner, ble det enighet om å overregulere enhetskvoten i kystfartøygruppen med 40%.

Videre var det enighet om å periodisere slik at kystfartøygruppen kan fiske 35% av sin kvote i første halvår, og at 35% skal gjennstå til siste kvartal.

Videre at det kan innføres konsumpåbud når det gjennstår 100.000 tonn i kystfartøygruppen.

Otto Benjaminson bemerket at selv om en hadde gått inn for en 40% overregulering, så en ikke for seg mindre enhetskvoter i 1996 enn i 1995.

Rolf Domstein mente at som en konsekvens av det en nå hadde blitt enig om for kystfartøygruppen, burde en også innføre periodisering for ringnotgruppen. De ville ellers avslutte sitt fiske i oktober måned. Alternativt ville et konsumpåbud være et steg i riktig retning.

Ole Strand påpekte at de minste ringnotfartøyene som ikke fisket kolmule måtte ha et driftsalternativ i første halvår. Han mente ellers at Domstein fikk sitt råstoff dersom han betalte. I 1995 var det frykten for en stopp som presset frem fisket. Han menet ellers at ringnot regulerte seg selv, og satte av så mye som de turde til siste halvår.

Rolf Domstein mente at erfaringene viste de motsatte, men at Ole Strand sine båter var et unntak. Han foreslo at en skulle sette av en viss prosent av ringnotgruppen sin kvote til siste kvartal, og ba Fiskeridirektøren finne en reguleringssteknisk formulering. En pause i sildefisket i 3. kvartal for denne gruppen ville falle sammen med fisket etter makrell.

Johannes Nakken viste til at en i den siste tiden har prøvd å få fartøyene til å tenke kvalitet. Dette hadde en lykkes med, og viste til at det i dag en høy konsumanvendelse når det gjelder sild og makrell. Det ville være uheldig om en nå skulle gå inn å overstyre denne prosessen med bedriftsøkonomiske hensyn.

Ole Strand bifalte Nakkens uttalelse, og viste til at det var flere kjøpere som ville ha sild i juli.

Rolf Domstein svarte at dersom en ville at fiskerne skulle forvalte denne ressursen ut fra privatøkonomiske prinsipper, trengte en ikke å ha landindustrien representert i Reguleringsrådet. Det er heldigvis en aksept for at sosialøkonomiske hensyn skal tas med, og han sa seg ellers enig med Per Lohne om at den bearbeidende produksjonen måtte sikres råstoff.

Ole Strand påpekte at dersom en skulle fiske all silde etter 1. oktober, så ville Domstein få silda nesten gratis.

Rolf Domstein svarte at det han ønsket var at det skulle være plass til alle. Han snakket ikke om pris, men om å sikre tilgjengeligheten av sild hele året.

Viggo Jan Olsen påpekte at det ville være vanskelig å garantere sild hele året. Det ville være uheldig om silda skulle vandre ut, og at vi da stod igjen med en stor ufisket kvote på slutten av året. Han mente vi måtte stole på at ringnotgruppen regulerte dette på beste måte.

Det ble stemt over forslaget til Rolf Domstein om å avsette 35% av gruppeknoten til ringnotgruppen til fiske i siste kvartal. Forslaget fikk 3 stemmer (Rolf Domstein, Per Dag Iversen og Hans Johan Dahl).

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til differensiering av trålerne maksimalkvote i samsvar med Norges Fiskarlag sitt forslag, og at Fiskeridirektøren kan fastsette maksimalkvoter og endre disse etter siste dato for fremmøte på feltet. Det var videre enighet om at maksimalkvotene skulle fastsettes uten rom for vesentlig overregulering.

Rolf Domstein framsatte et tilleggssforslag om at 35% av trålerne kvote skulle avsettes til fiske i siste kvartal. Forslaget fikk 3 stemmer (Rolf Domstein, Per Dag Iversen og Hans Johan Dahl).

Peter Gullestad sa at dersom Domstein sine forslag hadde fått flertall ville avsetningen måtte belastes gruppen eller det enkelte fartøy avhengig av hvilke kvote en hadde. Ole Strand spurte om trålerne hadde garanterte kvoter.

Peter Gullestad svarte at dette ikke var garanterte kvoter, men at en 0-overregulering ikke ville føre til press på gruppeknoten.

Ole Strand konkluderte med at Domstein da ville få det han ba om.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til at Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland blir sperret vinteren 1996 og påfølgende høst, og at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling og forøvrig sette nødvendige vilkår i området, herunder sette vilkår om at fartøyene skal ha inspektør om bord.

Viggo Jan Olsen refererte forslaget til åpning av fisket.

Oddmar Hatlevik mente at 4. januar var noe tidlig for trålerne, men at han ikke hadde sterke følelser for dette.

Ole Strand viste til at Landsstyret hadde foreslått 4. januar, men at en i ettertid ville ha en noe senere åpning.

Viggo Jan Olsen viste til at både Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag hadde foreslått 4. januar, og spurte om det var praktisk mulig for trålerne å starte fiske 4. januar.

Dette ble bekreftet, og det var enighet om å åpne fisket så tidlig som mulig, likevel ikke før 4. januar for trålerne.

Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe- eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin fartøy- eller maksimalkvote. Videre at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonell redskap skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1996 før fartøy kan begynne fisket. Fiskeridirektoratets kontrollverk kan i forbindelse med vurdering av godkjenning pålegge vedkommende som søker om fremstilling å sette og trekke bruket m.v. Dette gjelder også fartøy som bare kan tilkjennes en midlertidig tillatelse.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om regulering av samfiske.

Otto Benjaminson reagerte på teksten i saksdokumentet, hvor det står samfiske er prinsipielt i strid med deltakelsesvilkårene i norsk sildefiske. Han mente dette var dryg kost Dersom dette er myntet på fartøy som vil unngå utrustingsbestemmelsene var det greit, men dersom fartøyet var utrustet og bemannet og fant det ønskelig å drive et samfiske, kunne det ikke være i strid med deltakelsesvilkårene. Han viste til at det ikke var strid om samfiske i Landsstyret. Han var ellers kjent med at det fra Kontrollverket sine folk var ønskelig at samfiske bestemmelsene var romslige slik at en på den måte kunne redusere faren for neddrepning.

Peter Gullestad oppsummerte med at dette ikke var fremmet noe nytt forslag, og han konstaterte enighet om Fiskeridirektørens forslag til om samfiske tilsvarende i 1995. Videre var det enighet om at to fartøy i løpet av året kunne fiske inntil 27 enhetskvoter.

Peter Gullestad viste til forslaget som gir anledning til å tillate overføring av fangst, og da fortrinnsvis til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

Thor Wold hadde ingen problemer med regelteksten, men ba om at dette ikke ble praktisert helt firkantet.

Peter Gullestad sa at Fiskeridirektoratet skulle ta dette til etterretning, og konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til ordning om overføring av fangst. Det var videre enighet om at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote.

Peter Gullestad viste til forslaget om en prøveordning der to fartøy som partråler skal kunne fordele kvantumet på de samme fartøy ved levering.

Oddmar Hatlevik sa at han vanligvis fisket alene, men at det senere kunne bli aktuelt å partråle. Han spurte om han da måtte melde seg på som partråler.

Johannes Nakken mente at dette gikk på sluttseddelen, så det var bare å levere slik en fisket.

Jan Birger Jørgensen spurte om det var opp til de to fartøyene å fordele fangsten.

Eilif Sund bekreftet at Fiskeridirektoratet ikke ville legge seg opp i hvordan de to fartøyene henførte fangstene på de respektive fartøy ved den enkelte landing.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til prøveordning for partrålere hvor de kan fordele kvantumet på de to fartøyene. Det var også enighet om forslagene til vilkår for en slik ordning.

Peter Gullestad refererte Fiskeridirektørens forslag om at forbudet mot bifangst av torsk opprettholdes. Han pressiserte at dette var et forbud, og at det derfor ikke er en regel som tillot et vist kvantum/stk.

Otto Benjaminson var ikke uenig i teksten, men var uenig i den prinsipielle tilnærmingen. En sildefisker vil i utgangspunktet være lovbryster, da en ikke kan sikre seg mot torsk i fangstene. Han hevdet at regelen var umulig å etterleve.

Arne Wåge påpekte at reglene må sees i sammenheng med håndhevelsen. Dersom en får torsk så får en torsk, men det skal som et utgangspunkt være et rent sildefiske.

Thor Wold sa at dette ikke var noe problem, da den enkelte inspektør praktiserte dette fornuftig.

Det var enighet om at det skulle være forbud mot bifangst av torsk. Vider var det enighet om at Fiskeridirektøren bestemmelser fra 1995 om fritidsfiske videreføres, og at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn.

Vider var det enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å ta opp spørsmålet om bruk av leieskipper med Norges Fiskarlag, med sikte på å få til en ordning.

C) Reguleringer sør for 61° 56'N.

Det var lite gytesild på feltene ved Karmøy i 1995. Gytingen ved Karmøy har ikke, siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. I 1993-1995 har gytefeltene av norsk vårgytende sild gjennomgått en forskyvning mot nord, fra Møre mot Halten og Røst. Det er særlig de rekrutterende årsklasser som har gytt i de nordlige områder. I dette perspektivet er det ikke gode utsikter for gyting i områdene ved Karmøy.

HI kan ikke kvantifisere betydningen gytingen på Karmøyfeltene har hatt i tidsrommet 1989-93, men generelt kan en si at det har vært registrert relativt lite sild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1996, bør disse beskyttes. HI vil forslå at en inntil videre har forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for 61°N.

Virkingen av et eventuelt vern av denne komponenten vil bli sterkt redusert dersom det ikke innføres restriksjoner av fisket på vandringsrutene fra 61°56'N og sørtil gytefeltene ved Karmøyområdet. Med basis i dette var det i 1995 forbud mot å fiske sild fra grunnlinjen og 40 nautiske mil vestover i området mellom 58° 16' N og 61° 56'N.

Imidlertid, sildelarvefordelinger fra april 1995 indikerer at hoveddelen av silda som var registrert mellom 61°30'N og 61°56'N (og hovedsakelig mellom grunnlinjen og fiskerigrensen (12 nmi) gytt i dette området. Det kan derfor argumenteres for å se på området mellom 61° 30'N og 61° 56'N som en sørlig forlengelse av de nordligere gytefeltet, selv om sannsynligheten for å beskatte sild på veg til Karmøyområdet vil øke jo lengre sør en kommer. Det har i de siste år vært gitt adgang til å fiske et visst kvantum sild på Karmøyfeltene, og dersom en i 1996 ikke tar sikte maksimalt vern (totalforbud) av Karmøysildkomponenten bør en kunne vurdere om det ovennevnte området bør åpnes for fiske.

Områdene sør for 61°N (innenfor grunnlinjen) bør ikke åpnes for kystsildfiske (Nordsjøreguleringer) før 1 mai. I 1992 og 1993 var denne overføringsdato 15.4 og 20.4 henholdsvis, og i begge disse årene besto fangstene av kystsildfisket fram til 1 mai stort sett av norsk vårgytende sild.

Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

3.1.7 Norwegian spring-spawning herring

Catch data (Tables: 3.1.7.1-2):

Year	Rec TAC	Agreed TAC	ACFM Catch
1987	150	115	127
1988	120-150	120	135
1989	100	100	104
1990	80	80	86
1991	0	76	85
1992	0	98	104
1993	119	200	232
1994		450	479
1995	513	None	
1996			

Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: A large increase in fishing effort and new technology led to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million tonnes. Since the collapse the aim has been to rebuild the spawning stock above this minimum level. In order to reach the goal, after a period of almost no fishing, the management of the stock has since 1985 aimed

at restricting the fishing mortality to 0.05. Up to 1994, the fishery was almost entirely confined to coastal waters. Since 1992 the coastal fishery has increased sharply. During the summer of 1994 there was also catches in the offshore areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years. The geographical extent of this fishery increased in 1995, with at least six nations participating.

State of the stock: The stock is considered to be within safe biological limits. The assessment of this stock is not considered to be precise but indicative of the trends in stock size. The fishing mortality has increased in recent years but is still low and at the level of the estimated natural mortality. The 1989 to 1990 year classes are above average and the 1991 and 1992 year classes are very strong.

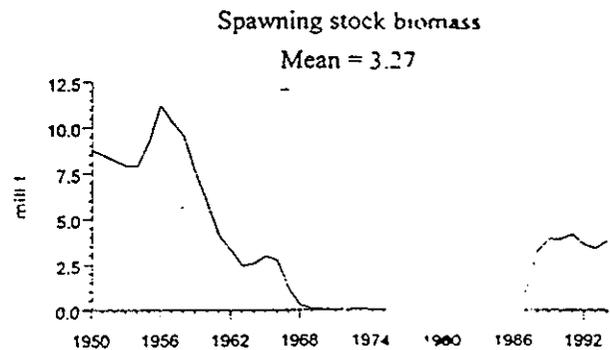
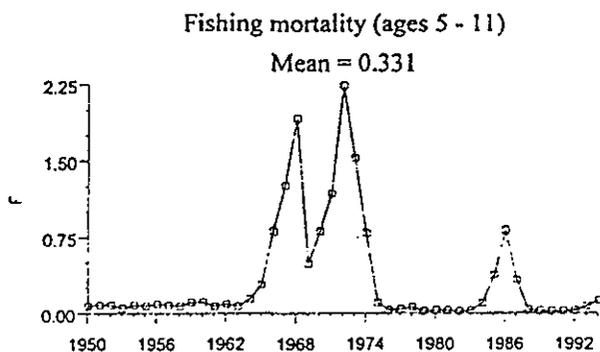
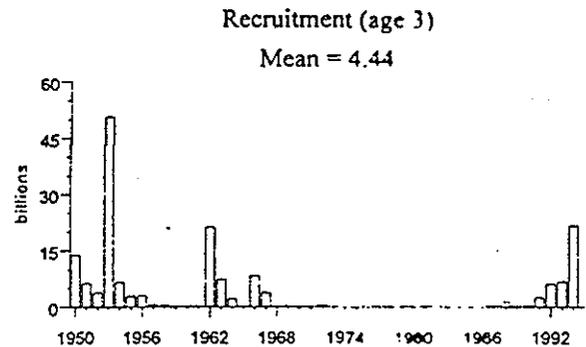
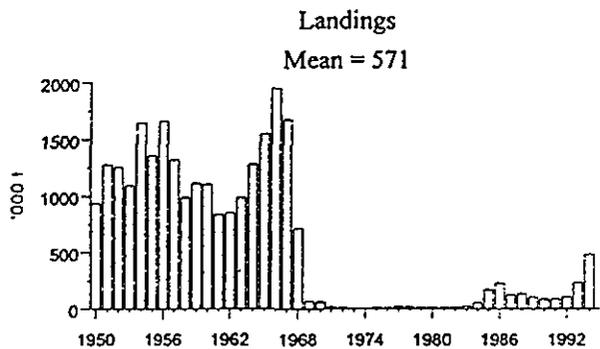
Details in Table 3.1.7.3.

Forecast for 1996: Due to the uncertainty in the current stock level a precise catch forecast for 1996 cannot be given. However, to show the likely development in SSB and catch a *status quo* forecast based on the likely predicted catch is presented below:

SSB(95) = 3907 F(95)=0.18, Basis: Expected total catch in 1995, Catch(95)=914, Landings(95)=914.

Scenario	Basis	F (96)	SSB (96)	Catch (96)	Lndgs (96)	SSB (97)
A	1.0 F ₉₄	0.125	4792	966	966	6753

(Weights in '000 t).

The SSB is estimated to be well above the minimum biologically acceptable level (MBAL) of 2.5 million tonnes in 1996, and the forecast increase of the spawning stock in 1997 and coming years is due to the expected recruitment of the strong year classes 1991 and 1992.

Medium-term considerations: The 1991 and 1992 year classes, which will recruit to the spawning stock in 1996-1998, are very strong. However, the 1993 year class is weak and the prospects for the 1994 and 1995 year classes are also regarded as poor. Medium-term simulations show that the stock will increase in the coming 2-4 years, after which the stock will decline again if no further strong year classes appear.

Management advice: ACFM advises that the fishery on this stock should be managed to ensure that the SSB is kept above the MBAL of 2.5 million t. The management objectives for the medium term are discussed above.

Special comments: The present forecast of the SSB for 1996 is about 1 million t more than forecast in 1994. The increase is due to revision of the tuning method which now gives a better fit to survey data in later years but a poorer fit to the older estimates. In addition, the survey data for 1995 indicate that the adult stock is higher than the level estimated last year. Further, natural mortality has been revised due to the low prevalences of *Ichthyophonus* in the stock at present.

The recruitment pattern of this stock over this century shows that there is a high probability of reduced recruitment after one or two good year classes. It is therefore likely that a series of poor recruitment will follow the strong 1991 and 1992 year classes. This is also indicated from the current estimates of year classes 1993 to 1995. The interaction between cod-capelin and herring in the Barents Sea is demonstrated to be important for the survival of juvenile herring. At present the capelin stock in this area is very depleted and an improvement is not expected before 1999 at the earliest.

The recruitment pattern in this herring stock suggests that the fishery will be dependent on a strong year class for a long period. In order to ensure the maintenance of the fishery and prevent the SSB from falling below the MBAL in the long-term perspective a low exploitation rate is needed.

Multispecies Dimension: The juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production to higher trophic levels (cod, seabirds and marine mammals). It is therefore important to secure a high production of the herring stock by allowing the stock to recover to, and be kept at, a level above MBAL. In the 1950s and 1960s the spawning stock was in the order of 5-10 million t.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch and survey data (acoustic estimates of adults and recruits, tagging estimates).

Information on *Ichthyophonus hoferi*: The overall prevalence in recent samples is in the order of 1.2%. This, together with the clearly declining trend in the prevalence of the disease in the oldest year classes, indicates that the disease in Norwegian spring-spawning herring is fading away.

In year classes 1988 and younger the prevalence seems to have been low since 1991 so the value of natural mortality for these year classes has been set at the same value as before the *Ichthyophonus* outbreak. For the year classes 1987 and older the value of natural mortality is unchanged from last year. It is pointed out that the value of natural mortality is very uncertain. Low values are used in the forecast for all age groups.

Quantitative information on the spatial and temporal distribution of the Norwegian spring-spawning herring stock.

In a request from NEAFC, ICES was requested to "provide quantitative information on the present spatial and temporal distribution of the Norwegian spring-spawning herring stock."

Quantification of the spatial and temporal distribution pattern is difficult. It requires a summary of all stages in the life history including:

- occurrence and migration of the fishable stock
- occurrence of juveniles and prerecruit fish
- spawning areas and distribution of eggs and larvae

It is therefore not relevant to select only one or some few years to characterize the quantitative distribution.

The Norwegian spring-spawning herring stock spawns along the Norwegian coast. Juveniles are distributed in the Barents Sea and in Norwegian fjords, and adults migrate widely between spawning areas, feeding areas and overwintering areas.

The stock has changed its distribution in recent years, gradually extending its distribution away from the Norwegian coast. In recent years spawning areas (Norwegian coast) and wintering areas (Norwegian fjords) seem to have been quite consistent. The feeding areas for the adult stock, however, have gradually been extended. In 1994 for the first time in twenty-six years, this stock appeared in the offshore areas of the Norwegian Sea. In April-June 1995 herring were distributed over large areas of the Norwegian Sea as far west as the eastern border of the East Icelandic current (Figure 3.1.7.1).

In September 1995 the Governments of Faroes, Iceland, Norway and Russia set up a meeting of scientists from these countries to estimate the quantitative distribution of the Norwegian spring-spawning herring since the second World War (see Source of Information). That group used an age-disaggregated biomass-time model based on quarterly information about distribution, fishing mortality and mean weight. The model did not include the egg and larvae stages. The strong year classes 1950, 1959, 1973 and 1983 were chosen to represent the time periods 1945-1962, 1963-1971, 1972-1985 and the present respectively. These time periods represent different migration patterns exhibited by this stock historically. The quantitative distribution in these time periods varied greatly (in the case of the Norwegian EEZ, for example, from 22 to 100%), reflecting changes in both the migration pattern and the distribution and intensity of fishing.

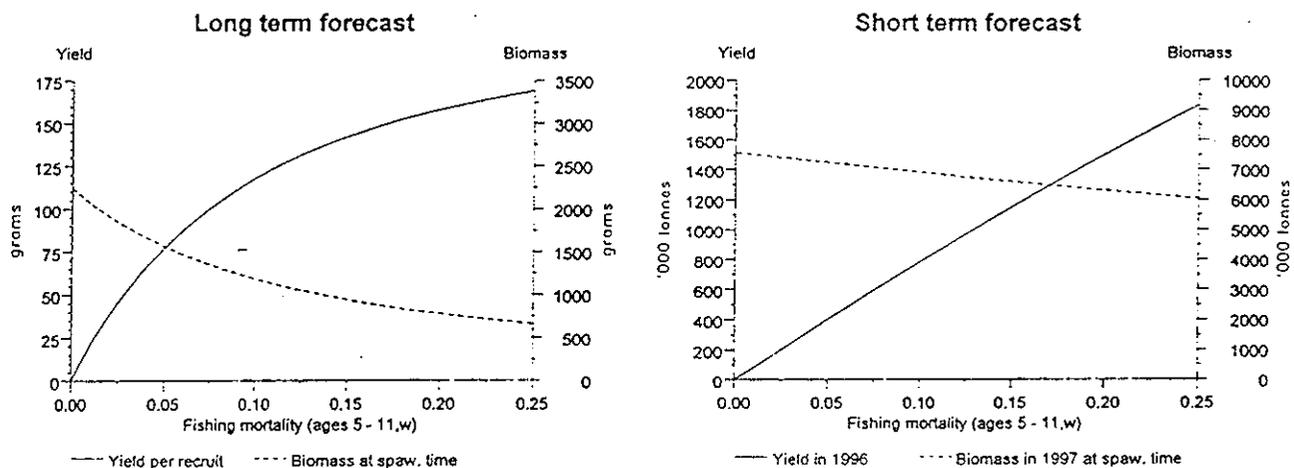
While this analysis is not completely relevant to the request for advice from NEAFC, and since the information given in that report did not allow ACFM to fully evaluate the basic data used, the study helps in describing the 1994 distribution. The analysis provides a description of the distribution of the recent strong 1983 year class throughout its life based on a summary of all available survey and other data. Bearing in mind that point estimates of distribution are difficult to make and may be misleading, the percentage distribution of that year class in 1994 is estimated as follows:

Quarter	1	2	3	4
Zones				
Faroes	0	10	0	0
Iceland	0	3	0	0
Norway	100	32	47	100
Jan Mayen	0	25	6	0
Russia	0	0	0	0
International Zone in Norwegian Sea	0	30	31	0
International Zone in Barents Sea	0	0	0	0
Svalbard	0	0	16	0
EU	0	0	0	0

This is considered to be a useful description of the distribution of the adult component of the stock in 1994, but not of the juveniles which were distributed in the Barents Sea and Norwegian fjords in that year. This stock has been known to change its migration pattern and at present (1995) is distributed differently from 1994.

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring, Capelin and Blue Whiting Assessment Working Group, October 1995 (C.M.1996/Assess:8); Report of the Scientific Working Group on Zonal Attachment of Norwegian Spring-spawning Herring, Reykjavik, 1995.

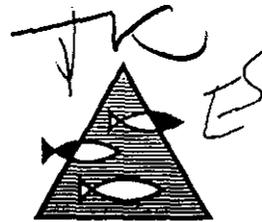
Yield and Spawning Stock Biomass

meri P.P. V
E.B.V

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

HAV - LIV - MILJØ

Koje WO
P6

Knut Olav
Tilshovd

Sutton

WLP

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet

Deres referanse:

Vår referanse: SMR25395/TR/ALJ

Bergen, 11.112.1995

FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I JANUAR 1996

- 1) I indre del av Vestfjorden er det nå (desember 1995) store mengder sild av 1991 og 1992 årsklassene. En del av denne silda er umoden (feitsild), og er mindre enn 25 cm (minstemål).

I slutten av desember/begynnelsen av januar vil den voksne silda fra Tysfjorden og Ofotfjorden vandre ut gjennom indre del av Vestfjorden. En må anta at i indre del av Vestfjorden vil en få forekomster som vil bestå av en blanding av voksen og av umoden sild som til dels er under minstemål.

Fangster i dette området kan derfor komme i konflikt med minstemålsbestemmelsene. Det vil videre kunne forekomme slipping av fangster, pga. at den enkelte fisker ikke vil være fornøyd med størrelsessammensetningen. Fisket i indre Vestfjorden i januar bør derfor overvåkes svært nøye.

- 2) I Tysfjorden er det enkelte områder (Stefjord) hvor silda (voksen sild) står svært tett. Her er det relativt trange farvann og dyp (ca 100m) som gjør at silda ikke kan stikke. I dette området kan det lett bli store kast, og fisket bør følges nøye.

I utgangspunktet må det derfor stilles store krav til kontroll og administrasjon av sildefisket i januar 1996.

Svein A. Iversen
fung. forskningsdir.

Ingolf Røttingen

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Daglig leder, priv. 52 85 01 57

Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Bankgiro 5340.10.06828

Postgiro 0807 3568987

Vågt

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
5002 Bergen

06. DES 95

SAKSNR.	—	DOKNR.
3752/94		37
U.S. N.		Åkrehamn, 6. desember 1995

NORSK VÅRGYTENDE SILD, TRÅLERNE.

Under styremøte 6. desember 1995 har styret i Sør-Norges Trålerlag behandlet sak vedrørende trålerne og regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1996. Styret fattet følgende enstemmige vedtak:

"I forbindelse med regulering og gjennomføring av trålernes fiske etter norsk vårgytende sild i 1996 vil styret i Sør-Norges Trålerlag anføre følgende:

1. Styret viser innledningsvis til vedtak fattet av representantskapet i Sør-Norges Trålerlag angående regulering av fisket etter norsk vårgytende sild for trålerne, jfr. vårt brev av 4. desember 1995.
2. Styret vil presisere at regulering og gjennomføring av trålernes fiske etter norsk vårgytende sild burde vært gjennomført etter den modell som er fastsatt av landsmøtet i Norges Fiskarlag. Styret har imidlertid fått signaler om at dette ikke lar seg gjennomføre for kommende sesong, og at alle trålere over og under 27,5 m vil inngå i en gruppe. I tilknytting til dette vil styret gi følgende anbefalinger i forbindelse med trålernes fiske etter norsk vårgytende sild i 1996.
3. Det må innføres en ordning med påmelding i fisket. Påmeldingsdato må settes i rimelig tid før åpning av fisket.
4. Styret foreslår at åpningsdato for trålerne settes til 4. januar 1996.
5. Det må settes en siste utseilingsdato. Styret foreslår denne satt til 15. januar 1996. Umiddelbart etter denne dato, når antall deltakende fartøy er kjent, må det bli foretatt en refordeling innen gruppen.

5. Kvote for trålfartøy må differensieres. Styret foreslår følgende inndeling basert på fartøyenes tonnasje.

Under 100 tonn
100 til 149 tonn
150 til 199 tonn
200 til 249 tonn
250 til 299 tonn
over 300 tonn.

Den innbyrdes fordeling foreslås å være at fartøy i intervallet under 100 tonn skal ha en kvote som er halvparten av kvoten til fartøy i intervallet over 300 tonn. Mellomliggende intervaller deles flatt pr. 50 tonn.

Fordelingen mellom intervallene blir som følger:

Fartøy med tonnasje i intervaller 250 til 299 tonn får 90% av kvoten til fartøy over 300 tonn. Videre får fartøyer i intervallet 200 til 249 tonn 80%, intervallet 150 til 199 tonn 70%, intervallet 100 til 149 tonn 60% og fartøy i intervallet under 100 tonn får 50%."

Med hilsen

Johan Sørensen
Johan Sørensen
daglig leder

Kopi: Norges Fiskarlag
Fiskeridepartementet

Vedlegg: Kopi av vårt brev av 4. desember 1995.

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Daglig leder, priv. 52 85 01 57

Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 ÅKREHAMNBankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3588987Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor FISKERIDIREKTORATET
5002 Bergen

06. DES 95

Åkrehamn, 4. desember 1995

SAKS NR.	---	---	DOM NR.
3752/94			36

VEDR. REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD, TRÅLERNE.

Under representantskapsmøte i Sør-Norges Trålerlag 30. november og 1. desember 1995 ble følgende uttale vedrørende regulering av fisket etter norsk vårgytende for trålerne enstemmig vedtatt.

"Representantskapet vil forlange at:

Reguleringsrådet legger til grunn intensjonen i vedtaket i Norges Fiskerilags Landsmøte 1994 - sak 11 - der det heter under "Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressurser" pkt 5.

Trålere under 27,5 m (90 fot) innlemmes i kystgruppen og trålere over 27,5 m utgjør trålgruppen.

Intensjonene i vedtaket var at trålere over 27,5 m skulle ha 8% av totalkvoten ved 500.000 tonn og lineært opp til 9% av 750.000 tonn, dessuten at maksimum 20 trålere under 27,5 m går inn i kyst.

Dersom landsmøtevedtaket ikke lar seg gjennomføre p.g.a. deltakerkriterier, vil Sør-Norges Trålerlag be om at det blir foretatt beregninger av hvor stor andel de 20 fartøylene under 27,5 m ville ha fått i kvote i kystgruppen, og at denne kvoten blir overført til trålgruppen i tillegg til den avtalte prosentandel.

Sør-Norges Trålerlag vil be om at det blir satt en differensiert minste kvote pr. fartøy ut i fra beregnet deltakelse, samt at det blir satt en påmeldingsfrist og en fremmøtedato. Etter fremmøtedatoen må kvoten reforddeles på de fremmøtte fartøy"

Med hilsen

Johan Sørensen
Johan Sørensen
daglig leder

Fiskerinæringens Landsforening

Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo
Besøksadresse: Essendropgate 6, 0368 Oslo
Telefon: 22 965018, Fax: 22 601542

AW

Kopier
PG
p. del. avsp
PL
TK

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 BERGEN

kont. kl. 15³⁰

FISKERIDIREKTORATET	
13. DES 95	
SAKS. NR.	DOK. NR.
4596/95	2
U.O. ?	

ES
AF

Vår ref. GA/PDI/rfb

Deres ref.

Oslo, 13.12.1995

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996

Ressurssituasjonen for NVG-sild har utviklet seg positivt de siste årene og er igjen blitt en viktig ressurs for flåte og industri.

Norske fiskere har i 1995 hatt anledning til å fiske 525.000 tonn NVG-sild. Av den totale kvoten er ca 131.000 tonn levert til oppmalning, 35.000 tonn til sjøtilvirkere, 35.000 tonn til utenlandske havner, 25.000 tonn til klondykere og ca 300.000 til norske konsumanlegg.

Konsumkvantumet har også utviklet seg positivt. Det er grunn til å minne om at det bare er tre år siden den norske totalkvoten bare var på 85.000 tonn hvorav 62.000 tonn gikk til konsum.

For tredje år på rad er en imidlertid kommet i den situasjon at NVG-kvoten i hovedsak var oppfisket ved utgangen av november måned. Inneværende år var kystnotkvoten oppfisket i første halvdel av november og det var bare få og små kvoter igjen også for ringnot. Fisket blir, som følge av at kvoten er tatt, stoppet i den perioden silden er av beste konsum-kvalitet og markedsmulighetene er de beste. I perioden fra november og frem til russerne starter sitt fiske i februar kunne norsk industri vært enerådende i markedet. Ett resultat av reguleringsmodellen er at inngåtte kontrakter ikke kan oppfylles og salgsmuligheter blir utnyttet. På grunn av råstoffmangel er vi også kommet i den situasjon at norske tollkvoter til EU ikke kan oppfylles.

300.000 tonn NVG-sild, av en kvote på 525.000 tonn, ble oppfisket i løpet av årets 10 første uker. I 1995 har ringnot levert 96% av kvoten til konsum, kystnot 63% og trål 5%. Leveransene til konsum har i 1995 gitt en merpris til fiskerne på kr 0.63, eller 74 %, i forhold til levering til mel og olje.

Etter FNL's oppfatning kan Norge, gjennom aktiv bruk av reguleringsforskriftene for fiske etter NVG-sild, legge grunnlaget for en betydelig økning i verdiskapningen i pelagisk sektor. Forskriftene må derfor benyttes som et virkemiddel for å realisere målsettingen om å sikre tilgjengelig kvantum til konsum i den periode da markedene er best både når det gjelder pris og kvantum. Et endret reguleringsregime vil føre til høyere verdiskapning i flåte og industri samtidig som det trygger sysselsettingen i pelagisk industri som vil få et meget vanskelig år

i 1996 som følge av reduserte kvoter på markell og nordsjøsil.

De siste års reguleringsforskrift for NVG-fisket har hatt bestemmelser som skulle bidra til at industrien hadde tilgjengelig råstoff til konsumanvendelser de siste månedene i året. For 1995 finnes slike bestemmelser i § 5-7 og lyder:

§ 5-7. Åpningstider og fiskeperioder

Fiskeridirektøren kan fastsette forskjellige åpningstider og tidsrom for fiske etter sild for de forskjellige fartøy- og redskapsgrupper.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når den enkelte gruppekvote er beregnet oppfisket eller når toltakvoten er beregnet oppfisket.

For å sikre et kvantum til anvendelse til konsum, kan Fiskeridirektøren stoppe fisket til oppmaling og fôr.

For å sikre at kystfartøysgruppen gis et kvantum for anvendelse til konsum, kan Fiskeridirektøren stoppe fisket til oppmaling og fôr såfremt:

- a) *det i løpet av november måned eller tidligere gjenstår 50.000 tonn sild av kystfartøygruppens kvote eller*
- b) *det før 10. desember gjenstår 20.000 tonn sild av kystfartøygruppens kvote.*

Det er i ettertid ikke vanskelig å se at disse bestemmelsene var utilstrekkelige. Til tross for enighet om prinsippet om å sikre tilstrekkelig konsumkvantum har en ikke lyktes med å oppfylle målsettingen. FNL har tidligere tatt til orde for å endre kvoteåret slik at en var sikker på at det var kvoter tilgjengelig i de perioder fisken er markedsmessig best tilpasset. Vi tar imidlertid til etterretning at fiskerimyndighetene, av hensyn til pågående forhandlinger om fremtidige NVG-regime, ikke ønsker å endre på de grunnleggende faktorene i det norske reguleringsopplegget på nåværende tidspunkt.

Dette betyr imidlertid at det må foretas endringer på andre måter innenfor fjorårets rammer for å sikre bedre måloppnåelse med tilstrekkelig konsumkvantum i siste kvartal 1996.

FNL vil konkret foreslå at det fra 01.01.96 og utover settes restriksjoner på tillatelse til oppmaling av NVG-sild, primært som et generelt forbud, subsidiært med en begrensning på det kvantum som tillates malt opp. Dette gjelder særlig trål og kystnotgruppen. Eventuelt generell tillatelse til oppmaling gis ikke før en mot slutten av året ser at konsumindustrien har dekket sitt råstoffbehov.

FNL foreslår videre at intensjonen i dagens bestemmelser i paragraf 5-7 videreføres.

FNL foreslår derfor at det både for ringnot, kyst og trål settes av et stort nok kvantum siste kvartal for å dekke konsumindustriens behov. Dette kvantumet må settes til 70.000 tonn pr måned eller tilsammen 210.000 tonn for 4. kvartal.

For å understreke realismen i et estimert behov på 210.000 tonn i siste kvartal kan vi opplyse at FNL ultimo september foretok en kartlegging av industriens behov for NVG-råstoff i 4. kvartal i 1995. Resultatet ble et behovsanslag på 155.000 tonn. Realiteten ble imidlertid at

hele det tilgjengelige kvantum på 110.000 tonn ble fisket i oktober og november slik at minimumsbehovet på 45.000 tonn i desember ble stående udekket. En økning på 35% i råstoffbehovet i siste kvartal fra 1995 til 1996 kan synes stor. Når vi holder dette opp mot den totale driftssituasjon, med betydelig reduksjon i råstofftilførselen fra Nordsjøen, er det estimerte behovet på 210.000 tonn meget realistisk og det vil være avgjørende for pelagisk industri at NVG-ressursen forvaltes slik at den kompenseres for reduksjon i andre råstoffarter.

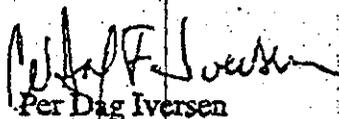
Når det gjelder fordelingen av dette kvantum mellom de ulike redskapsgrupper foreslår vi at fordelingsnøkkelen mellom fartøygruppene legges til grunn. For ringnot vil dette bety at 58% eller 122.000 tonn avsettes til fiske i siste kvartal, for kystnot 33% eller 69.000 tonn og for trål 9% eller 19.000 tonn.

Vi håper at norske myndigheter gjennom fastsettelse av reguleringsopplegg for NVG-sild for 1996 vil ta hensyn til de behov som er fremsatt fra FNL og her igjennom legge grunnlag for fortsatt positiv vekst i verdiskapning, sysselsetting og markedsutvikling for NVG-sild.

Med vennlig hilsen
FISKERINÆRINGENS LANDSFORENING

Geir Andreassen

Per Dag Iversen

opi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

Kopi av arkiv 96
P6
PA

TS/te

Wag
Wag

Oslo, 6. desember 1995

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

Wag

FISKERIDIREKTORATET	
08.12.95	
SAKS NR.	NOR NR.
4613/95	1
U.O. 1	

SKJ
AF

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 BERGEN

VEDRØRENDE REGULERING AV NVG-SILD

Viser til stopp i fisket etter NVG-sild, lørdag 2. desember 1995. Stopp i fisket ble innført på tross av at flere ringnotbåter ikke hadde fisket sin båtkvote.

Gunnen til dette er at ringnotkvoten er overregulert med ca. 3 %.

I den forbindelse vil Norsk Sjømannsforbund anmerke følgende:

NVG-silden oppholder seg store deler av året i fjorder og kystnære områder. Den er dermed lett tilgjengelig både for ringnot-, trål- og kystgruppen.

Norsk Sjømannsforbund er av den oppfatning at overregulering ikke er nødvendig og vil foreslå at en for 1996 foretar en flat regulering.

De båter som velger å disponere sin båtkvote på slutten av året, vil være garantert sin andel til 31/12.

Med hilsen

Tormod Storås
SJØMANNFORBUND

Tormod Storås

saksbehandler: Tormod Storås

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

07. DES 95

SAKSNR.	BOKNR.
4596/95	1

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 «Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

«1. Norges Fiskarlag viser til den positive bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild og at det er fastsatt en TAC for 1996 på 1.000.000 tonn. Norges Fiskarlag konstaterer imidlertid at det pr. dato ikke er avklart hvilken kvote som blir stilt til disposisjon for norske fiskere i 1996. Landsstyret viser i denne forbindelse til at det er avtalt nye forhandlinger om forvaltningen av norsk vårgytende sild 14.-16. desember 1995, og at det tas sikte på å behandle reguleringen av dette fisket i eget møte i Reguleringsrådet 19. desember d.å.

2. På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgi følgende foreløpige tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild for 1996:

Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i Landsmøtevedtak 11/94 «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressursen» hvor det er angitt hvordan den norske kvoten skal fordeles mellom kystfartøygruppen, ringnotgruppen og trålgruppen.

3. Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse til Landsmøtets forutsetning om å innlemme trålere under 90 fot, som var påmeldt i et av årene 1990-1993 eller har deltatt i 1994 i fisket etter norsk vårgytende sild, i kystfartøygruppen. En slik løsning ble forutsatt for fisket i 1996, jfr. landsstyrevedtak 121/94 og telefax fra Norges Fiskarlag av 6. januar 1995. Det vises også til det øvrige arbeid som har pågått i løpet av 1995 for få til et reguleringsopplegg for trålerne i 1996 i henhold til landsmøtevedtak 11/94.

Norges Fiskarlag viser til brev fra Fiskeridepartementet av 30. november 1995 hvor departementet uttaler at det ikke er lovmessig grunnlag for å foreta en gruppeinndeling og adgangsbegrensning i trålfisket etter norsk vårgytende sild, slik landsmøtets vedtak innebærer.

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:

Telefon: 73 54 58 50

Telefax: 73 54 59 90

7. desember 1995

Ark.,

JBΛ

C:\winword\bretjbjub-170

Norges Fiskarlag vil sterkt beklage departementets fortolkning av regelverket som innebærer at det ikke er mulig å få til et reguleringsopplegg for trålerne i henhold til landsmøtevedtak 11/94. Norges Fiskarlag konstaterer således at de forutsetninger som lå til grunn for forannevnte landsmøtevedtak ikke er tilstede, og finner på dette grunnlag å måtte ta myndighetenes avgjørelse i dette spørsmålet til etterretning. Norges Fiskarlag vil derfor ta dette som utgangspunkt for de reguleringsforslag som fremmes for fisket etter norsk vårgytende sild for 1996.

4. Under henvisning til ovennevnte går Norges Fiskarlag inn for at gruppene tildeles gruppekvoter i henhold til landsmøtevedtak 11/94, herunder at alle trålerne reguleres som en gruppe.

Norges Fiskarlag viser til at landsmøtevedtak 11/94 angir fordelingen av den norske kvoten opp til en totalkvote på 750.000 tonn. Dersom den norske totalkvoten skulle vise seg å overstige 750.000 legger Norges Fiskarlag til grunn at fordelingen mellom gruppene følger samme flate prosentfordeling som ved 750.000 tonn.

5. Norges Fiskarlag viser til at erfaringene med utviklingen av trålfisket etter norsk vårgytende sild i 1995, og reaksjonene på dette tilsier at det bør legges opp til et strammere reguleringsopplegg for denne gruppen i 1996.

Norges Fiskarlag foreslår at trålgruppen reguleres etter følgende kriterier:

- Det settes en differensiert kvote pr. fartøy ut fra beregnet deltagelse knyttet opp til en påmeldingsfrist. Påmeldingsdato må settes i rimelig tid før åpning av fisket.
- Åpningsdato for trålfisket settes til 4. januar 1996.
- Det må settes en siste utseilingsdato. Denne settes til 15. januar 1996. Umiddelbart etter denne datoen vurderes eventuell refordeling av kvoten på de deltagende fartøy.
- Kvotene differensieres etter tonnasje etter følgende inndeling:

Tonnasjeinndeling	Kvotegradering
300 tonn og over	100% kvote
299 tonn - 250 tonn	90% kvote
249 tonn - 200 tonn	80% kvote
199 tonn - 150 tonn	70% kvote
149 tonn - 100 tonn	60% kvote
Under 100 tonn	50% kvote

Norges Fiskarlag vil komme tilbake til størrelsen på utgangskvoten når den norske totalkvoten av norsk vårgytende sild er kjent, og man har oversikt over deltagelsen i trålfisket.

6. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltakelseskriterier for fartøy i kystfartøygruppen som fisker med snurpenot, landnot, snurrevad og garn i 1996. Det vises i denne forbindelse også til Fiskeridirektoratets høringsnotat om innstramminger i godkjenningsordningen i kystfartøygruppen, jfr. Fiskarlagets arbeidsutvalgsvedtak 119/95. Norges Fiskarlag forsetter at den nye godkjenningsordningen iverksettes fra årsskiftet 1995/1996 og at den således får anvendelse for sildefisket i 1996.

Når det gjelder landsmøtets vedtak om å utarbeide klare retningslinjer for å hindre økt deltagelse i kystfartøygruppen vises det til pågående utredningsprosjekt, jfr. landsstyrevedtak 28/95.

7. Norges Fiskarlag går inn for at ordningen med samfiske for fartøy som driver låssetting videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse.
8. Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen gjentatte ganger har krevd at eiere av fartøy i kystgruppen, på lik linje med eiere av fartøy innenfor ringnot- og trålgruppen, må ha anledning til å benytte leieskipper i fiske etter norsk vårgytende sild. Leieskipper må oppfylle samme vilkår om føring i fiskermanntallet som eier. Norges Fiskarlag stiller seg uforstående til at myndighetene fortsatt ikke funnet å følge Fiskarlagets tilråding i dette spørsmålet.
9. Norges Fiskarlag viser til den solide bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild, og finner på denne bakgrunn at det ikke lenger er noe selvstendig argument å opprettholde den særreguleringen man har hatt for området sør for 61°56'N (Klovningen), bl.a. for å verne gytekomponenten ved Karmøy.

Norges Fiskarlag går derfor inn for at alle grupper må få fiske norsk vårgytende sild fra kysten/fjordene og ut til 12 nautiske mil fra grunnlinjene helt sør til 58°16'N i 1996. Norges Fiskarlag går videre inn for at reguleringene av norsk vårgytende sild sør for 61°56'N iverksettes fra det tidspunkt silda er konstatert å opptre i dette området og fram til 15.04.95.

10. Norges Fiskarlag foreslår at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.
11. Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvotestigen i kystfartøygruppen videreføres i 1996. Norges Fiskarlag vil komme tilbake til størrelsen på enhetskvoten i kystfartøygruppen når en kjenner den norske kvoten for 1996.

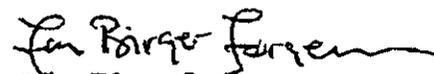
Kystfartøygruppens overreguleres med 50% i 1996, som også vil bidra til en økning av enhetskvoten.

Det foreslås at 100.000 tonn av kystfartøygruppens kvote må forbeholdes levering til konsumeravendelse i andre halvår 1996.

12. Utviklingen i fisket må følges nøye slik at det kan foretas eventuelle endringer i reguleringsopplegget dersom dette skulle bli nødvendig.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærva

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

546/95

08.09.1995
J.nr. 195
ark.
LG/JBJ

TELEFAX

Vilkår for godkjenning av fartøy i kystfartøygruppen (under 27,5 meter) som fisker norsk vårgytende sild.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag fattet følgende vedtak i møte 7. - 8. september i rubriserte sak:

«Norges Fiskarlag viser til brev fra Fiskeridirektoratet av 7. juli d.å. vedr. vilkår for godkjenning av fartøy i kystfartøygruppen (under 27,5 meter) som fisker norsk vårgytende sild (NVG) og vil komme med følgende bemerkninger:

1. Norges Fiskarlag mener at kravet til sonar i fisket med snurpenot og snurrevad er urimelig. Kostnadene ved anskaffelse av en sonar vil, spesielt for de minste fartøyene som deltar i fisket etter NVG - sild, ikke stå i forhold til nytten av en slik investering. Det samme gjelder det foreslåtte påbudet om mengdesensor i snurrevadfisket.
2. Norges Fiskarlag mener at alle som fisker NVG - sild både høvedsmann og mannskap må være mantallsregistrerte fiskere.
3. Norges Fiskarlag viser til forslaget om at det skal stilles krav til størrelsen på nottypene i kystfartøygruppen, og går inn for de minstestørrelser som er foreslått, henholdsvis 80x15 favner for snurpenot og 80x8 favner for landnot. Norges Fiskarlag vil i tillegg foreslå at fartøyer over 20 meter i denne gruppen bør være utrustet med en snurpenot som er minst 160 favner lang og 30 favner dyp.

4. Når det gjelder de andre punktene så støtter Norges Fiskarlag de foreslåtte vilkårene for godkjenning av fartøy i kystfartøygruppen (under 27,5 meter) som fisker norsk vårgytende sild.

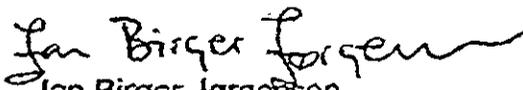
5. Norges Fiskarlag viser til de gjeldende regler m.h.t. at eier skal stå ombord under fisket etter NVG - sild der unntak bare gjelder ved godkjent dispensasjon : «Dersom eier blir sykemeldt mer enn 20 dager...». Dette gir en rekke uheldige og tildels urimelige utslag.

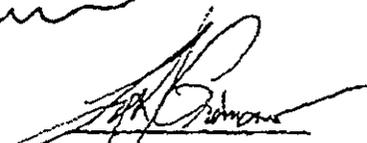
Dersom fartøyeier f.eks. blir sykemeldt for en periode som er kortere enn 20 dager vil fartøyet måtte tas ut av drift. Det samme gjelder dersom fartøyeier skal ha «pappapermisjon», ferie m.v. Bestemmelsene vil i slike tilfeller påføre fartøyene store økonomiske tap og Norges Fiskarlag er kjent med at en rekke fartøy har hatt slike tap.

Norges Fiskarlag viser også til at fisket i kystgruppen etter NVG - sild er det eneste fisket hvor det stilles krav om at fartøyeier i prinsippet skal stå ombord under utøvelsen av fisket.

Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn be om at bestemmelsen om at eier skal stå ombord oppheves slik at dette fiskeriet blir likestilt med andre fiskerier. Det vises forøvrig til landsstyrevedtak i Norges Fiskarlag j.fr. punkt 8 i sak 121/94 Fisket etter NVG - sild.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Leif Grimsmo

Kopi:

Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

NORGES
SILDESALGSLAG

Kopi
- H. ok. gjeld
- PP.

HOVEDKONTOR,
BERGEN:
Slottsgt. 3
Postboks 4042 Dreggen
5023 Bergen
Tlf. 55 31 49 50
Fax 55 31 50 27

DISTRIKTSKONTOR,
HARSTAD:
Postboks 307
9401 Harstad
Tlf. 77 06 49 35
Fax 77 06 24 66
Telex 64 004

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor

att: Sund

[Handwritten signature]

FISKERIDIREKTORATET	
20. NOV 95	
SAKSNR.	DDK.NR.
4281/95	
U.G. 3	

Bergen, 20. november 1995
JN/gl

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1996

Vi viser til Deres telefax av 31. okt. 1995.

Det gjenstår pr dags dato såpass lite av årets kvote av NVG-sild at vi finner det mere hensiktsmessig å legge frem en prognose for året som helhet i stedet for statistikk frem til nå.

	<u>1.000 tonn</u>
Kystnot til konsum	112
« til mel og olje	63
Sum	175
Ringnot til konsum	280
« til mel og olje	20
Sum	300
Trål til konsum	3
« til mel og olje	47
Sum	50

Omsetningen i 1995 fordeler seg som følger:

Levert i utenlandsk havn	28
Levert russisk fabrikkskip	25
Innrapportert sjølproduksjon	32
<u>Norske konsumkjøpere</u>	<u>310</u>
Sum konsum	395
<u>Sum mel og olje</u>	<u>130</u>
Sum totalt	525

Av konsumomsetningen til norske kjøpere på i overkant av 300.000 tonn har 60.000 tonn gått til anlegg i Nord-Norge og ca. 12.000 tonn til norske kjøpefartøy. Det er

sannsynlig at det kunne vært omsatt ytterligere 45.000 tonn til anlegg i Nord-Norge fra uke 46 til uke 51 dersom kystnotflåten hadde kunnet fortsette sitt fiske i denne perioden.

Gjennomsnittsprisen til fisker for det som har vært levert til konsum i 1995 ligger over fjorårets nivå til tross for at de også har hatt en kvantumsøkning. På det som er avregnet til denne tid er gjennomsnittsprisen kr. 1,50 pr. kg. (1,47 i 1994). De siste uker har prisnivået ligget betydelig over dette, slik at en for året som helhet vil få en svakt høyere gjennomsnittspris. For leveranse til mel- og oljeproduksjon er gjennomsnittsprisen for 1995 kr. 0,86 pr. kg. Tilsvarende nivå for hele 1994 ble kr. 0,76 pr. kg.

Når det gjelder omsetningsmulighetene for norsk vårgytende sild i 1996 vil det være fysiske kapasiteter for å håndtere et større konsumkvantum enn det som er produsert i 1995. Mindre makrellkvoter vil til en viss grad frigjøre kapasitet for produksjon av norsk vårgytende sild. Spørsmålet blir derfor først og fremst om det markedsmessig lar seg gjøre å omsette et større kvantum enn i 1995. Et usikkerhetsmoment her vil være ageringen i markedet fra andre nasjoner som måtte bli i stand til å tilby norsk vårgytende sild.

På basis av en konsumproduksjon første halvår 1995 på rundt 250.000 tonn merket vi i sommer en viss markedsmessig metning. Noe av forklaringen her ligger i hvordan konsumet fordeler seg over året i viktige markeder. Hovedetterspørselen faller i perioden okt. - april.

Rapporter viser at det fortsatt er et uutnyttet potensiale i en del av de markeder vi allerede er inne i. Kritiske faktorer for å realisere dette potensialet er betalingsordninger og intern distribusjon i markedene. Det er også svært viktig at det reguleringsmessig legges opp til at man får produsert mest mulig mens silda har god kvalitet og samtidig til en tid på året hvor en har mulighet til å nå frem i markedet mens etterspørselen ennå er høy.

Det forventes også god etterspørsel etter LT-mel i 1996. Norsk vårgytende sild har egenskaper som gjør den spesielt egnet til LT-produksjon. Høy kvalitet på oppdrettsfôr har selvsagt gunstige økonomiske effekter for næringen. Men minst like viktig er den miljømessige siden av å ha et høykvalitets oppdrettsfôr. Det er derfor viktig at reguleringsopplegget i minst mulig grad diskriminerer mellom anvendelser. Fiskers valg av anvendelse bør avgjøres av bedriftsøkonomiske kriterier som pris og kostnader. Vi forutsetter da at det blir lagt opp til et reguleringsopplegg som gjør det mulig for fisker å tenke kvalitet og økonomi i stedet for kvantum og kvote. For å få en hensiktsmessig avvikling av fisket, er det viktig hele tiden både ha muligheten for å levere til mel og olje og å kunne nytte fabrikkskip i den utstrekning det er behov for det.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arild P. Aarseth

Johs. Nakken
Johannes Nakken

SAK 16/95

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKET I EU-SONEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 1996.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentet der det heter:

1. Fisket etter brisling i EU-sonen.

1.1. Fisket i EU-sonen i 1995.

P.g.a. at forhandlingene om en ordinær kvoteavtale mellom EU og Norge for 1995 ble utsatt til etter nyttår ble Norge først tilkjent et midlertidig kvantum på 10.000 tonn etter en såkalt «roll-over» avtale. Etter den endelige kvoteavtalen for 1995 har Norge 25.000 tonn brisling i EU-sonen. I Norges økonomiske sone var fisket fritt. Fisket ble utøvet av ringnotflåten.

Fisket i EU-sonen i 1995 tok til igjen i slutten av juni og fisket ble stoppet 28. juli 1995 da norsk kvote i EU-sonen var beregnet oppfisket.

Fangstene i havbrislingfisket fordelte seg pr. 10.11.1995 som følger:

EU-sonen	26.010 tonn
Norges økonomiske sone	<u>10.795 tonn</u>
I alt	36.805 tonn

1.2. Regulering av fisket i EU-sonen i 1996.

I skrivende stund er det ikke inngått kvoteavtale med EU for 1996. Fiskeridirektoratet forutsetter at når en slik avtale inngås, vil et av elementene være en brislingkvote i EU-sonen.

Det har vært et godt kystbrislingfiske for konsum i 1995, og hermetikkindustrien har sannsynligvis tilstrekkelig råstoff til hermetikkanvendelse i hele 1996. Det er derfor neppe behov for å avsette noen del av kvantumet i EU-sonen til konsum, slik som for to år siden.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy kan fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet pr. tur.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at det gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

2. Fisket etter brisling i Skagerrak.

2.1. Fisket i 1995.

I henhold til den endelige avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 1995, kunne det fiskes 43.000 tonn brisling i avtaleområdet, og Norges andel var 3.230 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, burde trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir oversikt over det norske brislingfisket i Skagerrak i årene 1990-95. Oppfisket kvantum for 1995 er pr. midten av november.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 1995. Kvantum i tonn.

	Hav	Kyst	Totalt
1990	17	1.294	1.311
1991	0	851	851
1992	689	394	1.083
1993	0	1.270	1.270
1994	1.192	683	1.875
1995 (pr.15.11.95)	0	421	421
Gj.snitt 90 - 94	380	898	1.278

Industrietrålerne fisket i 1994 med så stor intensitet at en fryktet for den tradisjonelle kystgruppens andel av brislingkvoten. Det ble derfor foretatt en avsetning til kystgruppen, samt fastsatt en hjemmel for å stoppe blandingsfisket når havflåtens andel var oppfisket.

2.2. Fisket i 1996.

Den 28. november 1995 inngikk Norge og EU avtale om fisket i Skagerrak. TAC'en for 1996 er den samme som i 1995, hvilket medfører at den norske kvoten er 3.230 tonn.

For at kystfartøygruppen fremdeles skal få beholde sitt tradisjonelle fiske, vil en anbefale at det avsettes 2.000 tonn til kystgruppen for 1996.

Havfisket etter brisling kan således foregå innenfor en kvote på 1.230 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 1996 fastsettes en avsetning på 2.000 tonn til kystbrislingfisket.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at det i Skagerrak fastsettes en kvote på 1.230 tonn til trålfisket m.v. i 1996, og at et eventuelt ubenyttet kvantum av avsetningen på 2.000 tonn til kystbrislingfisket vil kunne overføres til trålfisket m.v. i 1996.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet.

Ole Strand var enig i Fiskeridirektørens forslag til regulering, men mente at en i tillegg måtte stoppe fisket i en periode i sommerhalvåret, jfr. Norges Fiskarlags forslag. Dette kunne en imidlertid komme tilbake til senere.

Peter Gullestad gjorde oppmerksom på at neste Reguleringsråd ville komme for sent til å behandle en eventuell sommerstopp. Han foreslo derfor at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette en sommerstopp i samråd med Norges Fiskarlag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering i 1996, og at Fiskeridirektøren i samråd med Norges Fiskarlag kan fastsette en stopp i fisket i en periode i sommerhalvåret.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:
Telefon: 73 54 58 50
Telefax: 73 54 59 90

TK/

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

07. DES 95

7. desember 1995

Ark.

JBJ

C:\winword\brete\bjub-167

SAKS NR.	100K NR.
4590/95	1
TELEFAX	

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING OG BRISLING I SKAGERRAK I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 44/95 «Regulering av fisket etter havbrisling i 1996» og sak 45/95 «Regulering av fisket etter brisling i Skagerrak i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

Havbrisling

«Forutsatt at Norge og EU er blitt enig om en kvoteavtale for 1996 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 1996, og reguleres på samme måte som i 1995. Norges Fiskarlag anser det som unødvendig å forskriftsfeste at en del av kvantumet skal forbeholdes konsumleveranse.

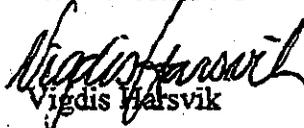
Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling til mel og olje stoppes i en periode i sommerhalvåret.

Norges Fiskarlag vil på et senere tidspunkt komme tilbake med konkrete forslag til stopperperiode.»

Brisling i Sakagerrak

«Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 1996 reguleres etter samme mønster som i 1995.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 17/95

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1996

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentet der det heter:

Fisket i 1995

Norske fartøy hadde til disposisjon en kvote på 1018 tonn torsk i NAFO-underområde 3M i 1995. Dette var tilsvarende kvoten i 1994.

I 1994 ble fisket i utgangspunktet forbeholdt linefartøy. Fiskeridirektøren var likevel innstilt på at fisket også kunne åpnes for trålere dersom det skulle vise seg å være grunnlag for dette. Dette ble videreført i 1995, og den 27. september ble reguleringen endret slik at bare fartøy med torsketrållatelse kunne delta i fisket. Det har imidlertid ikke vært noen interesse for å utnytte kvoten, og hele den norske kvoten på torsk i NAFO-område 3M står ubenyttet i 1995.

Fisket i 1996

I 1996 har norske fartøy til disposisjon en kvote tilsvarende 1995 på 1018 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Den totale kvoten på 11.000 tonn torsk ble ellers fordelt i henhold til tabellen.

Canada	85 tonn
Cuba	407 tonn
Færøyene og Grønland	2461 tonn
EU	5485 tonn
Polen	424 tonn
Samlekvote til Russland, Estland, Litauen og Latvia	1078 tonn
"Andre"	42 tonn

Kvoten på 11.000 tonn ble fastsatt på NAFO årsmøtet til tross for forskernes anbefaling om en 0-kvote. I forbindelse med behandlingen på årsmøtet i NAFO i år støttet Norge en erklæring fra Canada som uttrykte bekymring for kvotevedtaket.

Erfaringsmessig viser det seg at det er vanskelig for Norge å få utnyttet torskekvoten i NAFO-området. Dette har bl. annet sammenheng med den dårlige fangsttilgjengeligheten for torsk i dette området, samt relativt godt fiske andre steder. Siden Norge er tildelt en kvote i området, må det tas stilling til et reguleringsopplegg for dette fisket.

Som nevnt var det i 1995 ikke anledning for trålerne å delta i fisket fra årets begynnelse. I en situasjon der en må anta at interessen for fisket vil være liten, finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å endre dette og åpne for at også fartøy med torsketråttillatelse etter trålforskriftens § 3 får delta i fisket fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren vil foreslå at torskefisket i NAFO-området 3M åpnes for linefartøy og fartøy med torsketråttillatelse etter § 3 i trålforskriften (stortrålerne)

Fiskeridirektøren tar sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som for 1995. Dette innebærer at fartøy som ønsker å delta må registrere seg hos Fiskeridirektoratet for dette fiske. Videre at Fiskeridirektøren kan fastsette påmeldingsfrist og fastsette en siste utseilingsdato. Dersom det viser seg at interessen for fisket blir stor, kan det i tillegg bli nødvendig å innføre andre typer reguleringsbestemmelser i dette fisket.

Som i rekefisket i det samme området er de deltakende fartøy i torskefisket pålagt å ha observatører ombord, jfr. NAFO-avtalen. I tillegg er Norge pålagt å ha en 35% dekning på satellittsporingsutstyr. Dette er nærmere redegjort for i forbindelse med sak 11/95, Reker i NAFO-området.

En vil foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette nærmere reguleringsbestemmelser i samråd med næringen, dersom dette blir nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig gjennomføring av fisket.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til saksdokumentet.

Ole Strand var opptatt av at vi ikke mistet våre rettigheter i dette området.

Jan Ivar Maråk mente at når vi hadde en kvote i 3M burde vi kunne fiske på denne. Han lurte ellers på hvorfor det bare var småtrålerne som kunne delta i dette fisket, og gjorde oppmerksom på at det også var rekebåter med småtråttillatelse. Videre lurte han på hvilke muligheter det var for å fiske blåkveite i NAFO-området i 1996.

Peter Gullestad svarte at når det gjelder torskekvote så ser han ingen umiddelbar fare for at Norge skal miste sin kvote, men kvoter får en gjennom forhandlinger, og det er ingen som vet utfallet av disse. Når det gjelder blåkveite sa han at det er en «others - kvote» på 1300 tonn som Norge kan fiske på. Når det gjelder deltakelsen i fisket har en foreslått at linefartøy og fartøy med torsketråttillatelse skal kunne delta. Dette uavhengig om de er stor eller liten.

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering i 1996.

Norges

Fiskarlag

kopi VSO
 u PG
 u f. d. h. a. w. d.
 u AW
 u PL
 u W. a. g. u. t. h.

Pir-Senteret, 7005 Ironøhem
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42
 Fra 2.11.1995:

Telefon: 73 54 58 50

Telefax: 73 54 59 90

TK/AF

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

07. DES 95

7. desember 1995

Ark.,

JBA

C:\winword\breilbjub-168

SAKSUR	DOKNR.
4589/95	1
U.C.	

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 45/95

«Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at Norge kan fiske inntil 1.018 tonn tonn torsk i NAFOs underområde 3M i 1996.
2. Norges Fiskarlag viser til den dramatiske situasjonen for torskebestandene øst for Canada, og til de drastiske tiltak kanadiske myndigheter har vært nødt til å sette i verk overfor kanadiske fiskere for å få bygget opp opp igjen bestandene til et forsvarlig nivå. Idag er alt kanadisk torskefiske innenfor Canadas 200 miles økonomiske sone på østkysten stanset, til tross for at dette har ført til svært store negative virkninger for fiskerne og fiskeindustrien i dette området. Etter Norges Fiskarlags vurdering vil alt fiske etter torsk utenfor 200 miles sonen på østkysten av Canada bidra til å forverre og forlenge den ytterst vanskelige situasjonen de kanadiske fiskerne er kommet i som følge av bestandssituasjonen.
3. På bakgrunn av det ovennevnte tilrår Norges Fiskarlag at norske fiskere avstår fra å fiske torsk i NAFO-området før kanadiske myndigheter igjen har funnet at bestandene er i en slik forfatning at det er tilrådelig å starte dette fisket igjen for kanadiske fiskere. Det er en forutsetning fra Norges Fiskarlags side at Norge sørger for å beholde de kvoterettighetene norske fiskere har i NAFOs underområde 3M, slik at disse rettighetene igjen kan benyttes når bestandssituasjonen tilsier det.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Flaksvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 18/95

REGULERING AV FISKET (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Fisket i 1995.

Norge ble etter kvoteforhandlinger med Grønland tildelt kvoter på 1300 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 800 tonn blåkveite, 900 tonn uer, 200 tonn kveite ved Øst-Grønland, samt 900 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland.

I tillegg ble Norge etter forhandlinger med EU tildelt kvoter på 1200 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 1200 tonn isgalt/skolest ved Vest-Grønland, samt 200 tonn kveite og 400 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

Resultatet av kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte 12. og 13. desember 1994. Fiskeridirektøren fikk således i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 1995. Det var enighet om at en utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta, måtte skje på bakgrunn av påmelding og loddtrekning.

Det kom inn i alt 18 søknader om deltakelse i linefisket og 24 søknader om deltakelse i trålfisket. I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta samtidig i fiske ved Vest-Grønland. Det var ikke fra Grønlandske myndigheter satt begrensning til antall linefartøy. Norske myndigheter fant imidlertid i samråd med Norges Fiskarlag og av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, å begrense deltagelsen til 6 fartøy.

Norske fartøy hadde pr. 20. november følgende innmeldte fangster:

Kveite	-	Øst	339 tonn (kvote 400 tonn)
Kveite	-	Vest	5 tonn (kvote 200 tonn)
Blåkveite	-	Øst	1297 tonn (kvote 1200 tonn)
Blåkveite	-	Vest	2500 tonn (kvote 2500 tonn)
Torsk	-	Vest/Øst	0 tonn (kvote 900 tonn)
Uer	-	Øst	853 tonn (kvote 900 tonn)
Isgalt/Skolest	-	Vest	0 tonn (kvote 1200 tonn)

Utviklingen i fisket

a) Kveite

Kveitefisket ble regulert med fartøykvoter. I utgangspunktet hadde hvert fartøy en fartøykvote på 66 kveite på Øst-Grønland og 33 tonn kveite på Vest-Grønland. Med virkning fra 20. september opphevet Fiskeridirektøren fartøykvotene i fisket etter kveite ved Øst-Grønland, og forfordelte restkvantumet på 3 fartøy med 32 tonn rund vekt til hver. Den 20. november gjenstår fortsatt 61 tonn kveite ved Øst-Grønland. Ved Vest-Grønland har kvoten ikke blitt benyttet i 1995.

b) Blåkveite

Den norske kvoten på 1200 tonn blåkveite ved Øst-Grønland ble i 1995 fordelt med 800 tonn til garn- og linefartøy og 400 tonn til torsketralene. Gruppekvoten på 400 tonn til trålerne ble fordelt på 6 fartøy med 66 tonn rund vekt på hvert fartøy. Utvelgelsen skjedde ved loddtrekning. 6 garn- og linefartøy kunne etter loddtrekning fiske fritt innenfor en gruppekvote på 800 tonn.

Da blåkveitefisket startet ved Grønland viste det seg at de norske fartøyene fikk store innslag av blåkveite under gjeldende minstemål (56 cm) i fangstene. På grunnlag av Grønlandsk regelverk førte dette til betydelig utkast av fisk under minstemål, samtidig som det var gode omsetningsmuligheter for fisk under 56 cm.. Den 27. september 1995 ga imidlertid Grønlandske myndigheter dispensasjon ved at blåkveite kunne fiskes lovlig ned til 1 kilo i vekt.

Tradisjonelt har norske fartøy som fisker med konvensjonelle redskap hatt problemer med å fiske opp de tildelte kvotene av blåkveite ved Øst-Grønland. I og med at kvotene i utgangspunktet har vært forbeholdt denne gruppen har manglende utnyttelse ført til at betydelige kvantum har blitt stillet til rådighet for trålerne i løpet av høsten.

Situasjonen i fisket tidligere år, samt det forhold at blåkveitekvoten ved Øst-Grønland har økt fra 700 tonn i 1993 til 1200 tonn i 1995 var grunnlaget for at fisket i 1995 ble regulert med et fritt fiske for garn- og linefartøy innenfor en gruppekvote på 800 tonn. I 1995 utviklet imidlertid gruppens fiske seg på en helt annen måte enn det som var erfaringene fra foregående år og derved grunnlag for årets regulering. På grunn av svært godt fiske og derved høye fangstrater, ble det fra Fiskeridirektoratets side ikke grepet inn før oppfisket kvantum var 1160 tonn. På dette grunnlag, samt beregnede fangster for 3 linebåter som fortsatt var aktiv på feltet ble fisket stoppet 20. juli 1995. Situasjonen var da at garn- og linefartøyene hadde fisket mer enn den norske totalkvoten på 1200 tonn uten at trålerne hadde startet fisket. Det nøyaktige kvantum ble fastsatt til 1297 tonn blåkveite rund vekt.

Blåkveitekvoten på Vest-Grønland på 2500 tonn ble fordelt på 6 trålere etter loddtrekning. De uttrukne fartøyene fikk hver en kvote på 416 tonn. To av trålerne måtte imidlertid avbryte fiske før kvoten var tatt på grunn av problemer med trålvinnsjene. Dette dannet grunnlag for at det ultimo oktober ble gjennomført refordeling på de tre gjenværende trålerne. Disse fartøyene oppnådde derfor en kvote på 544 tonn blåkveite ved Vest-Grønland. Fisket ble stoppet av Grønlandske myndigheter 20. november da kvoten var beregnet oppfisket.

Fisket i 1996

Kvoteforhandlinger med Grønland vil ikke finne sted før 12. og 13. desember 1996. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter en vil få til disposisjon i 1996, men det legges til grunn at Norge vil kunne oppnå tilsvarende kvoter i 1996 som i inneværende år. Når det gjelder blåkveite, vil det standpunkt grønlandske myndigheter inntar i forhold til minstemål, få betydning for hvilken kvote norske fartøy har mulighet til å nyttegjøre seg. Videre legger en til grunn at grønlandske myndigheter vil gjøre tilsvarende redskapsbegrensninger og begrensninger i antall fartøy som inneværende år. En må kunne påregne at Norge via EU kan forvente å få til disposisjon kvoter i tilnærmet samme størrelsesorden som i år.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket for såvidt gjelder Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy. Men at det også i 1996, på bakgrunn av siste års og tidligere års erfaringer, åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen i fisket for linefartøyene skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlinger med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

«Regulering av fiske ved Grønland gjennomføres ved at det fastsettes frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme de aktuelle reguleringer etter at forhandlingsresultatet foreligger.»

V. J. Olsen viste til forslaget til vedtak i saksdokumentene og ba om eventuelle kommentarer.

Maråk spurte om ikke saken kunne utsettes og tas opp på neste møte i Reguleringsrådet 19. desember. Han sa at forhandlingsresultatet mellom Norge og Grønland kunne være klart på dette tidspunkt, og at det var viktig å ha kvantumet klart for å diskutere fordelingen mellom Øst- og Vest Grønland.

V. J. Olsen sa at Norges Fiskarlag kunne håndtere problemstillingen i ettertid uten at en behøvde å utsette saken.

Strand fremsatte forslag om at saken ble utsatt til neste møte.

V. J. Olsen viste til forslagene og foretok avstemning:

5 representanter (Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund) gikk inn for å utsette saken.

5 representanter (V. J. Olsen, Gullestad, Johansen, Eggereidet og Vaage) gikk inn for å avslutte saken i dette møtet.

2 representanter (Domstein og Dahl) avholdt seg fra å stemme.

2 representanter (Kruger og Mikalsen) var ikke til stede ved avstemning.

V. J. Olsen ba deretter om at det ble tatt stilling til det fremsatte forslaget og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Norges Fiskarlag

Fir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42
Fra 2.11.1995:

Telefon: 73 54 58 50

Telefax: 73 54 59 90

SÅS

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

07. DES 95

SAKSNR.	DOK.NR.
4588/95	1
TELEFAX	

7. desember 1995

Ark.,

JBA

C:\winword\brejbjub-164

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 1996.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøte 5.-7. desember 1995 sak 51/95
«Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1996» og følgende vedtak ble fattet:

- « 1. Norges Fiskarlag forutsetter at kvotene av bunnfisk ved Grønland for 1996 blir omtrent på samme nivå som i 1995.
2. Norges Fiskarlag går inn for at blåkveitekvoten ved Vest-Grønland fordeles til trålerne, slik som i 1995. Norges Fiskarlag går inn for at blåkveitekvoten ved Øst-Grønland tildeles autolinefartøy, med refordeling 1. september.
3. Norges Fiskarlag vil komme tilbake til nærmere detaljer i reguleringene av fisket etter bunnfisk ved Grønland når kvotene er kjent.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Florsvik
Vigdís Florsvik

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner